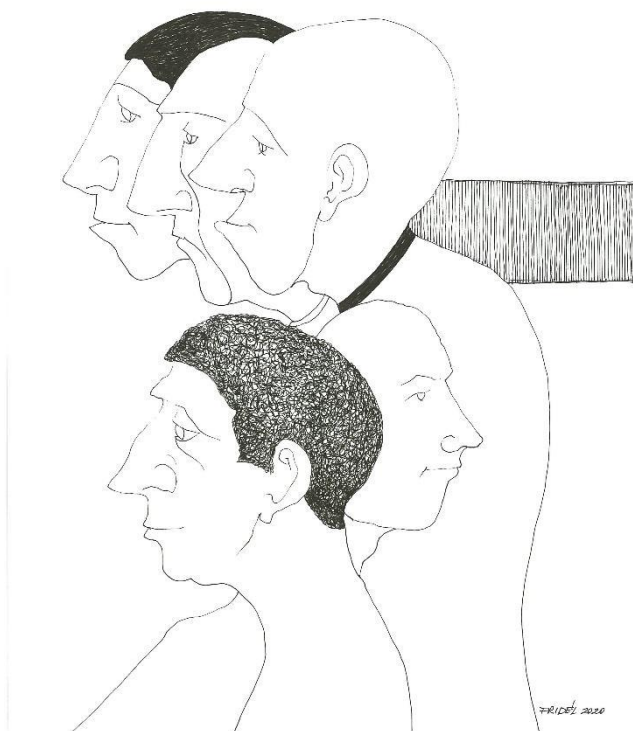

Murawski Magdolna

Korszakok határán

publicisztikák

Görög Rezső és Fridél Lajos rajzaival

Murawski Magdolna

Korszakok határán

versek

Fridél Lajos rajzaival

Copyright © 2024 Murawski Magdolna

Copyright © 2024 Fridél Lajos

A kiadványt szerkesztette: Dancs József

ISBN 978-963-7283-76-5

A kiadvány megjelenését támogatta:
Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár
Új Hevesi Napló Kulturális Alapítvány
Phoenix Aureus Alapítvány

Felelős kiadó: Tőzsér Istvánné
Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár
3300 Eger, Kossuth Lajos u. 16.
www.brodykonyvtar.hu

Szerzői ajánlás

Újabb kötetnyi publicisztika és naplójegyzet gyűlt össze, hogy ismét a Kedves Olvasók elé lépjen. A napló lehet akár örök érvényű is, ha jó stílusban írják meg, a publicisztika viszont a mindennapok műfaja. Bár talán erősebb figyelemfelkeltő ereje van, mivel a napi eseményekhez kötődik, mégis könnyen veszíthet erejéből és csillogásából, hiszen az olvasók nem értesültek bizonyos eseményekről vagy nem tartják őket annyira lényegesnek. A bennük emlegetett személyek, akár történelmi figurák is, a kései nemzedék előtt már ismeretlenek maradhatnak, és nem valószínű, hogy az utódoknak lesz türelme előhalászni az erre vonatkozó adatokat.

Mégis... a korszakot, amelyben élünk, dokumentálni kell. Ha másnak nem, legalább az íróknak. A magánjegyzetek is lehetnek izgalmasak azok számára, akik szeretnek búvárkodni egy-egy korszak jellemző miliójében. Történelmi figurák egymáshoz való viszonya kerülhet napvilágra, amelyre rácsodálkozhat a kései olvasó. Az eseményekben gazdag vagy túlszűfolt korszak izgalmas tárháza a kornak, amelyből még az az utód is gazdagon feltöltezhet, aki egyébként nem szeret intimpistáskodni.

A történelem jelentős és kevésbé jelentős figurái kitekintenek egy rövid pillantás erejéig a jelenkor vagy az utókor olvasójára. Nem cinkos összenézés ez, mivel őszinte szavak őrzik a jelenkor kővé dermedt pillanatait. Akár a cseppkőbarlang természeti műalkotásai az évmilliók titkait. De talán mégisincs akkora jelentősége és műélvezeti értéke ezeknek az írásoknak, mint a Legnagyobb Alkotó műveinek, amelyeket kőbe zárt költészetnek lehetne nevezni.

Ismét változatosak a témák és különféle eseményekhez fűződnek. Talán nemcsak a szerzőt foglalkoztatták, hanem másokat is. Ha másért nem, hát az olvasmány megismerése után. A könyv írása idején véres háború zajlik egy szomszédos országban. A vége felé a párizsi olimpia nem kevésbé botrányos eseményei is felkavarják a nemzetközi port. A britek éppen megunták a bevándorláspolitikát, az utcára mentek és ott csaptak össze, hogy most már tegyen rendet a kormányuk. Ugyanazt az anarchiát próbálják hozzánk is erőszakosan exportálni a tehetetlen bábként viselkedő politikusok.

Pereg a történelem. A hétköznapiakban az emberek többsége nem is gondol arra, hogy amivel az aznapi életét tölti, az másnapra már történelemmé válhat. Csak mert a történelem akár magát is megírja, ha nincs kellőképpen képzett és tájékozott krónikása. Minden napnak megvannak a maga hősei vagy antihősei. Ezek is csak felbukkannak valahonnét a semmiből, majd folytatják útjukat, akár a semmibe, a megsemmisülés felé. Olykor nem fizikailag, hanem „csak” erkölcsileg. A következmény, amire nem mindenki számít, ott dörömböz az ajtókon. A rossz politikai döntések első áldozatait mi vagyunk, a nép. Aztán holnap majd ismét kigondolnak valami újabb „játékot” saját maguk számára. Nem tehetnek róla, ők már csak ilyenek.

Az írónak mégis írnia kell. Szükség van a kordokumentumokra, nehogy rossz szándékú, prekonceptiózus kollégái félretájékoztassák a Nagyérdeműt. A Kedves Olvasó pedig majd eldönti, kinek a verzióját találja hitelesebbnek. Nálunk még mindig van lehetősége erre. Mi

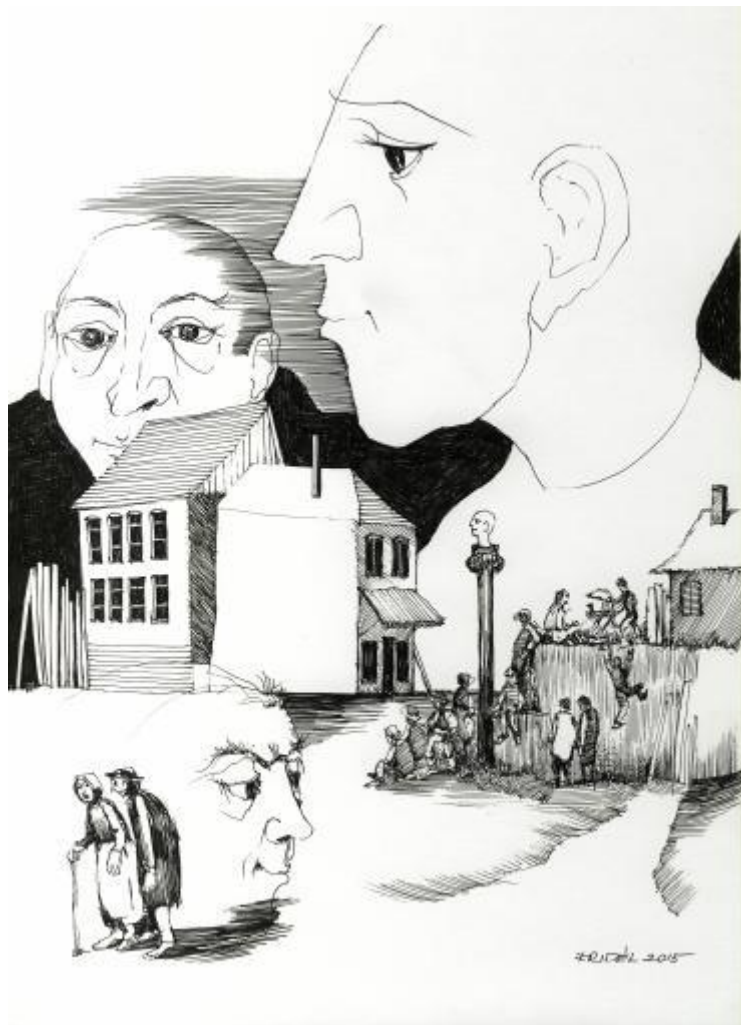
nem hagyjuk koszfésszékké válni utcáinkat, tereinket. De hogy miért éppen az egykor pedáns németek igenlik azokat a körülményeket, amik náluk már a köznapok természetes velejárói, az előttünk misztikus.

Igaz, azt is sejtjük, hogy rengeteg pénzbe kerülne a radikális helyretétel, mint ahogy azt is, hogy mára már szinte lehetetlen a teljes „nagytakarítás” azokban az országokban, ahol eddig elhanyagolták és a szőnyeg alá söpörték a kérdést. Szerző sem akar beleszólni mások belügyeibe, ám a hiteles krónikaírás jogát fenntartja magának.

Jó volna tudni, de legalább reménykedni abban, hogy egyrészt maradt még erre szándék, másrészt eljőhet egy kedvező fordulat! Ezt a reményt szeretném továbbadni másoknak is, akik talán még nem töprengtek el eddig az életnek olyan nagy kérdésein, mint amilyenekkel egy minden iránt érdeklődő író szokott.

Üdv az örök kíváncsiaknak, a történelem oknyomozóinak, az érdeklődő Olvasóknak!

Eger, 2024. augusztus 4.

Az értő utódoknak

FRIDEL 2020

Az Óperencián innen

Volt egy álmunk. Élni egy szabad országban, amelyik a miénk és ahol senki nem vitatja el tőlünk a jogainkat. Álmodtunk szép jövőt magunknak és az utódainknak, s ha lehet, még a felmenőinknek is jusson ebből a szép illúzióból, amely ne legyen illúzió, hanem teljesen magától értetődő valóság. Aztán eltelték évtizedek, és még mindig ugyanaz a snassz jelen vonszolta magát napról-napra, hétről-hétre, évről-évre.

Voltunk páran, szerencsések, akik megismerhettük a szabadságnak egy álmodott formáját, az Óperencián túli illúziót. Nem győztük kívánni, hogy itt máshogyan legyen, és átkukucskáltunk híres határfolyóink valamelyikén, hogy ott szembe jöjjön velünk a vérvalóság. Senki nem hívott, senki nem tartóztatott, mehettünk, amerre láttunk. Szabadok voltunk.

Az itthon maradottaknak maradt a régi illúzió: „Ott túl a rácson...” Mármost hogy ott van a Mennysország. Mi már küzdöttünk az egzisztenciánkért... igaz, ők is. Nem egyforma feltételekkel, de mindenki evickélt, ahogy tudott. Aztán megint nem tudtuk kívánni, hogy majd valami külső erő folytán valami megváltozzék, és jöttünk. Mit jöttünk?! Szaladtunk visszafelé. Mögöttünk maradt az Óperencián túli remény, a sok összetört illúzió, az üveghegyek minden szilánkja, hogy aztán ne mi bokázzunk benne, hanem a hátramaradottak.

Az álmainkat azért nem adtuk. Maradt belőlük annyi, hogy minden addigi tapasztalatunk birtokában tovább tudjuk álmodni őket. Maradt még egy szép jövőre való vég vászon a sublótban. De már itthon akartunk tenni értük. Az itthoni tánclépések nagyon kötöttek voltak. Túlontúl is. Minimum furcsállva néztek ránk, miért nem maradtunk a fenekünkön, vagyis az Óperencián túl, ha egyszer nem volt nekünk kötelező idejönni, ebbe a kis koszosba. Mi azért tudtuk a magunkét és tettük, amit megtehettünk. A mindennapi kemény munkán, gyermeknevelésen, hivatástudaton és egyebeken túl már nem hátrafelé tekingettünk, ami másoknak továbbra is az „előre” illúziója volt, hanem mentünk, amerre a küldetésünk és az életösztönünk vitt.

Igaz, hogy az itthoni szocialista hajó már jócskán süllyedt. Rajta az a szocialista bagázs, amelyik végigverte az országot egy indulóktól harsogó, vezényszóra menetelő, látszólag ünneplő, mégis fojtott szomorúságban, összeszorított szájjal élő korszakon, mondjuk, több korszakon, amelyek végül teljes illúzióvesztéssel jártak. Volt ugyan pár gyönyörű nap emléke, amikor a szabadság nem volt illúzió, hanem egy boldog és felszabadult örömnép, amelyet senki nem feledhetett, aki megélte. Volt már Ötvenhatunk. Talán máig is csak ez van, de mégis VAN.

Igaz, a sértett szocializmus mindent levert rajtunk. Máig úgy érzi, hogy bennünket folyton vernie és büntetnie kell, csak mert még mindig hisz abban, hogy benne az apái reménye... Szóval ütött-vágott, diszkriminált, ha úgy gondolta, akár lövetett is. Mindent erőnek erejével akart érvényesíteni abból, amit helyesnek vélt. Mert neki is volt egy álma, a miénktől teljesen eltérő. De ő nem bánta. Akár pusztá kézzel, akár bikacsökkel, akár jóval később viperával és kölcsönbe vett verőlegényekkel. Világ szegényére, demokráciát hirdetve, vadul vicsorogva, majd utóbb álszent vigyorral a képén, mindig valaki idegen példaképét utánozva.

Vademberként, civilizálatlanként, kiérdemelve az örökös RÉM nevet, aki csak rémuralmat tud gyakorolni. Olyasmit, amiből az emberek soha többé nem kérnek.

Elmúlt a háború utáni trauma. Aztán a Rákosi nevével fémjelzett korszak, majd a szintén csak jó bácsit játszó Kádár-korszak, melynek végétével egyszer csak átbucskáztunk egy küszöbön, amelyet jobb híján rendszerváltozásnak neveztek el. Külföldön ugyan rezsimváltásnak hívják, de az angolul csak úgy átabotában „gyorstalpalt” nemzedékek és a nyelvi analfabéták erről nem értesültek.

Csak most észlelik, amikor mások, számunkra idegenek, akiknek nincsen közük a mi álmainkhoz, már megint rezsimet akarnak váltani. Pofátlanul, az orrukát mindenbe beleütve, mindenkinek kommandírozva, mintha az lenne a dolgok rendje. Nekünk, akik átértük annak a pár évtizednek minden ellentmondását és a vele járó hétköznapi és ünnepnap szocialista generálszósát, amivel rendre nyakon öntöttek bennünket, már összetörték az illúzióink. Nekünk már beszélhetnek. Az elvtársak mehetnek a naftalinba, de ha lehet, a pincébe vagy a padlás valamelyik porosabb zugába.

A nyugat többé már nem Nyugat. A hatalmas plakátokról már nem Marx, Engels és Lenin tekintenek ránk „távolba néző tekintettel”, hanem az egykori diktátorok gyermekei, unokái. Nem is hirdetik többé a szocializmust, hanem azzal kecsegtetnek, hogy nekünk milyen jó lesz majd egykor, miközben nekik meg éppen most jó. Mindig a tőlünk elcsalt, ellopott, hamiskártyásként elnyert javak birtokában, miközben a dobrevi mosolyon át Elena Ceaucescu retusált, mégis gonosz nézése süvít át ebbe a jelenbe.

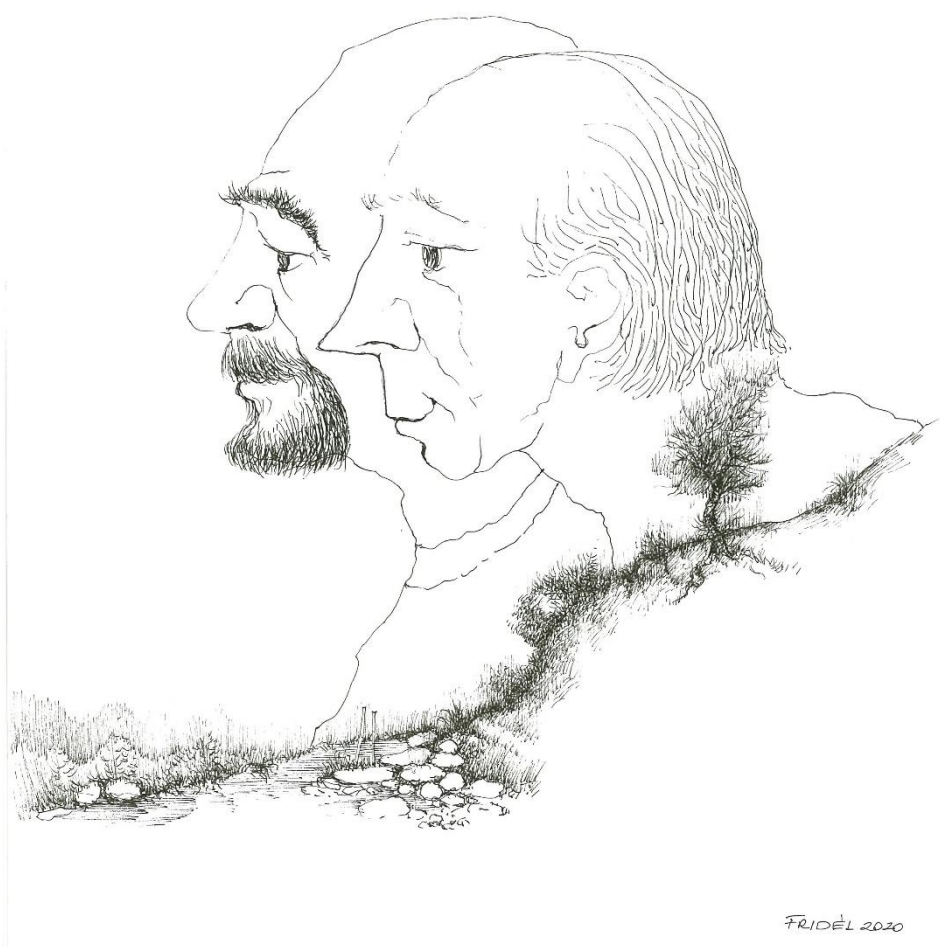
A nyugat pedig gondosan letornázta magát olyan szintre, ahonnan nem tud többé visszakapaszkodni a régi, illuzórikus valóságába, ahol a szakszervezetek regulázták meg a túlzott tőkés vágyakat, ettől lett olyan langymeleg valamivé, ami széppé tette. Illetve tehette volna. A szlogenek még megmaradtak, ám visszaszemtelenkedett a vadkapitalizmus minden átka. Ezt próbáljuk most levakarni magunkról, csak a műtét igen bonyolult. A vadkapitalizmus most az Óperencián túlról fenyeget. Onnan, ahol többé nincsenek szép illúziók. Marx, Engels és Lenin világmegváltó eszméi helyett most számtalan áleszme kacsingat felénk, mindent leönteni próbálva a saját generálszósával, aminek a nevét se tudjuk, mert sms-sé rövidített szószerűségekkel konvertálta magát és a lényegét.

S aztán nincsenek többé szép ígéretek sem, csak kapitális hazugságok. Amit ígéretnek vélünk, arról messziről ordít, hogy véletlenül se igaz, mert az gondolja a legkevésbé komolyan, aki kiejti a száján, hogy másnap már ugyanannak az ellenkezőjét hazudja az arcunkba. És vannak, akik már áthajóztak az Óperencián túlra. Ott árulják el nap mint nap azokat, akik már nem illúziók mentén, hanem konkrét elképzelések és szilárd tervek alapján próbálják menteni a menthetőt. Legalább a jövő nemzedékeinek a lehetőségeit. Nem az Óperencián túl, hanem idehaza, ezen a szépséges földön, amelyért minden ősünk megküzdött.

Mi pedig, megvénültek, itt vagy ott elfogyasztott kenyérünk javának az emlékével, segítünk azoknak a generációknak, amelyek talán tudomást se vesznek most még rólunk, csak majd ha fölöttük szaladt el háromnegyed évszázad, akkor, visszatekintve erre a mostani romhalmazra, mondanak egy-két szép szót a mi emlékünkre is, akik azért voltunk el a minimálbér töredékével egyenlő nyugdíjból, hogy nekik majd VALÓBAN jobb legyen. Jobb, s ne csak a

szébb jövő szétfosló reményével kecsegtessék őket is, ahogy bennünket egy egész életen át. Azt kívánva nekik, hogy az Óperencián innen élhessenek, ne pedig az azon túli perverz világban.

2023. május 30.

Sok szeretettel Ukrajnának

Valami csomag készül. Már a politikai aljasságokat is effélékbe csomagolják. Mielőtt végleg beintenének a proxyháború egyes számú balekjának, még kap egy ajándécsomagot. Amit tartalmaz, nem méltó ugyan az ajándék névre, de azért hátba veregetik a címzettet, hadd örüljön neki. Eddig se nézték sokba, hiszen az élet úgyis csak komédia, őt meg annyiszor körbedicsérgették, mennyire tehetségesen játssza a szerepét, hogy a végén el is hitte nekik.

Ukrajna kifogyott a munícióból. Ám akihez teljes bizalommal fordulna, a Nagy Testvér, az is kifutott már minden tartalékából. Régóta mondjuk, hogy előre menekül mind a kettő. A bankok adnak szívesen kölcsön, de nem akármilyen kamatra. Magunk közt csak uzsorahitelnek hívjuk, de nem illik annak nevezni, mert Harpagonék kényes orra egyből elfintorul. Felcímkezik aztán mindenféle hangzatos címmel-névvel, de a lényeg marad: SOHA VISSZA NEM FIZETHETŐ!

No, de mit témázunk ezen, úgyis mindig az van, amit a nagy pénzeszsákok akarnak. Illetve mégse egészen. Most beletört a bicska a lenézett, lesajnált keletiek hátába. Ki akarták fárasztani az oroszokat, de ők fulladtak ki hamarabb, a világ urai, vagy aminek hiszik magukat. A világrend éppen átrendeződőben van, és már nem az osztja a lapokat, aki azelőtt. Többen ülnek az asztal körül, ahol mindenki kikéri magának a saját részt, és erre igényt tart. Nem kér, nem könyörög, nem esdekel, ahogy korábban elvárták tőle, hanem közli az igényét.

Akár Zelenszkij. Neki se stílusa a kérés. Ő csak követelni és fenyegetni tud, mert úgy hiszi, neki így dukál. Mert neki nagyon megígérték valamit még a háború kezdetén, vagy jóval azelőtt. Most meg érje be húsz évvel ezelőtt gyártott kazettás bombákkal, mert egyéb már nincs. Mert már mindent ellőtt, de mondhatjuk úgy is, hogy elpuskázott. Annyi fegyvert és muníciót kapott, amennyiből három háborút is végig lehetett volna harcolni. De hiába a modern fegyverek, ha nincs, aki értene hozzájuk, viszont sok az önjelölt hadúr, aki privát üzletet csinált még ebből a gyalázatos üzletágból is, a proxyk proxyjából.

És most beígérték neki még egy utolsót, egy nagyon aljasat, ami világszerte be van tiltva. De mit számít ez annak, aki mindenáron pusztítani akar. Még úgy is, ha tudja, hogy a saját népének is ártani fog vele. Persze mit néki Hekuba, ha egyszer csak játssza, hogy ez az ő népe, ő meg az ő cár atyuskájuk, fővezérük, vagy mijük. Olyan ember ő, aki mindig a mának él. Csak ütni és bosszulni akar, a következő lépést már nem tervezi meg.

Pedig a következő lépés nagyon kemény. A szétszóródó bombák úgy elszennyezik Ukrajna egész területét, hogy azt évtizedekig hiába művelnék meg azután. Minden, ami ott terem, magán fogja hordozni a vegyi vagy talán nukleáris szennyezés molekuláit.

Nos, ez az az ajándécsomag, amit kései mikuláscsomagként kap Zelenszkij elnök „especially for you” felirattal. Szeretettel Amerikából, hogyan is másként? Ő ugyan az oroszoknak akar ártani vele, de az ukrán nép kapja a legnagyobb balhorgost vele. Akkor ki is akar jót kinek? Miféle ajándék ez a célzott kitolás?

Vilniusban mindenki el akarja érni a maximumot, amit csak el lehet érni egy tárgyalás során. Még nem tudni, akad-e valaki, aki majd kimondja, ez a háború elveszett. Lehetne még húzni akár évekig is, de abba az egész világ belerokkanna. Soros megmondta, adnak hitelt korlátlanul is, csupán az emberiség jövőjét kell rááldozni. De ki az, aki erre igent fog mondani? Csak egy simlis, akinek jövője nincs, csak mindig az éppen adott pillanat, amikor még lehet emelni a téteket. És amikor lehet vakon bízni a marha nagy szerencsében. Igaz, az a szerencse mindig a leggyalázatosabbakat részesíti kegyeiben, nem pedig azokat a nagy balekokat, akik körbefutkossák a világot újabb és újabb kölcsönökért, amiket megint csak el fog játszani a nyomorult szenvedélybeteg.

Ez a háború azért veszett el, mert mindenki úgy gondolta, hogy be lehet szállni a játékba fedezet nélkül is. Egyedül Magyarország mondott nemet a „szíves sorozási invitálásokra”. Nekünk elég volt két világháború, nem akarunk harmadikat. Semmiféle kecsegtető ajánlat nem volt vonzó hozzá, hogy változtassunk a nézeteinken. Egész Európa bennünket szidott, mégis így volt helyes. A guruló dollárokon felvásárolt baloldal ugyan lelkesen csápolta a „toborzó nótákra”, mégis oda jutott, hogy már Medgyessy Péter is en bloc tehetségtelennek nevezte őket.

Európának sürgősen észhez kell térnie. Kicsiny, de prosperáló államszövetségből letornázta magát valami legyengült állapotba. Háború alatt már csak így szokott ez lenni. Odáig fajult a helyzet, hogy a mindig türelmes Kína is viszonzta a sok fenyegetést. Veszélyben az elektromos autógyártás, a jövő iparága. A háttérben mindig ügyködő titkosszolgálatok pedig fellázították a migránsok hadait. Európa több városa lángokban áll. Franciaország után már Németországban és Svájcban is gyújtogatnak és vandálkodnak. A megoldást mégsem a bűnöző elemek megbüntetésében és eltávolításában látják, hanem meg akarják büntetni ismét Magyarországot. Ha valaki meg tudja mondani, miféle logika mentén, az talán még a lottófőnyereményt is képes lesz megütni.

Nos, Zelenszkij meg várja a megkésett mikuláscsomagját, tele kazettás bombákkal. Ez lesz talán az ő karácsonyi ajándéka szeretett ukrán népének, amely, ha felébredt ebből a háborús álomból, nyilván megköszöni a sok leukémiás, rákos, menthetetlen beteg és felrobbant gyermek, nő, mezőgazdasági munkás elkártyázott jövőjét neki. Ha addig is el nem húzza a csíkot Ukrajnából, hogy aztán máshol adja elő „legjobb szerepét” az őt még nem ismerő nagyerőműnek...

2023. július 10.

FRIDEL 2020

Népvándorlás vagy rabszolgakereskedelem?

Már szinte napi hír és senki se csodálkozik rajta, mekkora mértéket öltött a földlakók XXI. századi vándorlási mániája. Embertömegek kelnek útra és kockáztatják az életüket, csak mert valakik felbízatták őket. Ismét szárnyra kelt az ígéret földjének legendája, ezúttal olcsó ígérek és fantasztikus kecsegtetések hatására. No, hát könnyű orránál fogva vezetni azt, aki nem ismeri a térképet, fogalma sincs arról, milyen az élet más országokban, vagy hogy mi vár majd rá személy szerint, ha eljut oda.

Olcsó mesék, amelyekért drágán fizetnek a bepalizottak. Mindenüket hátrahagyva kelnek útra a Nagy Ismeretlen felé, gyakran rozoga lélekvesztőkön, amelyek könnyen el is vihetik a biztos pusztulásba. Van, aki a házát, földjét, kis vagyonkáját teszi pénzzé, hogy be tudjon fizetni erre a furcsa társasutazásra. Aztán már... utána a vízözön, mert nem akar visszatérni szégyenszemre, vagy ha menetközben gondolná meg magát, a kíméletlen emberhajcsárok hamar eltérítik ettől a szándékától. Megy, halad a ránézésre homogénnek tűnő embertömeggel együtt, amely olyan sokszínű, akár a világ maga.

Az afrikaiak nem ismerik a világot, és a világ nem ismeri Afrikát. Most szembenéznek egymással. Az egyik nyomorult szegény, a másikat most akarják nyomorulttá szegényíteni az így felhasznált embertömegek mozgatásával. Mikor tengerre bocsátják őket rozoga bárkákon, sokan úgy vélik, emberbaráti cselekedetet tesznek, s hogy a sok fekete ember majd a jólét felé masírozik, mikor partra lép. Mikor kimentik őket a háborgó tengerből, akkor is úgy hiszi a világ, mert a sajtó legaljasabb munkásai ezt hitetik el velük, hogy valódi életmentésről van szó. De már mindjárt az elején falsul szól a nóta. Azok az NGO-hajók, amelyek felszedik a migránsokat Afrika partjainál, nem mentőhajók, hanem embercsempész járművek, amelyek erre a piszkos üzletágra szakosodtak. Úgy a hajósok, mint megbízók az óceán túlsó partján kíméletlen, embertelen rossz szándékú alakok, akiknek az emberélet egyáltalán nem számít. Akkor összegeket szednek be a szerencsétlen vándoroktól, amiből több repülőjegyet is vehetnének és kényelmesen utazhatnának a kiszemelt célországokba. Pedig a járművek, amelyeken szállítják őket, se nem kényelmesek, se nem biztonságosak. A profitmaximalizálás jegyében szánták erre a célra, 'good for you' (jó az neked) alapon. Azok, akik igénybe veszik ezt a „szolgáltatást”, már a végletekig kimerültek és a puszta reménybe kapaszkodva várják sorsuk jobbra fordulását.

Európa kevert fajúvá tétele a célja azoknak, akik ezt az aljas tervet kieszelték. Ám az embert nem lehet úgy tenyésztetni, mint az állatokat. Ehhez senkinek nincs joga. Kulturálisan pedig olyan távol vannak egymástól ezek a népek, ami több generáción keresztül se hozna emberien megnyugtató eredményt. A nyugat-európai kísérlet bebizonyította régen, mekkora csőd ez az agyrém. A beilleszkedni képtelen emberek, főként a fiatalok, akik nem bírnak ifjú erejükkel, dühödten verik szét azokat a számukra talán vonzó, mégis elérhetetlen dolgokat, amelyek a kirakatok üvegén keresztül csábítják őket. Máskor az utcán parkoló autókat, melyek szintén elérhetetlen távolságra vannak a köznapi nyomortól. Két világ antagonisztikus ellentéte csap össze egymással, jóllehet a helyiek nem vesznek részt ebben a féktelen tombolásban.

Megérte ez? Megéri Európának, hogy még mindig erőltetni akarják a migrációt, ami a vészharangot kongatja már Európa fölött? Miért ragaszkodnak hozzá még mindig olyan görcsösen, ahogyan a vízben fuldoklók az utolsó deszkaszálba a tengeren?

Minden józanul gondolkodó ember végiggondolhatta volna, mennyire értelmetlenek az efféle kísérletek. Több cikkben hívtam fel a figyelmet, mekkora és miféle veszélyeket rejt magában ez az erőszakos népvándoroltatás, mégse volt elég. Ezeknek az embereknek az otthon tartása jóval olcsóbb lett volna. Nem kellene tömegével gondoskodnia róluk a mostanra befogadóvá vált államoknak, mert Afrikában olcsóbb a ruházkodás, nem kell fűteni, ahogyan a mára már szinte luxussá vált energiaköltségek mellett kénytelen az EU-nak a legtöbb tagállama, amely könnyen rábólintott a kecsegtető ígéretekre.

Európát is megvezették. Jól képzett vagy képezhető munkaerőt ígértek neki, pedig a szervezők célja nem ez volt. Már ránézésre is látható, hogy a tanulatlan tömegek jelentős része nem a munka világa után vágyakozik, hanem a jóléti államok gondoskodó szociális ellátási rendszeréből megszerezhető jövedelemre. Sokan a segélyekből tartják el egy távoli világban élő családjukat, ennél többre nem is nagyon vágnak. Akiknek ennél is többre van szükségük, azok gyakran a drogdílerek vagy a nőfuttatók hálójába esnek, majd egy olyan rendszer részévé válnak, amely „állam az államban”. Gyakran már útközben is erre adják a fejüket, hogy megéljenek valahogyan, amíg megérkezik végre az „ígéret földjére”.

Piszkos üzlet ez az egész. Emberkereskedelem, amiben semmi romantikus vagy humánus vonás nincsen. Még csak nem is filantróp az illető, aki működteti. Azt pedig senki ne higgye, hogy pusztán jószándékból tartják fenn. Az EU magasan fennhordott orrú bürokratái is jócskán meggazdagodtak már belőle. Táskák vagy bőröndök kenőpénzek, luxusutak, gazdag nyaralások, kokainos bulik, zsíros üzletek, amelyekről a köznépnek, ugye, nem is kell tudnia. Már egy egész maffia bukott le vele, mégse ültek sokáig a sítten, mert a drága jó Joe bácsi onnan is kihozta őket. Már megint szavazhatnak az EP-ben (ellenünk persze) és senki nem tessékeli ki onnan őket. Csupán annyit kellett várniuk, hogy egy még hangosabb botrány kibukjon, utána ismét belemosolyoghatnak a kamerákba... Szégyen nincs, következmény nincs, büntetés talán nem is várható, mert aki mindezt működteti, előzetesen gondosan zsebre vágott pár bírót, ügyészt, egy sereg ügyvédet. Mondhatni, a fél világot. Mindenkit, aki vele együtt mossa majd kezeit, ha lebuknak a machinációikkal.

A korrupció olyan, akár a lepra. Mindent elfertőz maga körül. A világ tetején olyanok ülnek, akiknek rég börtönben kellene rohadniuk. A tanaik is olyanok, akár a lepra. Nincs bennük semmi szép, semmi vonzó, csak ez a ragályszerű valami, amit rá akarnak ragasztani az egész világra. Kezdődik a népvándoroltatással, amit most migrációnak hívnak, megrontja a fél világot, már a legifjabb korosztályokra vadászik, hogy aztán kicsúcsosodjék az állami adminisztrációk legfelső vezetésében, ahonnan nem szokás észrevenni a kisember baját.

Most kell sürgősen észbe kapnia az emberiségnek. Van, aki kényelmetlennek találja, hogy ellentmondjon magas pozícióban levő személyeknek, ez nem is az ő órája. Ám a többinek, aki átlátja a világnak ezt az eltorzult rendszerét, sürgősen cselekednie kell. Már alaposan meg van szervezve a másik oldal minden későbbi akciója is. Háborúk, járványok, vegyi kotyvalékok és fegyverek egész arzenálja. Igaz, az elkövetőnek reszket már a keze. Talán érzi, hogy a nála

fiatalabbak és rátermettebbek le fogják győzni. Csak mert ez az élet rendje, és az isteni rendelése.

2023. július 11.

Ellenzék eladó!

Darabra, kilóra vagy mandátumra, elitnek vélt alfelek körül készségesen lihegve, számontartva vagy fedett ügynökként – egyaránt van választék, kinek-kinek ízlése vagy ízléstelensége szerint lehet választani. Megkezdődött az EU „Hiúság vására” című show-műsora avagy „Maraton a guruló dollárokért” c. versenyfutása. Már csak az Alza.hu rémséges reklámja hiányzik hozzá Csőre Gábor rettenetes frekvenciájú hangjával a vásári kikiáltók jegyében, hogy teljes legyen a kép.

„Önök már idáig süllyedtek?”, kérdezte egykor Clemenceau (eredetileg Franchet d’Espérey) Károlytól, és ha látná ezt a mai zsibvásárt az egyre silányabb felhozattal, megafonon rikoltozó viselkedészavaros tinilánnyal és az eltévelyedések minden nemével, kamu tüntetésekkel, ma se tenne másként. Sőt lehet, hogy szóra se méltatná ezt a bagázst, amely már valóban méltatlanná vált minden emberi mértékhez.

Soros György ízlésének mégis megfelelnek, mint ahogy megfelelne neki akármelyik pokolfajzat, amelyik hajlandó a zsoldjába állni. Ne áltassuk magunkat: ez az az Európa, amelyhez igazítani szeretnék a honi közviszonyokat és a közízlést. A bértüntetők nincsenek sokan, mégis világforradalmat vizionálnak, mert erre képezik ki őket. Mindennapi kenyerük a gyűlölet, azzal kelnek, azzal fekszenek. Mindezt megkenik vastagon trágárságokkal, és úgy üvöltönek, hogy a saját hangjukon kívül nem hallanak meg semmit. Kultúraváltásról ábrándoznak, de aki rájuk néz, az nyomaiban se fedezi fel rajtuk annak elemi parányait sem.

Bennünket akarnak megreformálni, holott elegendő volna, ha őket hajóznák be Amerikába, ahonnan ezek a degenerált eszmék származnak. Ez a maroknyi csapat oly csekély az ottani népességhez képest, hogy se nem oszt, se nem szoroz, hogy ott vannak vagy máshol.

Még csak nem is szégyellik magukat, hogy ilyen szégyentelenül árulják csekély értékű portékájukat, tulajdon személyüket és a mindig valaki idegenért és visszataszítóért lelkesedő ízlésüket, vagy mikor mijüket. Nekik mindegy, csak segítsen nekik valaki gyűlölni Orbán Viktort és a magyarokat, akkor azonnal kebelbarát lesz, ivócimbora és partihaver, onnantól fogva jól megértik egymást. No, hát valóban magvas program egy újabb választáshoz, vak, aki nem látja...

Nagyjából ennyit lehet elmondani róluk, több szót fölösleges rájuk áldozni. Tetteikről azonban annál többet. Aki a hazája ellen „dolgozik”, azaz pénzért ügynökké lesz, annak hazaáruló a neve. Még csak megvádolni se kell őket, hiszen ők vádolják meg magukat. Dicsekszenek azzal, amin szégyenkezniük kellene, ahogyan a guruló dollárokkal tette egykori miniszterelnök-jelöltjük, aki azóta se ébredt rá, mekkora tahóságot művelt. Igaz, a műveletlen viselkedésével egyúttal kimerítette a minősített hazaárulás, kémkedés és pénzmosás kritériumát, annak teljes tárházát is.

Dobrev Klára azzal kecsegtetett mindenkit, hogy ő majd bezzeg egy nap alatt elhozza onnan azt a pénzt Brüsszelből. Igaz, azt nem tette hozzá, hogy azt nem másoknak szánja, hanem a saját bankszámláját kívánja gyarapítani vele. Juttat némi baksist a talpasoknak is, de a legnagyobb jattot természetesen az EU vízfejei fogják kapni, merthogy nem véletlenül Eva Kaili

a kebelbarátnője neki... Nos, az első részletet már el is hozta a kampányfinanszírozásra. Igaz, azzal elfelejt dicsekedni, hogy épp abból a keretből szerezte meg (orozta el), ami a magyar tanárok fizetésemelésére szolgált volna. Nos, ezt megafonozzák teljes hangerővel a saját párthíveik fülébe, ha merik!

De ne felejtsek el ugyanezt fülbesúgni a globális sajtó bérmunkásainak is, hogy ők meg kürtölgék világgá, micsoda ócska ellenzéke van a magyar kormánynak. Kilóra, darabra, voksmennyiségre, etc. akármelyikükre befizethet akármelyik külföldi zsebmetsző, mert arra azért adnak, hogy csakis külföldi lehet az illető, akivel hajlandóak összeszűrni a levelet (politikailag vagy egyébként is). Pénzért mindent, akár a lányok az utcasarkon, igaz?

Zúg és dübörög az EU politikai színpada, orgiát ül minden torz vigyorú alakja ezen az önkéntes rabszolgavásáron. Fő, hogy legyen füves cigi meg kokó, amitől aztán nem látnak tovább az orruknál, aminél fogva vezetik őket.

Ez az a kultúra? az a magasröptű szellemiség? az a magaslat, amelyről lenéznek bennünket?

Hát csak adják el továbbra is magukat annak, akinek hozzájuk hasonló ízlése van!

De ne itt!

Magyarország a magyaroké. Értve vagyunk?

2023. szeptember 10.

FRIDEL 2020

Egy nagy játékos

Minden érv ellene szól. Mindent az ő fejére olvasnak, mégis higgadtan tűri. Mindenki követel tőle valamit, ő mégis halad a saját útján, mert addig provokálták, ami után már kénytelen volt cselekedni.

A világsajtó ugyan mást ír, de hát ki hallgat már a sok bértollnokra, bér-mocskolódóra?

Gyakran az övéi is türelmetlenek, de visszafogja őket. Tekintélyét nem vitatja senki, legfeljebb az óceán túloldalán, ahol senkit és semmit nem szokás már tisztelni.

Riválisa, vagy aminek hiszi magát, a Nagy Testvérrel a háta mögött úgy képzelte, hogy ő majd legyőzheti az orosz medvét is. Mert felbíztatták, és ő mindent elhitt nekik. Az olcsó ígéreteket is, amiket senki józanul gondolkodni tudó ember nem hisz el a világhódítóknak, rajta kívül. Túlbecsülte magát és már elfogyott a regimentje.

Putyin nagy sakkjátékos. Mindig jó pár lépéssel előtte jár a kihívójának. Logikáját talán ezért nem értik. Pedig mindig világossá tette, már a háború kezdetekor is: senki ne avatkozzon bele, ez családi vita!

Mit nem lehet ezen érteni? Az orosz és az ukrán testvérnépek. Mindkettő a varégektől származik, egykor Skandinávia területéről szivárogtak le dél felé, ahol új hazát találtak. Az ukránok ugyan alávetett szerepet játszottak ebben a liezonban: ők védték a mindenkori gypűket. Ez a nevükben is benne van. Túl a belterületeken.

A „családi vita” annyit tesz, hogy nem kívánja eskalálni a háborút, majd ők elintézik egymás közt.

A háború nem ott kezdődött és nem akkor, amiről a sajtó hazudozik. Nem a kéjelegve gyilkolászásról szól, ahogy tálalják, hanem a személyes (nemzeti) önvédelemről. Arról, hogy túlságosan messzire mentek a valódi támadók. Már-már beteszik a lábukat az orosz területekre, amikre nagyon fáj a foguk. Úgy vannak vele, akár a hülyegyerek, aki addig próbálkozik, amíg nem kap két csárdás pofont. Nos, épp erről van most is szó. Ha nem állnak le a provokációkkal, akkor nagy pofonba fognak belefutni. Hát kell ez nekik?

Látható volt, hogy az emberi életeket kímélni akarja. Már amennyire egy háborúban ez lehetséges. Célpont mindig a katonai telephelyek, fegyverarzenálok és szállítmányok voltak. Mindaz, amivel őket támadták vagy támadhatták volna. De az erőfitogtatóknak és a provokátoroknak még mindig nem volt elég. Ők továbbra is tudni akarják a határokat. Mármost hogy meddig feszegethetik a húrt.

Aki olyan öncélúan agresszív, az nem hangoztatta volna folyamatosan, hogy hajlandó tárgyalni a békéről. Nem értette el szinte senki, hogy Putyinnak nem célja a sok emberáldozat. Azt csak a nagy fegyvergyárosok remélik, hogy minél nagyobb lesz.

Különbséget kell tenni a nemzeti önvédelem és az agresszió között. Mint ahogy aközött is, hogy amit az ukrán katonák hullahegyei által kívánnak védelmezni, az rég nem ukrán föld, és amit onnan ki akarnak vinni, az nem ukrán gabona, bár ott termett. Szóval nem Ukrajnának

lesz kára, hanem a bértermeltető nagy világcápáknak, akikért nem érdemes egyetlen könnyet sem ejteni. De még mindig nekik áll feljebb...

Aki ismeri a vadnyugati történeteket, látott már egyetlen westernfilmet, az érti, miről beszélek. Ez az ős-vadnyugati stílus önmagáért beszél. Természetesen nem egész Amerikát képviseli, csak azokat, akik a rablást, gyilkolást és öncélú szadizmust igenlik. Nos, ezekkel nem lehet együttérezni, habár az ukrán népet szívből sajnáljuk, hogy voltak olyan naivak és ők meg bevették a sok híg dumát, üres ígéretet. Ettől szenvednek és emiatt halnak meg értelmetlenül a fiaik az összeomlás előtt álló fronton.

Egy nagy játékos csak az üljön le sakkozni, aki hasonló szinten van tudásban és tapasztalatban. Ha mégis kihívja egy mérkőzésre, pár lépésből mattot fog kapni.

Az amerikai héják, akik minden csúf háború mögött ott rejtőznek, mégis tudható, hogy ott vannak, mert túl nagy az árnyékuk, eddig minden nagy háborújukból kihátráltak. Pontosabban szólva kislisszoltak. Nagyon férfiatlanul és a legkevésbé sem hősieen. Minden szövetségesüket cserben hagyták, mondván, hogy nekik csak érdekeik vannak, nem pedig barátaik. Hát a végén ezért utálja meg őket mindenki.

Igaz, hogy az általuk sorra letámadott „gyermeknépek”, amelyek nem szoktak tekintettel lenni a mások rájuk tukmálendő kultúrájára, hevesebben szoktak reagálni és en bloc utálják őket, tekintet nélkül a rangjukra és mindenféle vonzalmukra.

Nagy kár volt felkavarni a békés vizeket világszerte.

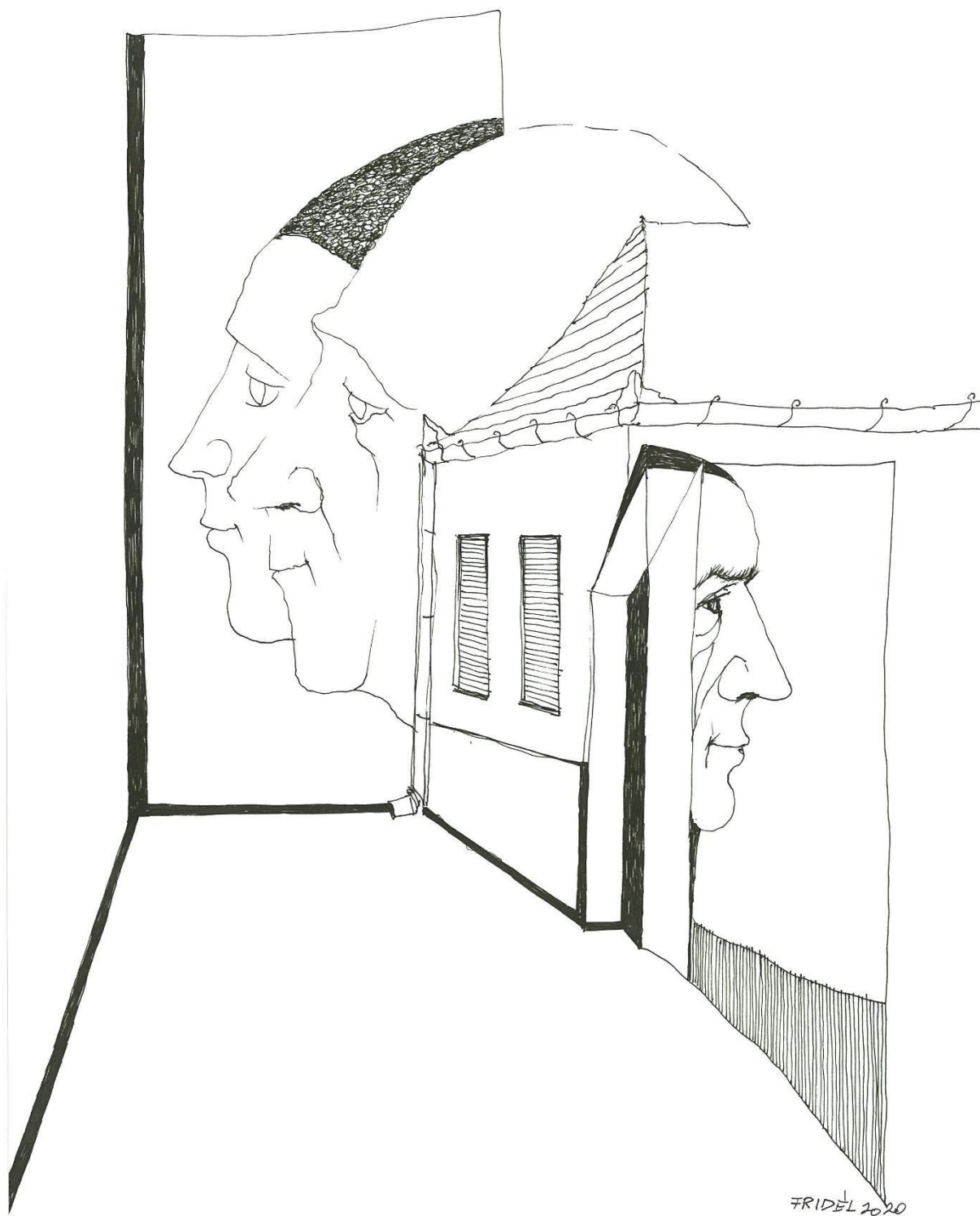
Habár a háború nagy üzlet, mégis csak annak „tejel”, aki fegyverekkel kereskedik, vagy a fegyvergyárosokat támogatja valamilyen formában. Aki nem hiszi, nézzen szét a világban, hová süllyedt az emberek életszínvonala, s nemcsak Európában...

Fejlődés csak békében van. Háborúban meg csak a fegyverek ropognak, hullahegyek tornyosulnak.

A nagy játékos látja ezt, de mivel provokálták, nem hagyhatja magát. Ne feledjük: még mindig több lépésre előbbre tart, mint a nagy vagdalkozók. Ők csak ütni-vágni akarnak. Meg mindenáron győzni. Az utolsó ukrán katonáig, akit már besoroztak...

P.S.: Jelen írás nem méltat, nem hízeleg, csak konstatál. Az író dolga a tárgyilagos közlés, ami kizárja a torzítást. Az oroszbarátság, amivel több politikusunkat vádolják, nem bűn, hanem talán éppen a jövő zenéje. Mint ahogy a sokszor megszegett békés egymás mellett élés is.

2023. szeptember 10.

FRIDEL 2020

Kis magyar hazaárulás

A pénznek gazdája nincs, mégis eltűnik kézen-közön. Hogy mégis hol, annak kiderítésére mindig az elvtársak háza táján kell kopogtatni. Hogy milyen pénz? Ha fény derül rá, ők semmiről nem akarnak tudni, legfeljebb egymásra mutogatnak, ha már végképp kínos az eset. Aztán nem tudják, honnan érkezett, majd azt lódítják, hogy mikro-adományok formájában, apró dobozkákban, amelyeknek a nyílása olyan kicsiny (már amit bemutattak bizonyíték gyanánt), hogy abba legfeljebb összehajtogatott ötszázasok férnének bele, nemhogy egész köteg eurók vagy angol font bankjegyek.

Mikor alaposabban utánanéznak, az is kiderül, hogy a befizető vagy stróman nem rendelkezik akkora jövedelemmel, ami lehetővé tenné számára ezt a hatalmas adakozókedvet. Jócskán meghaladja a képességeit, mégis az ő nevén futott ez a pénzmosásnak kinéző ügy. Merthogy mindjárt másnap ment is a lóvé a huncutul mosolygó Bajnai Gordon cégének számlájára.

Vélhetné azt is a jámbor olvasó, hogy esetleg a feltétlenül a volt miniszterelnökért lelkesedő migránsok küldték előlegbe a gempát, elegánsan, kis ládikákba csomagolva, merthogy ők is arra a Gyurcsányra tennének, akit máskülönben nem is ismernek. Így csak simán tesznek rá, az is valami...

Aztán megint nem stimmel valami a pénzzel és a magyarázatokkal. Valakik kapitálisan nagyokat lódítanak. „Nem kicsit, nagyon”... Kiderül, hogy a bankjegyeket frissen nyomtatták, még nem használta őket senki, a festéktől egy részük összetapadt. Tehát nagyon sürgős volt a küldés, meg persze a nyomtatás is. A pénzkötegek erősen hasonlítanak az Eva Kaili gardrójában talált gempára, amiről korábban kiderült, hogy katari ajándék. No, de hogy intézték azt Katarból, hogy nekik vadiúj, friss euró kötegeket nyomtassanak? Csak úgy, hogy a maffia szálai egymásba fonódnak.

Na, most akkor maffia vagy piramisjáték?

Valószínűleg mindkettő.

Mert a hamisan játszó társaság nemcsak összejátszik, hanem egészen össze is fonódik.

No, de ki adhat ki utasítást a nyomdának, hogy fölöslegben nyomtassanak egy csomó pénzt, amit aztán rögvest ki is vonnak a forgalomból? Nyilván nem a brüsszeli portás vagy a vécésnéni, hanem a svindler társaság feje. Mondhatjuk így is, a legfeje.

Nagyon hajaz mindez arra az amerikai esetre, amely során kiderül, hogy Joe Biden kormányzása alatt az USA a csőd szélén tántorog. Olvastuk a hírekben, hogy nem engedélyeznek számára több hitelfelvételt sem a választásokig, mert már így is túl sokat pengetett el az ukrain háborúra. Arra a háborúra, amely feketelyukként nyeli magába a pénzt, paripát, fegyvert, mégse tud egyebet felmutatni, mint az ukrán elnök saját újdonszerű luxusingatlanait, és mindig a földkerekség legkiesebb tájain.

Mikor kiderül, hogy vesztesre állnak, az is kiderül, hogy mégis csak lesz pénz. Hogy honnan? Hát túlnyomtatva, valakinek a szakállára, aki sosem mutatkozik a nyilvánosság előtt, mégis

akkora hatalma van, hogy az amerikai elnök a strómanja. Népiesen ezt csicskának mondják, de nem számít, lényeg a látvány. A kesztyűsbáb időnként nagyokat esik, a nép jót mulat rajta, de sebj, közben telik az idő, és minél több idő telik el, annál tovább tart a háború, aztán azon a címen több pénzt lehet felmarkolni minden érintettnek. Kivéve a népet, amely a vérét ontja ezért a förtelmes játékért, amit a kitervelői roppantul élveznek.

A frissiben nyomtatott dollárok, eurók meg elkerülnek oda, ahová ők akarják. Többnyire a saját számlájukra, ahogy Eva Kaili esetében láttuk, akár közvetlenül is, vagy egy panamai bankon keresztül elpanamázva...

No, de hogy jön ehhez a magyar ellenzék? Hát ők is benne akarnak lenni a nagy bizniszben, amit jobb híján migrációnak hívnak. A szerencsétlen résztvevők nagy adósságokba verik magukat, s ha abból is kifogytak, de még mindig nem képesek átkelni a magyar határon, akkor felszippantja őket a bűnözési biznisz, ami hát úgy kell a nagymenőknek, akár egy falat kenyér.

Már alig akad egy tisztességes név a baloldalon, vagy minek is nevezhetnénk őket, aki még nem sárosódott be valami efféle üzletág kecsegtető ajánlataitól. Mert ha pénzről és hatalomról van szó, ők mindig kaphatók mindenre. Nem baj, minek hívják kriminológiailag, nekik akkor is jöhet a lóvé... meg a vele járó feladat, amit a Soros-féle agymosodában tanítanak be nekik.

Ezt kell kivédeni, nem kevesebbet.

Orbán-inflációt kiáltanak, miközben minden józan eszű ember tudja, hogy a háború minden pénzt elinflál. Csekély vigasz, hogy még az ő köteg pénzeiket is, ha így folytatják tovább. Mert ki is akarja lehangosabban a háborút? Hát ez a szedett-vedett ellenzék, amelyről Clemenceau-nak ugyanaz lenne a véleménye, ami annak idején Kun Béláékról volt. Ők azért lobbiznak, hogy a Magyarországnak járó pénzek ne érkezzenek meg, majd azzal kampányolnak, hogy bezzeg Gyurcsányné két nap alatt hazahozná azt a pénzt. No, de az se mindegy, haza, de hová? Senkinek ne legyen kétsége: egyenesen a Szemlőhegy utcai villába, amelyet „a maguk tisztessége” révén szereztek, csak úgy, elrekvirálva. Gyurcsány most is azzal fenyegetőzik, hogy megint mindent el fognak venni, a magánvagyonokat, mert „fizessenek a gazdagok”. De nem kezdi saját magán, mert az kényelmetlen volna neki.

Azért jó volna, ha nem nyomtatnának annyi pénzt világba, mert az erősen gerjeszti az inflációt. És ezt épp mi magyarázzuk annyi szakképzett közgazdásznak, főleg azoknak, akik a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen szereztek vörös diplomát?

És minek a pénz, ha úgylis kivonják a forgalomból, legalább egy időre?

Bizonyára otthonra, a gyerekeknek, játszani.

Csak velünk ne játszadozzanak tovább! Se háborút, se migrációt. Az nem gyerekjáték.

2023. szeptember 22.

FRIDEL 2020

Utazás Hipokriziába

Gyurcsány Ferenc már sok mindent lopott életében, de a mai felülmúlta minden eddigi tettét. Talán csak ismétlésként hat sokak számára, hogy hírhedt pécsi diplomájának megszerzéséhez ellopta a sógora diplomamunkáját. Amely tézisnek semmi köze nem volt az általános iskolás gyerekek technikaoktatásához, ugyanis a Balaton-felvidék borászatáról szólt. Bizonyára elvtársi nyomásra mégis elfogadták a plágiumot, majd az akkor még csak kis Böszme átvehette tanári diplomáját. Anélkül, hogy egyetlen órát tanított volna. Szóval egy érvénytelen diploma mégis elfogadtatott, az adott elvtársi körülményekre való tekintettel.

Mikor utóbb lebukott vele, azzal védekezett, hogy kölcsön kapta a sógorától az érintett művet. A sógor nemcsak hogy tagadott, hanem egyenesen kikérte magának. Ő soha nem adta kölcsön az esszéjét Gyurcsánynak. Akkor azt találta lóditani Őszöd fergeteges szónoka, hogy bizonyára otthon felejtette az érintett művet a kedves sógor, amire újabb heves tagadás volt a válasz. Gyurcsány ekkor úgy emlékezett, hogy máshonnan olvashatta a sógora eredményeit, amely állítása ismét hamarosan megdőlt. A diplomamunka teljesen egyéni gyűjtésen alapult. Egyenként járta végig a balatoni borászatokat, arra alapozta írását.

Nos, ha nem kapta, hát lophatta. Mit számít az neki, akinek apja köztörvényes lopásokért ült, volt kitől örökölni az erre való hajlamot?!

Ha már volt egy diplomája, hát óhajtott hozzá egy másikat. A másoddiploma megszerzése az első után volt lehetséges. De az már nemcsak egy kis általános iskolai tanári oklevél kellett, hogy legyen, akkor közgazdasági diplomára tett szert. Hogy hogyan, azt ne kérdezze senki. Valahogy úgy van ezzel a nemzet Leliója, mint az amerikai milliomosok a pénzüikkel. Csak azt ne kérdezze tőlük senki, hogy az első millióra hogyan tettek szert... De azért normális logika szerint annyi csak érthető, hogy ha az első szint érvénytelen, arra nem épülhet második.

No, de ne firtassuk annyit a múltat, van abban annyi árnyék, hogy jócskán betakarja az ellenzék vezérének nemrégiben kikiáltott Gyurcsányt. Inkább térjünk rá az újabb lopkodásaira. Programot is a Fidesztől és az általa kegyetlenül gyűlölt Orbán Viktortól szokott lopni, na jó, plagizálni, de mivel olyan nagy hajlama van a gúnyolódásra, hát mindent fenekestül kiforgat.

Korábban kiváló kapcsolatot ápolt Putyin elnökkel. Utóbb azt is legszívesebben kitörölné az életrajzából, pedig annak minden eleme úgy ráragadt, mintha a mesebeli Furulyás Palkó fújta volna neki a talpalávalót hozzá. Korábban lelkes ifjúkommunista volt, majd lett belőle is szocialista, mostanában meg át akar vedleni szociáldemokratává, mert az divatosabb manapság a posztkommunisták köreiben. De közben úgy demokrata, hogy gőze nincsen a demokráciáról. Amit az egész világ láthatott az ő demokrácia-felfogásából, arról beszédesen vall az általa a nép ellen vezényelt rendőráttak. Hozzá szociális érzékenysége egy népnúzóé.

Aztán ezt is kimagyarázta, habár mindenki tudta róla, hogy az ősödi beszéd után persona non grata lett Brüsszelben. Hogy az nem is úgy volt, mert az egy igazságbeszéd volt. No, hát vegye be, aki be tudja venni. A még Brüsszelben is moral insanity-nek minősített Gyurcsány jó ideig légüres (politikai) térbe került. Még a saját pártja is szégyenkezett miatta, de ő minden akadályt legyőz, hát jól kitolt a saját pártjával is. Elkezdte egyenként elszipkázni a tagokat,

majd erre alapított egy új pártot. No, persze, hát ő nem akar konkurálni volt elvtársaival, de aztán a bepalizható embereket mind sorra átrázta. Volt pártja pedig mára a megsemmisülés szélén tántorog, ő meg a felesége szoknyája mögé bújva hirdeti az ígét.

Egyszer azt találta mondani, hogy ő rendszeresen szokott bér málkozni. A lelki atyát is megnevezte, akihez jár, de az atyát már senki nem akarta zaklatni efféle badarságokkal, hogy kivallassa azokról a bizonyos bér málkozási szokásokról...

Most meg azt hirdeti fennhangon, hogy a magyarok nagy része nem is vallásos. Csak mert az általa sztárolt nyugaton most ez a divat. Meg a mindent eltörlés. Hát persze. Értjük mi, hogy akinek csupa ló dításra, ferdítésre meg lopkodásra alapul az élete, az szeretne már egy alapos nagytakarítást rendezni benne, hátha akkor valóban első áldozó fiúnak nézhetne ki.

De a legnagyobb követ a mai napon, október 23-án vágta bele a politikai állóvízbe, mert képtelen befogni a száját, legalább az ötvenhatos évforduló kapcsán, amikor mindenkinek eszébe jut, mit művelt 2006-ban az általa a nép ellen fordított karhatalmi erőszak szervezet. Nos, ma azt állította, hogy az eddigi közös ünnep, ami az egész magyarságé volt, immáron nem az. Merthogy a mától csakis őt és az övéit illeti meg. Vagyis hogy még a forradalmat is ellopná tőlünk. Szóval a mai napon már forradalmat is lopott.

Volt eddig a rovásán sok jelszó elplagizálása, beleértve az ő szájából blaszfémia gyanánt hangzó nemzetet is, ami ellen egyetlen érv is legyen elegendő: ő és családja mindig internacionalisták voltak. Azoknak meg kötelező volt a nemzetta gadás, mondván, hogy az horthysta csökevény.

Az ember nem tudja, sírjon vagy ne vessen ennyi aljasság láttán. Csodálkozni nagyon nem lehet rajta, hiszen ha belegondolunk, ő és az általa most promotált felesége olyan házasságot akar élő példaként állítani a nemzet elé, amelyben egy idült alkoholista tolvajtól származó pszichopata házassodott be a hóhérok családjába, azaz mostan ők ketten akarnak a legelső házaspár lenni a kis hazában. Csupán emlékeztet őül: Dobrev Klára nagyapja, Apró Antal vezényelte le a Nagy Imre-pert, íteltette halálra sok más hazafival együtt, majd annak nyomán követelt még több akasztást. Apró Antal lánya, Apró Piroska is hithű moszkovita volt, hasonlóképpen a férje, Dobrev Péter, a bolgár titkosszolgálat (kémszolgálat) tagja. Dobrev Péter érintettsége miatt a lengyel pápa elleni merényletben egész családjuk ki van tiltva a Vatikánból. Pedig milyen szívesen eljárna oda is bér málkozni... Fenti „érdemeire” való tekintettel kapta jutalmul Apró Antal a szemlőhegyi villát, amelyet egy zsidó családtól koboztak (loptak) el. Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára most is ott lakik, habár a mániákus hazudozó az idén azt állította, hogy el akarják adni.

Egyetlen dolog van hátra: hogy egy gerinces magyar pszichiáter kimondja végre a diagnózist. A kóros hazudozás, a lopkodás, a gyújtogatás és felforgatás élvezete az elmebajnak egy neme. A gyilkos hajlam dettó. Igaz, ez az egész kommunista bagázsra is érvényes, ezt már nem tagadhatja el senki, semmiféle woke jegyében.

A fentiekhez csupán egy baráti intelem. Nem lett volna szabad annyi teret adni egy ilyen beteg személynek a jobboldali médiában. A nemzeti oldal ugyanúgy átvette a baloldali narratívát és napjában százszor is hallottuk, Gyurcsány az ellenzék vezére, a legtehetségesebb köztük. Pedig

hát mi tehetség kell ahhoz, hogy valaki hazudjon és eltulajdonítson tárgyakat és eszméket „reggel, éjjel meg este”? A Gyurcsány-szekér nyomul, brüsszeli hátszéllel, Soros-dollárokkal, túlnyomtatott eurókkal, mindenféle táska pénzekkel. Már csak az irányt kell megadni neki: ki innen! Akinek ilyenek az erkölcsi, az ne tartson erkölcsi prédikációkat! Legalább nekünk ne! Ötvenhattól pedig el a kezekkel!

2023. október 23.

A legerősebb államférfi

Sok rekord dőlt meg a mai napon.

Orbán Viktor Kínába utazott. Már második napja tartózkodik ott. Beszédet mondott, tárgyal, delegációt vezetett és katonai tiszteletadással fogadták. Zászlóerdővel, a legnagyobb tisztelettel, hogy abba belesápadt a honi ellenzék. Aztán belevörösödött és tajtékzni kezdett. Mert hogy merészel népszerű lenni, mikor ők annak épp az ellenkezőjét hirdetik?! Igaz, róluk mindenki tudja, hogy szeretnek hazudni éjjel-nappal, s hozzá káromkodnak minden hullámhosszon. Meg fetrengenek a kamera kedvéért, mintha bántalmazták volna őket, pedig csak ők mentek neki fejfelé a falnak.

De róluk ennyi elég is.

Orbán Viktor diadalútja immáron folytatódott. Nagyra becsülik tehetségéért, túlpontos fogalmazásáért, kiváló diplomáciai érzékeért, amellyel eléri céljait. Nem önösen, hanem mindig a nép szolgálatában. Mindig okosan tárgyal.

Most éppen a világ legerősebb hatalmává érett Kínában nevezték régi jóbarátnak. Nem más, mint a kínai elnök, Hszi Csin Ping, akivel a mai napon tárgyal, majd közösen vettek részt a világ legjelentősebb országainak részvételével egy konferencián. Már akik részt vesznek egy új utat kijelölő irányzat gazdasági találkozásán.

Európát egyedül Orbán Viktor képviselte. Mert az EU még mindig nem ébredt fel önfényező álmaiból, pedig azok immáron egy rémálommá nőttek ki magukat. Ahelyett, hogy gazdaságilag növekedtek volna. Minden gazdasági prosperitásukat odavetették egy amerikai proxy háború kedvéért, amelyről úgy képzeltek, hogy jó üzlet lesz. Nem nekünk, hanem nekik, mindig csak nekik. Mert aki önös, az nem családban, nem közösségben gondolkodik, hanem mindig csak önmagában. Az egyre hatalmasabbá felfúvódó egójában.

A balos sajtó szerint állítólag elszigetelődő Orbán Viktort előbb a kínai miniszterelnök, Wang Li fogadta, majd Hszi Csin Ping államelnök. Mindketten a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak róla, sok üzleti lehetőséget kínáltak. Tárgyal Vlagyimir Putyin orosz elnökkel is, aki kiemelte tárgyalási (jó) modorát, érdekérvényesítési képességeit, amelyeket mindig diszkréten használ, vagyis jó diplomata. Nem erővel, hanem kellő taktikai érzéssel. Ez bizonyára kiemelkedő az EU többi miniszterelnöke közt. Ha csak annyit említünk meg, hogy Brüsszelben már eltanulták, talán Gyurcsányné nyomán, de meglehet, hogy csak von der Leyen asszonytól, hogyan lehet hazudozni szemrebbenés nélkül. Orbán Viktorról viszont egybehangzóan azt állítja minden tárgyalópartnere, hogy megbízható, jellemes ember. Tapasztalt politikus, akit az orosz elnök is megtisztel azzal, hogy csak utána ül le. Holott ő az idősebb.

Aztán érkezik a következő elismerés: a volt amerikai elnök, Donald Trump azt írja róla, hogy nagyon erős ember, a legerősebb államférfi. De a honi baloldalnak ez még mind semmi. Ők mindenkit le tudnak húzni. Rágalomhadjáratot indítanak ellene, de csupa olyasmivel vádolják meg, amit ők maguk követtek el, vagy terveznek elkövetni. Ők, a bérordítózkodók és botránypolitizálók.

Csak a vak nem látja, mekkora világsiker van már Orbán Viktor mögött.

Soros Györgynek meg még mindig nem sül ki a szeme, tovább béreli és pénzeli azt a hitvány társaságot, amelyik bárkinek eladó, ha jól megfizeti az egyébként értéktelen, ám nagyon szemtelen csapatot, az ország szégyenét, azért, hogy arcátlanul támadják Orbán Viktort és ott ártsanak Magyarországnak, ahol csak tudnak. Azt nem mondjuk, hogy a saját hazájuknak, mert hazaárulóknak nincsen hazája.

De ők nem tudják ezt magukról. Csak annak van szégyene, akinek van becsülete. De ők már morálisan rég hullák.

Orbán Viktort fogadta a mai napon az ICBC Bank elnöke, akit megint csak nehéz lenne lepocskondiázni, hiszen talán a legnagyobb világbank elnöke, óriási tőkével rendelkező bankról van szó. Gazdaságilag a legjobb lehetőségek állnak hazánk előtt (nekünk még van).

Eközben itthon megint rátámadnak a Karmelita Kolostorra, azaz a Miniszterelnöki Hivatalra, ahol petíciót kívánnak átnyújtani a miniszterelnöknek, akiről mintha nem tudnák, hogy külföldön tárgyal. Ugyanazok a bértüntetők, akik hol dollárért, hol euróért szoktak kordont bontani. Aztán várják, hogy mikor verik ki onnan őket, hogy legyen mit videózni és a külföldi sajtóval fake newsként terjesztetni...

Azért van még egy siker, amit a mai napon besöpörhetett a miniszterelnök. A budapesti amerikai nagykövet felháborodott bejegyzését a neten: kifogásolta, hogy tárgyalta Putyin elnökkel. Ezt épp egy diplomata mondja, akinek tanulnia kellett protokollt. S ha igen, akkor a minimális udvariassági normákat is illene ismernie. Azt még a legrosszabb modorú ember sem engedheti meg magának, hogy – a mások bunkósága miatt – ne fogjon kezét és ne találkozzék annak az államnak az elnökével, akivel szoros és megbízható üzleti kapcsolataik állnak fenn, s nem mellesleg akitől az ország energiaellátása függ. Putyin épp erről a legfontosabb dologról biztosította Orbán Viktort, hogy minden a szerződések szerint fog menni a továbbiakban is. Ukrajnai különbékét nem ajánlhat, nem is várható, hogy az kapituláljon, aki nyeresre áll, s közben a másik fél nagyképpően visszautasít minden tárgyalási lehetőséget vele.

Nevezhetnénk hipokritának is David Pressmant, de nem érünk mostan rá arra. Tőle már egy szidás is egy nagy dicsérettel ér fel. Elég annyit megemlíteni, hogy az USA továbbra is fenntartja üzleti kapcsolatait Oroszországgal, csak éppen nem veri nagydobra. Rengeteg olajat és gázt vásárol tőle, nem beszélve a megduplázott uránium-mennyiségről. Hozzá hasonlóan az EU nagy cápái is, akik csak nekünk akarnak megtiltani mindent, míg ők minden szerződést, megállapodást áthágnak, majd ha rajtakapják őket, szemrebbenés nélkül lódtítanak egy nagyot. Moral insanity...

Mindennek az oka az az elemi irigység és gyűlölet, amelyet a fasiszmus bukása óta inkubáltak magukban, és most érzik elérkezettnek az időt, hogy szabadon kiéljék. Sajnos épp ellenünk. Ennyi a kórkép.

Magyarországnak nincs más választása, mint hogy a maga útját járja. Szabadságszeretete, függetlenségvágya nem teszi lehetővé a számára, hogy samesze, csicskása, rabszolgája legyen, főként nem olyanoknak, akik képzelt fölényük illúzióját még mindig hajszolva masíroznak egyenesen a szakadék mélye felé.

Bidenék Amerikája alaposan elpuskázta. Amíg el volt foglalva a perverziók minden nemének istenítésével és alávetette magát a pedofíliájukat gondosan titkoló szörnyetegek agresszív akaratának, közben nem vette észre, hogy húznak el mellette az általa korábban csak leigázott országok, amelyek a gazdasági kérdéseket nem tévesztik össze semmiféle ideológiával. Nem segítenek haragudni, sem gyűlölködni senkinek, csak folyamatosan fejlesztik a hazájukat.

Ahogy Magyarország is az Orbán-korszak során. Pedig közben volt pénzügyi világválságféle, majd covid-járvány, migránskrízis, és mellette folyamatosan művelte aknamunkáját az a hazaáruló társaság, amely lebukott vele, hogyan árusítja ki magát. Nem kicsit, nagyon. És már nem újonnan, „anyagilag megszorult állapotában”, hanem egészen a rendszerváltozás óta. Folyamatosan, mindig, konzekvensen. És még ki merik nyitni a szájukat, hogy nem tetszik nekik valami.

Ha jól tudjuk, Amerikában egyébként ezért sokéves börtönbüntetés járna.

Ezt a törvényt miért nem adaptáljuk?

Sokan megkönnyebbülnének, ha a közélet megszabadulna azoktól, akik ellene cselekszenek. Akcióznak a demokráciáért, vagy hogy is hívják? Action for Democracy. Az elhazudott demokráciáért. Libás Gordonnal, egy bukott miniszterelnökkel, aki már megint kizsebelt bennünket. Vagyis a haverokat. Egyik nap még szovjet érdekeket szolgáltak, majd jól jött nekik az amerikai valuta is, ami után annyit vágyakoztak vörös pártkönyves komcsi korokban. És még ők szidnak valakit!

Hogy nem szakad rájuk a csöngői csillagos ég...!

Temetik Lengyelországot, melyet egy szentté lett pápa szelleme véd. Aztán előre isznak a medve bőrére. Vágyakoznak a destrukció után, miközben tudhatnák, hogy bennünket meg „csupán” a Boldogasszony védelmez. Tizenöt év híján ezer éve. Amióta rá bízott bennünket Szent István.

Hol is tartunk akkor az ő gonoszért epekedő vágyaikkal?

Nekünk épp elegendő Orbán Viktor világsikere. Kicsivel azután, hogy lett két újabb Nobel-díjasunk.

Hát mit is mondjunk nekik? Sapienti sat.

2023. október 18.

Miért nem lehet?

Sokan tették már fel a kérdést: Miért nem lehet véget vetni az illegális migrációnak Európában? Sokan töprengtek rajta, megoldást mégse talált senki. Talán mert nem is akart. Jobban mondva, aki szeretne volna rendezni a kérdést, annak nem volt rá módja, aki viszont meg tudta volna oldani, az nem akarta.

Legelőször is tisztázzuk: ki melyik táborhoz tartozik? Nem egyszerű megmondani csak úgy ránézésre, mert nem mindenki mondja azt, amit gondol, illetve van, aki mond ugyan valamit, de azok nem a saját gondolatai. Esetleg sűgőgépről olvassa, ha még rendelkezik azzal a képességgel, hogy helyesen olvassa fel a számára tálcán felkínált ötleteket.

Kizárásos alapon azért sok mindenre rá lehet jönni. Aki mindenáron és teljes erőbedobással megakadályozza, hogy a renitenseket, sőt szakképzett terroristákat el lehessen távolítani az EU-ból, az nem akar segíteni a közember gondjain. Az az ellentábornak dolgozik.

Kikből áll az ellentábor, és miért akciónak annyit a vén Európa ellen?

Vannak a sértődöttek és bosszúvágyók. Őket az érzelmeik vezérik, tehát nem lehet rájuk észérvekkel hatni. Vannak köztük vegyileg manipuláltak (drog- és egyébfüggők), őket az agymosottság nihilje determinálja. Velük szemben falra hányt borsó a logikusan felépített érvrendszer, leperreg róluk az értelmes szó. Hangoskodással és erőszakos fellépéssel akarnak megoldani minden vitás kérdést és konfliktushelyzetet. Túlordítják még saját magukat is.

A legveszélyesebbek azok, akik értelmesek ugyan, de akik mégis mindig gonoszságra akarják használni a tudásukat. Ott ártanak, ahol csak tudnak, és ebben nem hagyják korlátozni magukat. Nos, mindezek a félresikeredettek feltették magukban, hogy tönkreteszik Európát. Az okát tőlük kellene kérdezni, de félő, hogy nem adnának rá őszinte választ.

Európa alapgondja az, hogy olyanok kezében van a végrehajtó hatalom, akik csak visszaélnék vele. Nem a saját hazájuk, sem az európai nagyközösség érdekeit képviselik, hanem valaki másét. Esetleg nemcsak egy gazdának proxyznak, hanem többfelől is bezsebelik a bőrönd vagy legalább táskányi pénzeket.

Mivel ezek a bürokraták folyton azt szajkózzák, hogy a migránsok tömegeit szét kell osztani a tagállamok között, nem hihetünk mást, mint hogy őket ezért fizetik valakik. Holott ez éppen szembe megy a tagállamok érdekeivel.

Valakik megirigyelték az európai prosperitást. Azok, akik az egész világot uralni akarják, másoknak meg a rabszolgasorsot szánják. A profitmaximalizálás megszállottjai úgy hiszik, hogy jól élni egyedül nekik szabad. Mindenki más meg takarodjon a helyére, arra az alomra, ahová a „jó gazdi” irányítja őket.

Egyszerű képlet: akár a 2-es alapú számrendszer. Vagy ide tartozol, vagy oda. Vagy parancsolsz, vagy téged hajtanak szöges ostorral, korbáccsal, miegyébbel. De még mindig nem mondtuk ki azok neveit, akik ezen az aljas terven dolgoznak. Az európai „elit”, amelynek

mintha csak anyagi vágyai volnának. Csak az anyagot akarja érteni, a pénz világát, a durva élvezeteket. Meg a drága kábcsereket, mint a drogok és a hatalom. Ezek akarják leuralni minden rendelkezésükre álló eszközzel a teljes rendszert. Aki még ésszen van, annak meg teljes szívével és értelmi képességével ellent kell állnia ennek az agyremnek.

Az amerikai (demokrata) rögeszmék arról szólnak, hogy Kínát és Oroszországot le kell verni. Mindenáron, minden erővel. Amit ezzel szemben kínálnak, az a világot teljességgel és fenekestül kiforgatott világrend, vagy amit annak vélnek. Mindannak a megtagadása, ami hagyományos, évezredek óta kipróbált, bevált, és akik ezt reklámozzák éjjel-nappal, azok valami dackorszakbeli állapotukban pszichésen rögzült szerencsétlenek. Elvetik a hagyományos családot, viszont ragadozókként vetik magukat a kiskorúak után. Tagadják, hogy pedofilok volnának, pedig ha nem azok, miért vonzódnak kórosan a gyermekekhez?

Azok, akik annyira gyűlölik a kínaiakat és az oroszokat, voltaképpen félnek tőlük. A perverziók eszement reklámozása közben már egész nemzedékeket beszéltek le a természetes szaporodásról. Az általuk gyűlöltekek pedig egyre többen lesznek. Nosza, hát ötletelnek helyette, s lett ez a migráció meg a migránskvóta. Nem akarják felfogni, hogy az legfeljebb csak nekik jó. Mindenki másnak rossz. Máris tönkretették Európa életminőségét. A nagy maffiázás és panamázás közben elfelejtették, hogy a migránsok vagy bárki más eltartásához szükség van a gazdasági rendre. Az anarchia, amit helyette kínálnak, nem fog beválni. Mégis tovább erőltetik, mert nekik a fegyverüzlet meg a migránsbiznisz a legjövedelmezőbb.

És megy tovább a verkli: egyetlen verzióval, a demokrácia és emberi jogok álszent hirdetésével, ám épp az ellenkezőjének a politikai gyakorlatával. Úgy vélik, az a megoldás, ha mindenki olyan hipokritává válik, mint ők. Struccpolitika, látszatmegoldások. Az már kiderült, hogy ez a politikai hátramenés egész Európát a csődbe viszi, nemcsak leghűségesebb proxyjukat, Ukrajnát.

Évtizedek, talán évszázadok óta ez megy: a fegyvergyárosok és profi háborúcsinálók soha nem a magukét invesztálják az általuk kitervelt és kiprovokált háborúba, hanem profi parazitákként telepsznek rá másokra, akikből kiszigerelik a hozzá szükséges eszközöket. A kiszipolyozni kiszemeltek majd megtermelik mindazt, ami ezeknek az élösködőknek kell. A háborúba előbb-utóbb belefáradnak az emberek. Szívesen vállalják a békét, még ha sokba is kerül nekik. A hasznót bezsebelik a bankok és a háborúszervező klikkek, az adósság ott marad az általuk csak baleknak nézettek nyakán.

Nos, ezért kell ellenállni minden szirénhangnak, amely a háború szükségességét fújja éjjel-nappal és minden hullámhosszon. A nemzetállamoknak a saját érdekeiket nem szabad feladniuk. Hitelt ilyesmire felvenni örölség. A parazitákat viszont vissza kell küldeni oda, ahová valók. Az egész emberiség közös érdeke ez. Csak mi tehetjük meg, és akkor nem kell többé azon töprengeni, miért nem lehet. Aki ez ellen intrikál, az önmagát leplezi le. A senki által meg nem választottak helyére demokratikusan megválasztott képviselők kellenek. A választási csalások lehetőségét ki kell zárni. A megvásárolható bürokratákat eltávolítani. Hazug, csalo rendszerek helyett tisztán átláthatókat.

P.S.: A modern rabszolgatartás hívei odáig mentek el arcátlanságukban, hogy a rabszolgáknak szánt szerencsétlenekkel fizettetik meg sokszorosan az elszállíttatásuk költségeit. Valaha

rabszolgahajók közlekedtek Afrika és Amerika között. Ma senki nem fogdossa össze erőszakkal a feketéket, a sajtó és az internet kecsegtetése vonzza őket, hogy önként adják magukat erre a sorsra. A mindenre elszánt gazfickók meg becsapják az egész világot s közben arcátlanul sokat keresnek. A szálak ismét ugyanoda futnak össze. Az állítólag nem létező háttérhatalomhoz. Nem különös?

2023. december 7.

Lenini fordulat Lengyelországban

Mint féltégla a pocsolyában, úgy érkezett haza Donald Tusk, hogy EU-s misszióját teljesítse. Nem is kicsit, nagyon. Valami nagyot ígérhettek neki, mert roppant hévvel ugrott neki mindennek és mindenkinek, aki a Soros-cégnek útjában van. Olyan tarolást végzett, hogy azt bármelyik nagy diktátor megirigyelhetné tőle.

Mondhatná valaki, hogy a lengyel baloldal nevében cselekszi mindazt, amit rövid idő lezajlása alatt tett, de az analógia annyira ócskán kirívó, hogy azt már nem vehetjük látatlanba, hallatlanba. A módszer jól ismert mindenki előtt, aki valaha is élt kommunista diktatúrában. Az úgynevezett Lenin-fiúk előbb alapos kiképzést kaptak a Szovjetunióban, majd útnak indították őket, hogy mérgezzék meg maguk körül a légkört. Ezt akkor úgy nevezték, hogy a világforradalmat terjesztik, ami valójában csak hatalmi és politikai terjeszkedés volt, amely puccsszerű támadással indult, majd borzalmas vérengzéssel folytatódott.

Lenin valósággal rögeszmésen ragaszkodott hozzá, hogy legelőször a sajtón kell kezdeni ezt a hatalmi mérsárosmunkát. Mivel a médiumok még gyermekkorukat élték akkor, ez csupán a nyomtatott sajtót és a rádiót jelentette. A rádióra különös súlyt fektettek. Ez is a lenini elvek jegyében történt, és szupergyorsasággal.

Ha még mindig nem értené valaki, melyik történelemkönyvet ütötték fel a globalista akcióterv készítői, most ráismerhet Vlagyimir Iljics keze nyomára. Bizony az ő politikai iskoláját követték, amikor Lengyelország ellen ezt a módszert vetették be. Kihasználva a hagyományos lengyel oroszellenességet, amely mentén úgy csavargatja a „bájos amerikai menyasszony” a szépreményű kérőjét az ujjá köré, hogy az máig nem ébredt rá, miféle fazekakban kotyvasztja a neki szánt ételt a kedves... És most Donald Tusk vezénylete alatt úgy járják a polonézt, hogy hozzá a szovjet himnuszot húzzák dübörgő hangerővel.

Az EU-s és baloldali fordulatnak címkézett esemény legfőbb pikantériája, azt már talán nem is szükséges magyarázni, hogy úgy az amerikai fél, mint lengyel fanjai fröcsögnek a gyűlölettől, ha az oroszokról van szó. Szóval az amerikai titkosszolgálati tervek mégis orosz partitúrát használtak ehhez a sátáni tervhez.

Miben is különbek ők akkor a néhai szovjet diktátornál?

Csupán nevükben és intézményeikben térnek el valamelyest eszmei ideáljuktól, aki valószínűleg nem így képzelte a világforradalom kiteljesedését és diadalútját, mint ahogy Marx Károly sem ilyennek álmolta meg életművének azt a fejezetét, amelyben a kapitalizmus megássa önön sírját.

Attól még ássa buzgón, ne higgyük, hogy nem teszi meg, ha egyszer megteheti!

Az agya olyannyira kiszikkadt már a sok mesterséges színezéktől, génmanipulált terméktől, valamint a gátlástalanul fogyasztott kábítószerektől, hogy képtelen valami újat és korszakosat kitalálni, ezért lopkodja még az ötleteket is másoktól. Mellesleg jól be lehet ijedve, ha ilyen kapitális hibát követ el...

De mi mindent is követett el Donald Tusk, amióta bolsevik stílusban magához ragadta a hatalmat és úgy gyakorolja, mintha neki is Dobrev Klára szolgálna a háttérzenét, mint Gyurcsány Ferencnek 2006-ban? Karhatalmi erősítéssel bevette a közszolgálati televíziót, amely tettével kinyilvánította, hogy megszűnt Lengyelországban a demokrácia és a sajtószabadság. Talán nem pont ezt akarta kifejezni, de a világ mégis elérte, a képek ugyanis nem hazudnak. A rendőri erőszak az rendőri erőszak. A sajtós dolgozók, sőt még egy parlamenti képviselő bántalmazása is egyértelműen azt mutatja, itt kímélet nem lesz. Akik ezt a tervet kikoholták, valami vadnyugati kocsmái verekedésben képzelik el a saját életüket. Vagyis hogy mindenkit összevernek, aki más véleményen van. Ami megint csak annyit tesz, hogy nincs szólásszabadság. Utána már csak a vallásszabadság letámadása következik, emlékeink szerint ez is bolsevista módszerekkel.

Quo vadis, domine? Merre tartasz, kedves Amerika mindezen nemes eszmények egykori harcias védelmezője? Hogyan tudtál az egykori vehemens oroszgyűlölettől eljutni idáig, hogy most bolsibb vagy az ősbolsiknál? Az irányváltást észleltük, amikor azt kellett rendre látnunk, hogy neked az őskommunisták és azok gyermekei, unokái felelnek meg partnereknek. Azért ekkora köpönyegfordítást nem tételeztünk fel rólad. A bolsikról igen, az ő erkölceik dolgát ismerjük. Akik pénzen adhatók-vehetők, mint a barmok, azoknál ez a téma felejtős...

Sok kérdés merül még fel, amelyre nem remélhetünk őszinte választ sem az óceán túlsópartjáról, sem Brüsszelből. A lengyel események viszont intő példa számunkra. Világosan bemutatják, mit szán nekünk a két agresszív Soros és az őket működtető háttérhatalom. S mivel ők kihagyják a számításból a népet, éppen a népnek, a lengyel és a magyar népek kell bizonyítaniuk az ellenszer feltalálásában. Persze nem is kell azt feltalálni. Mindkét nép rendelkezik kellő tapasztalattal – abból az időből, amikor még a bolsikat bolsiknak hívták, és nem voltak leöntve valami gejl globalista sziruppal a könnyebb fogyaszthatóság végett.

Lengyel barátainknak fel kellene ébredniük végre ebből az amerikai álomból. Fel kellene ismerniük, hogy akár keleti agresszor foglalja el a hazánkat, akár nyugati, az eredmény ugyanaz: megszűnik a függetlenségünk. Ezt pedig egyetlen kurzus sem engedheti meg magának, máskülönben a kutya se fog rájuk szavazni. A „barátokat” illetően mi, magyarok rég megtanultuk már, hogy a hazánk területén állomásozó katonaság nem bennünket védelmezni jön ide, hanem azért, hogy számukra kedvezőbb pozíciókból tudjanak megtámadni másokat. Keserű felismerés, mikor ráébredünk, hogy nem szeretnek, hanem csak kihasználnak bennünket, de a szembenézésre szükség van. Ez az első lépés, amely a gyógyuláshoz vezet.

Az elmúlt két év során kapott oldalvágások nem estek jól nekünk, de a magyar és a lengyel nép barátsága attól még töretlenül él, hiszen sok vihart kiállt. Mi már nem futunk egyetlen „fénylő tajték” után sem. Felnőtt nép lettünk. Nem rajongunk, csak reálpolitizálunk.

Eger, 2024. január 14.

Putyin szándéka

Habár az orosz lélek kiismerhetetlen, annyi biztosan lehet tudni az orosz elnökről, hogy régóta kiegyensúlyozott kapcsolatokra törekszik azokkal az államokkal, amelyek hajlandóak betartani a korrekt üzletiség szabályait. Mi elsősorban a saját tapasztalatainkról tudunk beszámolni, ahogyan valószínűleg mások is. Ezekről, mármint a mieinkről elsősorban azt kell tudni, hogy empirikus alapúak, tehát nem a globális sajtó előítéletein alapulnak. Történjen bármi, az ő „értékeléseik” korántsem empirikusak, hanem színtiszta előítéletességről vallanak.

Aki nem hisz e sorok szerzőjének, tekintse végig a jelenkor eseményeit és keressen rá azok előzményeire. Mindenhol azt fogja tapasztalni, hogy megelőzte őket egy durva sajtópropaganda-hadjárat, amely előre „vizionálta” mindazt, amit tőle jó pénzen megrendeltek. Aztán addig sulykolta, amíg a naiv emberek asszisztenciájával bekövetkezett.

A sajtó szerepe elsősorban a megtörtént események független konstatálása, vagyis beszámolás arról, ami körülöttünk a világban történik. Az újságírónak nem tiszte a kommentálás vagy hogy sugalljon dolgokat, amiket ő szeretne, hanem ezt rábízta az olvasókra, nézőkre, hallgatókra. A közvélemény akkor is formálódik, ha ő nem intimpistáskodik, sugall, látnokoskodik, jósol. Ezek a jellegzetességei manapság a közszolgálati újságírásnak is, bármennyire is visszatetsző ez a közönség szemében. A sajtótájékoztatók jelentős része telik el ilyen hiábavalóságokkal. A kedves kollégák olyankor megfélemedeznek róla, hogy nem a Gyurcsányék által üzemeltetett kormányjósádban vannak, hanem sajtótájékoztatón. Az államtitkár és kollégái anyagi türelemmel szokták tűrni ezeket a burkolt kormányellenes akciókat, nem úgy a nézők, akik rég helyretették volna a bulvárszakmunkások szintjére sülyedt elemeket, akik még csak a saját emberi méltóságukat se féltik ezeknek az önlejárato akcióknak a következményeitől.

Félretéve a zavaró tényezőket, próbáljunk inkább belelátni a nemzetközi politika világába és kitudni, mit főznek a globális sajtópiacon akár tájékoztatásunkra, akár félrevezetésünkre. Ha fogalmunk nem lenne róla, kicsoda Vlagyimir Putyin, akkor is tudnunk kellene, hogy Oroszország az ő irányítása alatt pragmatikus kapcsolatokat alakított ki és tart, a korábbi ideológia-vezérelt, szovjet típusú államvezetés helyett pedig a kiegyensúlyozott üzleti politikát folytatja. Ez szúrta a szemét azoknak, akik folyamatosan csak arra rendezkedtek be, hogy a világ különböző pontjain káoszt idézzen elő, majd halásznak a zavarosban, amíg lehet, aztán amikor ég a lábuk alatt a talaj, sürgősen dobbantanak.

Az ifjabb rendszerváltó nemzedéknek még voltak negatív tapasztalatai a szovjet rendszerről, ha másként nem, szüleiktől, nagyszüleiktől. Magának Orbán Viktor is volt egy-két asszója Szergej Lavrov külügyminiszterrel, ám a diplomácia ennél sokkal kifinomultabb eszközökkel él, Orbán Viktor pedig bölcsebb állami vezető annál, semmint hogy kizárólagosan leragadjon egy korábbi nézeténél. Az ő miniszterelnöksége és Szijjártó Péter külügyminiszter munkássága révén is sikeresen rendezték azokat a lappangó konfliktusokat, amely a későbbi kapcsolatainkat megzavarhatták volna. Ennyi a háttere annak a magyar külügyi szemléletnek, amely az Orbán-korszak külpolitikáját jellemzi. A putyini politikát pedig az, hogy kölcsönösen tekintettel van a korábbi magyar érzékenységekre, amelyek természetesen nem voltak

alaptalanok. A fiatalabb nemzedékek viszont, amelyeknek már nem voltak sem háborús, sem ötvenhatos élményei, könnyebben teszik túl magukat a felmenők sérelmein. Nekik a jövőn kell munkálkodniuk, s ha van rá lehetőség, hogy jószomszédi viszonyt vagy jó üzleti kapcsolatokat ápoljanak, akkor botor dolog volna ezeket elutasítani.

Putyin nagyra értékeli Orbán Viktort és igyekszik megértéssel kezelni a magyarok érzékenységét és büszke természetét. Nekünk sincsen kifogásunk az ellen, ha mások meg a saját nemzetiségükre büszkék. Ezt diktálja az elemi becsület. A lehenyerlő, másokat letaroló politikai attitűd ellenszenves, hosszútávon semmiképpen nem kifizetődő. Az Orbán-korszak nagy vívmányai közé tartozik a gazdaság dinamikus fejlesztése, a komoly iparosítás, ami nem volna lehetséges olcsó energiaforrások nélkül. A jó orosz üzleti kapcsolatok ezt lehetővé tették, és nem is volna benne semmi hiba, ha az EU, az USA nem-tudjuk-hányadik-pótállama bele nem rondít a folyamatba. Az ukrajnai proxyháború alatt az európai államok gazdasága hanyatlani kezdett, az energiaárak az egekig szöktek, majd megtetézte ezt egy covidjárvány, amelynek idején stagnált minden. Vagyis nem fejlődött.

Naiv kérdés, ha azt tudakoljuk, kinek az érdekében történt mindez. Minden háborút ugyanazok a gátlástalan világcégek provokálnak, amelyeknek ez egy fillérjébe se kerül, viszont úgy érzik, hogy ők a világ urai. Szerintünk ehhez kellő kultúrára is szükség volna, anélkül csak kakasok ők a legnagyobb szemétdomb tetején. Ezek a világcégek már régóta folytatják piszkos üzelveiket azzal, hogy másokat proxyztatnak, míg ők nyugodtan áztatják fáradt és kivénhedt tagjaikat a déltengereken, magánszigeteiken, ahol még csak el is nézné nekik a világ, ha egymással orgiáznának, de mára már a pedofil gusztusukról híresültek el, sátánista szeánszaikról, amelyeknek során feláldozzák, majd elfogyasztják a szerencsétlen gyermekeket. Annak reményében, hogy akkor majd örökké élni fognak. Tiszta elmebaj, sóhajt fel az egyszerű normalitás keretein belül élő állampolgár, de nem hagyják. Folyton az orra elé tolják a perverziók minden nemét. Tévé, világhálón, minden létező helyen. Már csekély vigasz az is, hogy az ilyen elvetemült emberszabásúak tantaloszi kínokat fognak szenvedni a későbbiekben. Azt ki is kell várni valahogyan, és az a legnehezebb.

Putyin szándéka ezek ellen is irányul, efelől ne legyenek kétségeink. Természetesen ismerjük az ő múltját is, de nem szabad figyelmen kívül hagyni a fejlődésvonalát sem. Mára a legkiegyensúlyozottabb orosz vezető, nem véletlenül választották újra és újra. Az orosz ideálnak a megtestesítője, aki rendbe szedte a szétszilált orosz gazdaságot, hazájában azóta rendezettek a viszonyok. No, jó, azok lennének, ha az örök háborúcsinálók, az előttük tolt és gondosan álcázott szolgasajtójukkal és az általuk kitartott NGO-kkal és egyéb élőködő szervezetekkel folyamatosan nem próbálnák aláásni a mások jólétét. Ahol egy bizonyos szintet elértek az országok a fejlődésükben, ott rögtön van rá jelentkező, hogy lefölözze és kizárólag a saját hasznára sajátítsa ki. Ennek jegyében tesznek tönkre szegény országokat és közepesen fejlett országokat egyaránt.

A sajtó szerepét miért is kell felróni? A két éve folyó ukrán konfliktus okozói és provokátorai is ugyanazok a nemzetközi erők voltak, amelyeknek épp ez volt a szándéka. Igaz, ebben ők lettek volna a kezdeményezők, őket előzte meg Putyin egy huszárvágással. Nem lehet megfeledezni arról az etnikai konfliktussorról sem, amelyet a neonáci vegyi és biológiai fegyvergyártásra szakosodott ukrajnai laboratóriumok segítségével értek el a most végnapjaikat élő hatalmi

centrumok. Putyin előre figyelmeztetett mindenkit: ez egy családi ügy, senki ne avatkozzon bele. Ennek épp az ellenkezője történt. A helybeli orosz lakosok kínzása és kivégzése, fogyatékos emberek orvosi kísérletekre használása nem szűnt meg egészen addig, amíg az oroszok el nem foglalták a délkeleti területeket és el nem fogták az ott még tartózkodó neonáci „laboránsokat”, akik büszkén viselik testükön az erre utaló jelképeket. Ezt követően különös módon hamar megszűnt a covidjárvány és azok a lépfenével, kolerával és egyéb járványokkal való fenyegetések is, amelyeket folyamatosan „lebegtetett” a sajtó.

Tényleg, hogy is jön ehhez a sajtó? Látnokokat alkalmaz, akik előre megálmodják neki ezek a borzalmak? Nem inkább azoknak az elhülyült elméjében teremnek meg, akik a fent említett módon élnek és teszik tönkre a fél világot, ha nem az egészet? Az orvosoknak könnyű dolga van. Kimetszik a kóros daganatokat és a szervezet megszabadul a kízóitól. Ha ő maga is tesz ellene, nemcsak kívülről várja a megoldást, avagy újra kezdi azoknak magához invitálását, akik ebben ellenérdekeltek.

A világ nem hallgatott Putyinra, és azóta már erősen kiszélesedett az a „családi viszály”, amelynek soha nem kellett volna kitörnie. Már ha a fenti aljas praktikákat nem folytatja senki a háttérben. Az elmúlt két évben az Európai Uniót két vállra fektették, és a gazdaság motorját még mindig a közép-európai országok az ún. keleti blokk államai biztosítják. Már azok, akik nem szenvednek ugyanolyan russzofóbiában, mint nyugati társaik. Azok az országok, amelyeket mégis diszkriminál az EU és a nekik járó pénzeket rendre visszatartja, sőt meg is tagadja ezek kifizetését különféle stupid politikai érvekre való hivatkozással. Magyarországnak kiváltságos szerep jutott: tőlünk tulajdonítják el a legtöbb pénzt Brüsszelben. Magyarország mégis kitart EU-s szerepe és tagsága mellett, ugyanakkor a keleti nyitás jegyében új kapcsolatokat ápol keleti partnereivel is. Ma már a világ egyik leggazdagabb embere, Elon Musk is a magyar példát ajánlja másoknak, azaz, hogy üzleteljenek Kínával. Mi csak annyit tehetünk ehhez: a kölcsönösen jó üzleti és szomszédi kapcsolatok még senkinek nem ártottak, az ellenkezője viszont annál többet. Lásd: EU ma.

Putyint sarokba akarták szorítani a nyugati tömb vezető államai, élen az Egyesült Államokkal. Természetesen különbséget teszünk a jelenleg vezető szerepet betöltő demokraták és a köznép között. Ha jól sejtjük, mindazok, akik ekkorát tévedtek, hogy egy ilyen csapatnak ennyi lehetőséget biztosítottak, már kezdenek észbe kapni. Az általuk választottak ugyanis homlokegyenest az ellenkezőjét teszik annak, amit a józan ész diktálna. Nemcsak szembe menetelnek a saját hazájuk érdekeivel, hanem egyenesen rájuk szabadítják a migránsok tömegeit, hogy ezáltal olcsón szavazatokat nyerjenek. Hát ebből a rémálomból kell felébrednie a világnak és meglépni azt, ami ilyenkor szükséges.

Putyin szándékát mindenképpen tekintetbe kell vennie, hiszen többször is békejobbot kínált az őt támadóknak. Az ukrajnai háborút elvesztette a nyugat, kár lenne több pénzt pazarolni rá. Főként annak ismeretében, hogy úgy a fegyverek, mint a pénz jelentős része eltűnik egy feneketlen zsákban. Hogy kinek a keze van a zsák madzagján, azt nyomozzák ki az erre rendelt hatóságok. A világnak, ha nem akar elpusztulni, békében kell élnie. Ha azt a rengeteg pénzt, amit erre a háborúra pocsékolnak el, valódi filantróp módjára mind odaadták volna a fejlődő országoknak, az emberiség fantasztikus fejlődésen ment volna keresztül. Most elég szétnézni, mi az eredmény: romok, romok, romok, tönkretett, feldúlt, elpusztított életek, apátlan

családok, fűrtös bombákkal is fertőzött területek, ahol jó ideig nem lehet majd egészséges táplálékokat előállítani. Mindez azoknak a lelken szárad, akik ezt kitervelték, kiprovokálták, s ha lehetne, máig vágóhídra hajtanák az embereket, „az utolsó ukránig”, ahogy előre megmondták.

Tucker Carlson Putyin-interjúja nagy botrányt kavart világszerte. De csak azok a csoportok háborognak rajta, akik mára odáig degenerálódtak, hogy nem tűrik el az igaz szót, az értelmes beszédet. Miért is kell meghallgatni a másik felet is? Mert a római jog szerint kötelező, és mert minden civilizált ország jogi rendszerének ez az alapja. Valamint azért is, mert a nézetek ütköztetéséből vonhatjuk le azokat a következtetéseket, amelyekből megismerhetjük az igazságot. De hát ki nem akarja megtudni az igazat? Aki hazudozik. A sajtó és a nyomán íródott történelemkönyvek annyit hazudtak már az arcunkba, hogy többé nem toleráljuk.

Aki mindezek után még mindig Oroszország szétszabdolásán és Putyin megbüntetésén agyalna, annak ajánljuk megfontolásra a következőket. Az orosz elnök mögött nála jóval keményvonalasabb kollégái állnak. Ők sokkal keményebben vágta volna vissza Amerikának, ha rajtuk áll a döntés. Kell még keményebb tanulság a világnak, mint az, hogy minden háború elsősorban pusztulást hoz? A nyereség csak a világ tetején csücsülő, egyre jobban elronduló arcú vén trotliknak hozott hasznot, s talán a sleppjüknek is. Akkor minek harciaskodni? Azért, hogy másoknak perverz kéjeket okozzunk? David Attenborough állítása szerint a Föld akkor is folytatni fogja életét és magától talpra áll, ha az emberiség kiirtja belőle önmagát. Muszáj erről a saját szemünkkel meggyőződni? Az utolsó katonáig?...

2024. február 18.

FRIDEL 2020

Pénzmosoda

Amerikai western. Besétál egy kezdetleges város szívében a poros főutcán álló bankba egy nagy macsó ifjú cowboy és fegyveresen kirabolja. Utána meglép egy zsák pénzzel és többé nem mutatkozik azon a környéken, nehogy felismerjék.

Keleti változata. Besétál egy öregedő mókus az egyik legnagyobb magyar bankba egy szatyor pénzzel, ráadásul külföldi valutákkal, bankszámlát nyit ott egy NGO-nak vagy egy pártnak, majd mint aki jól végezte dolgát, távozik és úgy véli, ő is, meg a megbízói is, hogy a dolog ezzel rendezve, a lóvé szabad felhasználásra az övék. A választási kampányra használnak is belőle valamiképp meg nem is, el nem pazarolják, mert hát nem is az ennek a piszkos pénznek a rendeltetése, hanem az, hogy hamarosan tisztára mosva távozzék az illető bankszámláról. A bevetett pártok kampányolnak az állam által biztosított pénzből, hozzá tarhálnak nevesebb üzletembereként még valamennyit, sőt el is tulajdoníthatnak belőle bizonyos összegeket, ha van kreatív könyvelőjük, a nyolcszatyros lóvé viszont szinte érintetlenül ott hever a bankszámlájukon, mert nem arra kapták ők azt, hogy elizélik...

A ki tudja, honnan származó maffiapénzt már a választási bukás után azonnal kiszippantják a számláról, a volt miniszterelnöknek kreatív módon könyvelő cég (valahol egy kicsiny borsodi falucskában) máris intézi a hivatalos utalást a Bajnai által Észtországban némi offshoros utóízzel működtetett kamucégének, hogy aztán eltűnjön valahol a balfenéken. Szóval hogy is van ez? A naiv szemlélő nem túl jártas banki csalások ügyében, így csak az ügylet bűzét szagolja, de a mechanizmusát nem érti. Pedig roppant egyszerű. A piszkos pénznek az egyik legnagyobb magyar bankban való elhelyezése több mint gyanús. Az OTP jelzi is ezt a hatóságoknak, amelyek aztán nyomozni kezdenek. A mechanizmus önmagát fedi fel. A nagy bank – ismeretlen kis falu – külföldi bankszámla útvonal egy klasszikus pénzmosási technikát mutat be az ebben a témában még nem jártas magyar közönségnek.

Az egész magyar ellenzék olyan volt, mint egy felbolydult darázsfészek. Túlságosan is biztosak voltak a dolgukban, mivel a külföldi titkosszolgálatok által nekik ígért pénzeket és pozíciókat máris tutira vették. Ugyanúgy egyetlen verziót vettek százasnak, ahogyan a szomszédban zajló háború működtetői is a saját sikerüket. Aztán jól pofára estek, ahogy Pesten szokás mondani. Kihagyták a kalkulációból azt, hogy a magyarok már kiismerték az ő hazudozásaik mibenlétét és nem hagyták bepalizni magukat.

Aki nem hiszi el a fentieket, csak nézze vissza újból a választások estéjén készült videókat az ellenzéki pártok prominenseiről. Csupa megnyúlt arc, mint aki nem hiszi el, hogy vele és a nagy Joe bácsival ilyesmi megeshet. Pedig egyszerű. Az egyoldalú világírányítás modellje mondott csődöt azon a nevezetes estén. Igaz, azóta sikeresen megszegényítették vele a derék lengyeleket, akik azóta tanulják azt a western típusú „demokráciát”, amelynek során törvénytelen ségek sorozatát követik el ellenük, az emberi jogokra oly érzékeny globális sajtó mégis nagy kussolva hallgat róla.

Maffiamódszerek ezek, amelyeket most próbálnak meghonosítani a nagymenők által csak lenézett „vadkeleten”, ahol viszont a lakosság nagy része nem vevő a kommunista

cselvetésekre, intézményesített lopkodásokra és a sajtó hazugságaira. Kiismertük őket jó fél évszázadon keresztül, és már mindenkinek felfordul a gyomra tőlük. Kivéve persze a pénzen fizetett fanokat, akik bárkinek csápolnak, csak jöjjön a lóvé, amit az „easy come, easy go” jegyében gyorsan el is pengetnek valahol, mondjuk ezeknek valamelyik tenyészhelyén, egy pesti romkocsmában.

Egyformán vulgárisak: megbízók és felvásároltak, ama júdáspénzesek. Mindent elkövetnek, ami vulgáris és törvénytörtő, csak jöjjön a lóvé. Mindehhez az egyik leghíresebb amerikai film, az Elfújta a szél hősnője, Scarlett O’Hara adja meg az eszmei mondanivalót: „Én mindent el fogok követni, lopok, csalogok, hazudok, csak éhezniem ne kelljen többé.” Ami meghatóan is hangzik abban a szöveggörnyezetben, de tudjuk jól, hogy a mai Scarletttek egyáltalán nem az éhező proletárok közül kerülnek ki és sírják bele a világ arcába ezt a szirupos ars poeticát, hanem épp ellenkezőleg. Elkényeztetett ficsúrok és pártribik, akik már azt se tudják jó módjukban, hogy mivel szórakozzanak. Például sátánizmussal, kannibalizmussal, pedofiliával, amelyet lépten-nyomon az orrunk alá tolnak, majd rákenik másra, és mindehhez a fent leírt módszerekkel igyekeznek jogi háttérrel biztosítani. Már ha van, aki asszisztál nekik.

Van, aki gondosan titkolja ezeket a szokásokat és pártkapcsolatait. Mások már nem is szégyellik, sőt büszkén vallják magukat egy olyan közösség tagjának, amely az emberiség szégyene. Márki-Zay Péter például azzal büszkélkedett, hogy ő és „mozgalma”, amelyről nem tudni, hány tagja lehet, tehát annak mozgalom-volta is kétséges, mennyi pénzt kaptak Amerikából még a választásokat követően is. Így a háttérben machináló Gyurcsánynak még csak az előtérbe se kellett őt tolnia, hogy megbuktathassa. Befújta ő saját magát, és még oda is volt tőle, milyen ügyes ember. No, hát ennyi elég is kellene, hogy legyen az intellektuális képességekről, amelyek ezt a társadalmi masszát működtetik. Ha olyan nagy fejek volnának, rég rájöttek volna, hogy kicsinyke balek kesztyűsbábok ők a Nagy Machinátor kezében.

A Nagy Machinátor, bár rendkívül dörzsölt, mégse tudhat mindent. Annál kevésbé, mivel sosem ismeri az adott környezetet (sem földrajzilag, sem szellemi értelemben) hanem mindig ugyanazokat a sémákat alkalmazza, amelyeket a harmadik világ legelmaradottabb térségeiben szokott. Számára minden közönség egyen-tökfejekből áll. Lenézi őket, manipulálja, majd mikor elhasználta, eldobja mindet. Feláll és bevágja a kocsmaajtót, ahogyan Bajnai is tette a választások másnapján, jócskán megtömve a DatAdat számláját az immáron tisztára mosott pénzzel, amelynek eredete lehetett háborús, drogkereskedelem, emberkereskedelem, amelyet manapság migrációs biznisznek csúfolnak, de lehetett prostitúció vagy bankrablás, kaszinó, pénzhamisítás vagy egyéb olyan „üzletág”, amelyet ugyan fehérgallérosok művelnek, de akik nem úriemberek, hanem közönséges bűnözők.

Ennyi a kis magyar eastern, ha már westernre nem futotta a megbízó keresztapáknak. Ki-ki emésztődhet rajta, hogyan eshetett meg, s aztán azon is, hogy óhajt-e ebből ráadást ezen a nemtelen macskakonzerten. Van még rá pár hónapja. Akit kétszer is be tudnak csapni ugyanazzal az alantas módszerrel, az fogadja el bátran a nyugati keresztapák leminősítését, hogy őt baleknak tartják, és a végén még ki is röhögik. Ilyen vulgárisan.

Búcsú két hölgytől

Jelzőket most nem osztunk egyiküknek sem, nehogy az ellenzék rögtön rájuk rontson és minden szennyes szóval, ami csak a lelkük mélyéből fakadhat, le akarja önteni őket. Sok csúfat kaptak így is, mivel épp ideje volt, hogy valami komoly botrányral eltereljék a köznép és a világsajtó figyelmét az Orbán-kormány sikereiről. A 13. havi nyugdíjról, a kibővített állami támogatáscsomagokról, az EU-s pénzek folyósításáról és Orbán Viktor diplomáciai sikereiről, nemzetközi elismertségéről.

Igen, már megint erről volt szó, és nemcsak a döbbenet teszi, hogy ilyen megkésve reagál csak a közíró, hanem ez a felismerés is: Magyarországgal már megint meg merik tenni, hogy a neki adott szót visszavonják és a neki járó pénzeket igazságtalanul és törvénytelenül visszatartsák. Miközben lelepleződött, hogy igenis vannak összeesküvések a háttérben. Ezek neve röviden: dollárbaloldal. Egy olyan politikai csoportosulás felvásárolhatósága, amelynek semmi keresnivalója nincsen a közéletben, mivel ugyanúgy be lehet rájuk fizetni, mint a lányokra az utcasarkon...

Novák Katalin hibát követett el, ezt ő maga is belátta. Miközben jelentős diplomáciai sikereket könyvelhetett el az ő jóvoltából a magyarság és sokan csodálták talpraesett fellépését, perfekt nyelvtudását, kommunikációs készségét, becsúszott az a hiba, amelyet talán csak egy dörzsölt vagy egy figyelmetlen hivatalnok csúsztatott a keze alá – aláírás végett.

Egy közszereplő hölgynek, aki felmenőihöz híven erdélyi nagyaszonnyként látta el feladatait, a küllemére is jóval többet kell adnia, mint férfi kollégáinak. A tökéletes smink, a sikeres szabású ruhák, a ki nem ülhető toaettek nemcsak elvárás vele szemben, hanem igény is és ez erősen időigényes. Miközben a férfiaknak elég, ha pár öltönyüket váltogatják s hozzá a nyakkendőiket, kifogástalan ingeiket, díszszembkendőiket, a női toalett ennél jóval bonyolultabb. Nem is volt hiba benne, csak valahol egy porszem került a gépezetbe.

Egy köztársasági elnök viszont nem hibázhat, legfőképpen abban nem, hogy a stábját helyesen válassza meg. A jó segédszemélyzet nem követheti el azt a hibát, hogy alaposan fel nem dolgozott anyagot készít a főnöke keze alá. Úgy, ahogy most, azaz tavaly történt egy kegyelmi kérvény esetében. A hiba megtörtént, az elnöknő lemondott, az ellenzék azóta is egyfolytában ordibál, rágalmaz és vádaskodik. Legelsősorban azért, mert – külföldi megbízóik szándéka szerint – Orbán Viktor miniszterelnök volt a valódi célpontjuk. Őt próbálják megbuktatni ezen a címen, immáron tizennégy éve, amióta csak visszatért a hatalomba a választók akaratából.

Valóban bosszantó lehet, hogy úgy pattannak le a miniszterelnök ellen intézett támadásaik során a falakról, ahogyan a falra hányt borsó a közmondásban. Nem fogják fel, ahogyan kedvencük, az ukrán Zelenszkij sem, hogy az általa kipécézett ellenség erősebb és okosabb nála. Ők is, Zelenszkij is ugyanazt a hibát követik el, és kudarcaikból semmit nem tanulnak, tehát x számban várható, hogy megint ugyanabba a jól kitaposott dagonyába fognak belelépni. Úgy néznek ki, mint a kiskakas, amelyik odaáll a tyúkudvarban a nagy kakas mellé és amikor az kukorékolni kezd, ő is vele csipog valamit, majd kijelenti: „Milyen erősek és félelmetesek vagyunk!” Az amerikai ígérek mögé húzódva ők is csak olyan erősek és hatalmasak, hogy

amint az amerikai pénzcsapokat elzárják, az ő kis csipogásuk is valódi hangerejével fog csupán hallatszani, mert a nagy kakas már rég dobbantott, azaz visszarepült eredeti vadászterületére azóta. De lehetne jellemezni őket a viccbeli kiségerrel is, amelyik az elefánthoz csatlakozva a hídon menetelve kijelenti: „Hogy dübörgünk!”

Most, hogy magukra maradtak és már csak a háttérből hergelik őket, nemhogy félelmet nem keltenek, csak szimplán nevetségesek. Fájdalmasan gyomorforgató látvány, mennyire nincsen önkritikájuk, és ugyanazt a sémát erőltetik, amibe már számtalanszor belebuktak. Persze nehéz megérteni, miféle logika szerint működik az agyuk, miközben csak annyi látható, hogy a 2-es alapú számrendszer primitív logikáját követve csak az igen-nem, fekete-fehér, jó-rossz rendszerében látják az egész világot, amely velük ellentétben csodálatos.

Az emberi logika jóval bonyolultabb ennél. Vannak kombinációk, sakkhúzások, stratégiai játékok, amelyekben valóban kipróbálhatja magát az, aki okos. No, hát persze tudjuk jól, azért kell a 2-es alapú számrendszer logikája nekik, mert az a primitív agyoknak is emészthető. Ahhoz nem kell sakknagymesternek lenni.

Számtalan esemény történt időközben, nemcsak ez a nemzeti kudarcélmény, amelyet épp erre az alkalomra tartogattak azok, akik mindenféle perverzió promotálói és reklámozói. Ha semmi más „érdemük” nem lenne, mint a pride, amellyel elárasztották a tavalyi nyári kulturális eseményeket, már akkor is rég le kellett volna állítani őket – a köztéri exhibicionizmusért, amelyről azok az események szólnak. Az exhibicionizmus bűncselekmény, nem is értjük, miért nem tiltják be, legalább a kiskorúak védelme okán...

Novák Katalin lemondása magával vonta Varga Judit lemondását is, hiszen neki kellett szignálnia az ominózus kegyelmi döntést. A különbség annyi, hogy Varga Judit nem bírálhatta felül a főnöke rendeletét. Ez az egy szignó mintegy semmissé tenni látszik az igazságügyminiszter asszony minden korábbi eredményét, ami pedig igen jelentős. Olyan egyezményeket ért el az EP-vel, amelyek lehetővé tették végül, hogy több ellenvetés, kifogás ne legyen a magyar eredmények ellen, tehát megindultak az utalások az EU-ból. Ez kinek is fáj annyira, még jobban, mint a nagy kaméleon von der Leyen asszonynak? Gyurcsányéknak, akik régóta arra ácsingóznak, hogy majd ők tehessék rá a kezüket a nekünk járó pénzekre. Beindult hát a nagy fúrógépezet és hatalmas médiaricsajjal kísérve itthon és világszerte ismét csak rágalmazták Magyarországot, a miniszterelnököt és a sok sárból nekünk, egyszerű honpolgároknak is bőségesen jutott. Diszkriminációból és fenyegetésekből egyaránt.

Két remek tehetségű, mutatós külsejű hölgy távozott hivatalából. A honi ellenzéki „felhozatalt” nézve értjük, ha meg nem is értjük, hogy kínozza őket az SI-faktor, azaz a Sárga Irigység Faktor, amikor összevetik ezeket az adottságokat a sajátjaikkal. A sok rikácsolás az országgyűlésben és azon kívül, a földön fetrengések, erőszakos fellépések, vulgáris szavak tömkelege, amely inkább való utcanők szájába, mint parlamenti képviselőkébe. Az ellenzék még hetekkel később is az indokokat követeli és nincsenek tekintettel a távozott elnöknő emberi méltóságára. Mint ahogy senkiére sem, nekik ez nem szokásuk.

Varga Judit férje is csúnyán leszerepelt az eseményeket követően. Ha úriember lenne, most remek alkalmat nyílt volna arra, hogy a volt felesége, gyermekei anyja mellett kiálljon, de épp ellenkezőleg cselekedett. Botrányos nyilvános szereplései csak újabb bizonyítékok ellene,

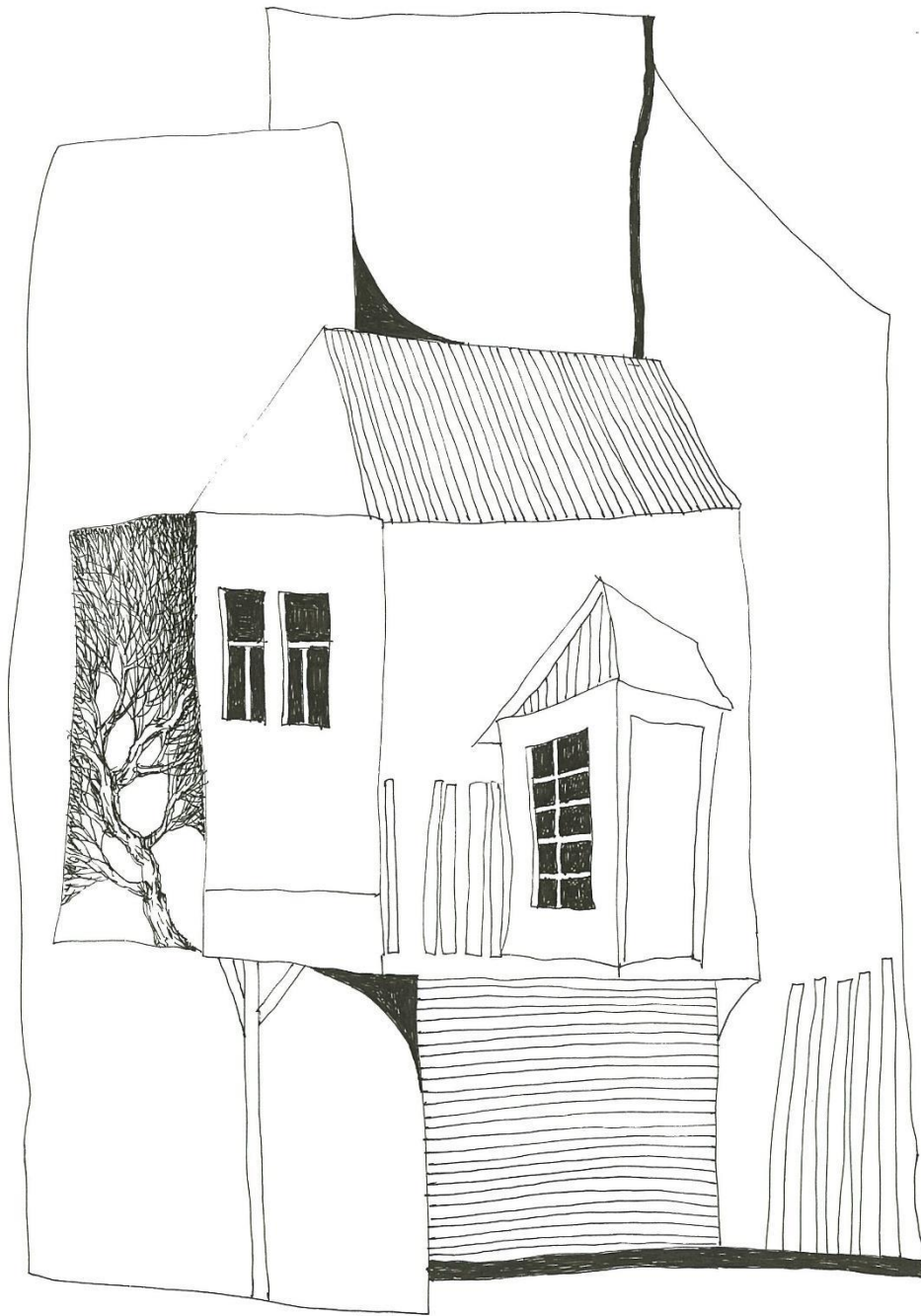
akiről kiderült, hogy fizikailag is bántalmazta a feleségét, aki nem mellesleg azidőben igazságügyminiszter volt. Magyar Péter március 15-én jelentette be egy új párt megalapítását, amelyben sokféle jelszót katyvaszott össze, kihívva maga ellen még az ellenzékiek haragját is. Az ő támogatóikat ugyanis elhalászta a tervezett tüntetéseikről, szóval az volt a látszat, mintha rettentő nagy támogatottsága lenne (a baloldalon pénzért mindent... tudjuk). A háttérben a két Soros, valamint a magyarság ellen sokat áskálódó amerikai nagykövet és a Gyurcsány házaspár árnyéka sejlik fel, mint eposzban az eposzi jelző...

Nem tudjuk, miben hisznek, csak azt, hogy miben nem. Most a hatalmi mánornak abban a stádiumában leledzenek, amikor már úgy vélik, hogy magát a Mindenhatót is le tudják győzni. Már ott tülekszenek, hogy letaszítsák a trónjáról, ahogyan Maurice Druon tette Zeusszal. No, hát ez az a pillanat, amikor meg szokott törni a viriavarázs, és az illető isteni trónkövetelők végleg a mélybe zuhannak.

Mi két remek tehetségű politikus hölgyet veszítettünk, akik valóban méltók a hölgy titulusra. Fejet hajtunk életpályájuk előtt (a botlásuk előtti szakaszára persze) és köszönetet mondunk nekik azért, mert az általuk írt rövidke történetnek számos szép eredménye volt. Nemcsak az ő számukra, hanem Magyarországnak is. A pápa elismerése nem véletlenül járt ki úgy az elnöknőnek, mint hazánknak. Olyan mértékben, hogy a mai napig kiáll mellettünk.

Sulyok Tamás alkotmánybíró elnökké választásával méltó választ kaptak mindazok, akik változatlanul támadják a magyar jogállamiságot. Az ő jogi tapasztalatába próbáljon eztán belekötni akármelyik alulképzett, félművelt posztkommunista alak, aki a saját dicsőségét csak képzelni, beképzelni tudja magának... Aki valódi jogállamisági hibákat akar találni, az vizsgálja ki von der Leyen asszony Pfizer-botrányának, valamint Eva Kaili Katargate néven elhíresült, olasz maffiával is összefüggő ügyletét. Ott valóban fog szaftos részleteket találni. Ha ugyan akar...

2024. március 15.

FRIDÉZ 2020

Hold up!

A demokrácia kizárja az erőszak alkalmazásának lehetőségét. Napjainkban mégis mintha sorra megszegnék ezt az íratlan szabályt. Mintha ki akarnák zárni magát a népet a döntéshozatalból. Azt a népet, amely a politikai elit kezébe tette le ennek a lehetőségét, amikor megválasztották a képviselőket, hogy helyettük intézkedjenek. Ezért, a sok kötelesség mellé cserébe, bizonyos privilégiumokat kapnak. Ezekkel nem illik visszaélniük, hanem feladatukhoz méltóan illik cselekedniük a legnehezebb helyzetekben is.

Már-már az amerikai hőskorra emlékeztetnek bizonyos sztereotípiák, amelyeket ráadásul helyénvaló dologként próbálnak nekünk „beadni” azok, akik valóságos maffia-színpaddá változtatták át pár év alatt az európai törvényhozás és adminisztratív központ színhelyét. Hogy is volt akkor? Mivel a törvény ereje még nem volt olyan könnyen alkalmazható a sok bűnözői elemet is magában foglaló és csak alakulóban lévő társadalomban, gyakran a pisztolyok és puskák döntötték el, kinek van igaza. Még akkor is, amikor már kialakult és fejlődésnek indult a gyáripar és a hétvégi fizetősosztáskor gyakran ezzel a rövid mondattal támadtak rá a békésen hazafelé tartó polgárookra: „Hold up!”, azaz „Kezeket fel!” Aztán jött a rablás, amelyről senki nem állította még, hogy jogszerű és demokratikus lett volna.

Mikor övön aluli ütésekkel sorozzák a magyar miniszterelnököt és az EU-ba delegált jobboldali képviselőinket, amikor hazánkat nap mint nap gyalázzák és épp olyanok, akiknek mélyen hallgatniuk kellene, saját viselt dolgaik tudatában, azzal még jó, hogy nem értünk egyet. Ezekkel a viselt dolgokkal pedig már nemcsak a kollégáik vannak tisztában, hanem a széles közvélemény is Európa-szerte.

„Hold up!”, mondhatta volna Ursula von der Leyen, amikor már sokadszorra jelentette be, hogy hazánknak úgymond nem járnak az amúgy jogosan járó pénzek, amelyekkel kapcsolatosan annyit, de annyit lódtítottak már, hogy a csillagos ég is rászakadhatott volna ezen rágalmak és hazugságok kikoholóra... De nem azt mondta a jeles politikusasszony, hanem válogatott kifogásokkal élt, amelyeket hazaáruló honfitársaink adtak a szájába. Nem kicsit „elkúrva” ezzel az európai politikát és annak maradék hírnevét. A kifejezést azért találjuk ideillőnek, mivel a fülbesúgók között első helyen buzgólkodik Dobrev Klára, annak a Gyurcsány Ferencnek a neje, aki a gazdasági összeomlás szélére taszította Magyarországot kétszer négy évi gazdasági garázdálkodása végére. Nem akármilyen diplomával a zsebében, hanem közgazdasági oklevéllel, igaz, még az átkosból szerezve, így és úgy kommentálva, kitűnő elvtársi ajánlások ösztönzésével fedezve.

Szóval a Gyurcsány házaspár is kimondhatná azt a hírhedt tömondatot, ha lenne hozzá mersze, és ha az életben egyszer képes volna egy őszinte mondatot is kiejteni a száján.

Mivel az általuk lenézett köznép egészen pontosan tisztában van az ő kilétükkel és életfelfogásukkal, hiába is ködösítenének tovább, azokat a jól betanult blablákat nem veszi be többé az óvodáskorú kis magyar honpolgár sem. Helyette viszont pontosan jegyzi azokat a gatzetteket, amelyek révén úgy kifosztották Magyarországot, mint egykor a török kiűzése örvéen a „felszabadító, hős, felmentő” seregek Lotharingiai Károly vezetése alatt. Majd

hasonlóképpen 1919-ben a mostani kommunisták felmenői, hogy hagyjanak azért valamit a betörő kisantant seregeknek is. No, nem jószántukból, hanem mert kiverték őket innen a fehérek, akiket bosszúból mindenféle rossznak lehordva tanítottak Dobrevék és Gyurcsányék, meg hát nem mellékesen Apróék „alattvalói”, azoknak a pedagógusoknak mondott népségnek a felmenői, akiknek nyomdokain haladva minden, csak szép rend nem terem.

„Hold up!”, mondhatta volna Eva Kaili, akit előbb látványosan félredobtak, majd még látványosabban visszafogadtak az EU „elitjei”, mert hiszen mindennek sora van. A karrierépítésnek is, meg a karrieristák nyomdokain haladó, jobban mondva gátlástalanul nyomuló terror-bürokraták is, a maffia hatalmas árnyékában...

Sorolhatnánk a neveket, Ursula asszonyét még annak az emlékével is, hogy a Pfizernek, férjeura cégének olyan hatalmas üzletet szerzett a Covid árnyékában, hogy ha ezért kirúgják az állásából, akkor is nyugodtan visszavonulhatott volna a közéletből nagy diszkréten, akkora üzletet szerzett megbízóinak és nem mellesleg a saját klánjának is. A vele kapcsolatos dokumentáció persze hiányzik, talán sose volt meg, mégis annyian csápolnak neki, még a mostani, ideiglenesen Lengyelországban garázdálkodó Tusk és csapatai is. A súlyos kifejezés őt is megilleti, hiszen a demokráciának hazudott ténykedés örve alatt rögtön börtönbe juttatta elődeit, akik, ha nincs a nemzetközi közfelháborodás, azóta is ott ülnének. De ki tudja, hány lengyel hazafi senyved még máig a közfigyelemtől elzárva, kevésbé ismertén?

Mindezt csak azért volt fontos lejegyezni, mivel rettentően unjuk már, amikor jogállamiságról és demokráciáról akarnak kioktatni bennünket. És épp olyanok, akiknek vagy fogalmuk nincsen róla, mit jelent a valódi demokrácia, vagy, ha tudják már eléggé lealjasodtak hozzá, hogy a woke jegyében ezt is el akarják felejtetni. Értjük, persze, miről szól az egész: arról, hogy akiknek sok már a takargatnivalója, azok arra vágnak, hogy senki ne emlékezzen viselt dolgaikra, hanem minden újabb választáskor telelódíthassák a világot újabb verzióikkal. A napokban éppen erről fog szólni minden az EU-nak minden fórumán és helyszínén. Magyarország és a magyar miniszterelnök rágalmozásáról. Meg persze a stekszről, aminek a nevét ki se fogják ejteni, csak mindenáron oda csempészni, ahol annak semmi keresnivalója nincsen. Fő, hogy Magyarországnak megint ne jusson semmi. A pénz szagára bezzeg úgy tudnak gyülekezni az örökké éhes proletárok, hogy szármalmas dolog rájuk nézni is. Arra a szagra, ami állítólag nincs is.

Miután sem Szlovákiában, sem Lengyelországban nem tudták a saját szájjuk szerint befolyásolni a választásokat, máris vádaskodni kezdtek és kiutasítanák az EU-ból hazánkat és Szlovákiát is. Még a látszatra sem adnak, pedig sokan ezt kérdik: „Ugyan mi közük van hozzá, kire és mire akar szavazni a tagállamok népe?” Gusztustalan dolog és Bacsó Péter Tanú c. filmjének parodisztikus kockáit idézi, ahogyan előre megírt jegyzőkönyvek alapján akarják jól eligazítani a tagállamok sorsát. Mint ahogyan az ukrainai háború sorsát is, amelyet gyanúsán a szívükön viselnek. Annak is csak egy forgatókönyvét ismerik: az oroszok vereségét, majd a saját seregeik győztes bevonulását Ukrajnába... Hogy aztán azt is szétlophassák, mivel ezek a seregek gazdasági bűnözők élén vonulnának be oda. Vagy mit is beszélünk, hiszen rég ott vannak, egészen a Majdan történelmi kódétól gondosan takargatva...

Demokráciát? Azt!, mondhatnánk Illyés Gyulát parafrázálva, ha ugyan volna kedvünk élcelődni ezeken az infantilis politikai képződményeken. Ám a legtöbben nem a „Hold up!” jegyében képzelik el ezt az évezredek óta ismert és jól bevált intézmény- és eszmerendszert. A nevezetes tőmondatot most már az évtizedek óta sanyargatott és kifosztott népeknek kellene végre kimondaniuk. Elvégre a bűnözőket is ezzel szokás elfogni és a nekik jogosan kijáró helyre juttatni.

Eger, 2024. április 8.

Varga – Magyar 10:0

Varga Judit lemondott minden tisztségéről és visszavonult a közéletből. Nem tegnapi esemény, de a hullámok, amelyek ezután az egekig látszottak felcsapni, csak nem akartak elülni. Nem, mert ex-férje bosszút lihegett, annak megbízói pedig folyamatosan hergelték és biztatták, és ő nem bírt ellenállni a kísértésnek. S aztán mert nagyon szereti a nyilvánosságot.

Mikor Varga Judit miniszterasszony elvált a férjétől, a lehető legúribb módon és nagyvonalúan tette ezt. Közös megegyezéssel, ami azt jelenti, hogy egyikük se háborgatja a másik felet, a gyermekeiket pedig közös megegyezésük szerint nevelik. Ám Magyar Péter nem tudott nyugton maradni tőle, sőt botrányt kavart, amikor feltehetőleg ő szolgáltatott ki pár nem túl lényeges adatot a volt felesége munkájával kapcsolatban. Mindez nem volt előkészítetlen; a sajtó folyton szenzációra éhes munkásai egy emberként csaptak le minden információra. Ez viszont egyáltalán nem volt úri viselkedés, sem a sajtósok, sem a volt férj részéről.

Varga Judit sokáig hallgatott, mivel valóban vissza akart vonulni a nyilvánosságtól. A volt férje miatt és helyett szégyellte magát. Ne feledjük: mindig a sértegető fél szokott fölényeskedve kinyilatkoztatni, míg a megsértett és megalázott fél szégyenkezik és hallgat. Ám amikor a szakmai tevékenységét is sértette az egyre jobban beavadult volt férje, akkor már megtörte a csendet és adott egy interjút. Ebből kiderült, hogy nemcsak hogy nem úri bánásmódban volt része tizenhét évi házassága alatt, hanem egy bántalmazó kapcsolatban élt egy torzult jellemű ember mellett, akinek sok mindent eltűrt. Túl sok mindent, véli a döbbsen hallgató.

Aki képes kezét emelni egy nőre, az kiírja magát a civilizációból. E fölött vita nincs, minden civilizált ország törvényei védelmezik a nők és gyermekek jogait, és aki ez ellen vét, azt nemcsak szankcionálják, hanem társadalmi közmegvetésben lesz része. Varga Judit mellett egy ország állt ki. Kivéve a baloldali politikusokat, akik előbb gyáván kussolva hallgattak, majd elkezdődött a nemtelen sajtókórus, amely kétségbe vonta Varga Judit állításait és hirtelenjében Magyar Péter mellé állt. Tetszik érteni? A bántalmazó férj és ezáltal a gyermekei lelki egészségét veszélyeztető apa mellett hangoskodtak, aki látványos köztéri szereplésekbe kezdett. Nem lesz könnyű kitalálni, kinek a támogatásával. A honi baloldal nem szokott nagy rendezvényekre hatalmas összegeket adományozni, ők csak a markukat tartják, mert a szereposztás szerint megmaradtak éhes proletárnak...

Az interjú többszöri megtekintése után egy lényegi kérdés is felmerül. Ha már a gyermekei anyját nem tisztelte annyira a díszes férj, vajon hogyan mert kezét emelni az igazságügyminiszterre, aki ezért bármikor elvitethette volna őt rendőrökkel, beperelhetné volna és simán megnyerte volna azt a pert?! Minek kell lejátszódnia egy beavadult ember lelkében, hogy mindezt figyelmen kívül hagyja? Mivel a kapcsolatukat annyira lenullázta, azaz olyan emberi szint alá vitte évtizedeken át, feltehetőleg az olthatatlan uralkodni vágyás bírhatta erre.

A Hajdú Péterrel készült interjúban elhangzott egy olyan mondat, amelyre maga Varga Judit se figyelhetett fel, csupán az, akinek már vannak tapasztalatai olyan gyógyszerfüggő egyedekkel, akik bizonyos helyzetekben és bizonyos mennyiségű (gyógy)szer elfogyasztása

után, látva és hallva azok tombolását. A mai világ pedig tele van efféle esetekkel. Az antidepresszánsok, amelyeket pszichés zavarok esetén írnak fel az orvosok, visszaütnek és éppen nem azt érik el, amit kellene, vagyis a nyugodt állapotot, hanem vad dühöngések jelzik vagy a hibás felírás tényét vagy a téves alkalmazást, azaz túlfogyasztást, különösen, ha alkoholt is fogyasztanak hozzá. Nem mellesleg, gyakori mellékhatásuk az öngyilkosságra való hajlam kialakulása.

Az örökös szereplésvágytól hajtott ember, akit nincsen lelke, akit nevezni a történetek ismeretében, azt állította, hogy felesége az élete nagy szerelme volt és hogy ő nem ártana a gyermekeinek. Ezt elég nehéz elhinni. Egy felelős apa soha nem cirkuszos a feleségével a gyerekei jelenlétében. Nem kell a gyerekeinek kiszabadítani az édesanyjukat a karmai közül, és aztán nem tesz úgy, mintha mi se történt volna. S ha valóban annyira szerelmes, nem lenne képes bántalmazni, megalázni, folyton debilnek és efféléknek nevezni, vidéki származását szégyenletesnek beállítani.

A válogatott kínzásokból bizonyára sok belefér ebbe a történetbe, de van még egy árulkodó jel: a kettős karakter, amelynek jegyeit fel kellett volna ismernie annak a pszichiáternek, aki azokat a tablettákat felírta neki. Ha ez tovább fokozódik, skizofréniába csaphat át. Teljességgel megmérgezi a környezetét, a benne élők életét, és ráadásul folyton másokat fog vádolni tetteiért. A késsel a lakásban randalírozó alak, aki a feleségét és az anyósát fenyegette ezen a módon, éppen ebbe a típusba tartozik bele.

A magyar közéletnek már éppen elég volt egy pszichopata ex-miniszterelnök, aki elmebetegként viselkedve rendőratyakot rendelt a nép ellen, szemeket lövetett ki, életeket tett tönkre, mégse látta be soha a hibáit, sőt vétkeit. És most a helyébe kínálkozik egy pszichésen hasonlóan zavart önjelölt, aki nála is jobban tudna... na, mit is? Gátlástalanul kiszolgálni ugyanazokat a megbízókat, akik mindenhol a világon csak a bajt keverik és a pusztulást terjesztik – kultúra és jólét helyett. Még arra is jelentkezik, hogy külföldi pénzekkel is lehet támogatni őt és pártját, ami nincs is. Nos, hát ez aztán a skizofrén tempó.

Miközben az egész sajtó a szájára vette a lemondott igazságügyminiszter asszonyt, aki egyben EU-képviselő is volt, a következő választások listáját vezető személy, egy valamiről mélyen hallgatnak, és ez a jobboldali sajtónak is hibája. Varga Judit hősieken küzdött az EP minden praktikájával szemben és kiválóan helyt állt a szerepében. Hiába csúrték-csavarták a dolgot, nem tudtak kifogni rajta. Magyarország megkapta azoknak az EU-s pénzeknek egy részét, amelyeket jogtalanul tartott vissza a von der Leyen asszony által vezetett társaság. Szóval Varga Judit érdemeit feltétlenül el kellene ismerni, nem pedig elhallgatni mindazoknak, akik egy ilyen helyzetben nem viselkednek úri módon. A szakmai sikeresség annál is inkább látható és kétszeres sikernek tekintendő, mivel ilyen családi háttérrel biztosított számára a férje, amit még hitvány nőszemélyeknek se kívánna egyetlen egészséges pszichéjű ember sem.

Most, hogy egy új barátnővel páváskodik a láthatóan igen hiú Magyar Péter, Ady Endrére gondolunk, akit Léda asszony próbált egy „bosszúhímmel” visszahódítani. A testbeszéde árulkodó. Az új barátnő mindenütt csak mögötte mehet, ahogy a nagyon civilizálatlan embereknek szokás. Vidékisége miatt korholta és alázta meg rendszeresen Varga Juditot, mit sem tudva arról, hogy pl. az első magyar kőszínház Miskolcon épült. Hogy ez a nagyváros

jelentős kulturális szerepet vitt, még mielőtt csak ipari központként könyvelték volna el. Saját konzervatóriuma, zeneakadémiája van, és már nagyon régóta.

Ez a vidékiek elleni ellenszenv egy olyan mélylélektani vonásra is felhívja a figyelmet, amely egyenesen árulkodó. Aki olyan pedánsan ügyel arra, hogy a feleségéből kineveljen minden vidéki szokást, annak magának lehetnek vidéki felmenői. Nincsen ebben semmi különös. Pesten mindenki vidéki származású, csupán a családja bevándorlási ideje eltérő. Aki pestibb akar lenni a pestieknél, az valaha maga szenvedhetett el kicsúfoltatást, verbális bántalmazásokat hasonló felkiáltással. Egyébként vidéken egyáltalán nem szokás ilyen barbár módon bánni a feleségekkel és gyermekekkel, szóval inkább neki volna tanulnivalója a rokonságától. S hogy a kettőjük szakmai sikereit nem lehet összehasonlítani, az kétségtelen.

A hazánkat ideiglenesen felforgatni akaró amerikai nagykövet elvárásai közé tartozik, hogy csak a neki megfelelő miniszterelnök és kormány lehet megbízva hazánk vezetésével. Már eddig is túl sokat tett annak érdekében, hogy ezt az alantas tervét végrehajtsa. Talán nem érzékeli, vagy ha tudatában van, akkor kétszeresen is törvénysértő, amit tesz. Szembe megy minden nemzetközi törvénnyel és diplomáciai protokollal. Neki is, és az általa fanatizált népségnek is el kell mondani: a demokrácia, amelyre annyiszor ki akarnak oktatni bennünket, a népuralmon, azaz a népfelség uralmán alapul. A demokrácia soha nem lehet erőszakos. Nem nyomul, nem erőszakol rá másokra semmit, amit azok nem akarnak. A miniszterelnököt és a képviselőket a nép választja. Szabályos választásokon, négyévente. Nem utcai őrjöngések és hordószónoklatok hatása alatt, fizetett tüntetők által támogatva, külhoni ügynökök által „szuperül szervezve”, hanem csakis törvényesen. Ebbe senki nem szólhat bele.

Varga Juditnak igen komoly lelkiereje lehetett, hogy majdnem két évtizedekig el tudta viselni egy kettős jellemű ember kínzásait, s mellette ilyen komoly szakmai sikereket elérni. Ezért foglaltuk össze ezzel a futball-értékeléssel: 10:0, amiről persze tudható, hogy az ellenfélre megsemmisítő vereséget mért, aki ezt elérte. Egyetlen tévedése volt, azért is komoly árat fizetett: szakmai karrierje omlott össze egyetlen bosszút lihegő ex erőlködése miatt. Az erkölcsi győzelem mégis az övé.

Isten mindenkit helyre tesz előbb-utóbb. Varga Judit most vezekel. Emelt fővel teheti, hiszen egyik botrányt sem ő okozta. Annyit azonban még a legpénzéhesebb és csakis a pénzre bukó baloldaliaknak is tudniuk kell, hogy Varga Judit EU-s teljesítménye még az ő mértékükkel mérve is pontosan kifejezhető. Európában. Azok gyűlölik annyira mégis, akik képtelen lennének utolérni szellemi teljesítményét. Ezért viszont köszönetet érdemel. Jobbról és balról egyaránt.

Eger, 2024. április 9.

Az elnöki vizit

Magyarország kiváló diplomáciai sikert könyvelhetett el a kínai elnök, Hszi Csin Ping látogatása alkalmával. Első európai látogatása óta, ami egyúttal az első kínai elnöki vizitet is jelentette hosszú „mosolyszünet” után, komoly eredménynek tekinthető, hogy Hszi elnök hazánkban töltötte a leghosszabb időt. Három nap során intenzív tárgyalássorozat eredményeképpen tizenhét kiemelt megállapodást írtak alá a felek. Ezt lehetne afféle statisztikai adatnak is tekinteni, de mégse csupán ennyi. Hszi Csin Ping elnök és ezzel a kínai politika is Magyarországot tekinti a legjelentősebb kapocsnak kelet és nyugat között és a kínai befektetési piac egyes számú célpontjának is.

Az okokat lehet keresni, ám csak azok számára nem világos, akik nem érzékenyek a mások megnyilvánulásaira, ők maguk pedig kevésbé diplomatikusak a szó klasszikus értelmében. Az elnöki vizitet megelőzően egy rendkívül barátságos hangú levelet küldött Hszi elnök Magyarországnak üdvözlésképpen. Ebben elismerően szól rólunk, magyarokról, a kultúránkról, amelyről el is hisszük neki, hogy alaposan tájékozott, hiszen köztudottan rendkívül művelt és olvasott ember. Felesége, Peng Liyuang, az Első Dáma, ahogyan odahaza nevezik, közsímet és népszerű szoprán énekesnő, aki rendkívüli érdeklődést mutatott a hölgyek számára rendezett külön események során a magyar népművészet és a herendi porcelánfestés iránt. Ez utóbbit maga is kipróbálta.

Nos, az okokra, amiért Magyarország az első helyezést kapta az immáron világelső helyezésre aspiráló Kína értékrendjében, eléggé kézenfekvő. Hszi elnök és általában a kínaiak nem szeretik, ha kioktatják őket. Ezt persze senki sem szereti, mert az egyúttal azt jelenti, hogy a másik fél nagyképűen viselkedik vele és voltaképpen lenézi. Ha azt tekintjük, hogy egy minimum hatezer éves kultúrára visszatekintő ország kapja meg ezt a leminősítést egy nála jóval fiatalabb történelmi tapasztalatokkal rendelkező országtól, annak első emberétől, akkor minden érthető.

Ha csak az elmúlt ezer év történelmét tekintjük, Európa bármelyik országa jóval fiatalabb Kínánál, államiságát tekintve pedig, az egy Magyarországot kivéve, kis hercegségekből kovácsolta össze magát s nem is akárhogyan. Testvérharcok, párharcok, intrikák, örökösödési háborúk, melyekre ugyanúgy jellemző volt az egymás iránti lenézés és az ezen alapuló rivalizálás, mint most, amikor a fél világ hagyta magát felhergelni a világsajtó dörzsölt alakjaitól, hogy mekkora veszély fenyegeti őket. Ezt feltupírozva jutottak el odáig, hogy máris világháborút akarnak vívni egymással, miközben senki sincsen kellőképpen felfegyverkezve hozzá, csak egymás cukkolásától várják, hogy majd a nagy összefogással megoldhatják a kérdést.

Már két világháborút tudhat az európai nép maga mögött, és ha a népeket kérdeznék meg, akkor kevesen akadnának, akik örömet masíroznának egy harmadikba is. A világsajtó márpedig folyton ezt harsonázza, és tőlünk, európaiaktól várja, hogy majd fellelkesedünk a hazugságain és gondolkodás nélkül követjük akármilyen esztelenségbe is.

Mielőtt a kínai elnök és népes delegációja Budapestre érkezett, Macron elnökkel tárgyalt, majd Aleksandar Vucic szerb elnökkel. Párizsba utazott Ursula von der Leyen asszony is, hogy a két világháborúcsináló ország, a németek és a franciák lebeszéljék Hszi Csin Pinget Magyarországgal kapcsolatos terveiről. Vagyis hogy ők kaparintsák meg azokat a nagy üzleteket, giga beruházásokat, amelyektől aztán mégis elestek, mert a hosszas előkészítő munkák során ezek mellett döntöttek a keleti testvérek. A már-már hagyományossá vált újkori európai diplomácia ezúttal kudarcot vallott. Ugyanis az már rég megszűnt diplomatikusnak, műveltnek és kifinomultnak lenni. Rég átvette azt a vadnyugati ököljogon alapuló politikacsinálási módszert, amely se nem szimpatikus, se nem hatékony, csupán visszataszítóan durva.

Hiába bocsátotta előre Hszi elnök, hogy nem szereti, ha kioktatják, mégis ez történt vele, ráadásul Ursula von der Leyen részéről, akit jó ideje már csak Ursula von der Pfizernek gúnyolnak Európa-szerte az elhíresült vakcinabotránya óta. A kínai elnök udvariasan meghallgatta, majd figyelmen kívül hagyta az EU-s körökben – szintén a globális sajtó segítségével – bevett szokássá vált kisstílusú módszerolást. Utána Szerbiába repült, ahol a déli gyorsvasút, valamint az olajvezeték tervét tárgyalta meg, hogy Magyarországra utazzon, ahol a fent már megnevezett jelentős beruházások terveit megvitassa a magyar partnerekkel.

A világpolitikai helyzet azért súlyosbodik, mert a háborús uszításra hajló résztvevők hagyják magukat egyre jobban rávenni, hogy maguk is vegyék ki a részüket belőle. Az EU-ban már csak Magyarország áll ellen ennek az őrült tervnek. A napnál is világosabb, hogy Ukrajna rég elvesztette a háborút, amit ráadásul ő maga provokált ki Oroszországgal szemben. Minden, amit két év óta folytatnak, színjáték, előre menekülés. Zelenszkij időnkénti show-műsorai, amelyekkel felbukkan hol ezen, hol azon a világrészen, már egyre kevésbé hihetőek. Ő és megbízói még mindig nem mondtak le arról a lehetőségről, hogy bennünket, magyarokat tegyenek meg bűnbaknak, míg a saját baklövéseiket erényeknek állítsák be.

Ha valaki előtt még mindig nem volna világos, hadd ismételjük magunkat egy kicsit! **A béke azért jó, és azért az egyedüli helyes választás, mert fejlődés, értelmes élet csak békében van. Háborúban pusztulás, öldöklés, szörnyű emberáldozatok vannak.** Nincs az a szörnyeteg anyja, aki azért szülne gyermekeket, hogy aztán a rémek réme, valamelyik hadisten oltárán önként áldozza fel őket. A háborút csak a háborúcsinálók szeretik. Ők is csak azért, mert egyrészt nem tudnak betelni semmilyen giga bevétellel, mindig többet követelnek. Másrészt eszement egyedek, szadisták, akik senkire és semmire nincsenek tekintettel, legfőképpen arra nem, hogy egyetlen lakóhelyünket, a Földet kímélniük illene. Elmehetnek a Holdra vagy a Plútóra, ott is ugyanilyen félresikeredettek maradnak, és ott is csak ártani fognak mindenkinek. Mivel ők is Isten teremtményei, nem mondjuk, hogy őket kellene elpusztítani, mert arról egyedül Isten ítélkezhet. Nekünk csupán a velük való megbirkózás lehetősége marad.

Az újabb háború, amit titokban terveznek, mégis nyilvánosan harsonáznak, nem holmi nemzeti vagy globális önvédelemről szól, hanem ismét csak a világ újrafelosztásáról. Ebben reménykednek, ezen mesterkednek. Ám jelen esetben még csak az első lövés joga vagy lehetősége sem oldja meg a helyzetet. Azokat a bizonyos gombokat csak őrültek akarják ész nélkül nyomkodni. Az atomháború mindnyájunk pusztulását jelenti. Az övékét is, akik ezt nem értik.

Ami Kínát illeti, az ún. művelt világnak tudomásul kell vennie, hogy az egykori nagyhatalmak cudarul bántak vele évszázadokon át. Lenézték, lekezelték, kábítószerekkel tömték, gazdaságát lenyomorították, úgy próbáltak fölébe kerekedni. A szerencsekerék fordult, és a több ezer éves főrral rendelkező állam lerázta magáról ezeket a rossz emlékű próbálkozásokat. Ám jókedvű kioktatói, vagy milyen eposzi jelzővel is lehetne felruházni azokat, akiknek még mindig csak a különféle perverziók reklámozása a legfőbb gondja, már nemcsak mások előtt játsszák meg magukat, hanem immáron saját maguk előtt is. Nagyon szeretnék elhinni, hogy övéké a kultúrfölény, miközben a saját kulturális hagyományait is folyamatosan megsemmisíteni igyekeznek a sokat reklámozott woke jegyében.

A nyugati világnak, amely még mindig csak a konfrontációra akarja építeni politikáját, fel kell ébrednie ebből a rossz álomból. A kínai elnök és népének választása éppen azért esett Magyarországra, mivel a közös gyökerek, valamint a közös sors egymás felé vezeti az útjainkat. Az EU és a nyugati világ pedig vessen magára. Hiába törekszik Magyarország már Szent István óta a nyugati világ felé, ha egyszer csak a lenézés és megvetés, valamint a leigázási szándék élt velünk szemben a másik félben. Addig gyakorolták velünk szemben ezt a rendkívül unintelligens politikát, hogy a magyarságnak elege lett belőle. A Kínával kötött szerződések ezt most gazdaságilag is megpecsételték. Mivel nyugaton csak a saját előítéleteikben hisznek és azokat erőltetik minden eredmény nélkül, itt, ezen a ponton most rájuk vár az ébredés kötelessége. Azok, akik dackorszakukat élő kisgyermekekhez hasonlóan csak hisztizve tudnak reagálni minden problémára, nem alkalmasak egyetlen ország vezetésére sem. Az idő olyan szekér, amely senkire nem vár. Aki nem tud felkapaszkodni rá, az egyszerűen lemarad róla.

A globális sajtó most fúj ránk és még gyártja tovább azokat a rágalmakat, amelyekkel illetni szeretne bennünket. Az új világrendben már nem a viking erőszakosság fog dominálni, hanem a békés fejlődés és a kölcsönös tisztelet kultúrája. Ezt érdemes megtanulnia mindenkinek, aki eddig nem eszerint élt volna.

A jobboldali sajtónak pedig le kellene szoknia arról, hogy mintegy exkuzál, amiért ez a szövetség létrejött a két állam között. Történelmünket meghamisították, tagadták, ahogyan eredettörténetünket is. A kínaiak és több ázsiai nép is, amelyekkel közös találkozásunk és rokonságunk az egykori selyemút mentén esett, máig testvérekként tekintenek ránk. Ezek nemcsak afféle képzelgések vagy legendák, hanem dokumentálva vannak úgy a távolkeleti, mint a kaukázusi könyvtárakban. Elő kell szedni őket és tanulmányozni. A tudósok meg majd bebizonyítják modern eszközökkel is. Nyugati „szövetségeseink” eközben, amúgy pestiesen szólva, hadd rágják a kefét... A fanyalgás is unintelligens dolog.

2024. május 13.

A kommunisták ellenségekpei

A világ legfőbb jellemzője az, hogy folytonos változásban él, lüktet és pulzál. Világok keletkeznek, majd omlanak össze, mert ez a dolgok rendje és ez a teremtet világ egyik mozgatórugója. Benne az emberi világ csupán parányi tér és falatnyi idő, mégis egyedi. Egyrészt mindig vannak, akik vágyják a változást, az örökké másat, míg mások szeretnék rögzíteni a pillanatot, mintegy kifeszítve az idő hálójára. A két pólus ellentétes szándéka és törekvései adják meg azt az alapfeszültséget, amely szükséges ahhoz, hogy a világ valóban változó legyen, mégis maradjanak épen és mentesen mindenféle rombolástól bizonyos értékei.

Az atomok szerkezete egy-egy külön világ. Kicsinységében is leképezi a hatalmas nagynak a szerkezetét. De most nem erről a harmonikus teremtményről akarunk értekezni, hanem az emberiség egy tipikus közegéről, amelyet a magyarság is kénytelen volt megtapasztalni, talán, hogy nagyot okuljon belőle.

Megértük a kommunizmus történetét, amelyről elmondhatjuk, hogy komoly szenvedéstörténetet hagyott maga után. Miután kiharcolta magának (mit harcolta? kierőszakolta!), hogy kapjon egy fejezetet a történelemből, mindnyájunk történelméből, utóbb egyeduradalomra tört és tűzzel-vassal irtott minden tőle eltérő irányzatot. Jó ideig úgy tűnt, hogy sikerül „felfeszülnie a szivárványra”, azaz hogy változatlan valójában szórakoztassa a nagyérdeműt, amelynek minden füttyögése és pfujolása után sem akarta tudomásul venni, hogy ideje lejárt. Csak komoly külső figyelmeztetések és rokoni ráparancsolások után volt hajlandó (vagy csak kénytelen?), hogy egy időre meghúzza magát, ám a háttérből azért még tovább igazgassa az általa korábban uralt világ egy szegmensét.

Közben azért megőrizte korábbi ambícióját: a világhatalmi egyeduradalmat, amelyre rajta kívül nem sokan vágytak. De ne forgassuk tovább túl sokáig a szót, térjünk a lényegre! A rövid összefoglaló néven csak kommunista érának nevezett korszak, majd az azt követő posztkommunista kor sem tekinthető egységes egésznek. Legfőképpen a szakaszossága és az egyes szakaszok meghatározó ideáljai mondanak el sokat, mi minden mozgatta a korszakot és az azt kitervelő, majd kierőszakoló szűk embercsoportot, akiket röviden, de valóban csak elvtársaknak szokás nevezni.

Kezdetben valának Marx és Engels. Aki őket nem követte, az elvesztette akár az élethez való jogát is. Később további alakok eszméi csontosultak hozzájuk: Lenin és Sztálin, igaz, ez utóbbi hamarosan kidobták a szemétre. Ez alatt az idő alatt szintén kötelező dogma volt a kapitalizmus gyűlölete, ámbár nemcsak ezé, hanem a nem-kapitalista világé is. Az ok: a kommunisták nem élhetnek meg a mindennapi gyűlölet-adagjuk nélkül, tehát folyton mániákusan visszakérődzik szóról-szóra ugyanazt. Akár érvényes a holnapra, akár nem.

A legtöbb fordulatot mégis az ún. rendszerváltozások után vették. Lehet, hogy túlélési taktikából, de még valószínűbb, hogy a mániákus megélhetési szerep- és pénzéhségből. Ekkor ugyanis már sokaknak kártyát kellett teríteniük. Valaki mellett le kellett tenni a voksot, és a legnagyobb változatosságot ekkor mutatták. Valóságos világ papagájává lettek, annyi

színeváltozáson mentek át. Korábban ezért talán még szégyenkeztek volna, de utóbb annyira lényükké és lényegükké vált a hipokrizis, hogy szemrebbenés nélkül váltogatják, cserélgetik pártjaikat és pártszíneiket. Meg is látszik rajtuk. Merthogy a felszínről rendre lepattogzik a festék, alóla pedig előtűnik az alapozó vörös színe, akár a rozsdás vason a mínium.

De tekintsünk vissza mégis korai időszakukra, amikor még nem rendelkeztek kellő kormányzási gyakorlattal, hanem görcsösen kapaszkodva a hatalomba, hol ebbe, hol abba a politikai trendbe igyekeztek beleilleszkedni, hogy aztán könnyű tollpihe gyanánt sodorja őket szinte bármely politikai szél.

A II. világháború után, amikor a Szovjetunió szárnyai alá húzódtak az elvtársak, egyértelmű volt hűségük a párthoz és a szovjet elvtársakhoz. Ritkábban merő szimpátiából, a leggyakrabban meg karriervágyból. Egy kis törtetésért nem mennek ők a szomszédba, ez megvan bennük. Úgy élteti őket, mint Ben Hurt a rómaiak iránti gyűlölet. Ugyanebben az időben hevesen gyűöltek elleniránt, azaz az amerikai nép és államuk az USA ellen. Minden kapitalista elnyomónak kikiáltott rendszer ellen, amelyeket szerettek volna felszabadítani és hadrendbe állítani a maguk érdekében.

Ez a nemesnek nem mondható érzelm ki is tartott nekik és velük a rendszerváltás utánra is, amikor már hozzászoktak a könnyen szerezhető IMF-hitelekhez. Kapni lehetett, sőt ez volt a bevetés eszköze, amelynek révén örök rabszolgaságra kárhoztatta magát mindenki, aki ezeknek a szirénhangoknak bedőlt.

Ennek egyenes következménye volt az irányváltás: átnyergeltek az amerikaimádatra és megtagadták korábbi ideáljaikat. Jöhetett minden, ami amerikai és nyugati, pfujolták az orosz politikát és magát a népet és kultúráját is. Foszladoztak a régi szövetség maradványai is. Egyes barátságok fennmaradtak, mások ellenkező irányba fordultak.

Az amerikaimádat mellé társult még valami. A volt kommunista államok kezdtek vágyakozni az Európai Unió után. Egymással versengve igyekeztek bejutni oda, ahol csak gúnyosan fintoztak rájuk. Az elvtársakat persze ez se zavarta. Próbálkoztak, és miközben sűrűn próbálkoztak, „beleszerettek” ebbe az új partnerbe is. Kétfelé nyalakodtak: Amerika és Nyugat-Európa felé egyaránt. Ebből súlyos anomáliák lettek: megszülettek az olyan politikusok, akik megvetik a saját hazájukat, miközben jó hazafinak hazudják magukat. Már nem az imperializmust gyűlölik veszettül, hanem a saját hazájukat. Kommunistából átvédlettek globalistává.

Mivel az üzleti érdekeik innentől fogva nyugati irányba húzták őket, ebbe az irányba is érzelmi politizálást folytattak, és ezt fokozatosan meg is ideologizálták. Ha George Orwell tudta volna, kik fogják felhasználni az általa elképzelt utópikus világrendet, inkább a szemébe dobta volna az íróeszközeit. A kegyetlen és erőszakos „rend” ugyanis az ő eszményeit is megsemmisítette volna... ahogyan manapság gátlástalanul teszi. Ennek a rendnek a része az a köpönyegfordítás, amellyel az elvtársak simán hátat fordítottak korábbi barátaiknak és szövetségeseiknek. Csúnya szakítás volt.

Ma már teljes szervilizmust mutatnak az amerikai héják iránt, míg korábbi orosz barátaikat kegyetlenül gyűlölik. De nemcsak úgy egyszerűen, akár egy primitív szerelmi szakítás után,

hanem kibékíthetetlen ellenszenvvel és gyűlölettel. Ezt a szennyes érzést kiterjesztik mindenkire, aki velük ellentétben nem tobzódik a gyűlöletben, hanem rendezett körülmények közt tart kapcsolatot mindenkivel, akivel ebben a felfordult világban még lehet. Naponta megszegve a Tízparancsolatot: „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!”

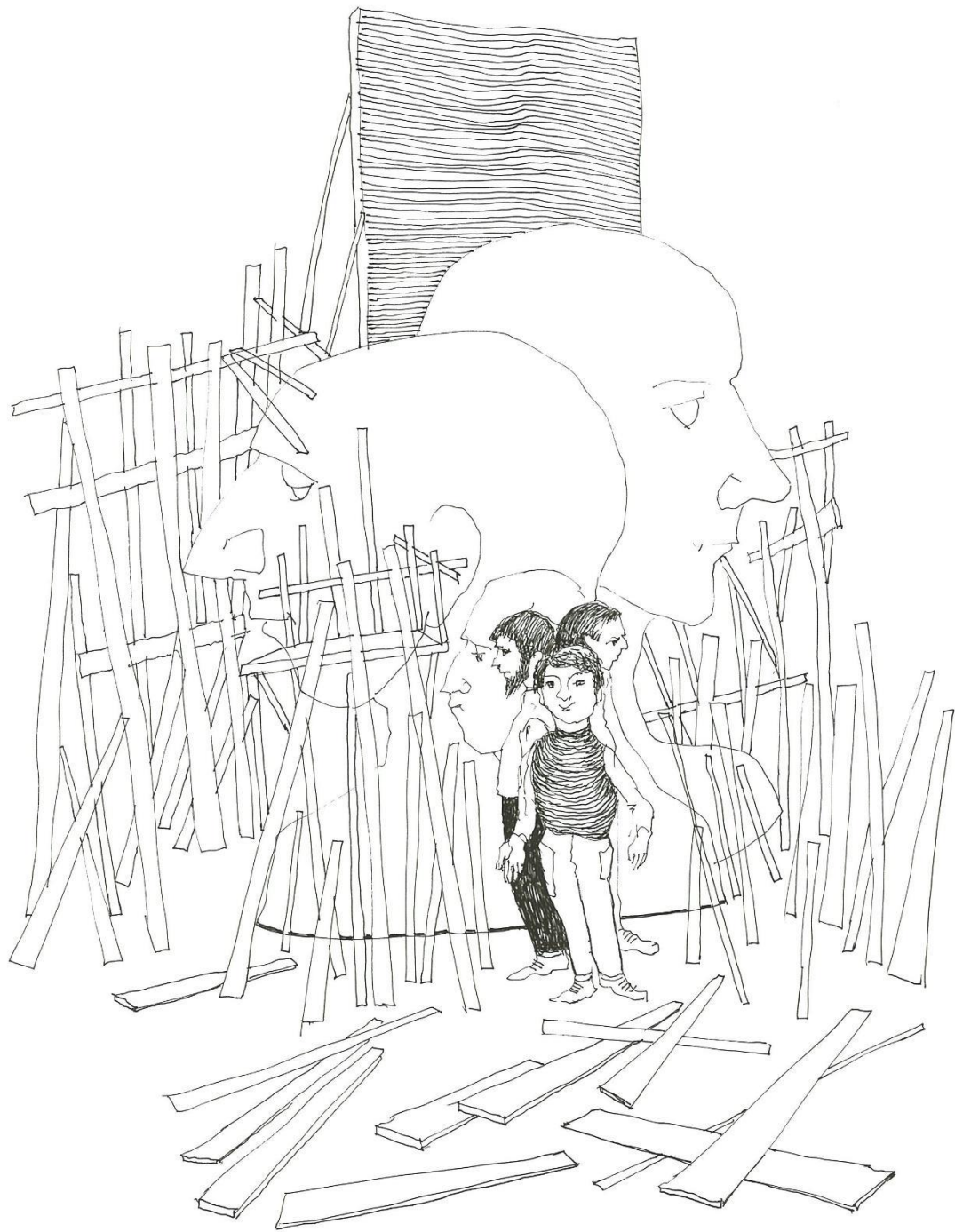
Szolgai módon átvették a héják vezérfonalát, amely szintén csak a gyűlölet köré tekeredik: talán még jobban gyűlölik Putyint és az oroszokat en bloc, mint „gazdáik”, akik – jelenleg még – használják őket. Aztán őket is ugyanúgy ejteni fogják, mint sok más korábbi szövetségesüket. De ők most még gyűlölik a kínaiakat, és bár látványosan odavannak nyugat-európai barátaikért, elvakult fanatizmusukban képesek tönkretenni Európát, annak gazdaságát, csak mert Amerikából ilyen elvárásokkal vannak irántuk.

Süllyedő hajó bolond kapitánya szerepét játsszák, amikor újabb világháborúról álmodoznak, végig nem gondolva, hogy az az egész emberiség pusztulását hozná. Az övüket is természetesen. A gyűlölet tárgya még a magyarság, amelyet folyton büntetni és szankcionálni akarnak, nemcsak úgy simán diszkriminálni.

Az ilyen ész nélkül politizáló csoportokat természetesen le kell váltani. A tűzzel játszanak, mégis bennük annyi felelősségérzet, hogy visszahőköljenek a következményektől. Ahol nincs kellő kormányzóképeség, ott összevissza navigálják a hajót. Egyik parttól a másikig cikázva, vagy csak a nyílt óceánon, viharos vizeken, egymás kezéből kitépve a kormányt.

Egy pillanatig nem kételkedünk benne, hogy egy újabb fordulat esetén nem fognak ismét köpönyeget fordítani. Nem kerül az nekik semmibe. A népeknek viszont, amelyek békére és nyugodt fejlődésre, tisztas megélhetésre vágnak, ezúttal szigorúnak kell lenniük. Akik annyiszor bizonyították már a politikához és a gazdasághoz való antitalentumukat, azokat soha többé nem szabad a hatalom környékére sem engedni. Aki mindenáron el akar süllyedni, az béreljen magának egy erre a célra szolgáló rozzant bárkát. Azon ülve nyugodtan elnavigálhatják magukat egy szerintük jobbnak tartott világ felé – egyenesen pokoliránt. Bennünket viszont hagyjanak ki belőle...

2024. május 24-25.

FRIDEL 2010

Egy merénylet tanulságai

Mikor Alex Soros megjelenik valahol, utána különféle durva dolgok esnek meg. Az összefüggéseken gondolkodjon el, aki akar, az eseménysor rendje mégis unalmas monotóniával ugyanaz. Az indulatok felkorbácsolva, a helyi megbízottak, azaz felvásároltak felszólítva, mivel járulhatnak hozzá az elvárt eseménysorhoz, majd kitör valami brutális dolog, amelyre még a legrosszabb álmában se gondoljon az ember.

Robert Ficót a nyílt utcán lőtték meg. Öt lövésből négy talált. A lefűlelt merénylő utóbb azzal szépítette a dolgot, hogy nem megölni akarta a szlovák miniszterelnököt, hanem csak megsebesíteni. Naiv ember, aki elhiszi neki. A haslövések a legveszélyesebbek közé tartoznak. Komoly belső vérzéseket okoznak, létfontosságú szervek sérülését, gyakran menthetetlenné téve az áldozatot. Ezen kívül igen fájdalmasak. Háborús filmekből tudhatja bárki. Mások meg csatatéri élményeikből, ha ugyan van túlélője egy ilyen sebesülésnek. Aki, már ha privát indulatoktól vezérelve, efféle lövéseket ad le, azt gyilkos indulatok vezérlik. Nagyon komolyan ártani kíván a kiszemelt áldozatának. Úgy akarja megsemmisíteni, hogy egyúttal végig akarja élvezni annak a szenvedéseit.

Alex Soros legutóbbi európai vizitje után Zelenszkij elkezdte követelni a III. világháború kitörését. Aztán palesztinpárti egyetemi tüntetéssorozatok kezdődtek el több fővárosban. Célszemélyek, azaz a célzott korosztály éppen az ifjúság volt, amelynek még nincsenek személyes tapasztalatai háborús helyzetről, viszont a háborúszervezők jól meglovagolják annak elégedetlenségét, hogy aztán egészen másfelé irányítsák, egyszerre ártva a célcsoportoknak és a fiataloknak. Ez utóbbiak többnyire csak jóval később döbbennek rá, mekkora örülséget követtek el. Addigra már ők is áldozatokká váltak. Ugyanebbe a történelembe tartozik Macron francia elnök politikai agóniája is, amelynek jegyében egyre hangosabban követeli az európai, illetve NATO-csapatok Ukrajnába vezénylését, valamint a tagállamoknak fegyveres és pénzübeli segítségét a keleti állam részére.

Aki nem látja ezeket az összefüggéseket, az nem akarja látni. Vagy letagadja, hogy látja. A háttérben megint ott sejlik, egyelőre erős politikai ködbe (ködösítésbe) burkolva az az örökös bajkeverés, amellyel valakik káoszt akarnak teremteni, hogy aztán katonailag be tudjanak avatkozni. Ennek eszköze és főbűnöse a sajtónak az az ága, amely pénzért bármilyen eszmét hajlandó hirdetni. Híreket kohol, előképeket kreál a semmiből, ezeket valós tényekként állítja be, máskor egyfolytában jósol, mikor a világvégét, mikor polgárháborút. Csupa olyasmit, ami a fegyvergyárosok malmára hajtja a vizet.

Most éppen a kötelező sorkatonaság bevezetését sürgetik az EU-ban. Mert már a saját proxyjaikat nagyjából kiirtották és nincs elegendő utánpótlás. A katonák és katonaköteles korúak menekülnek, ki merre lát. Ezt a háborút rég elvesztette Zelenszkij, aki kettős hazaárulást követett el. Orosz létére áttért az ukrán oldalra, ahol ukránként adja elő magát, és a saját hazája ellen folytat háborút. Arra már rá kellett jönnie, hogy egyedül hiába viaskodik az erősebb Oroszország ellen, ezért mindent elkövet, hogy a fél világot belevonja ebbe a konfliktusba. Folyton fegyvereket és pénzt követel, és amint megkapja, még többet követel. Megköszönni viszont nem szokta, ahogy a rosszfajta nők teszik, amikor ékszer kapnak

ajándékba. Szereptévesztésében már ott tart, hogy ukázokat osztogat az amerikai és a kínai elnöknek meg a fél világnak (the rest of the world). Tetszik érteni? A világ két legerősebb országának vezetőit akarja a saját céljaira felhasználni, azaz manipulálni. Kis ember, nagy akarat, no de hol van ennek a vége?

A hagyományos forгатókönyv szerint a leváltás a következő lépés. Mivel Zelenszkij elnöki mandátuma lejárt, ez könnyen megtehető, ha az ukránok úgy akarják. Ám a héják részéről folyamatos támogatást kap, mivel ők úgymond féltik a szajrét. A fityingekért felvásárolt ukrán földet, az ottani üzleti érdekeiket. Az értékes földfémeket, amelyeknek kitermelési joga is régen külföldi kézben van. No meg a geopolitikai pozíciót, amely révén egyre közelebb szemtelenkedhetnek Oroszországhoz, s nem éppen barátságos szándékkal.

Az agresszív szándékok tobzódása mindig zsigeri félelmeket takar. A támadókedv annál erősebb, minél jobban pánikol az illető. Ennek a szemtanúi lehetünk most. Háborús pszichózisnak nevezik, pedig ez túl enyhe kifejezés arra, ami történik. Háborús uszítás ennek a pontos neve, és mindig ugyanazok manipulálják, akik már korábban is tették. Emlékezzünk csak a Clinton-Lewinski botrányra! Akkor kinek állt haptákban az egész amerikai sajtó? Aki nem tudta eldönteni, hogy megszabadul elnöki férjétől vagy inkább végleg az inába irányítja a maradék bátorságát. Naponta csereberélve a variációkat és az egyre körmönfontabb hazugságokat. Hogy aztán a végén szerelmespárként vonuljanak be az előttük behódolt Koszovóba, amely azóta se jutott ötről a hatra.

Primitív játékok ezek, amelyek arra irányulnak, hogy a kiszemelt országokat kettéoszthassák, majd folyamatosan egymás ellen hergeli, ahogyan pl. a két Koreával teszik. De most nagyobb az étvágy. Most Oroszországot kívánják szétmarcangolni a legvisszatartóbb mohósággal. Ebben sajnos partnerekre találtak a felhergelt Lengyelországban, annak politikai vezetőiben, akikben előbb félelemérzést keltettek a világsajtó segítségével. Hozzájuk hasonlóan a balti államokban is, amelyek nem kívánják vissza a szovjet rendszert. Ignorálva azt a tényt, hogy Putyin elnök nem kívánja őket bekebelezni. Emiatt valamelyest hűvösebbé váltak a magyar-lengyel kapcsolatok, mivel Magyarország ebben nem partner. Részen azért, mert felméri a méretbeli különbségek aránytalanságát, másrészt mivel nem hajlandó hátba támadni egy fontos kereskedelmi partnerét, amellyel jó diplomáciai kapcsolatokat ápol. Magyarország nem folytat hódító háborúkat, akármilyen kecsegtető ajánlatokat kap is erre. Nem kívánunk részt venni a világ újrafelosztásában, amit a mostani háborús uszítók terveznek. Igaz, most se a saját erőik bevetésével, hanem kiterjesztve a proxy lehetőségeket további bepalizott államokra is.

Törvénytelenység törvényteleniség hátán, összegezhethetnénk ezt a képet. Mindjárt hozzáfűzve: akik háborúra uszítanak, azoknak utóbb viselniük kell a háborús bűnös nevet. Akik most lelkesen vezényelnének háborúba mindenkit, akit csak rá tudnak venni erre, azok majd hirtelen ugrással vagy szép lassan kisunyizva távoznak a harcok mezejéről. Attól még a fentnevezett eposzi jelző rajtuk marad. Felelősek minden értelmetlenül kioltott életért. A gond csak annyi, hogy akik másokat akarnak manipulálni erre az értelmetlenségében is rém kegyetlen háborúra, azok csak másokat akarnak behajszolni, akik ellen van valamilyen tervük. S hogy nem pozitív, abban egészen bizonyosak lehetünk. Ha másért nem, hát azért, mert nem feledhetjük a Robert Fico elleni merénylet analógiáját sem a Lee Harvey Oswald

likvidálásával, valamint a háborús előkészületek kísérteties hasonlóságát a két világháborút megelőző eseményekkel. Csak most a „Kutya Szerbia!” szlogen helyett Putyin és Oroszország ellen lihegnek bosszút mindazok, akiknek nincsen jobb dolguk, mint ezt a sajtó általi agymosást magukra venni. Akárha az utolsó kenetet vennék fel... És még mindig nem riadnak vissza attól a lelükben visszhangzó szózatától, amely minden keresztény ember számára tiltja a gyűlölködést. Ez egy olyan visszataszító érzés, amely eltorzítja a legjobb szándékú embert is. Nem akárhogyan. Véglegesen.

2024. május 26-27.

Demokráciát – erőszakkal?

Akik a legtöbbet koptatják a szót, a legkevésbé se veszik komolyan. Vagy nem értik a valódi értelmét, vagy tudnak róla valamit, de nem tudnak azonosulni vele. Az Európai Unió jelenlegi vezetői is ezek közé tartoznak. Folyton olyan frázisokat pufogatnak, mint demokráciadeficit, jogállamiság, miközben ők maguk antidemokratikus eszközökkel lépnek fel minden és mindenki ellen, aki nem ért velük egyet, illetve nem hajlandó beállni engedelmesen, hogy velük egy követ fújva hangoztassa mindazt, amiben egyébként nem hisz. Ugyanúgy, ahogy von der Leyen asszony és társai teszik.

Ki hitte volna, hogy 2006 óta alig másfél évtized múltán le fognak sülyedni Gyurcsány Ferenc színvonalára, akiről már az se mondható el, hogy náluk is nagyobb hazug vagy hogy nem lódít többet napi szinten, mint az EU-biztosok?! Pedig már ott tartunk, hogy egy átlátszó hazugság vagy egy kapitális jogsértés meg se üti azt a mértéket, amelytől bekapcsol az a bizonyos morális érzék és rendre utasítja az illető renitenst. Ehelyett éppen azt pécézik ki, aki folyamatosan ragaszkodik az adott szavához és tőlük is ezt várná el. Orbán Viktor és Magyarország immáron a szitokszavaik közé tartoznak, rólunk, magyarokról nem is beszélve.

A dolog nem most kezdődött. Mikor a felvételünkre vártunk az EU-ba, a nyugati sajtó olyan ellenreklámot folytatott ellenünk, hogy nem győztünk felháborodni rajta. Ha az átlagos állampolgár morális elvárásait tekintjük, nemigen akadna ma már, aki ilyen fogadtatás mellett igényt tartana rá, hogy egy ilyen gittegylethez tartozhasson, ám a nagypolitika az más. Hogy egy sajtótermék kiadója erősen előítéletes, attól még a politikusoknak lehetne jobb véleménye rólunk, véljük, de a sajtó épp azért van, hogy a közvéleményt befolyásolja. Eredetileg is ezért hozták létre, habár ezt nem kötötték senki orrára, mai változatában meg már lassan a bulvársajtó szintjét is csak alulról kukucskálja. Hogy a külföldi polgárok mégis miért hallgatnak rá, azt nehéz megérteni. Talán mert ők nem edződtek olyan hazugsággyárosok „szellemi termékein”, mint mi, akik kénytelenül eltűrtük a kommunisták agymosó tevékenységét, amíg végleg be nem sokalltunk tőlük. Egy valami gyanús: mintha a mi elcsapott kommunistáink lennének a tanácsadók, attól húz mindig félre a szekér a szakadék irányába.

A demokrácia és az erőszak teljesen ellentétes fogalmak. Politikai gyakorlatként is elvetendő, ha valaki erőszakos módszerekhez folyamodik, majd szemtelenül azonos elbírálást követel magának tisztességes társaival. A sunyin lopakodó alkudozó tárgyalási modor, amelyet velünk (és mindenki mással) szemben alkalmaznak, egyszerűen erkölcstelen. Hülyének nézi azt, akivel beszél, és elvárja, hogy mindenki tegyen úgy, mintha nem venné észre, mit művelnek vele. Azok a bizonyos nagy vívmányok, amelyekre Ursula von der Leyen hivatkozott, mindössze ebben állnak. Éretlen gyerekeknek nézve a többi tagállam vezetőit hosszas alkudozás után valamilyen megállapodásfélére jutva, kedvesen mosolyogva bejelentette egy-egy sikeres tárgyalás lezárását, majd másnap ugyanannak az ellenkezőjét, vagyis hogy az nem egészen van úgy, hanem különféle feltételeknek még eleget kell tennünk. Ezek a huzavonák hosszú éveken keresztül tartottak, és ahelyett, hogy mindent jegyzőkönyvben rögzítettek volna, amiről megegyeztek a profi hazudozókkal, hittek a gentlemen's agreement igazában. Miközben a

hazudozó fél egy pillanatig nem gondolta komolyan, amiket megígért, ahogy pl. a minszki megegyezés vonatkozásában tette.

Akkor még Angela Merkel vezette Németországot, hogy aztán átadja a kormányrudat barátnőjének, von der Leyennek, aki előbb már kvázi tönkretette a német hadügyet, és lám, most, mandátuma lejártával ugyanoda juttatta az egész uniót: háborús propagandától visszhangzik Európa és az eredetileg békés célokra létrehozott NATO készül a III. világháborúra Oroszország ellen.

Két világháborúba már sikeresen belerángatták Európa népeit és most is hasonló megoldást látnak helyesnek, hogy rendbehozzák mindazt, amit végzetesen elrontottak: az egész politikájukat, valamint a csőd szélére juttatott gazdaságot. Két világháborút robbantott ki az örökös német-francia ellentét, amely talán most is ott izzik az indulatok mélyén, csak most még leplezik a dolgot. Ismét a kecssegetetés és bevetetés módszerét akarják bevetni a fél világ ellen, és abban bíznak, hogy mindenki tartani fogja magát a híres gittegylet íratlan szabályához: „Nem az a rossz, aki összevissza hazudozik és kavarja a zavarost maga körül, hanem az, aki rá mer szólni.” Maffiózus összefonódások lepleződtek le a most letelőfélben lévő ciklusuk során, és mondhatni, ez a felfogás is valami effélére vall. Normális emberi közegben ugyanis az adott szó szent, a hazugság pedig bűn. Ha másért nem, hát azért, hogy legyen, aki komolyan vegye őket.

Minden a látszat. Mármint az ő felfogásukban. Ezért nincs, nem lehet komoly megegyezés köztünk, mivel ez az elemi morális érzék, azaz köznapi tisztesség sincsen meg bennük. Minden csak a pénzről és a hatalomról szól, annak érdekében pedig bármely eszközt igénybe vesznek, lett legyen az bármilyen tisztességtelen is. A folyton csak „elit klubként” emlegetett gittegylet, vagy nevezhetjük maffiabiznisznek is, egyre kevésbé vonzó az egykor bevetett tagállamok számára. Ki vágyik ugyanolyan gengszterré válni, mint amazok ott az üvegpalotáikban, ahonnan nem látják a világot, és nem is érdekli őket?! Már az se érdekli őket, hogy amiről a költségvetéseik szólnak, amögött legyen konkrét termelés, azaz reális produktum, mert ami a költségvetésben nincs, azt majd eltüntetik bankjegyek túlnyomtatásával, sőt az abszolút „termelésmentes” kriptovaluta és különféle piramisjátékok kamu ügyleteivel.

Azt ugyan nem kötik a bepalizottak orrára, hogy a saját bevételeiket nagyon is konkrét javakba fektetik, azaz sürgősen kézzelfogható dolgokra váltják át. Luxusingatlanok, magánszigetek, aranykészletek, ékszergyűjtemények, műkincsek. Szóval az áldozataiké legyenek csak a képzelt javak, a virtuális pénzek meg az üres ígéretek, míg ők gondolatban máris leléptek az egész haszonnal. Nagyjából ennyi a gazdasági filozófiájuk, ami egy széles legyintést érdemelne, ha másoknak nem menne rá az egész gazdaságuk.

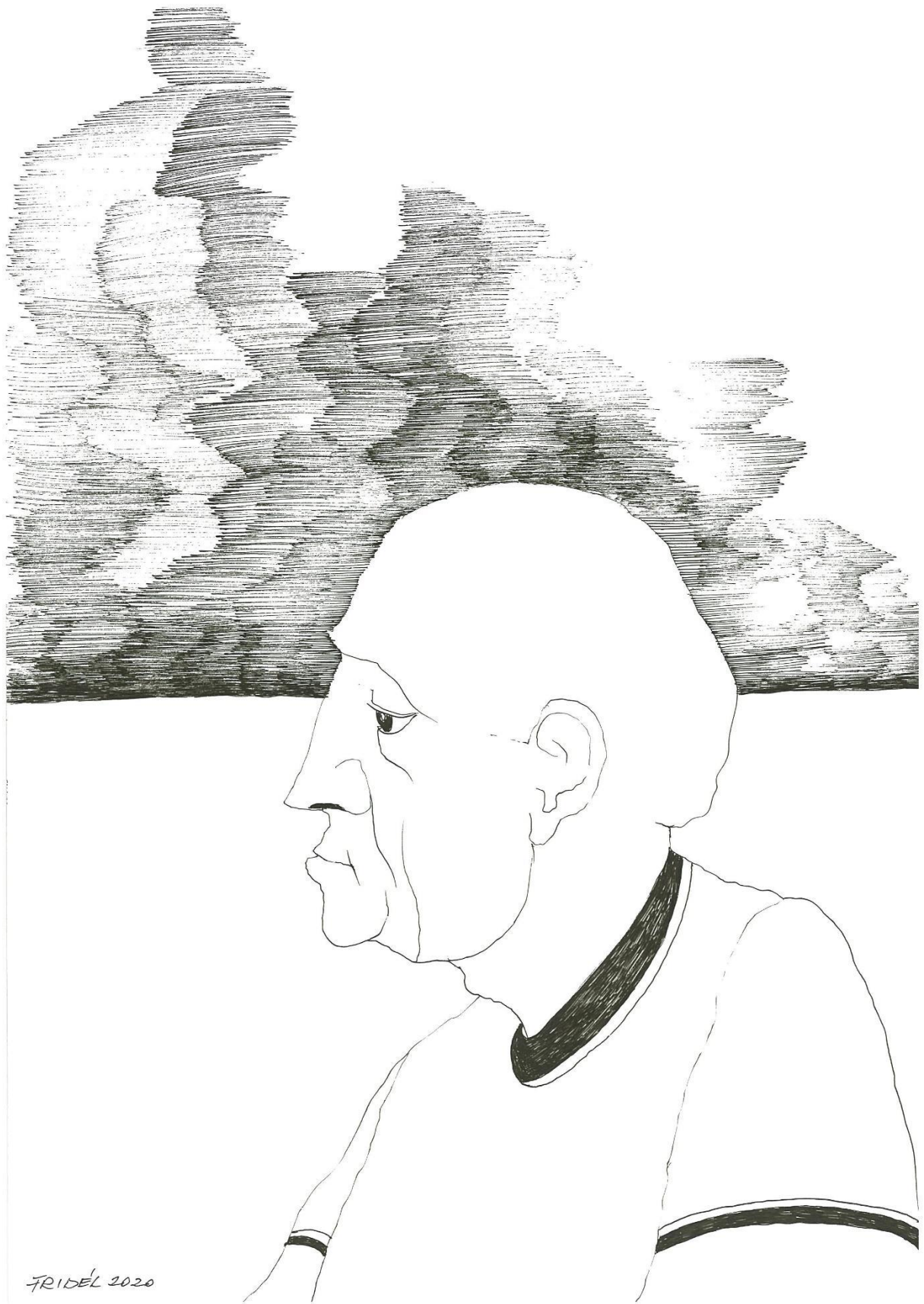
Ezért kell megálljt parancsolni ezeknek a politikai bűnözőknek, akik nem látnak a gőgtől és olyan sovének, diszkriminatívak, hogy nem is látnak tőle. Nem látják, miből áll az igazi világ, csak befelé élnek a saját rögeszméiknek, hogy aztán a még normálisnak megmaradt társadalmakat vádolják rendellenesnek. A másokon élősködő rákos sejt mutogat az egészségesekre, mintha azok nem volnának épek. Térnyeréséhez erőszakos eszközökhöz nyúl és egyre erőszakosabban követeli magának a világuralmat. Minden más fölé helyezkedve, másokra rátehénkedve állítja, hogy az általa elnyomottak a gaz elnyomók, és aki nem hiszi, jaj

annak! Az egészséges társadalmak eltávolítják magukból a parazitákat. Aztán alapos fertőtlenítésbe kezdenek.

Aki számára még mindig nem volna érthető, azoknak sürgősen fel kell ébredniük a háborús lázálomból. Az ellenségképet a sajtó kreálja. Mivel az csak manipulálni akar mindnyájunkat, nem kell bedőlni neki. A legfőbb háborús uszítóknak pedig fel kell tenni ezt a kérdést: vajon a saját gyermekeiket is elküldenék Ukrajnába harcolni? Vagy hogy ők menetelnének-e az első sorban valamelyik ukrán fronton, ahol az ott bevetett katonák túlélési esélye mindössze három óra? Bizony, őket kell sürgősen odaállítani a katonaság élére, hogy megtapasztalják, mi a különbség a brüsszeli virtuális valóság meg az ukrán vérvalóság között. Ott majd erőszakoskodhatnak az ellenségnek kikiáltott oroszokkal – nagyjából három órán keresztül.

A világ bizisten megkönnyebbülne. Megtisztulna és fellélegezhetne. Utána békét köthetne és rájuk csak úgy emlékezne, akár egy rossz álmra. De nem kell idáig elmenni még gondolatban sem. Elég, ha Európa leváltja őket, a háborús uszítók helyett pedig normális pszichéjű emberekre bízza a sajtó ügyét is. Akkor valóban valós hírekről tájékoztatná az embereket, akiket természetesen nem nézne le, mint mostani moguljaik. Hogy mindez utópia? Nem kevésbé, mint a világháború megnyerhetősége. A demokrácia pedig egyenlőségen alapuló állam- és világrend, amelyben nincsenek másokat megvető és kiszipolyozó „elit klubok”. Azoknak a történelem szemétdombján van a helyük.

2024. június 4.

A háború örülete

A gyűlölet szennyes érzés. Mindent bemocskol maga körül és másoktól se tűri el, hogy tiszták maradjanak. Oka nincs, csak belülről fakadó, zsigeri ingere. Fűti a fékezhetetlen irigység, mert másokat, nálánál tehetségesebbeket sikeresnek kénytelen látni maga körül. Ezt semmiképpen nem tudja elviselni. Mivel normális eszközökkel nem tud konkurálni a riválisait is csak ellenségnek beállító szerencsétlen, bármely eszközt elfogadhatónak tart, de csak akkor, ha saját magáról van szó.

Kívül esik ez minden normális emberi viszonyon. Kívül az évezredek hagyományokon alapuló morális rendszereken. De ahelyett, hogy ott maradna, rá akar telepedni mindenre és mindenkire. Kizárólag akkor érzi jól magát, ha túltenghet. Ez pedig csak akkor lehetséges, ha nem korlátozzák jogaiban és tevékenységében.

Erre találta fel magának a mindent tagadás privilégiumát. Ehhez semmiféle jogrendben nincsen lehetősége, mivel törvényszerűen anarchiához vezet. Azt meg nem sokan kedvelik békés természetű és igényű emberek.

Ha anarchia nincs, hát teremt magának háborús pszichózist. Ahhoz sincsen joga, de mégis kiviszi valahogyan. Tettetett rémülettel sikoltozik és igyekszik felkavarni a mások indulatait. Ha lehet, azt is maximalizálja egy idő után. Módszere a folyamatos sulykolás, ez az idegesítő monotóniával ismételt szóáradat, ami a normális idegrendszert egyszerűen kikészíti.

Előbb idegesít, aztán belefásul az ember. Elvégre nem bolondulhat bele nap mint nap a mások örületébe. Ezzel a folyamatos eltompító módszerrel eléri, hogy egyre szörnyűbb dolgok is csak közönséges napihírként hassanak, azaz ne reagáljanak rájuk normálisan. Vagyis hogy senki ne ütközzön meg rajta, ha túlságosan durva dolgokat tálnak eléje a sajtó aznapi imbiszeként.

Máskor folyamatosan hergeli a jónépet, aminek az emberi társadalmakat tekinti. Magasról lenéz másokat, míg önmagának mély tiszteletet követel. Ez csak annyit jelent, hogy pszichésen nincsen rendben. Az állandó hergelésnek is megvan a módszertana. Úgy fokozza az adagokat, ahogyan a kábítószeres beetetők teszik kiszemelt áldozataikkal. A túl sok ingert nyújtó sajtóadag eléri azt, hogy az általa megfertőzöttek úgy követeljék a borzalomgyárosok által elérni kívánt alantas célokat, ahogyan a drogosok a már megszokott kábszereiket.

Ugye, milyen primitív módszerek ezek? Éppolyan primitívek, mint kikoholók, akik hozzájuk hasonlóan krónikus függésben szenvednek: a hatalom és a pénz, az anyagi javak minél nagyobb mértékű behalámolásának szenvedélyétől. Ha valakivel előre közölnék ezt, bizonyára felháborodna az alantas feltételezésen, mármint hogy őt csupán ennyibe nézik. De a sunyin lopakodó módszer éppen ezt iktatja ki, a normális psziché természetes reakcióit.

Európa most ebben az erősen fertőzött állapotban leledzik. Fel van hergelve, és egyre hangosabban követeli magának a háborút. A fegyvergyárosok és a bankárok csak dörzsölik a kezüket. Elérték, amire a leginkább vágytak. Az emberek, ha pánikolnak, sok esztelenséget követnek el. Akár szét is lövik, bombázzák egymást, mit se gondolva a következményekkel. Azokról gondosan eltereli a figyelmét a sajtó és nemtelen megbízója, a háborúcsináló

nagymesterek. Ezek viszont annak is örülnek, amit sikeresen elpusztíthatnak az általuk felhergelt embertömegekkel. Akár a saját történelmi örökségüket is. Mindent és bármit, mivel a háborús pszichózist egyedül az eltúlzott mértékű rombolás tudja csak leállítani. A totális destrukció látványa, iszonyatos képi világa. A romhalmazok, és az azok alatt és azok körül fekvő hullák tömegei, a megsemmisült otthonok, majd az egyre nagyobb számban elvesztett rokonok, barátok. Egy idő után ezek hatni kezdenek. De csak egy idő után.

Amíg ez a pillanat el nem következik, addig tart az öldöklés. Ez a tipikus recept. Ezzel visszaélve manipulálja az embereket a politikai bűnözők klikkje és a sajtó, emennek kitartottja, szellemi prostituáltja. Hozzájuk csatlakozik még az áruló értelmiség, vagyis az entellektüeleknek az a gittegylete, amely visszaél szellemi adottságaival és azokat egyszerűen kiárusítja. Nincsenek skrupulusai, mivel a fölöttes énjét régen kiiktatta valahogyan. Eltávolította mindennek az útjából, ami számára elérendő. Semmit nem tanult a népmesékből, sem a filozofikus fabulákból, amelyek minden efféle eltorzulásra felhívták a figyelmét.

Európa válaszút előtt áll. Háború vagy béke? Élet vagy halál? A fent vázoltak alapján rá váró erkölcsi lesüllyedés, amivel egy háború jár. Minden és bármely háború.

Ezen az egyszerű igazságon kell elgondolkodnia annak, akinek választási lehetősége van. Akarja-e személyesen is megtapasztalni a háború minden örületét, amikor az ember elállatiasul és saját faja ellen fordulva mészárolja azokat, akiket ellenségül neveztek meg mások, mindig mások. Amúgy, ha rajta múlna, ő nem tekintené őket ellenségnek, hiszen a csataterén kívül sehol nem ártottak neki. Azt se tudta, hogy a világon vannak.

A most felhergelt Európa tudomást se vesz arról a nagyon is átlátszó tényről, hogy őt csupán bábként mozgatják amerikai érdekek szerint. Lengyelország és a balti államok elsőként kezdtek el hangoskodni, hogy Oroszországot meg kell támadni, szét kell darabolni, és ehhez a mi támogatásunkat is meg akarták nyerni. Éppen a miénket! Mi, magyarok tudjuk jól, milyen érzés az, amikor egy nemzetközi klikk bűnbaknak kiált ki egy egész nemzetet, majd ezen az alapon élve szaggatják szét darabokra. Trianont mi senkinek nem kívánjuk, még az ellenségeinknek sem.

Azt viszont nagyon is kívánjuk, hogy a háborúcsináló gépezet állítsa le végre magát! Éppen eleget nyereszkedtek már lassan két és fél év alatt az általuk kiprovokált európai háborún, az orosz-ukrán konfliktuson. Mert azt már a kisiskolások is tudják, hogy egy háborút valakinek ki is kell robbantania. Ezen mesterkednek most többen is, mármint hogy a benne való részvételre minél több államot rá tudjanak venni. Ennek kell véget vetni minél hamarabb. Az értelmes Európának, a kultúra bölcsőjének illik ebben jó példával elől járnia.

Aki a háborúra szavaz, az az emberiség elpusztítására szavaz. A már felhalmozott atomarzenálok nem nyújtanak alternatívát. Ha valaki hozzányúl azokhoz a bizonyos indítógombokhoz, senkinek sem lesz esélye a túlélésre. S ha volna is, hogyan élné túl, nukleárisan fertőzötten, emberi civilizáció és társadalom, embertársak híján? Ha a parazita életmódhoz szokott alakokat nézzük, akik mindezt közönyösen képesek volnának végignézni, számukra se látunk túlélési esélyt. Akármilyen védett bunkerekbe vennék is be magukat, sötétségben, szűkös helyeken egyre fogyó élelmiszerkészletekkel, szennyezett vízzel,

amelynek készlete egyébként is hamar megcsappanna. Nukleáris télben, az áldott nap fényét talán soha újra nem látva.

Brrrr! Szörnyű perspektíva. És a hiú elittudatban élők mégsem akarnak tudomást venni erről. Akár a dohányosok, akik úgy képzelik, hogy a betegség és a halál az kizárólag másokra vonatkozik, rájuk nem. Csak a diagnózis döbbenti majd rá őket, hogy mekkora a baj.

Ellenszer márpedig van. A függőségtől való tartózkodás. A józan élet. A normális terminusokban való gondolkodás. A helyes választás lehetősége.

2024. június 7.

FRIDEL 2020

Választások után

Európában a konzervatív politika jelentős támogatást kapott a szavazóktól. Még talán sose volt ennyire egységes a választói akarat, mint a június 9-i döntésünk alkalmával. A baloldali politikusok sorra megnyúlt arccal álltak, nyelték befelé a mérgüket és úgy tűnt, egyebet már nem is tehetnek. Ám ezek a politikai erők szívósak és erősen mérgezőek, akár egy comodói sárkánygyík. Csak nyomulnak, tarolnak és mindent befalnak, amitől el nem verik őket.

Visszataszító látvány és ugyanolyan élmény. Mármint annak, aki elszenvedi minden nemtelen támadásukat. Az ember csak nézi, mit meg nem engednek még maguknak, minden korábbi szemtelenségük után. Illúzióink ne legyenek, ez mind belőlük fakad. Nem változnak, mert úgy maradtak, akár fejlődésükben, jobban mondva arra való képtelenségükben, akár egy őshüllő. Annak csúcsát már elérték, bennük kulminált. Elérték a plafont és az ún. kultúrsokk bekövetkezett. Attól felfelé haladniuk nincsen mód.

Habár nem őket szavazták meg a választók Európa-szerte, mégis úgy tesznek, mintha ők lennének a nyertesek. A választásoknak szinte a másnapján megrázták magukat, és a magyar baloldali összeborulások mintájára ők is összehoztak egy moslékkoalíciót. Vörösek és zöldek egy brancsban, és ami a szájukon kijön, az rémisztően emlékeztet a hitleri Németország rég letűnt korára. Ezen a címen követelnek maguknak minden létező pozíciót (és pénzt), ami fölött úgy diszponálnak, akár egy piramisjáték csúcsa közelében játszadozó valakik, csakhoggy...

Vannak náluk is nagyobb kutyák. Olyanok, akik bármely letámadott ország gazdasági erőit kisajátítanak és kiszivattyúznák a maguk számára. Senki ne higgye, hogy az ún. jótékonyági szervezetek akár csak egyetlen fillért is kiengednek a kezükből. Ó, nem. Ők azt is mind máshonnan szerzik és természetesen munka nélkül, a parazita minden szívósságával. Proxyztatnak, csicskáztatnak. Már az egész EU is mintha csak az egyik provinciájuk volna. Dirigálnak, parancsokat osztogatnak, háborúkat provokálnak ki, majd játsszák a jótékonyan adakozót, holott ezt sem ők fizetik. Vannak profi koldusaik, akik végigleljmölják az egész világot, hogy a gazdagok dollárjaival meg a szegények fityingjeivel dicsekedve játsszák el a nemeslelkű urat, aki úr létére mégse tanult meg viselkedni semmilyen illemkódex szerint.

A nemzetközi piramisjáték, aminek az EU szerkezetileg mondható, most kiegészült egy újabb pártocskával. Nemzetközi konspirációval hozták létre, élére pedig egy sértődött ember került. Egy nagyon sértődött ember, aki látványosan gyűlöli a nőket, merthogy minden alkalmat megragad, hogy sértegethesse őket. Ám a „jótékonyági segélyszervezetek” legfelső (piramis)csúcsán ez nem számít. Ott Gábor Zsazsa hírhedt mondása dirigál: „Bármely nyilvánosság jó nyilvánosság”. Magyar Péter is eszerint él. Botrányosan, mint az amerikai magyar színésznő, nem baj, jó lesz az a hozzá hasonló erkölcsű EU-ban. Ott fumigálják már a Pfizer-botrányt, Eva Kaili maffiapénzeit meg az összes disznóságot, amit sokan közülük elkövettek hivatali tevékenység címszó alatt.

Manfred Weber csupán egyike azoknak a bürokrátáknak, akik ma már titkolni sem akarják, mennyire gyűlölnék bennünket, magyarokat. Van is, aki ellenünk bujtogassa őket: a minap kibukott momentumos képviselőnk, Cseh Katalin és Donáth Anna, akiknek a családja is nyakig

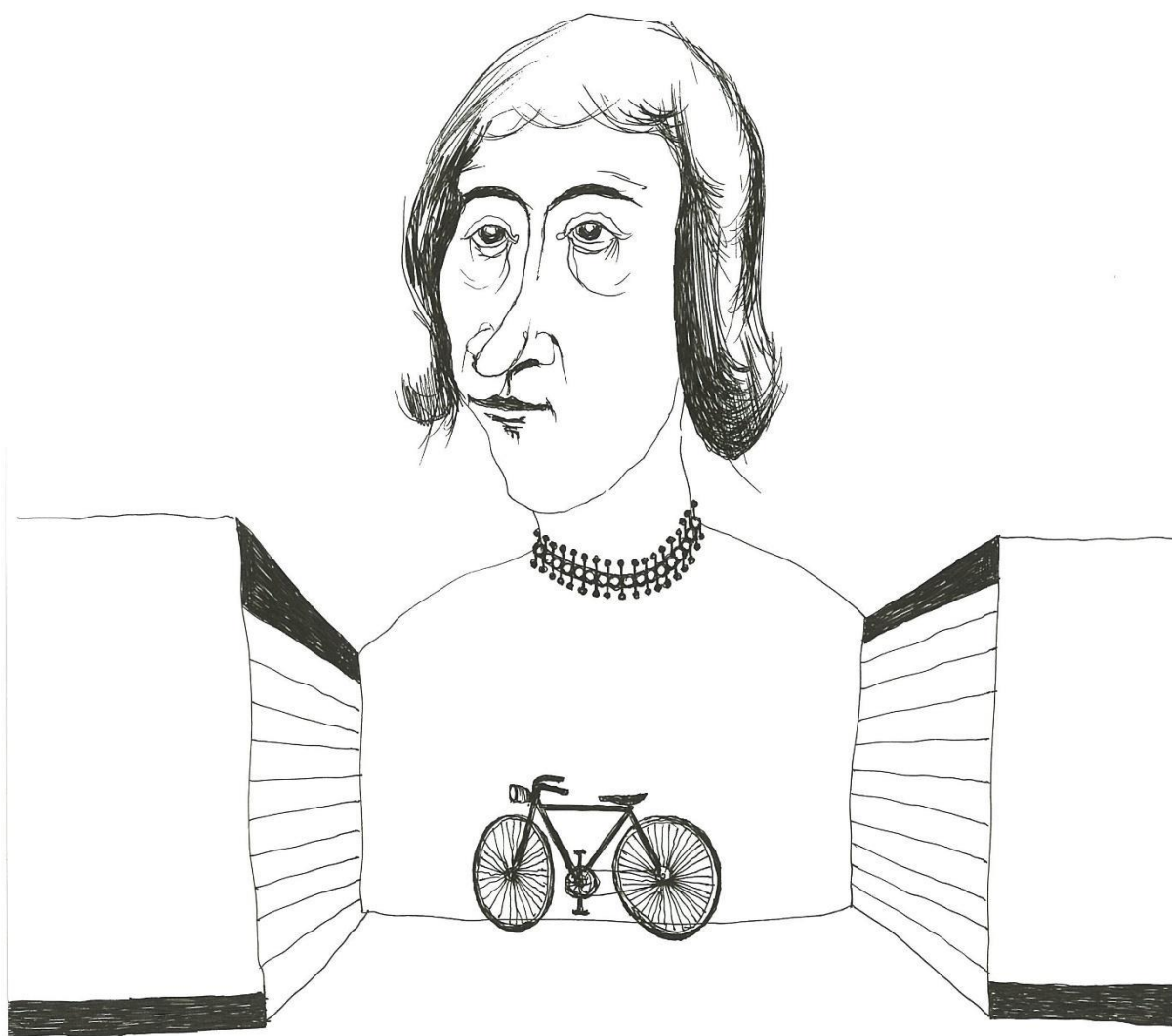
merült az európai szutyokban, mivel korrupciós ügyben nyomoznak utánuk. De ne feledkezzünk meg Dobrev Kláráról sem, aki beleadott apait-anyait, hogy hazánkat minél jobban lejárassa s hogy az EU-s pénzeket visszatartathassa. Nemcsak bosszúból és büntetésből, amiben nagyon szereti kiélni magát, hanem azzal az alig titkolható szándékkal, hogy a hatalmas összegeket ő maga kaparinthassa meg a saját családi biznisze számára.

Az előbb megnyúlt arcok hirtelen átváltottak kapzsi harácsolóba. Mielőtt a magyar uniós elnökség elkezdődne, július 1. előtt akarnak mindent besöpörni egy saját bugyorba, nehogy az általuk gyűlölt miniszterelnöknek és a magyar kormánynak bármilyen mozgástere maradjon. Ávós tempó, azokra a rossz emlékű felmenőikre emlékeztet, akik egyszer már tönkretették Magyarországot. Most ezt exportálták sikeresen az EU-ba, amely kezd egyre rosszabb helyé válni. Ők ott fenn a csúcson a rabszolgatartók (így képzelik), mi pedig valahol alant, az engedelmes rabszolgák, akiknek már a morgolódás jogát sem akarják meghagyni.

Mivel a zöldek és a vörösek ilyen sikeresen összebútoroztak, azon se lehet csodálkozni, hogyha a kommunista szólamok mellett a legcsúfabb náci eszmék is felbukkannak nyilatkozataikban. Manfred Weber pl. elmagyarázza, hogy neki nem Orbán Viktorral és a Fidesszel van baja, hanem az egész magyarsággal. Tetszik érteni? Rasszista, fajgyűlölő kirekesztő kijelentést tesz és senki nem háborodik fel rajta – aki a tűz közelében ül. Ezek a fasiszta eszmék aztán tovább terjednek és hatnak a nemzetközi balos sajtó közreműködésével (Soros által fizetve), majd lecsapódnak akár a futball bajnokságban is, ahol egy holland bíró jogtalanul és szabálytalanul ítélt sorozatosan a magyarok ellen, ám ezért senki nem szankcionálja. A stadion német szurkolói meg úgy üvöltik egyszerre a magyarelles rigmusait, hogy annak ritmusa a „Sieg heil!” emlékét idézi. Természetesen nem a muszlim bevándorlók teszik ezt, hanem a hófehér német közönség. Mikor ilyesmit látunk, abban is kételkedni kezdünk, hogy csupán a véletlen műve a magyar futballválogatottnak az ún. „halálcsoportha” való kerülése, mindjárt az elején.

Meddig akarnak még süllyedni ezek a köztörvényes bűnözőket a keblükön melengető bürokrata, akik a nyilvánvaló törvénysértésekkel se tudnak egyebet kezdeni, mint sunyin szétkenni, majd úgy tenni, mintha a sértett fél volna a hibás?! Itt az ideje, hogy valaki megbontsa a piramis csúcsát, vagy legalább az alját, hogy végül rájuk omoljon az egész nemtelen szerkezet.

2024. június 22.

FRIPÉL 2020

Európai bunda

Az EB-selejtező – számunkra legalább – elmúlt, és már nem gondolunk semmilyen szenvedélyes siralommal azokra a napokra, amikor még érdemes volt drukkolnunk a fiaink továbbjutásáért. Mikor már nemcsak rajtunk múlt a folytatás, hanem a hátralevő meccseken, naponta bizakodva figyeltük, hátha a kedvező szerencse is mellénk szegődne a megérdemelt győztes gól után.

Rossz volt nézni az angolok vergődését, amelyet csak alul-teljesítménynek lehetne nevezni, és már sokan emlegetik, hogy nem a pusztá véletlen műve volt. A saját szurkolóik is leszólták és kifütyülték az angol futballistákat, de még ez se döntötte el a pozícióikat. A portugálok meccse volt a döntő, mármint a mi szempontunkból, és a világhírű Cristiano Ronaldo csapata is lejáratta magát, amikor szinte szándékosan kapott ki azon a meccsen – mondják a futballszakértők, akik nálam bizonyára jobban tudják, mi alapján mondják ezt.

Von der Leyen asszony kipipálhatta a számára következő élvezetes élményt, hiszen ő is mindig ellenünk drukkol, amikor és amely téren csak teheti. Mára már elmondhatjuk, hogy rosszabb ő a mi kommunistáinknál, akik egész életüket tették fel ellenünkben, kerül, amibe kerül... Igazis. Amióta Dobrev Klára Brüsszelben teng túl, mintha ő osztaná a sok rossz tanácsot, amelyek sorra az átkosból maradtak rá, és a jelek szerint ránk is.

Mi tagadás, okozott némi letargiát a kiselejteződés, és utóbb már az se vigasztal bennünket, hogy az argentin bírót, aki a skót-magyar meccset vezette, hazazavarták időközben, és éppen a mi meccsünkön nyújtott pocsék teljesítménye miatt. Nem adott meg egy jogos tizenegyest, sőt a vele együttműködő partjelzők sem intettek be, ahogy kellett volna, szóval őket is menesztették. A bíró megtette a magáét, a bíró mehet... Azt már fel se vetjük, hogy mennyiért tették, amit tettek, majd elszámolnak vele a Jóistennek, ha oda kerül a sor.

S hogy mire kellett a portugáloknak ez az önlejárato meccs? Arra, hogy ne a kipihenten játszó magyar csapat ellen kelljen játszaniuk, hanem a fáradtabb szlovénekkal, akiknek kevesebb ideje maradt, hogy kipihenjék az első forduló fátalmait. No, hát ezt magyarul bundának szokás nevezni. Akinek nem bundája, az ne vegye magára, de akié igen, az hordja, míg el nem szakad... mondhatjuk a magyar inget kissé melegebb öltözteté téliessítve.

És ez a Cristiano Ronaldo volt Szoboszlai Dominik gyermekkori példaképe, akivel most játszhatott volna! A történetek után elmondhatjuk, hogy nem vesztett vele semmit, mert a nagy példakép most nullázta le magát erkölcsileg. Tudjuk, hogy technikás, jó játékos, de most már azt is tudjuk, hogy az angolok és a németek után a portugálok is félnek vagy legalább is tartanak a magyar válogatott remek játékosaitól. Azoktól a fiúktól, akik hőiesen küzdenek az utolsó pillanatig és akiknek a lelke nem eladó egy bundameccsért...

Ez még nem volt elég, következett az EU vezetőválasztása, amely újabb bundaszagú értekezletre degradálta önmagát. A választói akaratot semmibe véve és a hivatalos választást megelőzve, a korábbi grémium szinte újraválasztotta, azaz kinevezte önmagát. A zöld-vörös koalíció kimutatta a foga fehérjét. Von der Leyen az élre pattant, és az EB sürgősen mentette a szajrét a soron következő magyar elnökség elől. Akár a leégett focisták, ők is minden

nemtelen dolgot elkövettek, amit csak tudtak, hogy a magyar elnökség idejét lehetőleg tönkre tudják tenni. Ignorálták a jobbra fordult választói akaratot, von der Leyen fölpattant a huszonhét nemzet hátára, akárha csak póni volna, és máris vágta a legmagasabb csúcsok felé. Úgy, hogy közben a hazai választók nem szavaztak nekik bizalmat, ők viszont, akik összeállnának magával a patás ördöggel is, csak sikeresen bosszanthassák Orbán Viktort és a magyar szavazókat, most bemutatták, hogyan is képzelik azt a bizonyos ördögi lovasmutatványt. Demokrácia kilúgozva, népakarat sztornó, választási tisztesség az ablakon kidobva, fő, hogy ők ott trónolhassanak az Európai Unió élén.

Mit is szólhat ehhez az átlagpolgár, a jámbor választó? Csupán annyit, hogy rossz emlékű kommunista tempó ez, nem pedig tiszteletreméltó magatartás és politikai gyakorlat. S hogy most egy nyilvánosan háborúpárti koalíció jött létre a német von der Leyen vezetésével, a portugál Costas és az észti Kaja Kallas trigájával, az nemcsak lerí róluk, hanem egyenesen ordít. Von der Leyen nem is leplezi, hogy továbbra is önteni akarja a pénzt Ukrajnába, holott éppen most derült ki, hogy ott újabb 62 milliárd (angolul 62 billió) dollár tűnt el kézen-közön. Igen, már megint. Von der Leyen mégis azt állítja, hogy Ukrajna a legdemokratikusabb ország Európában. Hogy le nem szakad a huszonhét csillagos brüsszeli ég! A háborúpártiság pedig nemcsak annyit jelent, hogy éltetik Mars istent, hanem hogy indirekt módon ők fegyverezték fel a közel-keleti terroristákat. Nem is akárhogyan. Állig. Merthogy a fegyverek ott kötnek ki.

Gyorsított eljárás során akarják felvetetni Ukrajnát az Európai Unióba, holott az EU eredetileg egy békés szervezet, amelynek kötelessége őrködni a rend és béke fölött. No, hát erről mi, magyarok tudnánk jó sokat beszélni, ha ugyan lenne, aki meghallgat bennünket... Annyi nemtelen támadás, ármánykodás, karaktergyilkosság, agresszió talán senki részéről nem ért bennünket akkora mértékben és számban, mint az állítólag baráti EU részéről. Ugyanezt erőltetik a NATO-val is, sokszorosan megsértve annak alapszabályát, habár erről mintha egyelőre letettek volna.

De hát hogyan is hihetnénk el egyetlen szavukat is, mikor folyamatosan hazudoznak, rágalmaznak és ott ártanak nekünk, ahol csak tudnak?! Vérig sértették az európai polgárokat azzal, hogy semmibe vették a választói akaratot és homlokegyenest az ellenkezőjét tették, mint amit Európa békés népei akarnak. Továbbra is játszani akarják azt a piramisjátékot, amelyet a világ minden civilizált országában tiltanak, maffiás módszerekkel erőszakolják rá mindenkire az akaratukat s közben kedves mosolyt színelve, mégis jéghideg tekintettel figyelnek bennünket, hogyan fokozhatnák tovább ezt az alantas show-műsort.

Aki háborút akar, az sem lelkiileg, sem mentálisan nincs rendben. Mondhatni elmebeteg. Aki nő léte nem gondol a sok elveszejtett fiatal élettellel, sem az idősekkel, nem beszélve a gyermekekről, a sok hadiárváról, az pedig egyenesen egy szörnyeteg. Nagyon csúnya tendencia érvényesül az EU-ban, amióta ez a sunyi nézésű, örökké csak nadrágban járó nőszabású dirigál totál Európa-ellenesen.

Az európai emberek a békére szavaztak, nem pedig erre a marsikus csoportra, amely a saját lelke után bennünket is eladna az ördögnek, ha tehetné. De a legfőbb kérdés, amire egyelőre nem tudjuk a választ: mit keres a két Soros örökké Európában? Miért ártják bele magukat minden európai belügybe? Az idősebb Soros még magyar állampolgárnak született, de a fia

már nem. Sőt a történelmi emlékezet, amelyet kiirtának, felidézi azt az időt, amikor Soros György Amerikába vándorolt ki. Ha ő oda beléphetett, előbb le kellett mondania a magyar állampolgárságáról. Máskülönben fel se vehette volna az amerikai állampolgárságot. Akkor mi köze van még neki a kicsiny Magyarországhoz, amelynek tönkretételére jókora erőket mozgatót már meg? Ugyanannyi, mint nekünk Amerikához: semmi. Éppen ezért szívesen vennénk, ha nem ütnék bele az orrukat, sem az apa, sem a fia, a mi belügyeinkbe. Úgy, mint pl. az európai béke ügye, amit mindenképpen háborúvá akarnak konvertálni. Ahogy mi se szólunk bele, hogy az amerikaiak békében akarnak élni vagy egymást irtva. És ahogyan nem szólunk bele a szomszéd országok belügyeibe sem, mert nem tévesztjük össze magunkat a Jóistennel, akinek egyedül van ítélni joga bármelyikünk fölött.

Az viszont bizonyos: Isten nem ármánykodni és békétlenkedni küldte az embereket a Földre. Aki még megmaradt normálisnak ebben a magából kivetkőzött világban. annak tudnia kell ezt. Mint ahogy ezt is: a bunda az egy ruhanemű, és nem disznóságok leplezésére való, hanem a hideg tél elleni védekezésre. Nos, akkor még egyszer: pfuj, bíró és bunda! bunda!

2024. június 28.

Huszárvágás

Magyarnak lenni büszke érzés. Ezt ugyan nem akarják meghagyni nekünk, de a sok hátunk mögött hagyott veszteség ezt soha nem vehette leltárba. Ez a hagyatékunk akkor is a miénk, ha mások elvitatják tőlünk. Magyarnak lenni és büszkének egyazon feladat. Aki nem érzi át, az nem is igazán tartozik közénk.

Orbán Viktor olyat tett, amire az egész világ felkapta a fejét. Békemisszióra indult, egy világkörüli útra, amelyet rajta kívül más nem tehetett volna meg. Még épp jókor, a jubileumi NATO-konferencia előtt és mindjárt az EU-elnöksége kezdetén. Egy hét alatt annyi meglepetést szerzett választóinak és tisztelőinek, ami másoknak egy fél élet során se sikerülhetett volna.

Megalakult a Patrióta Frakció az EP-n belül. Előbb csak legyintettek és fanyalogtak rá, de ahogy teltek a napok, egyre több párt jelezte csatlakozási szándékát, hogy végül létrejöjjön a legnagyobb konzervatív frakció az Európa Parlamenten belül. A többszörösen botrányba keveredett Ursula von der Leyen pánikba esett és hirtelenjében újraválasztatta magát még mielőtt maga az egész grémium megalakulhatott volna. Egy antidemokratikus akció keretében, nehogy mások is labdába érjenek. Éppen ő, akinek a pártja a legkevesebb szavazatot kapta ez év júniusában, és épp ő, akinek vezetése alatt annyi eltussolt maffia-ügy volt, hogy már az elsőnél, a Pfizer-botránynál biztosak voltunk benne, hogy az a székébe fog kerülni. Ha normális erkölcsi érzékű volna Európa úgynevezett „elitje”, akkor úgy is lett volna, de mivel nem ez történt, kénytelenek vagyunk megvonni minden tiszteletünket a nagy magas grémiumtól.

Már csak annak okán is, mivel ők bennünket, választópolgárokat egy fikarcnyit se tisztelnek. Semmibe veszik a választói akaratot, önkényeskedve hoznak döntéseket, többnyire homlokegyenest ellenkező előjellel, mint amit a választók tőlük elvárnának. Ahol a népet kihagyják a döntésekből, ott megszűnt létezni a demokrácia. Pedig de mennyit tudnak hivatkozni rá!

A névválasztás telitalálat. Patrióták, azaz nemes hazafiak, akik a békéért kívánnak küzdeni európai küldetésük során. A másik oldalon egy sor Patriot rakétavető, amelyeket éppen a pusztításra szántak. Őket a háborúcsinálók és azok proxyjai működtetik. Ezek egy része nincsen tisztában, mit cselekszik, míg a többi nagyon is tudatosan rombol. Életét a pusztításra tette fel, más nem érdekli, csak az, ami ezzel kapcsolatos. Kell ennél több magyarázat?

Orbán Viktor egy huszárvágással rukkolt elő, amikor az Európai Néppárt már leírni készült őt. Látszik, hogy ki tud jobban sakkozni. Ki lát előbbre pár lépéssel a másik félnél. A legjobb taktikával titokban indult a békeküldetés, amelynek első állomása Kijev volt. Ez se éppen spontán történt, hiszen legutóbbi találkozásuk alkalmával Zelenszkij valósággal rimánkodott Orbán Viktornak. A karját megragadva csimpaszkodott rá, ugyanúgy, ahogyan Argentínában is tette. Nos, ennek a furcsa kérésnek a lényege feltehetőleg egy kijevi vizit volt. Már mindenkit sikerült odacitálnia az ukrán elnöknek, csak Orbán Viktort nem. Csodálni nem lehet, hiszen a magyar miniszterelnök ellen ott mind a mai napig kilövetési parancs van érvényben. Ugyanúgy

Szijjártó Péter külügyminiszter ellen is, valamint több magyar újságíró ellen, akik kritizálni merészték Volodimir Zelenszkijt. Nem hinném, hogy erről is szó esett a hirtelen jött találkozás során. Orbán Viktor sokkal nagyvonalúbb annál, semmint hogy ilyesmin kezdjen el vitatkozni, amikor a világpolitika dolgait készült megbeszélni – a világ legelső országainak vezetőivel.

Amit eltervezett, azt véghez is vitte. Ezt is várjuk tőle, hiszen szavatartó embernek ismerjük. Ez különösen feltűnő, ha körülnézünk az EU és a világpolitika házatáján, ahol a legtöbb vezető nem megy a szomszédba egy-két lódtásért. Sőt naponta váltogatják a szavukat, még sűrűbben, mint az alsóneműjüket. Szemrebbenés nélkül, kihívóan a mások szeme közé nézve. Színlelt határozottsággal, miközben soha nem lehetnek biztosak az igazukban, hiszen azzal ők sose törődnek. A hazug ember filozófiája mindössze annyi, hogy a következő pillanatig ki tudják vágni magukat a maguk gyártotta hazugságok kelepcéjéből.

No, hát az sehol sincsen Orbán Viktor huszárvágásához, amely világhírnevet hozott neki. Végképp beírta magát a világtörténelembe. Aki kétségbe vonja jószándékát, az nagyon irigyelheti. Az SI-faktor, azaz Sárga Irigység faktor viszont nem világpolitikai tényező. Igaz, mire hazatér, már rég előkészítik számára az ellentámadást. Jobban mondva a támadást, amellyel megpróbálják semlegesíteni, vagy karanténba zárni – mindezt a politikai korrektség és a sokszor körbehazudott demokrácia jegyében...

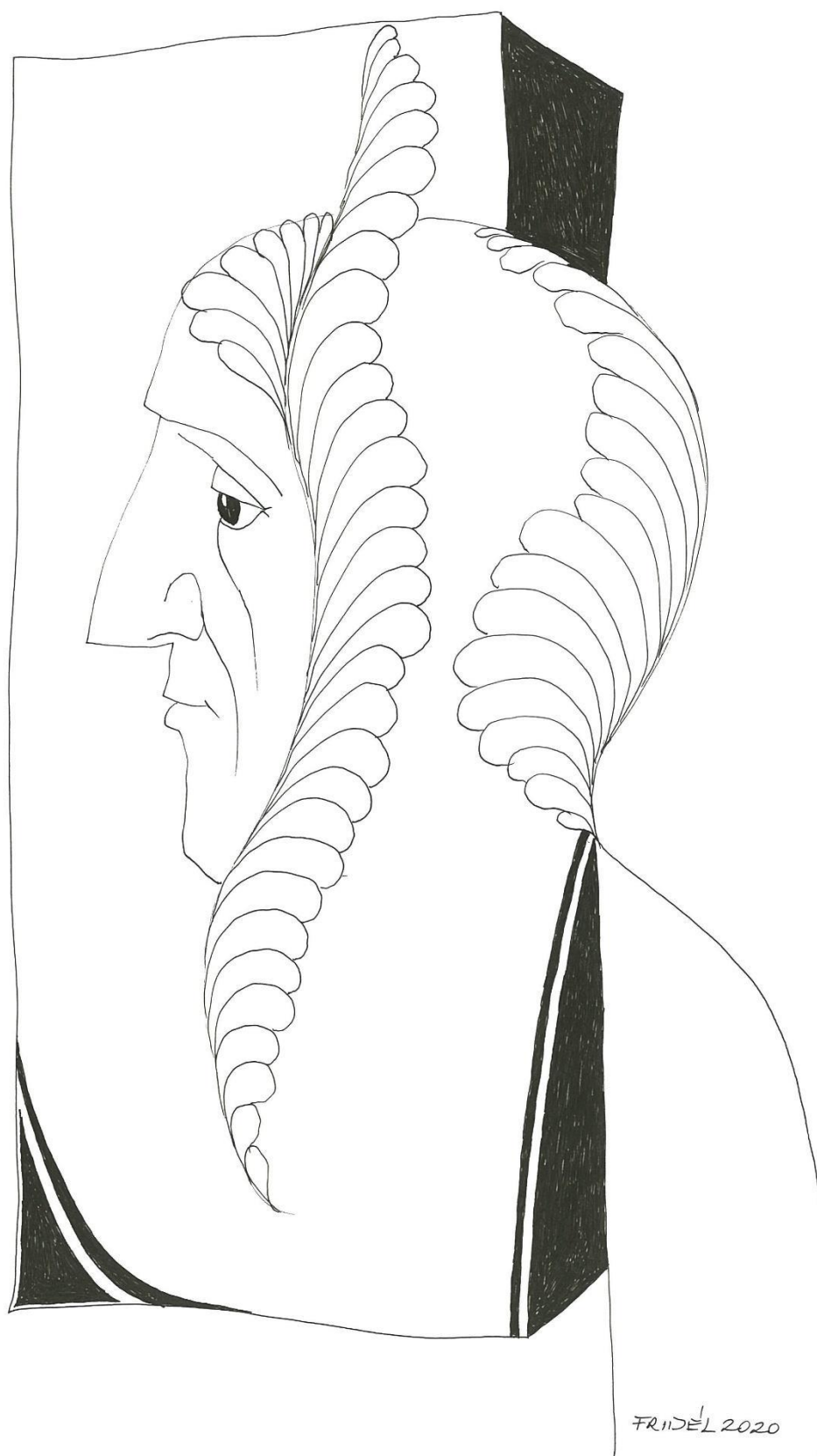
Miközben azzal vádolják Orbán Viktort, hogy el van szigetelődve, senki nem áll szóba vele, érdemes sorra venni, ki mindenkit fogadott a Karmelita Kolostorban s hogy most, július első hetében ki mindenkit látogatott sorra. Oroszország első emberét. Kína első emberét. Azerbajdzsánban a fél világ türk vezetőit. A NATO-konferencián Erdogan török elnököt, majd Biden elnököt is, aki nem biztos, hogy tudta, kivel találkozik, de hát akkor is...

Akinek még fanyalognivalója támadna, az csinálja utána s aztán jelentkezzék, hogy ő bezzeg... Annyit azonban engedjen meg nekünk, hogy fejet csóváljunk a merészsége vagy önkritikahiánya láttán.

A huszárvágáshoz legelőször is magyarnak kell lenni. Szívben és amúgy mindenestül. Azok, akik külföldi zsoldban állva irigylik, jegyezzék meg azt is maguknak, hogy a vérbeli magyar nem eladó. Senkinek semennyiért. Az ilyen zseniális huszárvágásra, mint amit most láttunk, arra meg születni is kell. Jó konstelláció, kiváló felkészültség és briliáns elme. Most már az ellenoldalon is elismerik – az értelmesebbje – Orbán Viktor kiváló diplomáciai és taktikai érzékét. A különféle érdekek és felfogások ismeretét, aminek további feltérképezésére nekivágott a nagyvilágnak.

A türelmetlenebbek és a már túl sokat megéltek a helyében már többször is kenyértörésre vitték volna a dolgot. A miniszterelnök ennél jobbat tudott, és ezt most bebizonyította ország-világ előtt. Illethetik bármilyen kritikával, mégis helyesebben tennék, ha inkább kalapot emelnének előtte. Úgy, ahogy mi is tesszük. Jóllehet bennünket is sért, mind a tizenötmillió magyart, amikor Orbán Viktort becsmérlik, most mégis azt mondjuk: csinálják utána, ha tudják!

2024. július 10.

Semleges zóna

„-Jean, miért futnak azok az emberek?

-A kupáért, uram.

-És melyikük kapja a kupát?

-Az első.

-Akkor a többi miért fut?”

Európában háború dúl. Éppen a szomszédságban. Egy olyan kérdés a tét, amely valaha sokak szemében lett volna szép esély: semlegesnek lenni, mindenki által tiszteletben tartva, belügyeikbe be nem avatkozva. Európában több állam is elérte (nem kevés harc árán), hogy semleges státuszban békésen élhesse az életét. Mi, akiknek a hazáját évszázadokon át felvonulási terepnek használták a nálunk jóval erőszakosabb államok, felsóhajtunk a pusztaság lehetőségére gondolva: bárcsak tőlünk követelnének hasonlót!

Mások viszont kézzel-lábbal tiltakoznak ellene. Ők mostan nem vágnak a neutrális állapotra (és kiváltságokra), hanem bezzeg és csak azért is el akarnak köteleződni! Nem más felé, csupán és kizárólag az esztelen háborúskodás mellett. Dafke. Egyedül a két világháború után végképp kijózanult magyarok mondanak ellent a háborús uszításoknak és a felforgatóknak. Mi más akarunk. Békét és a normális fejlődés lehetőségét. Punktum.

Valamikor Nobel-díjra javasolták azt, aki konzekvensen kitartott békepártisága mellett és tett is érte. Most viszont ebben a fejtetőre állt világban és annak állítólagos „rendjében” ugyanezért közmegvetés járna. Mondják az Európai Unió önjelölt vezetői, akik úgy képzelik a világ újrafelosztását (amiről minden háború szól), hogy minden az övéké, a történelem kerekét pedig addig forgatják vissza, amíg csak meg nem áll a mutató a rabszolgatartó társadalmi rendnél. Annyi nekik épp elég, hiszen pontosan erre törekszenek már egy idő óta.

Fősvény emberek fogcsikorgató egyezkedése ez a mások feje fölött. Már az extraprofit is túl kevés nekik. Ott tartanak, hogy az emberek dolgozzanak nekik ingyen, sőt, ha háborúba zavarják őket, akkor bárgyú vigyorral az arcukon igenis higgyenek abban, amit a világsajtó lealjasult lövegei naponta az arcukba lövöldöznek: tessék megenni, ezek a napi hírek! Akiket egymás ellen uszítanak, azok kötelesek hinni a végső győzelemben, csak mert naponta az arcukba hazudják...

Vannak, akiknek ez a rossz szöveg mind bevehető. Azonosulni tudnak vele, csak mert nagy titokban a kulisszák mögött ígértek nekik valami nagyot. Olyan nagyot, amit soha nem akartak betartani vagy odaadni nekik. Kell ez a mézesmadzag minden hiszékeny népnek, aki még mindig nem okult eleget a saját történelméből. Nemhogy a máséból.

A nagy világhazugságok jegyében hangos harci riadót fújnak a balti államok, Lengyelország és a csatatértől kissé távolabb levő országok, amelyek a földrajzi távolság miatt védettnek vélik magukat. Az elpuhult nyugat, amelynek polgárai előbb úgy képzelték, hogy nekik semmi káruk

nem származik abból, amit mindnyájunk ellen kiterveltek. A kollektív lét és a szolidaritás elvét elvetők máig ebben ringatják magukat.

Aztán a csendes többség, a jámborul és engedelmesen dolgozók ébredni kezdtek. A háború következményei már minden országot elérték. Akik nem seftelnek a háborún, a fegyvereken, azokat utolért az infláció és találkoztak már a migráció mindennapos gondjaival, a nekik is importált polgárháború lehetőségével, amely csak azért fenyegeti őket, mert az általuk választott vezetők köpnek az ő választói akarataikra.

Talán még nem mindenki fogalmazta meg magában, hogy a nekik ígért jólét csak olyan, mint amelyet Hitler ígért a saját népének. A végső győzelem is az ő rögeszméje maradt, az egymás ellen kijátszott népek öröksége viszont a már mindennapossá vált fajgyűlölet. Mert az nagyon tartós tud lenni. Akik egymásra lövöldöztek, azok nem a keresztényi szeretet és megbocsátás napi gyakorlatával szállnak ki a háborúból. S hogy a sok felkorbácsolt indulat le tudjon higgadni valahára, ahhoz igen hosszú idő kell.

Magyarországnak és a magyaroknak nagyon sokáig fájt Trianon. Máig be nem hegedt sebek jelzik, hogy a probléma soha nem volt kibeszélve. Azért nem, mert még a lehetőségét is megtiltották a megalázottaknak és a szétszakított nemzetnek. Mikor a lengyelek értetlenül állnak velünk szemben, miért nem ujjongunk Ukrajna vagy Oroszország szétdarabolásának terve hallatán, akkor talán mégis felfoghatnák, hogy ha valaki, hát a magyarság tudja a legjobban, mit jelent ez az állapot. A történet erről szól, és hogy ezt nem kívánjuk senkinek.

Milyen alapon gondolja azt bárki, hogy neki vagy másnak joga van efféle hiénapolitikához?! Értjük természetesen, hiszen nem vagyunk vakok, hogy a fegyvergyárosoknak már eddig is irdatlan extraprofitja keletkezett a két és fél éve dúló szláv háborúból. Ám azt is látjuk, hogy a nagy háborúpárti népek lakossága mégsem gazdagodott meg rajta, hanem kizárólag a háború hiénái. Akkor meg mire való az egész? Aki józanul gondolkodik, az felfogja, csak a globális sajtó által megvezetettek nem hisznek ebben. Pedig nem hinniük kellene, hanem a szemüket kinyitva jól körülnézniük ebben a jól megtépzott világban.

Bizony, jobb lett volna hallgatni Putyin elnök intelmére: mindenki maradjon ki belőle, mert ez egy családi ügy köztük és az ukránok között. Tudjuk, mi erre a standard válasz: Putyin az agresszor, Ukrajna a szenvedő fél, csak arról nem esik szó, ki (mindenki) provokálta ki magát a háborút? Azokat kellene felszólítani, hogy most már ne hergeljenek tovább senkit, mert a csetepaté túlnőtte magát egy vadnyugat kocsmai verekedés szintjénél.

A családi belügy annál is kacifántosabb, hogy Ukrajnában a vegyes lakosság egyúttal vegyes házasságokban élők millióit is kizökkentette a békés együttélés medréből. Az ukrán sajtó szóhasználatában soha nem szerepel az oroszok emlegetése, mert az sok ukrán állampolgár érzéseit is sértené. Zelenszkij és a sajtója csak „az ellenség”-ként emlegeti az orosz felet. Lélektani magyarázata egyszerű: ha oroszként nevezné meg, akkor önmagát is gyűlölnie kellene.

Orbán Viktor békemissziója és azt megelőző konzekvens külpolitikája pragmatikus és belőle a gyűlölet kizárva. Európa népeinek is ezt kellene követniük, a békés egymás mellett élés elvét. A dolgok mindig sokkal egyszerűbbek lennének, ha a népek nem hagynák félrevezetni

magukat. Erre már többen is ráébredtek, de a valódi ébredés még csak eztán következik. Le kell ülniük a feleknek a tárgyalóasztalhoz és akár maratoni tárgyalások során is, de közelíteni egymáshoz a nézeteiket. Egészen addig, amíg valamilyen kompromisszumra nem jutnak.

A szláv konfliktus háttere erősen amerikanizálódott. Az ukrán föld, amelyért annyi ukrán hazafi esett már el, rég nem az ukránoké. Különbféle külföldi cégek tették rá a kezüket, további extraprofitok reményében. Mikor arról szólnak a szemforgató nyilatkozatok, hogy Oroszország el akarja rabolni az egykori orosz területeket, akkor felmerül a kérdés: az amerikai héják (Nyuszi, rokonai és üzlettársai) miért tekintik a sajátjuknak ugyanazt az ukrán területet? Amerikának mióta vannak ott saját jogon követelhető területei? S ha már az orosz fél ragaszkodását nem értik, akkor gondoljanak erre: ők talán visszaadnák önként és feltételek nélkül Alaszkát az oroszoknak? Azt az Alaszkát, amelyet a cári Oroszországtól vásároltak meg...

A történelmi konfliktusok gyökerei igen mélyre hatolnak, lássuk be! Ha mi, magyarok semleges státuszt nyerhetnénk, valaki tőlünk ezt követelné, bizony nem kellene rajta sokat töprengeni. Megfelelő garanciákkal, tőlünk semmiféle katonai beavatkozást nem követelve, hanem tiszteletben tartva a népakaratot, ami jelen esetben az értelmetlen harcokból való kimaradást jelenti, ugye, hogy nem is rossz lehetőség? Finnország és Svédország hebehurgya módon mondtak le erről a kiváltságukról, amelyet nem kis harcok árán nyertek el valaha. Az ő döntésük. A miénk pedig az, hogy nem segítünk haragudni senkinek.

A következmények majd mindenkit meggyőznek utólag, kinek volt igaza. Aki még mindig hisz a bosszúban és a gyűlöletben, az olvassa újra a Rómeó és Júliát... Shakespeare-t talán nem kellene lehurrogniuk, mikor éppen ezek elvetésére tanít.

2024. július 12.

Rabszolgapiac

Egyre hevesebben folyik a falásért és emésztésért rég megkezdett küzdelem, és csak nem akar csitulni. Sőt azokat, akik a békét indítványozzák minden emberi minőségből kivetkőzött társaiknak, egyszerűen ki akarják közösíteni azok, akiknek tulajdonképpen már döntési joga sincsen. Foggal-körömmel ragaszkodnak a hatalomhoz, és ahhoz senki mást nem akarnak közel engedni, nehogy bárki is belelásson a kártyáikba.

Megalakult az Európai Parlament, de mondhatnánk úgy is, hogy minek? Hiszen ugyanazt a nótát akarják fújni további öt éven keresztül. Azt a lejárt lemezt akarják recsegtetni, amelyiket már mindenki un, és a szavazatok többsége a júniusi választások eredménye épp azt mutatta, hogy Európa népei változást akarnak.

Az antik bürokraták (mi másnak nevezzük őket?) úgy döntöttek, hogy elvetik a demokráciát és vele együtt az azt működtető népakaratot. Bár megalakult a Patrióták Európáért Frakció, mégis ki akarják őket hagyni mindenből. Bojkottálnak mindent, ami velük és az alapító Orbán Viktorral kapcsolatos, csak mert úgy vélik, ezt is megtehetik. Másrészt egy olyan társadalmi „rendet” akarnak restaurálni, amelyben csak a kiválasztott szűk körnek vannak jogai, mindenki mást kizárnának a hatalomból.

Többször hívtuk már fel a figyelmet erre az egészségtelen tendenciára, amely ráadásul demokráciának hazudja magát, és mindenki mást válogatott rágalmakkal illet. Kiüresítettek már egy sor fogalmat, amelyről úgy gondolják, hogy csak nekik van joguk használni mindenki ellen, aki nekik nem szimpatikus. Olyan ez, mint az iskolás hülyegyerek csúfolkodásai és kiközösítései a játszótéren vagy a nagy világháló grundján, a különféle közösségi színtereken. Azon a virtuális csatamezőn, ahol a nagy vagdalkozók simán elbújhatnak álnevek mögé és következmények nélkül tehetnek tönkre bárkit, akit kipécéztek maguknak. A 'náci', fasiszta', 'autokrata', 'zsarnok' és effajta fogalmak túltengése lapjaikon nem más, mint egy-egy virtuális anyázás. A hiénaként viselkedő hatalompártiak bárkit felruházhathatnak a fenti jelzők bármelyikével, de a következmények nem őket sújtják, hanem mindig a kiszemelt áldozataikat. Közben nem vesznek tudomást arról, hogy autokrataként egyedül ők viselkednek, amikor kirekesztenek másokat a hatalomból és jogokból, amelyekhez nekik – a választók szavazatai alapján – kevesebb joguk maradt, mert kiszavazták őket a hatalomból és a nép másfajta vezetőket kíván látni a brüsszeli magaslatokban, nem pedig őket.

Előbb csak pár rozoga bárkán keltek át a migránshadak Afrikából, hogy aztán többmillió tömeggé duzzadva települjenek rá más népekre, azok szociális rendszerére. Angela Merkel még azzal biztatta a németeket, hogy ennyit még kibírnak, pedig aki csöppet is ismeri a távoli kultúrákat, annyit minimum tud róluk, hogy roppant népes családok várják a jelzést, mikor indulhatnak ők is utánuk. Papa, mama, számtalan testvér, unokatestvér, nagynénik, nagybácsik, nagymamák, nagypapák, oldalágiak és egyéb rokonok, akikről senki nem fogja tudni bebizonyítani, hogy nem tartoznak valójában senkihez. Hozzájuk csatlakoznak még az útközben mellékesen világra sikerített gyermekek, hogy az ügy tovább bonyolódjon. Alapból számítva is kb. negyven fő/ koponya.

Tudjuk, hogy őket is csak megvezették, majd jócskán kifosztották az embercsempészek, akik szemtelenek, mint a piaci légy. Igaz, ők se tisztán zsebre dolgoznak, hanem fölöttük is rendelkezik a „vén góré”, aki mindennek a hasznát bezsebeli. Minek tekintsük hát mindezt, mint modernkori rabszolgakereskedelemnek?!

A járulékos „iparágakat” már nem is számítjuk hozzá. Prostitúció, drogkereskedelem, emberkereskedelem, dohány-, italcsempészet, minden, ami illegális. Mire megérkeznek a célországba, jelentős részüket már felszippanította ez a pokoli gépezet, amely emberrel és emberi minőségekkel manipulál. Túlsó végén kucorognak azok a harpagonok, akik már rég kiírták magukat az emberi létezés minden minőségéből, mégis roppantul büszkék magukra.

A két oldal még a legmagasabb szinten is csak elbeszél egymás mellett. Régebben nem értettük ennek okát, ám mára minden világossá vált. A háborúpártiak, akik egyúttal rabszolgapártiak is, nem akarnak tudomást venni senki más nézeteiről, viszont le akarják győzni őket. Mindenáron. A mindenáron magában foglalja az erőszakot is.

A jobboldal ezt döbbeneten nézi. Miközben mindenki a demokráciáról és emberi jogokról beszél, senki nem veszi komolyan őket. A baloldalon legalább nem. Ezért nem értik egymást a konzervatívokkal, akik viszont nagyon is komolyan veszik azt, amiről a baloldaliak folyékonyan hazudnak.

Valamiről mégis meg kellene egyeznie a két félnek. A háborúba már belefáradt Európa, a ránk terhelt háborús költségeket le kellene ráznia magáról, a vezetői mégis épp az ellenkezőjére töreksenek. Körmönfont stílusban, mellébeszélve, akár egy kommunista szemináriumon. Ezt még egyelőre beveszik Ukrajnában, sőt a lengyelek és a kis balti népek is. A patrióták azonban lerántották a leplet minden tettetőről. Zászlót bontottak, hogy tovább terebélyesítsék a bő egyhónapos, mégis jelentős frakciójukat.

A válasz: a többségi szavazatokat kapott Patrióták teljes jogfosztottsága. Kizárás, kirekesztés, kicikizés mindenhol, ami nekik leginkább számít. Önmaguk tükörképét mutatják fel ilyenkor a nagyérdeműnek: a kapzsi, harácsoló, maffiázó, sikkasztó, korrupt alakok halmazát, akik azért nem értik meg a patriótákat, mivel azok az ő sémáiktól eltérő válaszokat adnak. Nem hajlandók rabszolga módra viselkedni és alázatosan behódolni, pedig ez volna az elvárás. A patrióták meg azért nem értik a baloldalt, mivel ők úriemberi logikával gondolkodnak, tehát még az alantasan viselkedő kollégáikról is azt feltételezik, hogy megértik, felfogják, mik a másik fél szándékai s hogy betartják a fair play szabályait..

Rabszolgapiac ez, ahol nemcsak a tömegével ideterelt afrikaiakat és keleti, déli népek nem éppen minőségi ember-importját vonultatják fel, hanem ezek közé próbálják beerőltetni az őshonos lakosságot is, hogy majd úgymond keverednek egymással. A két Soros (és háttérországuk) sátáni terve ez, amit legfeljebb csak viszontkívánni lehet nekik. Hogy ők éljenek olyan körülmények között, mint amilyeneket ők erőltetnek rá más népekre. Legyenek ők mások rabszolgái, hogy előbb felfogják, milyen életminőséget jelent ez, akkor talán nem lesz alkalmuk másokat a rabszolgapiacra hajtani.

Van persze más megoldás is, mint rossz kívánságokkal terhelni a saját lelkiismeretünket. Kitartóan dolgozni azon a terven, amelyet a rabszolgatartásra szakosodott, ám demokráciát

hazudó alakok nem tudnak kivédeni. Számon lehet kérni rajtuk a hazugságaik fonákját, valamint azt a rengeteg aljasságot, amit az emberiség ellen elkövettek. Tovább erősíteni a Patrióták szövetségét olyan hazafiakkal, akik számára a haza nem szitokszó, hanem szent és tisztelnivaló. A rabszolgakereskedelmet úgy migráció, mint háborúszervezés formájában meg kell szüntetni. Minél többen akarják ezt, annál könnyebb lesz.

2024. július 16.

Napló

2024

Már egy ideje nem készítettem naplójegyzeteket. Az oka egyszerű. A könyveim írásával, szerkesztésével és pótlólagos kiadásával voltam elfoglalva. Tavalyról elmaradt az Abrakadabra c. meséskönyvem kiadása. Decemberben megbetegedtem és végül úgy döntöttem, hogy inkább megvárom a januárt, amikorra összeszedem magamat és eredményesebben tudok dolgozni megint. Úgy lett. Részemről ez a halasztás jó ötlet volt, mert a technikai személyzet a könyvtárban úgylis túl volt terhelve karácsony előtt. Januárban elkészült és meg is jelent a könyv. Utána írtam és szerkesztettem a Vagabund dallam c. verseskötetemet, amit februárban adtam át a technikusnak, de most meg ő betegedett meg, mikor már majdnem kész volt az egész. Most is arra várok, hogy befejezze, s közben írom A tábla c. novelláskötetemet. a 170.oldalnál tartok, nem sokat írok már hozzá. Úgy tervezem, hogy 200 körül abbahagyom, aztán készre szerkesztem.

Rengeteg esemény maradt feljegyzetlen a naplómban ez alatt az idő alatt. Elég belelapozni a kis jegyzetfüzetembe, amiben későbbi írásaimhoz spájzolok be adatokat, ötleteket, mikor mit. Két újabb Nobel-díjasunk kelti jóhírünket a világban, és ez nagyon ránk fér, mivel a hazai ellenzék épp az ellenkezőjét teszi. Egyfolytában azon „dolgoznak” Brüsszelben, hogy megfújják a Magyarországnak járó EU-s pénzek utalását. Minősíthetetlenül primitív alakok, akik megtalálják a hozzájuk illő és a hazánkhoz méltatlan partnereket. Tömény rosszindulat, rágalmak sorozata, és bizonyos tekintetben sikeresnek is mondhatják magukat, mivel a hasonló a hasonlóknak örül elve alapján hozzájuk hasonló alantas alakokkal szövetkeznek mindig. A háttérben ott vigyorog Soros, rázza a militáns szlogenjeit a fia, von der Leyen sunyi módon alattomos arca pedig semmi jót nem sejtet. Bármikor egyeztek meg vele a mieink, csak látszat volt minden bevetése. Szinte a megegyezések másnapján visszacsínált mindent és csinált, hamis mosolyával ismét beleröhögött a világ szemébe. Gyomorforogató, ami Brüsszelben történik. Két és fél hónap van a következő választásokig, de addig minden aljasságot be akarnak suszterolni a programjukba.

Igen hosszú az „Exit” rovatunk. Számos jeles művész és közismert ember távozott az élők sorából. Lator László költő, Balázsovits Lajos színész, Szegedi Erika színésznő, Sára Sándor felesége, Henry Kissinger amerikai politikus, aki megbékélésre szólította fel a háborúzó feleket, Dózsa László színész, ötvenhatos, Finta József építész, Franz Beckenbauer futballista, Benedek Miklós színész, aki a vízipólós fia halála után esett depresszióba, Vízkelety Mariann, a Polgári Együttműködés elnöke, Kaszás Péter zeneszerző, Vadász György Ybl-díjas építész, Monspart Sarolta tájfutó, Szilágyi István erdélyi író és még sokan mások, akikről nem jutott időm vagy energiám jegyzetet készíteni.

Puccsszerű hatalomátvétel történt Lengyelországban, ahol előbb győzött a konzervatív Kaczyński-párt, majd nem tudtak kormányt alakítani, az őket Brüsszelben folyamatosan fúró Donald Tusk viszont szélesebben megkapta erre a lehetőséget, és azóta elszabadult hajóágyúként tarol Lengyelországban. Miután szinte lebontotta a demokráciát, kiszolgáltatta a hazáját idegen érdekeknek, militáns támogatója az ukránok fegyverellátásának, és képtelen

kezelné a gazdák helyzetét, akik folyamatosan sztrájkolnak az ukrán határnál az erőszakolt ukrán gabonabehozatal ellen. S persze nemcsak (génkezelt) gabona és kukorica érkezik onnan, hanem sok minden más mezőgazdasági termék is. Senki nem vetette még fel, hogy onnan tkp. minden behozatalt be kellene tiltani, mivel gyanús körülmények között termelik, a háború során pedig senki nem kezkesedik arról, hogy nukleárisan nem szennyezettek-e azok a termékek. Számunkra ismeretlen vegyi anyagokkal bombázzák egymást, ami ráakódik a növényekre, megmérgezve ezzel az egész környezetet. Természetes védőpajzsuk nincsen, mivel az összes fát kiirtották a csatamezőkön és azok környékén.

Ugyanezen idő alatt, amíg a naplóm úgymond hallgatott, megpuccsolták Novák Katalint és Varga Juditot, két kiváló felkészültségű politikusnőt, mivel az elnöknő kegyelmet gyakorolt egy olyan pedagógus esetében, akit a pedofil főnöke hallgatásra bírt a Fóti Gyermekvárosban. Ugyanezen ügy kapcsán távozott a református egyház vezetői közül Balog Zoltán református püspök, aki szintén közbenjárt a fóti igazgatóhelyettes ügyében.

A pedofil ügyet azóta is tupírozza az ellenzék, s mindezt annak elleplezésére, hogy ők maguk megbuktak korrupciós ügyekben. Legelsősorban az ún. dollárbaloldal felvásárolhatóságában, amellyel egyértelműen bizonyítják jellemtelenségüket és azt, hogy semmi keresnivalójuk nincsen a közéletben.

Varga Judit nemcsak lemondott minden tisztségéről, hanem bejelentette, hogy visszavonul a közélettől. De nem maradhatott teljesen árnyékban, mivel a volt férje, egy beképzelt piperkőc látványos cirkuszokat rendez, utóbb pedig politikai pályára is akar lépni azzal a nem titkolt szándékkal, hogy megbuktatja a kormányt.

Aki ismer, sejtheti, hogy nem véletlenül maradtam ki mindezeknek a kommentálásából. Egyetlen cikket írtam, kissé megkésve, mivel ahogy a fentiekben említettem, beteg voltam és azt követően túlságosan elfoglalt. Haladni akartam a két idei kötet elkészítésével, irodalmat alkotni pedig nem lehet úgy, hogy folyton ilyen vulgáris témákkal foglalkozik az ember. Bulvár az egész sajtó, mondhatjuk erre, mivel a baloldal magával rángatja a jobboldali kollégákat is ezekben a magánéleti ügyekben is mélyen benne vágkáló szokásaival. Mellettük a Facebook és egyéb internetes portálok már rég exhibicionistává tették a fél világot, amitől a normális nevelést kapott ember egyszerűen rosszul van és igyekszik széles ívben kerülni őket. Attól még folyton tolakodnak és arra törekcszenek, hogy mindenkit belevonjanak ebbe a gyalázatos játékba.

A sok puccsoló kísérlet mind arról szólt, hogy valakik roppant féltékenyek és irigyek az Orbán-korszak sikereire. Miközben azt akarják elhitetni hazug propagandával a világgal, hogy O.V. elszigetelt és Brüsszelben tüntetőleg kerülik is azok a politikusok, akiket a Soros-birodalom felvásárolt és sajnos, a mai napig döntési helyzetben vannak sok területen, aközben a miniszterelnök szívesen látott politikus, az EU legtapasztaltabb politikusa, és „csak” a legpotensebb országok elnökei, miniszterelnökei fogadták, illetve látogatták meg idehaza, mint az újraválasztott kínai elnök, Hszi Csin Ping, Putyin, Donald Trump volt és várományos amerikai elnök. Megválasztása után bejelentkezett nála Robert Fico, akivel kapcsolatban azt akarták elhitetni, hogy magára maradt a két kisebb V4 ország a másik kettővel szemben. A

lengyel külpolitika ugyanis egyértelműen héja elkötelezettségű és egyre jobban belelovalják magukat a mostani kormánytagok ebbe az értelmetlen háborúba.

A lengyelek nagy történelmi tévedése, hogy annyira és feltétlenül hisznek az amerikai politikusoknak, pedig tudható, hogy ők csak a saját érdekeiket ismerik és ismertetik el másokkal. Kivétel nélkül minden szövetségesüket cserben hagyják és minden (proxy) háborújukat a mások nyakába sózzák, mint most az ukrainai kudarcukat, amelyből úgy igyekeznek kihátrálni, hogy a költségeket – üres ígéretek fejében – áthárítanák az EU-ra. Megoldás egyelőre nincs, mert több európai vezető is begőzölt a háborús propagandától és ezt a szöveget ismételteti: Oroszország meg akarja támadni a NATO-t, holott a NATO viselkedik agresszíven, provokatívan és sértően az oroszokkal szemben. A háborút csak 2022 februártól jegyzik, és nem akarnak tudomást venni arról a korábbi időszakról, amelynek során a donbászi oroszokat ölték az ukránok, kegyetlenkedtek velük olyan módon, ami minden emberi értéken alul van.

Természetesen nem a mi tisztünk eldönteni, kinek miben és mikor volt igaza, és nem is akarjuk. Mi csak annyira vágyunk, hogy hagyjanak ki bennünket ebből az újabb aljas háborúból. De a mostani EU vezetés túlszárnyalja már a hajdani kommunistákat (sokan éppen komcsi családokból származnak) a mások hergelésében, hazudozásban, rágalmazásban és a politikai szenny kavarárásban.

Varga Judit exéről egyre több disznóság derül ki. Bántalmazta a feleségét, amíg még együtt éltek, teljesen frusztrálta, miközben a hölgy remek eredményeket ért el az EU-s tárgyalásai során. Az ő EU-képviselői tevékenysége idején került sor az első visszatartott pénzek kifizetésére. Férjéről épp eleget mond az, hogy az igazságügyminiszter asszony végül az ablakon kimászva menekült volna előle. Akkor csupán azért nem került sor fizikai erőszakra is, mivel egy rendőr állt az ablak alatt, ahová V.J. a gyerekei holmiját kidobta, majd utána mászott. Egyetlen női megjegyzés ehhez a történethez: ha Magyar Péter olyan jó férj lett volna, nem kellett volna elmenekülni tőle a feleségének, mindent hátrahagyva... A történet ismerős. Jómagam is elmenekültem a férjem elől, aki folyton fenyegetőzött, durváskodott és mindent elkövetett, hogy megutáljam még a gondolatát is a közös életnek. Hatezer kilométer távolság és az akkor még kommunista Magyarország elegendő érv volt ahhoz, hogy többé ne kövessen mindenhová, ezzel a fura ajánlattal: „Drágám, kössünk kompromisszumot! Te azt csinálod, amit én mondok.” Hát lehetett volna igent mondani egy ilyen ajánlatra?!

Ma kisebb családi összejövetel, kicsi unokám látogatásával egybekötve. Tegnap egész nap sütöttem, főztem, mára csak a pogácsasütés maradt.

2024. március 24.

Variációk létigékre

Miután otthon azt tanultam, hogy nagy szégyen a NINCS, meg ahol ez VAN, mindent elkövettem azért, hogy ez NE LEGYEN. De mikor megismertem a NINCSet, megtanultam megbecsülni mindazt, ami VAN, tehát a NINCS a tanítómesterem LETT és sok bölcsességnek a

forrása. De hogyan LEHET valami mester, ami NINCS, az csak később LETT/VÁLT világossá előttem.

Íme, hamarosan megnyílik előttem az égbolt, csak én még mindig a NEMLÉT filozófiáján tépődöm, ahelyett, hogy megbecsülném azt a maradék NINCSet, ami még VAN a számomra. Azt, ami még társam LEHET ebben a NINCStelen mában, ahol a maradék VAN az, ami MÉGSINCS a bölcselő számára, mert ugyan úzi a nem elérhető NINCSet, de sose látja meg azt, ami VAN, maradék értékeit. Bohó az ember. Élete a VAN és a NEM LESZ közé van kifeszítve, de ő mindenkinek fölött állónak képzei magát. Hisz ugyan abban, hogy ami NEM LEHET, az élete motorja és üzemanyaga egyben és azon is hosszasan töpreng, hogyan működhet valami azzal, ami NINCS, nemhogy még hajtóerő legyen a nagy VAN égi rendszerében, ahová tartozik.

Végül a NIHIL filozófiája teszi örök LÉTEZŐvé, azzá, aki pusztán NEMLÉTÉVEL éri el, hogy hatalmas feszültség LEGYEN, miközben mindenki arra vágyik, hogy az NE LEGYEN, mivel NEMLÉTÉVEL feszíti és izgatja azt, akinek keblében ott VAN. Igaz, csak addig, amíg VAN abban a röpke életben, ami számára megadatott. A NINCS él a mában, majd örökbecsűvé VÁLIK a... szülésben, amely elhozza végre azt a boldog állapotot, amelyre egész földi ÉLETÉben vágyott. Ez a NINCS ereje a VAN ellenében.

Az emberi ÉLET paradoxona, hogy a NEMLÉT felé törekszik; a VAN vágyik a NINCSre. Miközben a VANban él, a NINCS határozza meg a létét.

2024. március

Tovább bonyolódik a volt igazságügyi miniszterasszony családi ügye, ahogyan a nyilvánosság elé kerültek a részletei. Ma Hajdú Péter interjúja teljes terjedelemben ment a tévé esti adásában. Engem az igazság érdekel, sok más embert a bulvár jellegű anyag, amin sokáig tovább csámcsoghatnak majd.

Az egyre jobban eltorzuló jellemű férj különféle kitöréseit részben magyarázza, bár attól még nem fogadtatja el az a tény, amelyet Varga Judit megemlít, hogy Magyar Péter Xanaxot szedett, majd egy alkalommal azzal színlelt öngyilkosságot. Előbb segítséget kért a feleségétől, majd amikor az mentőt hívott hozzá, M.P. felpattant, beült a Judit autójába és elhajtott a házuk elől.

Az antidepresszánsok lélektorzító erejének adaléka ez a történet. Ezeket a kotyvalékokat a CIA tervezte arra a célra, hogy kivallasson általa fogva tartott embereket, majd a gyógyszerek segítségével öngyilkosságba kergesse őket. Ha rajtam állna, én betiltanám ezeket a vegyi manipulációra szánt szereket/mérgeket.

A legtöbb mai agresszív bűncselekményt, magánéleti verekedést és egyéb agressziókat általában gyógyszeres vagy drogos hatás alatt követik el a delikvensek. Radikális tiltás volna rá a helyes felelet.

.....

A tudatlanság nagy szégyen. Aki tudatlan, mégse szégyelli magát. Nem érdekes? Nem. Csupán emberi jelenség, amellyel egyre nagyobb mértékben kényszerülünk együtt élni.

.....

„A nagy gondolatok szívből fakadnak.” (Nauvenargues, francia moralista)

„A képmutatás a bűn tisztelgése az erény előtt.” (La Rochefoucaud)

.....

Ma egy érdekes rácsodálkozás egy koncert alatt egy lengyel zeneszerző nevére: Moritz Moszkowski.

Hogy mi ebben az érdekes? Az egri zeneiskola egyik tanárnőjét Moskovszkynénak hívták. A fia tanított bennünket gimnazista korunkban.

A név átírata úgymond magyarosítva lett valamikor. Az eredeti helyesírás lengyelesen a fenti, csak eddig még sose láttam ebben a formában leírva. A zeneszerző fivére híres író volt. XIX. századi történet, amely átér a XX. századba az életük révén. A családjuk egyébként félig lengyel, félig német. Bizonyossága annak, hogy az egymással ellenségeskedő népeket ebben a formában is összebékítheti a Jóisten.

A helyesírássra csak rövid ideig csodálkoztam rá, mert hiszen lengyelül így természetes. Csak miközben silabizáltam a feliratot, akkor ébredtem rá, hogy ez egy régi ismerős név, de arra sose gondoltunk, hogy a famíliájuk lengyel származású. Pedig sok lengyel telepedett le Magyarországon. A Monarchia idején és aztán később is. A testvéri kapcsolat, amelybe a mostani hivatalos lengyel politika beletenyített kissé, ebben is nyíltan megmutatkozik. S hogy a Moszkowski nevet nézzük, abban meg lengyel-német-magyar összefüggés is felfedezhető.

2024. március 28.

Holnap, azaz már ma, ezen a kései órán Chrudinák Ali születésnapja. A Jóisten segítse, bárhol is él! Az egyik legkorrektebb újságíró kollégám volt, Lovas István a másik, ő is nyugodjon békében!

2024. március 28.

Irodalmi termésem gyarapodott időközben. A napokban jelent meg a Vagabund dallam c. verseskötetem. Kissé töredelmes volt az útja, amíg felkészült a bemutatkozásra, de megvan, rátérhettem a novelláskötetem befejezésére. Az 33 novellát tartalmazott eredetileg, de mivel sem a verseskötetről, sem Lopes-Szabó Zsuzsától nem jött visszajelzés, hát kiegészítettem még hárommal. A 34 jó számnak tűnt nekem, mivel a 7-es isteni számot adja, de mivel plusz egy jött először a sorhoz, úgy már 35 volt, ami 8-as, tehát nem valami szerencsés szám, ezért döntöttem a kiegészítés mellett. A 37 most 1-esre jön ki, ami a Naprendszer száma is, vagy simán a Napé, ezzel már megelégszem, további kiegészítést nem teszek. Ha jön ihlet újabb novellára, majd külön kötetbe gyűjtöm.

.....

A középkori Rómában, amikor gyakoriak voltak a pestisjárványok, kolera és egyéb, kialakult egy érdekes önvédelmi szokás: a vendégeket nem engedték be a házba, hanem egy ablakon szolgálták ki őket. Ez az „ablak” egy vastag kőfalba vájt nyílás volt, amelyet *luchetta del vino* névvel illettek. Ezek a vastag táblával ellátott ablakok, melyek leginkább lőrészekre emlékeztetnek, máig fennmaradtak, ugyanazzal a funkcióval, csupán a kínálat bővült időközben, Ma már szendvicseket és egyéb ételeket is szolgálnak ki a luchettán keresztül. A tulajdonosok hitelesített pecséttel ellátott írást kapnak róla, hogy azon a helyen már történelmi időkben is vendéglátás folyt. Ez az eredetiségi igazolás, amúgy bárki vájhatna hasonló réseket vastag, tömör kőfalakba, de nincs lehetőség a hamisításra.

.....

Megtudtam, hogy az a növény, amelyet én szúnyogűző repkény néven ismerek és régóta ültetek minden tavasszal az erkélyre, valódi nevén illatos kakassarkantyúnak nevezik. Az illatát én se szeretem, eléggé gejl. Kissé összehangzik a bűdös mezei poloskák által kibocsátott szaggal, ami förtelmes. Rovarriasztó hatása viszont elvitathatatlan. Levendulát is szoktam ültetni a molyok riasztására, de valahogy nem jött még be egyetlen évben sem. Az erkélyünk klímája nem tetszik nekik vagy más, nem tudtam kideríteni.

Az egész sajtó szinte ügyet se csinál belőle, inkább elhallgatja, hogy hamarosan Magyarországra készül a kínai elnök, Hszi Csin Ping. Miközben egyfolytában Orbán Viktort és hazánkat gyalázzák, ez a tény nem fontos a számukra, pedig a világ első helyére törekvő Kína elnökének látogatása számunkra is jelentős. Az elhallgatás tkp. erőlködés, hogy kicsinyítsenek valamit O.V. érdemein, de attól még azok, köszönik, megvannak.

Ehelyett egyfolytában azzal a szájalmas teljesítménnyel foglalkoznak, amit Magyar Péter politikai bemutatkozása nyújt. Ezzel azt a látszatot próbálják kelteni, mintha érdemes volna vele mint kormányváltó jelölttel foglalkozni. Gyurcsányék ezt a helyet nem fogják neki átpasszolni. Igaz, a Dobrev Klárával feljavítani próbált DK se lesz attól népszerűbb a jobboldalon. A hivalgóan ukrán színekbe öltözött Dobrev legfeljebb az EU-ban szerezhethet némi szimpátiát magának a hozzá hasonló torz lelkületűek között. A jobboldali választókra nincsen hatással ez a színjáték, sőt a legtöbben undorodnak tőle és a legszívesebben azt vennék, ha békében hagynának bennünket vele. Immáron sokadik jelölt, aki erőlködve tör babérokra, de már x-edszer nyújtja ugyanazt a szájalmas teljesítményt, amit az elődei.

A világ a párizsi olimpiára készül, s közben Macron is kettős szerepben szerencsétlenkedik. Egyrészt militáns hangnemben támadja az oroszokat és Oroszországot, sutba dobva a hagyományosan jó kapcsolataikat, másrészt teljesen be van pánikolva, hogyan tudják majd garantálni az olimpia idején annyi ember és annyi helyszín biztonságát. Elnökségének utolsó évében nem túl vonzó színben állítja be magát. Egyrészt köpönyegforgató, hiszen korábban ő jelentkezett a béketárgyalások közvetítésére s csak aztán váltott át az EU-ban szinte kötelező russzofóbiára, hogy elvesztették Afrikában a korábban domináns helyzetüket. Ezt nem fogják neki megköszönni a franciák, hiszen az ő felfogásukban a gyarmatok úgy hozzájuk tartoznak, mint a kézen a körmök. Nos, hát a világ nagyobb részének és Afrikának erről más a véleménye. Már eddig is épp eleget élősködtek rajtuk a gyarmatosítók, ezek közt is a bankárok a

legelvetemültebbek, hiszen a végletesen elszegényített afrikai országok pénze fölött kvázi ők rendelkeztek. Amerika most fut az oroszok és a kínaiak nyomában, akik már korábban beépültek az afrikai országok gazdaságába, méghozzá békés eszközökkel. Amerika viszont mindenhová erőszakosan nyomult be, majd szégyenletes módon vonult ki, amikor már mindent tönkretettek a lelkiismeretlen gazdasági cápái. A jelenkori háborúk erről is szólnak. Minden mögött az olaj, a gáz és a ritka földfémek és egyéb értékes ásványkincs fölötti diszpozíció kérdése a lényeg.

Itthon most azon is témáznak, hogy Varga Judit exe elveszíti-e a politikai baloldal támogatását. Mivel elsőre, még mielőtt a pártalapítást bejelentette volna, már állítólag 13 %-os támogatottságot mértek a közvéleménykutatók (nem tudom, hogy melyik), Gyurcsányt és párttársait erősen gyötörheti a féltékenység. A választásokig már két hónap sincsen hátra, szóval eléggé közeleg az az idő, amikor a vén ripacs Fletó elő szokott pattanni a háttérből, akár a kakukkos órából a kakukk és elrikácsolja szokásos verzióját: „No lám, ismét nem találtak helyettem jobbat, szóval szavazzatok megint csak rám és a feleségemre!” Ehhez viszont előbb félre szokta söpörni az útjából a riválisait. Ezt a taktikát csak azért alkalmazza, hogy az előzetesben ne rajta élcelődjének, ne őt támadják ellenoldaltól, hanem a proxyként általa az előtérben tartott riválisát, jelen esetben M.P.-t. Utána úgy hátrál ki mögüle, ahogyan az amerikaiak szokták az általuk már lepusztított országokból. Szánalmasak.

Külön téma, hogy M.P. éppen azt a TISZA nevű pártot vásárolta fel (talán hitelbe), amelynek elnöke az egri Deák Boldizsár. A név rövidítés: Tisztelet és Szabadság, ami merő anakronizmus, hiszen D.B. éppen a játékgépekkel keresett igen súlyos pénzeket, igen sokmilliót. A hírek szerint börtönben is ült, ahol beszervezték ügynöknek és besúgónak, feltehetőleg azt is jó pénzért. Tevékenységéből az volt a kirívó, hogy feltűnően szeretett volna nagy valaki lenni, ám az eddig produkciója hasonló tettekben merült ki. Meglelte a zsák a foltját, csak legalább a derék Tisza Istvánt, akire a párt neve pofátlanul utal, hagyták volna ki ebből a sztoriból...

„A jó, ha jó, duplán jó.” (Baldassar Gracián y Morales sanyol barokk író).

No, de mit lehet tenni, ha még csak nem is jó?... Mármint a fenti történet, amely egyébként Egerre is rossz fényt vet, nemcsak a sikamlós történetben érintett szereplőkre.

.....

Az oroszok által elfoglalt területekről kiderítik, hogy Ukrajna legértékesebb részei, ahol a legtöbb ásványkincs rejlik a föld mélyében, amire az amerikaiak most nagyon hajtanak. Ha ebben lemaradnak, nem tudnak lépést tartani az ún. zöld energiára való átállásban, sőt talán az úripárban sem. Maguknak köszönhetik, hiszen egyfolytában a nemváltásos műtéteikkel meg a hatszázféle nemmel voltak elfoglalva, amihez továbbiakat igyekeznek még feltalálni. Nem veszik észre magukat, akár a csúf ember, aki minden divatos göncöt magára aggat, mégsincs stílusa, ezért kinevetik és kigúnyolják a háta mögött az emberek.

Még most is, hogy a rendszerük megbukott és az egypólusú világ lehetősége is a múlté, tovább erőltetik ugyanazt a témát, akár az erőszakosan nyomuló férfiak, akik nem ismernek más módszert a nő meghódítására, mint ezt az egy durvát. Ezért folyton kudarcot vallanak, és minél dühösebben nyomulnak a nők után, annál biztosabb, hogy le fogják rázni őket. A baj csak az,

hogy ennek a témának az erőltetésén kívül sok más egyéb se stimmel náluk és velük. „De hol van az az ember, ki abban elhitetné magát...”, mondhatnánk nekik Katona Józseffel, de inkább kíméljük meg a magyar dráma megteremtőjét, aki nyelvújítás előtti nyelven írt, mégis olyan tündökletes stílusban, hogy le a kalappal előtte a mai napig.

.....

A Vagabund dallam a Költészet Napja előtt jelent meg, tehát küldhettem egy ajándékot én is a kedves olvasóknak. A dolog szépséghibája az, hogy engem soha nem hívnak meg ezekre az ünnepségekre, és nem is tudom, csak sejtem, hogy a verseimből se olvasott fel senki. Tkp. kezet foghatunk Orbán Viktorral: őt is ugyanúgy fumigálni igyekeznek, mint engem. Ez talán már érdemnek is tekinthető azoktól, akiknek nem elég fejlett a stílusérzéke, illetve a valósághoz való viszonyuk.

.....

A mai hírekben egy szomorú esemény. Egy lengyel férfit megöltek drogkerekedő tinédzserek Svédországban, Stockholm külvárosában. Egy aluljáróban történt az eset. Fejbe lőtték a tizenkét éves fia szeme láttára, állítólag azért, mert szólt a rendőrségnek, miket művelnek azon a környéken. A filmfelvételen tinédzserek önelégült arccal ülnek egy épület előtti lépcsőn, ahogy az egyetemistáktól láthatták. Az arcukon fölényeskedő kifejezés, amit a saját vallási vezetőiktől tanulhattak, vagyis hogy ők magasabb rendűnek képzelik magukat az európai keresztényeknél. Döbbenetes sötétség, már-már a középkort idézi. Az utcatáblán egy furcsa név áll: Kundens Kurva. Ez svédül bizonyára mást jelent, mint magyarul vagy lengyelül és minden szláv nyelven. Én mégis felfigyeltem rá a döbbenetes hír láttán, ezért jegyzem fel, talán másokat is érdekelni fog ez a furcsa név. A rokonszenv virágait máris elkezdtek ott elhelyezni. Egyértelmű, hogy az erőltetett migráció elfogadása alapvető tévedés, másrészt azok részéről, akik ezt szervezik és bűnbandákként szabadítják rá Európára, aljasság. De mikor ébred már rá a hályogos szemű jelen? Ha egyszer ez bekövetkezik, verheti a fejét a falba, mert talán már késő lesz.

2024. április 12.

Deák Boldizsárról kiderítik a hírek szerint azt is, hogy a román titkosszolgálatnak is dolgozott. Esetleg őt is a szekusok küldték a nyakunkra, mint az ún. Lorin Mucuskát, Magyar Bálint és Hiller István közös lieblingjét. Most jó darabig ez a téma marad napirenden, mint a választási „előjáték” szerves része. Annyira gyomorforogató, hogy igyekszem inkább az irodalomban menedéket találni.

.....

Úszóink sorra ússzák meg az olimpiai kvótákat. Hát inkább ez a kvóta legyen a téma, mint az EU által ránk erőltetett szörnyűség, ami felér egy természeti katasztrófával. Von der Leyen „huge achievement”-ként jelenti be, amit kierőszakoltak, mármint a többszörösen átkeresztelt migránskvótát. Remélhetőleg nem sokáig fogják élvezni, ami utána következik...

.....

Délután láttam a TV5-ön a Szabó Gyuri bácsi 91. születésnapján készült filmet, Lopes-Szabó Zsuzsa barátnőm filmes remekét. Valójában egy birodalmat hozott létre Gyuri bácsi, amelynek sorsa azon múlik, hogy a család hajlandó-e továbbvinni az őseik hagyományát. Ragyogó épületkomplexum Bükkszentkereshten, amit tovább bővítenek. Eddig mindent önerőből csináltak, a folytatás talán állami támogatással is. Jó volt látni az ismerős arcokat meg az eddig ismeretleneket is, az unokákat, illetve a két vőt, Panni és Zsófi férjét. Chico, azaz Lopes úr most már fehér szakállal és a régi koromfekete haja világosabb. Mindenki természetesen mozog a környezetében. Semmi megjátszás, csupa öröm és kedvesség. Jó látni, hogy vannak ennyire sikeres családok is. A felvételek két éve készültek, Gyuri bácsi azóta már odaátról szemléli az itteni eseményeket. Nagyon szép volt, amit a néhai feleségéről mondott. Zsuzsa édesanyja 25 évvel a felvétel előtt halt meg, és egy idő után Gyuri bácsi próbált másik társat találni, de „mindig a felesége volt az erősebb”, vagyis senki nem léphetett a nyomába. A ritka férfihűség példája, ritkán látni manapság ilyet.

.....

Ahányan vagyunk, annyképpen látjuk a világot. A régi törött tükörcserép példázatom szerint legalább. Mindez természetes, nem kellene belőle harci jeleneteket rendezni, de ehhez is fel kell nőnie az embereknek. Ők a könnyebb utat választják: a vitában keletkezett feszültség levezetésére az öklrázást és egyéb agresszív megnyilvánulásait használják. Pedig a vita nem csata, csak eszmecsere, ahogy régen nevezték.

.....

Ma háztartási napot rendeztem, igaz „csökkentett módban”, mivel a fogaim még mindig nem jöttek rendbe, a gyulladás csak nagyon lassan húzódik vissza. A szélsőséges meleg miatt ügyelnem is kell, hogy legalább kevésbé viseljen meg. G.-nak mostam, aztán főzőcskéztem, estére egy zöldséglevest is sikerítettem, hogy a mostani kellemetlen rágás-élmény miatt legyen valami könnyen bevihető is a szervezetembe. Reszeltem almát is, de nem döntöttem el, mi legyen vele. Igaz, egy pitéhez kevés lenne, de van még valamennyi, amiből egy almatortát is össze tudnék hozni, de nem biztos, hogy jó ötlet, ha holnap is forróság lesz. Lehet, hogy inkább „afrikai napot” rendezek és lustálkodom egy sort. Már ha képes leszek kibírni... Készülődik a két újabb könyvem terve, s ha ez körvonalazódik, jobb is lesz, ha mielőbb nekilátok.

.....

Megnéztem újból a Szerelmes biciklistákat, egy 60-as évekbeli magyar filmet. Öreg fejjel persze mindez más, de kirívó, ahogy sok más akkori filmben is, hogy maguk a rendezők is keresték a helyüket és a hangjukat. Sok bennük a kamaszos elem, a hetykén kihívó stílus, amit aztán a letörtség követ. Senki nem tudja, mit akar igazán, csupán annyit, hogy valami másat, mint a fiatalok által lenézett öregek. A főhős előbb flörtöl egy lánnyal, aki komolyan veszi, a srác mégis nagyképpően ejti az aktus után, de amint megjelenik egy rivális, megbánja a dolgot, de már nem lehet visszacsinálni semmit. Pénztelenség, ami miatt csak kerékpárral tudnak lemenni a srácok a Balcsira, nekik mégis az a menő. Keresik a helyüket, ki így, ki úgy boldogul, de többnyire nem boldogul, mert igazából csóró egyetemisták, illetve a friss diplomás főhős, akit „lehelyeztek” a Nyírségbe valami tanyasi iskolába, tehát előtte az élet. Ebben enyhe utalás

a fővárosban csak lenézett vidék iránt, amit csupán elvisel a srác. Erre nem is emlékeztem, hogy csak úgy le lehetett helyezni valakit egy másik településre, és neki a szíves tudomásvétel jutott csupán. Romániában ez volt a rendszer végig a Ceausescu-korszakban, de itthon?...

Biciklizés, alkalmi munkavállalás, autóstoppal utazás, ami a látvány szerint nagyon is gyakori közlekedési mód volt. Balaton, külföldi és magyar turisták, ki ilyen, ki olyan színvonalon nyaral, de az akkor egyre népszerűbb magyar tenger jelensége, amely később a legtermészetesebb nyaralóhelye lett a pestieknek. Igaz, másoknak is. Gitározás, kezdő festői törekvések, de érdekes módon azért cigarettára mégis futotta a csóró fiataloknak. Arról nem mondtak le. Kezdetleges autótúrák a Balaton körül, találkozás egy volt évfolyamtársnővel, aki semmire nem használja a diplomáját, esze ágában sincs dolgozni, mivel az akkor menő foglalkozást űző férje, a TV-szerelő eltartja. Feltűnik ebben a szerepben az akkor még kezdő, nagyon csinos Dőry Virág, akinek életmódját a főhős megveti, ő nonkonformista. Zenél a strandon az Illés, felhangzik a Táskarádió c. számuk, ami szintén egy akkori divatcikkre utal, a táskarádióra, amely a strandokon is megjelenik. A befejezés is tipikus hatvanas évekbeli: nincs megoldás, a kérdés nyitva marad, a fiúk mennek tovább.

A társadalmi osztálykérdés is a felszínen bukkan fel: az alkalmi munkáért, zsákolásért sorban álló fiút kinézik maguk közül a melósok, sőt az egyikük egyenesen ki is neveti. A kereset viszont relatíve jó. Korabeli írásokból tudtuk, hogy az egyetemista fiúk közt előfordult efféle munkavállalás a jobb anyagi helyzet elérésére vagy a szűkös apanázs kiegészítésére.

Másrészt „osztályharc” az is a javából, amikor a lánya erényeit védő apa lekezel a meglehetősen kekk fiúval, majd fölényeskedve közli vele, hogy ő tanár. A srác ugyanazzal viszonzza: ő is tanár, és kissé mintha kérkedne a rá ősztől váró állásával. Első generációs értelmiségi gőg ez is, ami voltaképpen kisebbségi komplexusból fakad.

Ha jobban belegondolunk, akár az Üvöltés c. kötet csavargó hőseire is utal maga az alapmű, habár ezt inkább gondosan el kellett rejteni az örökké éber cenzorok elől. Nem illett majmolni vagy fényezni az amerikai viselkedésmódokat. Ha erre lecsapnak, bizonyára be is tiltják ezt a pikareszk történetet, nemhogy filmen forgalmazzák. Persze, ismerte Bacsó Pétert, neki többet is szabad volt, különösen, ha még az ifjúság ízlését is irányítani akaró pártnál jól futó Bacsó és papája helyzetét utólag már tudni lehet.

Mikor régi filmeket nézek, mindig leköt a látvány: időutazás ez a javából. Régi autók, tárgyak, vendéglátóhelyek, tájak, a fejletlen infrastruktúra mindenfelé, s ha ez szóba kerül, a fiúk kamaszosan nyeglén, mégis komplexusosan reagálják le a kérdést.

Gimnazista voltam, amikor először láttam ezt a filmet. Akkor még ifjú titánoknak számítottak a szereplők, akik várományosok voltak egyéb filmszerepekre is. Még az Illés is láthatóan örült a filmbeli szereplés lehetőségének, mintha mindenki ki szeretett volna tűnni valamilyen formában a többiek közül.

Hangkeresés, témakeresés és formakeresés. Moralizálás, majd ugyanezen ironizálás, tánc a lány kertjében, és a korabeli ingatlanviszonyok kérdése is... ma már kevés tanár akad a balatoni villatulajdonosok között. Bizonyára akkor is kevés volt, de valahol csak játszódnia kellett a történetnek... Ott már minden a gazdagoké meg a külföldieké.

A tárgyak között feltűnt a Trabant, a korabeli népautó, ami egyébként piszok kényelmetlen volt, még egy rövid utazásra is. Aztán a csíkos kempinggyatyák és úszónadrágok, amiket akkoriban viseltek a srácok. A fehér vászonnadrág, amit nehéz volt vasalni, a régmódi magnók, a rossz hangtechnika, a csekély forgalom az országutakon, ahol megint csak belecsempészi Bacsó Péter a pesti lekezelő stílust. A balatoni úton tehenek is közlekednek meg birkák, az egyik birkába bele is rúg a főhős, amikor éppen imponálni akar Dőry Virágnak.

Az ifjúság gyakori vitái is bekerülnek ebbe a filmbe. Akkor valóban szokás volt fontos létproblémákról vitatkozni. A fiatalok össze is szólalkoznak, amikor a srácok biciklijét tartják röhejesnek az ellenpárti fiatalok. A filmnek ezek az elemei reálisak, a megjátszottság csak a párbeszédekben ütökzik elő. A szórakozóhelyek a filmben különfélék. A csóró fiatalok inkább csak az olcsó helyekre tudnak elmenni, de kívülről láthatjuk az elegáns balatoni éjszakai mulatót is díszkivilágításban, benne a táncoló és vitatkozó emberekkel. Onnan hurcolják ki magukkal a fiatalemberek a beosztottjával szemtelenkedő öreg főnököt, akit aztán móresre tanítanak. Jogosan és szellemes formában. Melléteve a mai erkölcsöket, erősen kiütökzik minden különbség, még abban a szocialistának mondott erkölcsi közegben is. Vagyis hogy a srácok ezt megtehetik, minden feltűnés és következmények nélkül, ma meg sok lány szinte megtiszteltetésnek veszi a főnőktől érkező ajánlat lehetőségét... Akkor meg a vita lezárásával és ünnepélyes fogadalomtétel után a jól letolt öreg főnök még udvariasan meg is hajol, amikor elköszön a fiúktól, és azok is udvarias formában tolják le, majd bocsátják útjára az öregfiút. Tipikus korabeli értelmiségi párbeszéd, ami utólag már modorosnak tűnik, mégis arra jó, hogy a korszak légkörébe bele tudjon szimatolni a kései utód. Meg hát én is, az akkori kortárs és annak a kornak a fiatal résztvevője-))

.....

Az elmúlt pár hónapban egyéb időutazásokat is tettem. Önéletrajzi írásokat olvastam, egyiket a másik után. Ez is a törött üvegcserepek elméletemet igazolja. Miközben tudjuk, mennyi galádságot követtek el a kommunisták Magyarországon, Erdős Renée életrajzi könyvében rendre arról olvasni, hogy pl. a szabadkőműves Jászi Oszkár gyakori vendége volt az E.R. irodalmi szalonjának. Eötvös Károly neve is felmerül, és mivel a történelmet nagyon másképpen tanították nekünk, ez a lényeges elem is csak utóbb került napfényre. Pedig a dolgok logikai összefüggése egészen más. Mint ahogy az is, hogy Erdős Renée és Márai Sándor Julie nagynénje is egészen másféle aspektusból látja a korabeli Magyarországot. A századforduló előtti és utáni korszakot egyaránt. Ha belegondolunk Márai nagynénje a kiegyezéskori, majd utáni és millenniumi és K.u.K. időbeli korszakot élte meg, kortársa volt Ady Endrének és a nyugatosoknak, nemhogy távol állt a Jászi Oszkár szellemi körétől, hanem Trianon után majdhogy el nem átkozta őket. Tkp. soha nem bocsátotta meg a románoknak sem, mit műveltek azokban a rettenetes időkben, pedig neki román férje volt. Éppen ezért nem utazott később Erdélybe sem. Szóval az ő esetében nem volt emészthető a trianoni trauma. Erdős Renée viszont egy másik „üvegcserep”, aki Julie nénihez hasonlóan sokat ad a külsejére és az állítólag Eötvös Károly által számára fenntartott lakásban válik íróvá.

Furcsa áthallás ez. Miközben tudjuk jól, hogy idős urak nem a semmiért béreltek lakást fiatal lányok számára, E.R. folyton arra hivatkozik, hogy Eötvös még a gondolatát is elvetette és állítása szerint a felesége kikaparta volna a szemét, ha a korban hozzá nem illő lányra szemet

vet. E.R. színésznőnek tanult, akkoriban ez se volt tiszteletreméltó foglalkozás, kivéve, ha valaki kiugróan tehetséges volt, mint Fedák Sári vagy Jászai Mari. Őket a nemzet a saját kincsének tekintette, másként bánt velük. De azt is tudjuk, hogy pl. a Gombaszögi lányok, akiket tkp. az édesanyjuk „futtatott”, hogy ők gondoskodjanak a család egzisztenciájáról, kaptak elég sok gúnyos megjegyzést. Ella szép színészi karriert futott be, igaz, szerepeiben többnyire nem túl előnyös karaktereket kellett alakítania. Az énekhangja kifejezetten szép volt.

Julie néni egy megint más világ volt. Ő rendkívül sokat adott a külsejére, magának varrt időnként, vagy az egyik rokonától kapott Párizsból divatos ruhákat. Mivel az édesapjuk korán meghalt és nem tudta befejezni az építkezéseit, özvegyet s árvákat hagyott maga után, pedig igen jelentős, a Monarchiában magas rangú bíró volt. Julie néni igyekezett fenntartani öltözködésével azt a látszatot, hogy továbbra is abba az osztályba tartozik, ahonnan voltaképpen deklasszáldott a családja. Férje egy jónevű román építész lett, akivel szerelmi házasságban élt, többé nem is ment férjhez a férfi halála után.

Ha a Trianon és a világháború környéki Magyarország sorsát tekintjük, gróf Bánffy Miklós pl. egészen másként látta a dolgot. Nem is csoda, hiszen ő férfi volt, ragyogóan képzett, sikeres diplomata, aki megpróbálta menteni, ami még menthető a rettenetes döntést megelőzően, amikor még egy nyugati utazás megszervezése is meglehetősen bonyolult volt. Végül nem is tudott találkozni azzal a kollégájával, akit még meggyőzhetett volna arról, hogy másként döntsenek, kénytelen volt visszafordulni.

Az ember nem is gondolná, hogy a háború végeztével nem lehetett szabadon utazni Európában. Berlin és Németország még mindig támadás alatt, habár nem külföldi seregek, hanem a kommunista felkelők ostroma alatt álltak. Végigéljük Bánffy gróffal, ahogyan a Brandenburgi kapu környékén lakva szemléli a csőcselék vonulását és csak kerülő utakon juthat el pár utcával arrébb, hogy valakivel találkozzék. Még bérautót is nehezen talál, a város több ponton lezárva, csak egy ügyes sofőr manőverei menekítik ki őt és a társaságában utazó házaspárt és kutyáját, a híres Lolotte-ot abból a Berlinből, amelyet úgy ostromolnak a kommunisták, mint ahogy a tanácsköztársaság hírhedt különítményesei a magyar fővárost, majd a vidéki városokat is.

Kész kalandregény, ahogyan Bánffy Miklós ezt a sikertelen vállalkozását teljesíti. Sorai alapján megismerjük a monarchia végnapjait is, az utolsó magyar király és Zita királyné koronázási ünnepségét. Igaz, a Habsburg uralkodó iránti lojalitását nem tudjuk osztani, mint ahogyan azt sem, hogy a budai várban rendezett szabadtéri ünnepséget ő népesebbre és lelkesebbre tervezte volna. Mivel arisztokrata volt, feltehetőleg nem érezte át a köznép teljes kiábrándultságát a háborúból, ezért nem tanúsítottak több érdeklődést a királyi pár érkezése iránt. Később ő is megismerkedett a nélkülözés sok nemével, amikor Erdélybe visszatérve, szinte mindenéből kifizotva és a románok ellenséges viselkedésétől körülvéve vegetált. Isten szigorú tanítómester. Amit az ember nem ért meg szép szóval, azt megtanítja szemléltető oktatás keretében, csak legyen elég figyelmes diák, aki pontosan úgy érti a leckét, ahogyan a Mindenható érti.

Aztán egy másik „törött üvegcserep”, a zseniális Herczeg Ferenc, aki jóval kritikusabban ábrázolta a trianoni vészt és benne az emberi sorsokat. Ő is sokat veszített Magyarország szétszabdolásával. Délvidéki lévén egyrészt ottani birtokait, másrészt ő se utazhatott szabadon Európában, és az Adrián tartott jachtjához se juthatott el. Igaz, az ottani hadihelyzetben nem is lehetett magánhajózásról szó. De azért, ha belegondolunk, hogy egy nagy magyar írónak saját hajója lehetett saját személyzettel, az nem semmi... A dicső tanácsköztársaság aztán megoldotta ezt is. Az értelmiséget nem kellett többé becsülni, tisztelni, sőt a proletariátus anyagi szintje alá süllyesztették, megoldva ezzel a tekintély kérdését is. És még mindig van, aki képes dicsőíteni őket...

Mikor a fiatalság elveti a regényolvasásnak még a lehetőségét is, mivel elavultnak tartják, nem is fogják fel, mekkora kincstől és tudástól fosztják meg magukat. Semmi nem beszédesebb egy jó könyvnél, amelynek sorai közt kiolvashatjuk ezeket a nüansznyi részleteket, amelyek viszont karakteresebben jellemzik a korszak emberét és emberi viszonyait, mint bármiféle történelemkönyv.

Nos, hát ezért is érdemes önéletrajzi jegyzeteket készíteni. Magunk és mások részére, mementó gyanánt.

.....

A tudatlanság valósággal taszítja magától a tudást, és egyben a tudás hordozóját, a tudós embert is. Van valami mélyebb értelem ebben, de nem lehet csak úgy elsőre megismerni minden aspektusát. Mélyebb elemzést kíván. De talán ez magyaráz meg sok mindent, miért a sok meg nem értettség és félreértés az emberek között.

2024. április 13.

A mai hírek közt vezető helyet kaphatna egy internetes cikk, mely szerint az ukrajnai front összeomlott. A tévén még az esti hírekben sem hallani róla, ezért marad a kérdőjel... Az erőviszonyok se változtak, tehát Zelenszkij semmiképpen se tudná megverni az oroszokat. Emiatt roppant frusztrált, erre az egyszerű alapigazságra még mindig nem jött rá. Egyelőre a legerősebb hangsúly most az izraeli konfliktusra kerül. Tegnap éjjel megtámadták őket az irániak, emiatt több országban is vészhelyzeti kormányulések.

Németországnak még most is csak a hülyeségeken jár az esze. Sürgősen átverték a gyermekek nemváltó műtéteire vonatkozó törvényt. Nyomják a pénzt Ukrajnának, miközben a gazdaságuk tavaly is recesszióban volt. Az idén ugyanez folytatódik. A kancellár Olaf Scholz Kínába utazott, feltehetőleg pénzért, hitelekért meg az autógyártáshoz szükséges lítiumért, de nem túl jók a kilátásai. Az európai politika még mindig nem jött rá, mekkora presztízse van Orbán Viktornek Kínában s hogy az nagyon rossz entrée oda, aki vadul támadja a miniszterelnökünket. Még mindig hisznek a végső győzelemben, ahogyan Hitler, csak azt nem lehet remélni, hogy önmagukat iktassák ki a rendszerből...

.....

Bayer Zsolt mongóliai útifilmjének utolsó epizódjai kevésbé sikeresek, mint korábbi dokumentumfilmjei voltak. Kevésbé lírai, pedig az irodalmi vénája korábban szépen működött. Lehet, hogy nem annyira ihlették meg őt a vad tájak. Mintha nem találta volna meg, amit keresett... Pedig nagyon is ihlető vidék az, tele az őseink lába nyomaival. A magyarság összelleme üzen rettentő nagy távolságból, csupán fülelni kell és lecsendesedni, hogy meghalljuk...

Észveszejtő tempóban rohan ez a hónap is, már majdnem a fele eltelt. Akár az emberiség a saját vesztébe, de még mindig nem vette észre magát...

2024. április 14.

.....

Ma csak egy széljegyzet. Az egyik betelefonáló a következő jellemzést adta: „Jó baloldali az, aki álmában se képes igazat mondani...”

.....

Egy régi magyar krimi néztem újra, ami csak részben szórakoztatott. Még emlékszem a 60-as évekbeli kísérletekre, amikor szocialista krimi is kellett csinálni, merthogy túlságosan hódítottak a nyugatiak. Nekem egyik se tetszett soha. Rendkívül ártalmas hatást tettek az emberiségre. Azelőtt a legtöbb embernek sejtelve se volt, milyen sokféle bűncselekmény létezik, a TV viszont valóságos iskolát teremtett a rossz hajlamúak számára. Azóta ez túlszaporodott a normális témák rovására, és mások nem zárják el a tévét, ahogy én is teszem, vagy legalább átkapcsolok. Nos, ebben Major Tamás is játszott. Az ő alakításával kapcsolatosan elég megjegyezni a következőt. Major Tamásnak elég volt egy svájcisapkát a fejébe húzni s hozzá belebújni egy kinyúlt szvatterbe, és máris úgy nézett ki, mint egy házmester. Ám ez nem maszkmesteri bravúr vagy a kosztümös kollégájának a munkáján múlt, hanem Major Tamás színészi adottságain. Bármilyen utálatos is tudott lenni azokkal, akiket nem kedvelt, vagy üldözte őket, mint Aczél György, azt mindenképpen el kell ismerni, hogy nagy színész volt. Rendezői balfogásaira is emlékszem, amikor mindenképpen másat, újat akartak, de a 40 éves Törőcsikkel Júliát játszani nem volt jó ötlet, meg azok a rettenetes fémvázak állványok a színpadon mint kellékek, brrr!

A fenti megjegyzés, hogy milyen remekül alakította a sertepertélő házmestert, ugyanakkor megemlítendővé teszik azt is, hogy remek Harpagon is volt, vagy egy teljesen ellentétes szerepben, A tizedes meg a többiek lakája, igazi remeklései voltak. Az viszont nem írható a javára, hogy mennyire belekeverte a politikát a háború utáni színjátszásba, sőt.

Ma 90 éves Bodrogi Gyula. Az évforduló tiszteletére levetítették a Só Mihály házassága c. filmet, amiben első feleségével, Törőcsik Marival játszott együtt, mindketten remekül.

.....

Még mindig semmi hír Lopes-Szabó Zsuzsától, pedig már adnám tovább a novellákat is, hadd dolgozzanak rajta a könyvtárban is. Ő általában váratlanul szokott jelentkezni, szeretném, ha jó hírekkel...

.....

Az egész világ rettenetes feszültség alatt. Nem elég, hogy a szomszédban egy bevadult orosz irányítása alatt egy szerencsétlen ország, akin egyre rosszabb drogos vonások jelentkeznek, most még a Közel-Kelet is forrong. Izrael válaszcsepásra készül Irán ellen. Tegnap éjjel kivédtek a tömeges dróntámadásokat, amerikai, angol és jordán segédlettel, majd ezt követően Irán hivatalosan közölte, hogy részéről ennyi volt, nem törekszik totális háborúra. Mindenki önmérsékletre inti a két felet, de ki tudja, ők hogyan viszonyulnak hozzá? A déli ember igen heves vérmérsékletű, ha méregbe gurul, senkire nem hallgat. Csak azután gondolkodik, ha már ütött. De ahogy a kocsmai novellámban a groteszk tábla is tartalmazza a részegeskedőkről, hogy nemcsak maguknak isznak, hanem a családjuknak is, a háborúskodókról is elmondhatjuk, hogy nemcsak maguknak háborúznak, hanem az egész világnak is. És a világ megszeppent gyerekek módjára figyeli, mit művelnek egymással, s hogy ez miként fog hatni ránk. Első hatása máris mutatkozik: növekvő üzemanyagárak, s vele együtt a begerjedő infláció. A folytatás nem tudható, csupán annyi, hogy minden bizonytalan és percről-percre változó.

2024. április 15.

.....

Ma hajnalban megszólalt a kakukk. Hát ami azt illeti, nem éppen jókor érkezett szegény... Beállt a hidegfront s vele a hajnali csípősség. A fecskék bezzeg bölcsebbek, ők még várnak a visszatéréssel. Igaz, lesz mit eltakarítaniuk a sikeresen áttelelt rovarvilágból. Az idei április szeszélye a túl korai nyárias meleg, ami elmaradhatott volna, amellet, hogy az ember könnyen hozzászokik és tkp. nem bánja, de jobb volna a rendes mértéktartás.

Ma a holokauszt emléknapja. Sok ünnepség és megemlékezés országszerte. Úgy tűnik, mostanra rendeződött a magyarság és a zsidóság kapcsolata, bár még mindig vannak szélsőséges megnyilvánulások. Ezek folyton lelkifurdalást akartak kelteni bennünk, amit a lélek nem fogad el, ha egyszer nem bűnös, mert amiért ránk haragszanak, azt nem mi követtük el, sőt még nem is a mi felmenőink. Ha ezt az elemet kihagyják a megemlékezésekből, mindenki szívesen tart velük, úgy hiszem.

Az SZDSZ képviselte a rendszerváltozás után ezt az egészségtelen vonalat a közéletben. Ez az egészségtelen képződmény a nemzet testén tkp. csak „belelépett a Habsburgok és a szovjetek papucsába”, vagyis elvtelenül és értelmetlenül átvette tőlük. Csak semmi fantázia, kizárólag a készből gazdálkodtak.

A másik dolog, amit nehéz volt elviselni bennük, az örökös kérdésük, mikor mivel. Amerikai rokonság, kiemelt helyzet, megkönnyített utazási lehetőségeik, ezek az alakok voltaképpen bakot ugrottak a hátunkon keresztül. Akkor is privilégiumokat követeltek maguknak, ha ehhez semmi érdemük nem fűződött.

És az a törekvésük, hogy a privilégiumaikat örökre megtarthassák, már túlmutat minden értelmes dolgon. Nem élhetnek örökké egy nagy tragédiából. Nekik is kellene hogy legyenek saját érdemeik, ahogyan a Róth Miksa-féléknek voltak. A nép nem nézte el nekik mind a mai napig, hogy összeálltak a kommunistákkal és még csak nem is szégyenkeztek emiatt.

A kommunisták, ahová csak beteszik a lábukat, ott minden tele lesz hazudva és holtbiztosan széjjel lesz lopva. Szóval ezek az egykori agitátorok leszármazottjai roppant ellenszenvesek, és nem a magyarságon múlik, hogy a mai napig nem igyekeztek megbékélni velünk, hanem ezeken a mindent rosszul értelmező embereken. Ők viszont most háborúpártiak, a legmilitánsabb csoport, amely meghirdetett programjuk (programjuk?!) szerint mindent és bármit hajlandók megtenni, amit a külföldi megrendelőjük kíván. Pénzért kaphatók, akár a krumpli a piacon...

Velük szemben van az a zsidóság, amely békességben él a magyarsággal, illetve az izraeli társaik, akik – Orbán Viktor hatalmas érdeme ez – megfelelő szinten tartják a kommunikációt velünk. Ami porszem még van a rendszerben, azt az SZDSZ-es klikk maradványa hinti folyamatosan oda, ahová nagyon nem kellene.

.....

Kétnapos konzervatív konferencia Brüsszelben, amelyet egyszerűen betiltott az ottani (török származású) polgármester. Háromszor kellett helyszínt váltaniuk, amíg végre el tudták kezdeni. Brüsszelben megszűnt a demokrácia, konstátálta a sajtó, Tony Kroos pedig szégyennek nevezte. Egy demokratikus rendszerben nem szokás betiltani a politikai gyűléseket, különösen nem a legitim, ott folyamatosan működő pártok esetében. Az első helyszín az EU központ közelében volt, vagyis lett volna. Kiszállt a rendőrség az elé a szálloda elé is, ahol végül elkezdtek az előadásokat, és onnan csak kijönni volt szabad, visszamenni az előadásokra nem. Mindezt a cécot az Antifa nevű szélsőséges csoport balhéja miatt rendezték, akik nemcsak ott, hanem nálunk, Magyarországon is garázdálkodtak már, találomra kiválasztva és összeverve ártatlan magyar polgárokat. Őket kellene egy az egyben betiltani, nem az Orbán Viktor főszónoklata alatt tervezett konferenciát. Feltehetőleg a honi szélsőbalos EU-képviselők is ott vannak a háttérben, no meg a két elvetemült Soros, akik nem férnek a bőrükben. Semmi értelmes magyarázat nincs arra, hogy miért kell folyton beleártani magukat az európai belügyekbe.

.....

Magyar Péter közszerepléseivel foglalkozik szerintem túl sokat a sajtó. Megjelenése piperkőc, a hangja férfiatlan, feltűnési viselkedése a kommunista banyákéra emlékeztet, közismertté vált családbántalmazói szerepe miatt el kellett volna tűnnie a közéletből, nemhogy kiemelkednie a sok leszerepelt posztkommunista közül. Szerintem ennyi szót sem érdemel, úgyhogy érje is be ennyivel.

Akkor a hírverés körülötte, hogy szinte elsikkad mellette a szintén feltűnési viselkedéstől szenvedő Zelenszkij, de még az izraeli háború is, amely jelenleg a legforróbb tűzfészek a földön, a tegnapi iráni támadásra való tekintettel.

Az agresszív emberek és az agresszív, szinte gyilkos indulatoktól fűtött közéletet egy egyszerű hasonlattal lehet leírni, melyet az állatvilággal kapcsolatos ismereteinkből merítünk, immáron sokadszor. Az a kutya harap, amelyik fél. Az ember is akkor agresszív, amikor fél. Tehát azért támadják akkora hévvel Orbán Viktort és a Fideszt, mert félnek tőlük. Fenygetőzni is az

szokott, aki fél. Aki fenyegetőzik, azt azzal lehet a legkönnyebben lehűteni, ha viszont-fenyegetik. Egyszerű képlet, csupán alkalmazni kell.

Ma délután egy érzelmes film az m5-ön. Tüdőbeteg zsidó fiatalokról szólt, akik Svédországba kerülnek. Egy már reménytelen esetnek minősített költő levelezni kezd több lánnyal is, közülük választja ki azt az egyet, aki sok hányattatás után végül a felesége lesz. Az orvosilag reménytelen esetnek minősített fiatalember végül kigyógyul a bajából és boldog házasságban él. A szerelem legyőzte a halált. Kétszeresen is, hiszen mindketten túléltek a holokausztot. Szép történet, megtörtént eset.

2024. április 16.

Istennek kiváló humorérzéke van. Miután a belga rendőrség el akarta lehetetleníteni a konzervatív politikusok által rendezett konferenciát Brüsszelben, a tegnap vegzálások után ma hajnalban szabad utat kaptak; a muszlim származású brüsszeli polgármester által kiadott betiltó határozatot megsemmisítette a bíróság. Frank Füredi számolt be erről ma a hírTV-nek. Isten visszafordította a magyarokra emelt EU-s fegyvert, amely szégyen minden demokráciát hazudó állam politikai rendszerére nézve, így a belgára is. A történetek után ma Orbán Viktor tréfásan feltartott kezekkel érkezett meg a konferencia színhelyére, emlékeztetve az 1988-as budapesti rendőri vegzálására. Ma egy fontos ülés is zajlott az EP-ben, ám a sajtó és mindenki más egy emberként vetette magát Orbán Viktor nyomába. Egyértelmű, hogy politikai nyomást akartak gyakorolni rá, de sikeresen lerázta magáról őket egyetlen laza mozdulattal. Le akarták égetni az infantilis, ám mégis terrorisztikus szélsőbalos szervezet fenyegetéseivel, de csak saját magukat járaták le ezzel a komcsi tempójú húzásukkal. Jobban tették volna, ha a mai napon inkább nem is mutatkoznak a nyilvánosság előtt, akkora szégyent hoztak magukra és az általuk képviselt politikai pártokra, valamint a hazájukra, ha van még nekik egyáltalán hazájuk. Egy amerikai idézettel: „Unlike you, I still have a country.” (Bounty)

.....

Szentkirályi Alexandra szépen debütált a mai napon a Bálnában. Kampánynyitó gyűlésén sok jó felszólalás volt, Kocsis Mátéé különösen jól sikerült. Hétpontos programmal jelentkezett a főpolgármesteri székre Sz.A. Ez egyúttal a saját programja, illetve tételesen a Karácsony Gergely tevékenységének kritikája. Elég az utcakép látványa, hogy valaki jól tájékozódjon a főváros ügyein. Kosz, szemét, közlekedési káosz, hajléktalanok, ízléstelen átalakítások, már az a kevés projekt, ami a Karácsony nevéhez fűződik. Méhlegelőnek csúfolt gatzenger, amelyet senki nem gondoz, kivéve azokban a kerületekben, ahol a helyi önkormányzat megunta az ízlésromboló utcaképet és maga tett és tart rendet a saját kerületében. Attól még a város többi része borzasztóan néz ki.

.....

Hamarosan mehetek fogorvosi vizitre, hogy aztán eldőljön a fogaim sorsa. Röntgenfelvétel, utána konzultáció. Túl kell esni rajta. Elhasznált részeim fellázadtak a helyzetük ellen, hát intézkedem.

2024. április 17.

Magyarország továbbra se vesz részt Ukrajna felfegyverzésében és oda katonákat küldésben. Konstruktív tartózkodásnak nevezik ezt a fajta passzív ellenállást, nekem még ennyire se futná már a türelmemből. Kilel a hideg, amikor meglátom Ursula von der Leyen rafináltan röhögő képét, azt a sunyi, alattomos (drogos) nézést.

Jelentős kínai-magyar médiaprojekt indul, amelynek egyik célja Magyarország imázsának javítása a világban. Végre! Fontos, hogy javítsanak is rajta, hiszen az EU és a globálmédia egyfolytában csak a lejáratásunkra törekszik.

2024. április 18.

Fogorvosi vizit után szép sétát tettem, ragyogó napsütésben egy régi utcában, ahol G. fiammal laktunk. Azóta sokat szépült a Bartakovics utca, sok házat újjáépítettek, megszüpítették, az előkertek is szépen gondozottak. A fák már kilombosodtak, ragyogó májusi zöldbe öltöztek, a kiskertekben virágözön. Minden újdonság ellenére erősen vidékies kisvárosi jellegű az egész, ami nemhogy nem leminősítő jelző, hanem komoly dicséret azoknak, akik ott laknak. Békés, meghitt, idilli környezetnek látszik. A régi platánba oltott juharfákból is megvan még jó pár. Csak egy házat láttam, ami elhanyagoltnak látszott, az előtt a fák is túlnövekedtek, gondozatlanok, a ház mintha lakatlan volna, sötét, de még az utca is előtte. Óriási kontraszt a többi napos és derűs látványú házhoz képest. A meleg napfényes szakaszok után hirtelen sötétbe és hidegbe léptem. Talán csak a hatalmas fák teszik, de még valami más is. Halott hangulat. Utána persze ismét a ragyogó napfény.

A régi ház, ahol mi laktunk, csak részben újult meg, de annak is a homlokzati része van rendben, a tető viszont ugyanaz a bádogtető, amit még annak idején a Papa csinált és festett le. Ugyanabban az udvarban a mellette lévő lakás már szebben felújítva, azon a cserepeket is kicserélték. A régi sportpálya, amely a kórházé volt, majd egy ideig parkolóként működött, sokáig be volt zárva, most megint nyitva találtam, de nemigen parkol ott senki, magas fű áll benne. Felidéztem Bubó kutya emlékét is. Ő az utca kutyája volt. Gazdája albérletben lakott, nem engedték neki, hogy a lakásban tartsa, ezért a nyitott folyosón, azaz gangon aludt a gazdája ajtaja előtt vagy csavargott, de senki nem bántotta, a sintér se vitte el. Én is gyakran ettettem. Ha éjjel éhes volt, az ablakunk alatt nyüszített, akkor kiadtam neki ételt a konyhából, utána elment. Bejárt a kocsmába is, ami az utcában volt. Az ott italozók is kedvelték, időnként vettek neki ezt-azt a kocsmárostól, szóval önellátó volt, mégse züllött el. A tekintetem végigjárta azt a mellékutcát is, amelyen gyakran fordult be, hogy a belváros felé vegye az útját. Ugyanazon a mellékutcán, egy kis lejtős, lépcsős nevenincs utcácskán mutatta be G. fiam is óvodáskorában, milyen remekül tud tájékozódni. Egyik sétánk alatt kérte, hogy látogassuk meg a nővéreméket, az unokatestvéreit, akik akkor a Csebokszári nevű lakótelepen laktak. Kérdeztem, tudja-e, merre kell menni, és mire határozott igen volt a válasz, hagytam, hogy vezessen. Hajszálpontosan megmutatta az utat, ami azért volt csodálatos, mert azelőtt sose járt azon a mellékutcán. Mindig csak a Papa vitte őket kocsival, ha Katiékhoz mentek. Mikor megérkeztek, a gyerekek a patakparton játszottak. G. megkérdezte, lemehet-e ő is hozzájuk. Ha le tudsz menni, menj csak, válaszoltam. G. hasra vágta magát a meredek parton, és egy

pillanat alatt lent volt. Gyönyörű világoskék kabátja volt rajta, ami csupa földes lett. Erre a megoldásra nem számítottam, de megoldotta, ráadásul az én előzetes engedélyemmel. Utána persze ki kellett mosnom a kabátját, de fő, hogy ők, gyerekek jól szórakoztak a patak közelében.

A patak közelében sokkal jobb a levegő. A gyerekek ezért is szeretnek ott lenni, gondolom. Ösztönösen megtalálják maguknak azt a helyet, ami ideális, a felnőttek számára csak később derül ki, mennyire igazuk volt a kicsiknek.

Most hidegebb időszak van. Április minden szeszélyét kiadja ránk. A növények hirtelen növekedése ugyan lefékeződött, de a lakás, akár a jégverem. Mikor nem süt a nap, erősen kihűl. Este és reggelente fázik a lábam. De ahogy jött, majd elmúlik ez is, gondolom.

2024. április 19.

A fűtés hiánya egyre rosszabb. Kihűlt a ház és a fűtőművek annak ellenére nem indította újra, hogy az átlaghőmérséklet bőven a minimális alatt van. Ilyenkor jut eszembe a nagyokos brüsszeliták tanácsa az előre megtervezett energiahiány esetére, t.i. hogy öltözködjünk melegebben (plusz egy pulóver, mécsessel fűtés., fürdés és mosás mellőzése, stb.). Ilyen hülye ötletei csak hülye embereknek szoktak lenni. Szerintük akkor a csecsemőket nem szükséges fürdetni? Vagy ha igen, akkor a benti 18 °C-ra fűtött-hűtött fürdőszobában? Esetleg őket is télikabátban vagy három pulóverben? Fűtés híján különösen a vizesblokk rettenetes, csak úgy süt a falakból a hideg. Tegnap este krumplit sütöttem, de nem sikerült felmelegíteni ennyivel a konyhát, mert a nyitott ablakon keresztül besüvített a szél és mire kiment a gázzag, már megint hideg volt minden. Ma kétféle süteményt készítettem, azt is beosztva, hogy a tortát délután készítsem, az empanadát pedig este későn, amitől éjszakára valamit emelkedett a hőmérséklet (20 °C). Sajttal és földimogyoróval töltöttem meg a tésztát, G.-nak jó lesz reggelire is.

.....

Elkezdődött a kampány, vagyis egyre gátlástalanabb mocskolódásoknak leszünk szem- és fültanúi. Szentkirályi Alexandra programja szimpatikus, ő maga is mint jelölt, Tarlós István is támogatja. Kommunikációból és városigazgatásból jelentős tapasztalattal rendelkezik, a pestiek jól járnak vele, ha őt választják. Tehetséges jelölt még Vitézy Dávid is, de hendikepje, hogy az LMP jelöltje. Ez egy zöldnek mondott párt, de mint tudjuk, az európai zöldek voltaképpen vörösek, ami festészeti szempontból nonszensz volna, de ők mégis ebben a felemás színben tündökölnék... Javára visszalépett az LMP-s Brenner Kolomán, habár túl sok esélye neki úgyse lett volna. Egerben Lázár János jelent meg Vágner polgármesterjelölt kampányát erősíteni, és a hírek szerint járt a Stühmerben is, ami a leghíresebb és legrégebb édességboltunk. Az ő, mármint a Lázár János kommunikációja kifejezetten jó, mindig csodáltam kormányzóvivő korában, hogy bírta a sok stupid újságírói kérdést, amelyeknek jó része már-már zaklatásszámba ment. Pesten, azaz Budán tarolt a Kétfarkú Kutypárt, amit eredetileg viccpártnak szántak, komoly ember nem is állt szóba velük. Ettől beijedt Gyurcsány, és minden pesti kerületben ellenjelöltet indít a DK, nehogy máshol is teret hódítson magának

a szerintünk még mindig viccpárt. Gyurcsánynak persze minden a hatalomról és a pénzről szól. Most is nagyon félti a koncot. Pedig már tudható (sajnos csak most, a választások előtt ilyen későn), hogy minden jelentős pozícióban az ő emberei ülnek, Sz. A. pedig el akarja bocsátani őket, ha ő lesz a főpolgármester. És még hány ilyen pénzszivattyú létezhet az országban? Nos, hát többek közt ezért nem jut több azokra a kisnyugdíjasokra sem, akik bár már improduktívak, ezt a minden színvonal alatti helyzetet mégse érdemelnénk.

.....

A könyvemre, mármint a novellákra még mindig nem kaptam visszajelzést Zsuzsa barátnőmtől, pedig már szívesen leadnám a könyvtárnak, hogy legalább a könyvheti kínálatba beleférjen. A korrektúra talán utolsó adagját terveztem be mára, ha nem álmosodom el túl korán rajta. Aztán jöhet Kemény Zsigmond Férj és nő c. kötetének második regénye, a Ködképek...

2024. április 20.

Hát mégis elálmosodtam és nem fejeztem be a korrektúrát, mára is maradt egy adag. Éjszakánként igen hideg van, nehezen viselem, de a hőközpont irgalmatlan, vagy a házbeliek nem akarják a visszakapcsolást. Talán a hét közepe-vége táján jön az enyhülés, de nem tudjuk, milyen mértékű, csupán sejthető, hogy megint szélsőséges kilengések lehetnek. Illetve egyelőre azt jósolják, hogy éjszakánként marad a hideg, ami még akkor is nehezen elviselhető, ha napközben süt a nap és felmelegíti a már túlzottan kihűlt panelt.

.....

Közben folyik a háborús uszítás, amit egyre nehezebb tolerálni. Őrült, aki háborút akar. Mintha nem lenne az emberiség mögött már két rettentő világháborúnak a tapasztalata... A propagandagépezet csak fújja a magáét, az emberek tökfaj rétege meg hallgat rájuk. Pedig láthatnák naponta a híreket a tévén, mi folyik Ukrajnában. Ráadásul az amerikaiak már nem is moderálják magukat. Ukrajna összeomlása esetén akár amerikai hadsereget is küldenének oda, hogy ők folytassák a háborút. Nem normálisak. Ennek elkerülésére szavazták meg, azaz kényszerítették ki a demokraták, hogy a republikánusok is megszavazzák az Ukrajnának adandó segélycsomagot. Mindig ez a stupid ijesztgetés, ami többnyire beválik. A hírcsatornák ijesztgetnek az atomháborúval, a háború eskalációjával, azzal, hogy az oroszok nem állnak meg Ukrajnánál, hanem Európát is el akarják foglalni, ami agyrém. A balti államok és Lengyelország azzal ijesztgetik a népet, hogy Oroszország őket is el akarja foglalni, mindenki ijesztget és rémüldözik. Mintha egy gonosz kottából vezényelné őket egy ördögi karmester, ők pedig engedelmesen játszanak neki abból a kottából, ami a rémhíradók alapanyagát szolgáltatja az éteren át. Laár Andrással mondhatjuk nekik, csak most nem Margitnak címezve: Noooooormális vagy?

.....

Bark Air néven kutyáknak szóló légi szolgáltatást indítanak a mai hírek szerint. Még nem tudom, hogy melyik országban és milyen formában óhajtják megoldani, hogy ott csak kutyák utazhassanak. Esetleg egy külön légitársaság lesz ezen a néven? Jó tudni, hogy törődnek az

ember legjobb barátjával, de ugyanakkor megnyugtató volna arról is értesülni, hogy pl. betiltják a háborúkat és az embereknek annyi szenvedést okozó ellenségeskedéseket.

.....

Már átléptünk a Bika havába, ami jelenthetné a harcias (Kos) indulatok lehiggadását is, és a művészetek szabad fejlődését. Az emberiség azonban nem ilyen. Fűtül az asztrológiára is, ha elgurult a gyógyszer...

2024. április 21.

Ma délután újraindult a fűtés, hála Istennek! Éjjel a lakás már kész jégverem volt, de így is, hogy a konyhában és a G. szobájában bekapcsoltam a fűtést, még csak 20 °C a benti hőmérséklet. A meteorológia a továbbiakban sem ígér erősebb felmelegedést, sőt Kékesen havazott. Nyilván ezért döntöttek így a fűtőműveknél. A napokban már többféle dolgot is sütöttem, és már nem tudtam mit kitalálni, de nem is egészséges, ha sokat megy a sütő, még a nyitott ablak ellenére sem.

.....

Az emberiség tovább fújja őrült szlogenjeit és harsonázza a háborús jelszavait. Nem normális dolog ez, csak úgy játszadozni az atomháború gondolatával. A lengyelek ennek tetejébe még atombombát is kértek a saját területükre. Az oroszokat roppant feldühítették vele. Ha végül kihúzzák a gyufát Putyinnál, magukra vessenek. Nekünk ez csekély vigasz. Az atomfegyverek mindenki életét veszélyeztetik. A legjobb kimaradni az egész őrült propaganda hadjáratból.

.....

Tegnap átolvastam a novelláskötet anyagát plusz egy félig kész verseskötetét is, a Töredékek verseit is. Egész jó. A közepétől már nincsenek képek, azokat kell hozzászerkeszteni és a szokásos dolgokkal kiegészíteni. Utána nem győzőm kivárni a mások munkálatait, nem tudják követni a tempómat. Persze nem az ő idejük fogy ennyire, hanem az enyém...

2024. április 22.

Ma 46 éve, hogy férjhez mentem Ausztriában. Napos időben indultunk, de a szertartás közben egyre jobban besötétedett, majd amikor kiléptünk a hivatalból, fekete fellegek gyülekeztek s aztán esni kezdett. A lengyel barátaink szórták ránk a rizst, és az esőben ez nem volt jó ötlet. A rizsszemek mind ráragadtak a János sötétkék zakójára, csak úgy söprögette le magáról a termékenységvarázslat jelképeit. Neki ettől függetlenül bejött: hat gyereke született a négy feleségétől. Barátaink persze nem így gondolták az áldást, de ez is csak annyit jelent, hogy nagyon meg kell gondolni, mit kérünk a Jóistentől. Megadja, ha nagyon kérjük, csak nem biztos, hogy később is ugyanúgy fogjuk gondolni, mint korábban. Az égi előjelek, mármint a fekete fellegekkel és a viharral bejöttek: eléggé viharos házasságunk volt. Jó, hogy ki tudtam lépni belőle.

.....

Ma végre sikerült nagyjából elviselhető hőmérsékletűvé tenni a lakást. Tegnap délután beindult a fűtés, és a lakás részleges fűtésével meg a szomszédok hasonló törekvéseivel mára már nem süt a hideg a falakból. Szellőztetni nincs mindig szerencsém, mert nemcsak egy lakó rázza fölöttem a szőnyegeit és egyéb szennyes holmiját, hanem kettő. Tegnap lettem figyelmes a nagy porra és a hangokra, így még menthető volt a lakás klímája. Nagyjából így van ez a lakótelepi lakásokkal is, mint a telefonnal: már van nekik, de hozzá nincsen megfelelő kultúrájuk. Nyáron lesz harminckilenc éve, hogy ezt kell tűrni, és már nem hiszek az innen való kimenekülés lehetőségében. Szóval ez egy életfogytig szóló szentencia. Brrr!

.....

A politikusok továbbra is oda-vissza fenyegetik egymást. Már a NATO és Amerika is hadba készül, s mindezt a szomszédunkban. Annyi értelmes ember egy rakáson, mégse képesek felfogni a másik fél szándékát. Néha magamon is érzem ezt a furcsa dolgot. Mintha nem értenének magyarul a honfitársaim, pedig a közös anyanyelvünkön mondom nekik, amikor hozzájuk szólok, ők mégse akarják megérteni, hanem folyton valami egyebet, hátsó szándékot gyanítanak a szavaim mögött. Pedig nincsen ott semmi. Mindig azt mondom, amit gondolok. Hogy mi ezen olyan komplikált? Valószínűleg így vannak ezzel a tanult politikusok, a nagy „elitek” is. Csak azt szajkózzák, amit a média agyamosodája a fejükbe sulykolt, azon túl nem akarnak megérteni semmi egyebet.

Csupán egy gondolatot még a fentiekhez. Ha az értelmesebbje ilyen, akkor milyenek lehetnek az értelem híján tengődő szerencsétlen együgyűek?!

.....

Kemény Zsigmond szókincsében sok eltérő értelmű szó van, amelyek mára már értelmet váltottak. Ettől függetlenül mégis érthető. Nemcsak a beszélő szándéka szerint, hanem az olvasó, a befogadó közönség szándéka szerint is. Sokat idézett emlékem a ponzai öreg halásszal való találkozásom 1977-ből. Ő az ottani dialektust beszélte, ami nagyjából a nápolyi nyelvjárásnak felelt meg, és én békésen elbeszélgettem vele, amin a velünk egy társaságban levő, egyébként délolasz fiúk fel nem tudtak fogni. Mármost hogy én hogy értetem meg magamat a kisöreggel, vagy hogy én hogy tudom megérteni, amit beszél. Pedig egyszerű. Akkor én már túl voltam az Eduardo De Filippo-fordításomon, ezért értettem meg a napoletanót. A ponzai dialektus semmiben nem tért el tőle. Egyébként annyira kedves volt. Egy pálmaágot ajándékozott nekem, mivel virágvasárnap volt. Én megköszöntem és elbeszélgettünk, amíg a fiúk a kikötőben eladták az aznap fogott halakat a vendéglősöknek. Mikor jöttek vissza, akkor döbbentek meg rajtam, hogy én meg békésen beszélgetek egy öregúrral, akit akkor láttam életemben először. No meg utoljára.

A mostani fejemmel már azt is értem, azaz hozzágondolom, hogy talán egy kis pénzt várt ezért a gesztusáért, de ez nem biztos. Az olaszok mindig kedvelték az én beszédemet, ami az olasz irodalmi nyelvnek felelt meg, az egyetemen ezt tanultuk, és én ezt fejlesztettem tovább, amikor közöttük éltem kis ideig, illetve, amikor tolmácsoltam nekik.

Hogy miért értette meg mégis a ponzai halász az én beszédemet? Ez egyszerű. Egyrészt a tévéből, rádióból ezt hallotta ő is, mégse ez a kulcsa ennek a nyelvi fejtörőnek. A Római Birodalom széthullása után a provinciákban már eltérő dialektusban beszéltek a latint. Részben a távolság volt az oka, másrészt az oda főként keletről behurcolt rabszolgák (az akkori migránsok) tökéletlenül beszéltek a számukra idegen és nehezen megtanulható nyelvet. Kialakultak aztán a századok során a szépséges újlatin nyelvek, ám a vérségi kapcsolat nem szűnt meg az egymástól elszakadt testvérnépek között. Mind a mai napig így van. Ha egy olasz a saját anyanyelvén beszél, azt egy francia éppúgy megérti, mint ahogy az olasz a francia szót. Ugyanez a helyzet a spanyollal, portugállal, stb. Én magam is láttam, hallottam különböző anyanyelvű embereket így társalogni. Részben a vérség, részben a latin hagyományok, amelyet talán tanulnak is a jobb iskolákban. Olyan ez számukra, mint nekünk a saját nyelvjárásaink. Mi is megértjük egymást az erős tájszólással beszélő emberekkel is, még a csángókkal is, akik a legtávolabb élnek tőlünk és megőrizték a honfoglaláskori magyar nyelvet, amin csak keveset módosítottak. Persze ez csak a „bennszülöttek” számára természetes, mármint a dialektusok felismerése, valamint az újlatin nyelveket beszélők képessége, hogy tökéletesen megértsék egymást. Kell hozzá persze a szándék is, ami a ponzai találkozásokkor a casertai fiúk részéről hiányzott. Talán kicsit megjátszották magukat, hogy ők nem értik a ponzai nyelvjárást, ki tudja...

Azt hiszem, hogy a pestiek között volt divat, vagy talán még ma is az, hogy lenézik a vidékieket és a vidéki ember nyelvjárásait. Egyedül a felvidéki dialektust fogadják el mostanság, azt is inkább kabarékban, tehát ironikusan értve. Mivel kabarékban hallják, ott nyugodtan ki is nevethetik, pedig nagyon nem illő dolog.

.....

Újabb verseskötetemet, a Töredékek anyaga is szépen alakul. Ma a 165. oldalnál fejeztem be a szerkesztést. Már nagyon várom, hogy Szabó Zsuzsa leokézza a novellákat. Ha egy kötettel készen vagyok, nem szeretem sokáig húzni az időt vele. Csak mások nem bírják a tempómat és nem értik, ha sürgetem őket. És hátra lesz még a digitalizálás is, ami újabb két személyen múlik legalább.

2024. április 23.

Mai képek. Kisgyermekes család sétál az utcán. A babakocsi erősen megviselt és piszkos. mellette a nagyobb gyerek futkos, az ő ruházata (dzseki) is szennyes. A lábán hasonló csizma, ami jóval nagyobb a lábméreténél, láthatóan előrecsúszik benne a lába, amikor futni igyekszik. Nem tudni, milyen néposztályhoz tartoznak, a kamera jóformán csak lábmagasságban mutatja őket. Ha mégis a mai Magyarországon élnek, akkor erősen lecsúszott osztálybeliek lehetnek. Nem tudni, hogy az anyagiakban és státuszukban fölöttük álló rétegek, osztályok tudomást vesznek-e róluk, gyanítom, hogy nem. Az általános hozzáállás az, mint a megerőszakolt lányok esetében: az áldozatokat okolják és vádolják olyasmivel, amiről nem tehetnek. Jelen esetben a szegény családot, hogy még a mai körülmények között sem képesek összeszedni magukat és ennél jobb színvonalon élni. Az általános attitűd a lenézés, megvetés, lekezelés, a néma vád, amivel ezeket a sorsüldözött egyedeket sújtja az előítéletes társadalom. Bizonyára vannak

kivételek, de a rangosabbak és pénzesebbek inkább közönyösek a mások sorsa iránt, mint együttérzőek. Nyugati hatásra idegenedik el a „krémje”. A megoldás? Több figyelem embertársaink sorsa iránt.

.....

Peenemünde a német tengerparton egy volt láger és fegyvergyártó üzem emlékét őrzi. 650 rab dolgozott ott és lakott a melléje telepített lágerben. A szövetségesek szőnyegbombázással pusztították el a települést, ennek nem voltak túlélői. A bombatölcsek helyén ma kételtűek tenyésznek. Szabályos kis kerek tavacsok, amelyben az élővilág helyet foglalt magának. A környék elgázosodott, lezárt terület, amit senki nem gondozott. Most külterjes állattenyésztéssel javítják fel, tehenek legelnek az egykor háború sújtotta területen. Az épületek környékén cserjék, elvadult növényzet, amelyet nyári táborokba érkező diákok nyesegetnek. Nemzetközi tábor ad nekik szállást, és a diákok többnyire élvezettel vesznek részt benne. A környék láthatóan szépülni kezd. Nagyragadozók nincsenek, vadászok ritkítják a túlszaporulatot.

A föld mélyében még mindig rengeteg fel nem robbant bomba található. Csoda, hogy balesetet eddig nem okozott. A II. világháború után 79 évvel még mindig ez a helyzet. A megtisztítás után sem fogják megnyitni az egészet a közönség előtt, bár egyes épületeket emlékhellyé alakítanak majd. A lekaszált széna közt elszáradt vadorchidea felmagzott száraitra bukkannak. Ezeket a széna közé elegyítve tovább szaporítják az endemikus növényeket.

A szomszéd országban több mint két éve háború zajlik. Ott is lehetnek jócskán hasonló területek. S ott vajon mennyi időbe telik, amikor még mindig fellelhetők lesznek az ottani bombatölcsek helyei? Mikor a peenemündei vadászokat látom, arra asszociálok, hogy ennek a háborúnak a kiprovokálói is effajta szerepben tetszelegnek? Úgy vélik, hogy a szerintük túlszaporodott európai népeiséget rendszeresen gyéríteni kell? Pedig ezt teszik. És már hozzák is a nyakunkra az itt elszaporítani kívánt „tájidegen” népeiséget, a migránsokat. Igaz, van egy nagy különbség a peenemündei vadorchideák és az idecsábított migránshadak között: a virágok ott endemikusak, azaz kizárólag ott teremnek, másutt sehol. Bennünket viszont „endemikus” európaiakat mindenáron irtani szándékoznak. A beetetés többek közt a reklámokon keresztül történik. Már nincs olyan reklám, amelyikben ne szereplnének néger, talán éppen a Soros fiú gusztusa szerint. De ha ő annyira odavan értük, miért nem tenyésztik őket odahaza, Amerikában tovább őket. Tudom, csúnya a gondolat, de ez csupán viszonzása annak a durvaságsorozatnak, amelyet szisztematikusan és szándékosan ellenünk folytatnak. Ők aztán tényleg ne tenyészsenek senkit, semmit! Épp elég, hogy már így is túl akarnak tengeni mások rovására.

Ennek tetejébe még azt is beképzelik maguknak, hogy ők az emberiség jótevői. Ők, a nagy háborúcsinálók! Hogy nem szakad rájuk a csöngői csillagos ég, Weöres Sándor szülőfalujában!

.....

A barátaim összefogtak, hogy összehozzák a fogaim kérdését. Ma ezekről egyeztettem, és holnap is kell még. Öregszem. A régi vicc szerint beköszönt az „Almáspite, almáspite...” korszaka·)) Lehet, hogy soha többé nem lesz már rendes a kiejtésem? Lengyel József a férfiak

öregedéséről írta egykor eléggé trágár és kíméletlen formában: „Kihullott már haja, foga, nem áll fel a f...a”

2024. április 24.

A CPAC Hungary nagy nemzetközi sikerrel folyik Budapesten. Igyekeztem követni a közvetítéseket, de volt, amit csak az éjszakai ismétlésben értem el. A napirendem nem változik meg emiatt. Orbán Viktor tegnapi beszédét láttam, értékeltem, de jók voltak az interjúk is, amik a konferencia idején készültek. Mateusz Morawiecki mint régi harcostársa O.V.-nak jelen volt, de videóüzenet érkezett Donald Trumptól is. Az itt megjelent amerikaiak el vannak ragadtatva a fővárostól, annak tisztaságától. Még szerencse, hogy nem a mélypesti kerületekben jártak... Ami szép, az se az elvtársi vezetésű főváros érdeme, hanem a kormányé, amely annyi mindenre ügyel. Fiatal politikusok is érkeztek szép számmal, a külföldi vendégek száma 500, a teljes hallgatóságé háromezer. Orbán Viktor politikai pályafutásában elérkezett oda, hogy most őt tekinthetjük a mai Deák Ferencnek. Kelettel és Nyugattal egyaránt jól tárgyal, hasonlóképpen tanítványa, Szijjártó Péter is. A hangulat jó, lelkes, az ellenzék részéről Magyar Péter szervezett ugyan egy tüntetést, de csak 300-an mentek el. Miután elkezdte bedarálni az ellenzéki oldalt, annak kisebb pártjait, mint a Momentum vagy az MMM, azok észvesztő kapkodásba fogtak és paráznak. Csak hadd féljenek, hamarosan eljön az ítélet órája. A választók döntenek mindenről.

.....

Lopes-Szabó Zsuzsa jelentkezett, hogy hétvégére végez a könyvem olvasásával, nagyon tetszik neki, eztán véleményezi. Nem árt, mert nem szeretnék lekésni vele a könyvhétről.

Tegnap elkezdtem egy új novelláskötet írását. Most megint párhuzamosan haladok több könyvvel, mint tavaly is, illetve az év elején csináltam. Leköt és szórakoztat, talán ezért is találják élvezetesnek azok, akik olvassák őket. Átjön a sorok közt a hangulat, amiben írtam őket.

2024. április 26.

A novelláskötet most a könyvtárban akadt el. A technikus beteg volt, utána rászakadt a sok munka. Mindenki hajrázik és parázik, mert közeleg a könyvhét, az utolsó pillanatban adják le az anyagaikat. Talán már átadta a kollégájának, aki pdf-be menti és felrakja a digitális tárbá. Ez lesz a 38. könyvem, aminek a megjelenése kész lesz, de már úton van a 39. is, amit meg Lopes-Szabó Zsuzsa barátnőm olvas. Ha időben visszaadja, az is megjelenhet a könyvhéten. Ez most nekem is a hajrá ideje, csak időnként noszogatnom kell a többi szereplőt, aki ilyenkor részt vesz az előkészületekben.

Ráadásul a könyvheti rendezvények egybeesnek az osztálytalálkozókkal, ha jól sejtem. De ha egynapos a csúszás, akkor még összehozható. Csak előtte meg a fogkezelés, brrr!

.....

Mióta nem készítettem naplójegyzetet, megtörtént a kínai elnök látogatása, jelentős sikerrel. Nagy a huhogás úgy idehaza a baloldalon, mint a nemzetközi sajtóban, de vannak elismerő hangok is. Úgy tűnik, Magyarország visszanyeri egykori nagyhatalmi státuszát ezzel a kínai megállapodással. Nem gyarmatokkal vagy jelentős saját területekkel, népességgel és ipari fejlettséggel, hanem szellemi szinten és formában. Annál inkább a becsületünkre válik.

A mai nap horror híre: megölték Robert Ficót, a szlovák miniszterelnököt, aki Orbán Viktor kitartó szövetségese a V4-en belül. Egy szélsőséges költő a tettes, 71 éves, elfogták, nyomoznak. Robert Ficót megműtötték, mesterséges kómában tartják, bár korábbi hírek szerint stabil az állapota és kommunikál. Hírzárlat van, nem csoda, hiszen Európában nem szokás így elintézni a dolgokat.

Bár mindenkit arra kértek, hogy ne vádaskodjon és ne keltsen pánikot, mégsem lehet elmenni amellet a hasonlóság mellett, amit ez a merénylet és a 60-as évekbeli merénylet mutatnak, t.i. a Lee Harvey Oswald elleni támadás (Jack Ruby bántulajdonos az elkövető). Ő is közvetlen közről adta le a halálos lövéseket. Annak első verziója is az volt, hogy a First Lady iránti szimpátiából követte el Jack Ruby a merényletet, amit inkább maffiaktivégzésnek lehetett volna nevezni. Nyilvánvaló oka az volt, hogy elhallgattassa Oswaldot, vagyis hogy ne tudjon vallomást tenni, miért gyilkolta meg Kennedy elnököt (s hogy kik bérelték fel erre).

Másrészt vissza kell gondolni az I. világháború kitörésének történetére. Ott is egy magányos elkövető tűnt fel Szarajevóban, Gavrilo Princip, akiről aztán kiderült, hogy szélsőséges csoport tagja volt. Mindenesetre elegendő ürügyül szolgált, hogy Ausztria úgymond büntető hadjáratot indítson Szerbia ellen, amibe szerencsétlen módon belevonták Magyarországot meg az egész monarchiát is, hogy aztán világháborúvá nője ki magát a szerencsétlen ügy.

Harmadrészt amellet se szabad elmenni vakon, hogy épp tegnap tűnt fel Európában Soros Alex, aki még agresszívebb fellépést ígért, mármint hogy ebben a stílusban fog apja nyomdokaiba lépni. Tárgyalt Zelenszkijjal és lelkenedezve ünnepelte a saját visszatérését Ukrajnába. Egy csomó pénzt és fegyvert ígért már mindenki Zelenszkijnek, kivéve Magyarországot, mi a háború ellenzői vagyunk. Az oroszok erőteljesen nyomulnak előre Harkov irányába, amit most Harkivnek hívnak. Európa-szerte hangos, durva kampány folyik, idehaza ezt Magyar Péter képviseli, akinek stábjáról sorra derül ki, hogy valamilyen bűncselekményben érintettek. Az anyósjelöltje pl. piramisjáték szervezésért és több milliárd forint eltüntetésért ült négy évig fegyházban. Ha ezt így folytatja, lassan már a börtönökből toborozhatja szedett-vedett pártját...

Előbb-utóbb kiderül, mit főznek az amerikai titkosszolgálatok üstjeiben már megint Európa ellen. A sok dúvad...

.....

Közben haladok a könyveimmel is: Üvegvirág (novellák), Hullámok hátán (versek). Akkora a csend körülöttem, hogy nem is hagyatkozhatnék másra, mint szorgalmas múzsámra, aki ebben segít. Kértem újabb ISBN-számokat, ezekhez fog csatlakozni A csóka álma c. meséskönyvem is, amit a nyáron szándékozom megírni és megszerkeszteni.

.....

Van egy lehetetlenül tolakodó és groteszk reklám, amit naponta többször is játszanak. Valamelyik fájdalomcsillapító reklámja az. Szerepel benne egy nagydarab csúf, vörös ember, akinek az egész teste vörös, és a fájdalmat szimbolizálja. Odatelepszik az egyik beteg mellé és odadörmögi kedveskedve neki: „Én most egy picit üldögelek melletted és mardoslak, jó?” Minden morbiditása mellett szellemesnek mondható, mert valójában így szokott lenni. Valóban rátelepszik az emberre a fájdalom és mardossa, amíg megteheti. Igaz, verbálisan ezt nem közli, csak éppen véghez viszi.

2024. május 15.

Pünkösdszombatján és vasárnapján vagyunk túl. Nem mintha nem vártuk volna és nem éltem volna át a kellő áhítattal ennek az ünnepnek az örömét. Csupán a háztartás kívánt plusz munkákat. Tegnap és ma a mélyhűtőt tettük rendbe, ami G.-nak sok cipekedéssel és szállítással járt, nekem meg az ilyenkor szokásos átválogatással, selejtezéssel, a konyha rendezésével.

Pénteken szerelők is jártak a házban; leszerelték a régi hőfokmérőket, helyettük újakat, modernebbeket tettek fel, amiket távirányítással is le lehet olvasni. Talán a házbeli svindlerek ellenőrzése is a cél. Sokan trükköztek ezekkel az eszközökkel és a leolvasott értékek nem voltak értékarányosak a valós fogyasztásukkal. Mindegy, nem foglalkozunk a mások piti dolgaival, fontos, hogy a mi szénánk rendben legyen. Nekünk, úgy mondták, hogy közepes volt a fogyasztásunk ebben a fűtési szezonban, ami jó hír, mert vissza kell kapnunk az előlegként befizetett összegekből a nyáron. Február 9-én kapcsoltam le a fűtést a szobákban, kivéve a G. szobáját és a konyhát. A konyhában végig fűtöttünk, mert az északi oldal mindig hidegebb, G.-nál pedig mikor hogy kellett, aztán ő is lekapcsolta az ő radiátorát. Áprilisban beköszöntött a nyári meleg, amikor nem kellett fűteni, április végén viszont vissza kellett állítani ismét, mert fagyos idő köszöntött be. A langyosítás ment még május elején is, míg végül azt is leállították.

Most változóan szép vagy hűvös az idő. Minden szépen kizöldült, a fák hirtelen elvirágoztak, miután ugyanilyen tempóban levelesedtek. A májusban szokásos akácvirágzás kevés ideig volt élvezhető, mert előbb a hirtelen meleg gyorsította fel az elvirágzást, majd volt egy megtorpanás, amikor lehűlés és eső akadályozta az illatár érkezését. A talpig menyasszonyi fehérbe öltözött akácfák nem sokáig boldogítottak bennünket, pedig hogy szeretem őket! Most a bodzákon a sor, bár belőlük se látok sokat. Egyrészt mert sok cserjét is kiirtottak, megtizedelve ezzel a madarak fészkelési lehetőségeit, másrészt nem lehet már lelátni az erkélyről a patakra, ha kilombosodnak a fák. Ez részben jó, mert úgymond „nem látnak a szánkba” a szemközti lakóparkban lakók, és nekünk se kell őket nézni, amikor a természetben akarunk gyönyörködni.

Visszatért a kakukk, majd el is távozott valamerre. Megjelentek a sarlósfecskék, őket gyakran hallani, amikor megjelennek, majd vijjogva továbbrepülnek. Gyönyörűen énekel az énekesrigó, ő talált magának helyet a volt kempingben valamelyik maradék fán, és hallottam a sárgarigót is, csak a molnárfecskéket nem látom egyelőre. Láttam visszatérni egy kis csapatot belőlük, de nem itt fészkelhetnek, mert sose látom őket. A telken vannak viszont szép számmal, rozsdafarkú is költ arra, sárgarigó is jelzi a jelenlétét. Itthon, a patakparton

feketerigók és vadkacsák osztozkodnak a fészkelőhelyeken. Most van bőven rejtekhely, hiszen a patak árterét soha nem kaszálják le, lassan övig érő fű és gatzenger van ott. Ettől viszont nem látom régi kedvenceimet, a pipacsokat sem, de hasonlóképpen nem látni az itt őshonos mezei virágokat és a réti fűzényt meg a vadnefelejceket sem. Pedig régen mennyi szín volt erre!

2024. május 19.

Május eltelt, záporokkal és pár zivattal búcsúzott tőlünk. Június is ezzel köszöntött ránk, aztán hasonlókat ígérnek folytatásképpen a meteorológusok.

A politikában folytatódik a fenyegetőzések korszaka. Macron elnök seregeket akar küldeni Ukrajnába, és hirtelen mindenki fel akarja rúgni a korábbi konvenciókat, mit se törődve a korábbi megegyezésekkel. Mivel minden bűnre és hazugságokra épül, természetesen össze is fog omlani. Folyamatosan provokálják az oroszokat, akik mindig ugyanazzal reagálnak rá, ettől olyan hangos és agresszív a közbeszéd. Értelmetlen az egész, hiszen az oroszok rég visszafoglalták a régi orosz területeket, már csak be kellene ismerni a veszteségeiket, de húzzák-halasztják ezt a választások előtt (az EU-s és az őszi amerikai választások előtt is). Kicsinyes dolgok ezek, arra vallanak, hogy azok, akik a világpolitikát irányítják, éretlen, gyermekes felfogásban élnek, képtelenek felnőni a saját szerepükhöz. Folyton a demokráciát mantrázzák, miközben erőszakosan lépnek fel mindenkivel szemben, aki nem ért egyet velük valamiben. Vitapartnerként sem felnőtt, autonóm egyéniségek, hanem dacoskodó kisgyermek, akik mérgükben verik a feneküket a földhöz.

.....

Itthon tovább él ez a korábban már megcsontosodott főváros-vidék ellentétet. Nagyképűség, gőg, sok értelmetlen szócséplés. Egy új szót alkottam ennek leírására: *fölnykedés*. Azért nevezem így, mivel a hamis fölnykedéssel együtt jár egy jellegzetes hanghordozás, amely kissé emlékeztet a férfiaknak arra a szokására, amikor imponálni akarnak egy nőnek és szándékosan mélyíteni kezdik a hangjukat. A pesti megjátszás is így különbözteti meg magát a vidékiektől, hogy nagyképűsködve fújja a magáét. Van, akit ez meghátrálásra készítet, rólam mindig lepergett. Részben mert akik ezt próbálták ki ellenemben, azok nem voltak sem okosabbak, sem műveltebbek nálam, másrészt a pesti szleng a vidéki nyelvjárásokhoz képest túlságosan leegyszerűsít, tehát nemhogy nem gazdagabb, hanem színtelenebb.

Ez a fölnykedés jelentkezik a hétvégi békemenet minősítésében, amikor a baloldaliak igyekeznek azonos szintre helyezni a Tisza Párt gyűléseit a mostani békemenettel. Nincs rá semmi ok. A bértüntetőkkel szervezett, gyakran garázdaságba torkolló jeleneteknek semmi közük nincsen ehhez a jószándékú politikai demonstrációhoz, amely elsősorban a nyugatról irányítani próbált politikai felforgatási akciókkal ellentétben pozitív kicsengésű. A nép kifejezte szándékát, hogy nem kér a brüsszeli háborús retorikából, sem a kötelező sorkatonaságból, amelyet természetesen kívülről irányítanak. Ennek mindenképpen ellent kell állni, akár a kilépés árán is. Akiknek annyira tetszik a háború, mutassanak jó példát híveiknek,

sorakozzanak fel és meneteljenek az első sorban a seregeik élén: a két Soros, von der Leyen, Macron, Donald Tusk, továbbá az összes nagy fegyvergyáros és fegyverkereskedő, balos újságíró, politikus és az ő családjuk. Ha megtennék, egyből megtisztulna a politikai élet és akkor el lehetne felejtetni ezeket az értelmetlen, esztelen vitákat, amelyek rosszabbak az egykori politikai vitaköröknél.

.....

Exit Tompos Kátya színésznő. Mindössze 41 évet élt. Most lett volna jótékonyági előadás a számára Egerben is, valamint országos adakozás folyt a javára, de már későn jött a segítség. Értékes művész volt, súlyos betegségét sokáig titkolta. Tegnap megismételték A gyertyák csonkig égnek c. filmet, amelyben néma szerepet játszott a Márai-filmadaptációban, ma pedig a Balázs Jánossal felvett koncertjét, ami nagyszerű összeállítás prózai és zenés elemekkel. Magyar édesapa és orosz édesanya gyermeke volt. Magánéletéről sosem beszélt, jól tette. A mai elbulvárosodott sajtó amúgy is igyekszik ízeire szedni mindenki magánéletét, egyszerűen undorítóan viselkednek, senkit nem kímélnek ezen a téren. Annyit mégis meg lehetett tudni róla, hogy az édesapja atomfizikus, a párja pedig orvos.

.....

Fogkezelések voltak és következnek. Az öregség nem örömnép, mondják a lengyelek. Átesem rajta, mint öreg Ungár a talicskán, mondaná nagymamám, aki igen szellemesen tudta kifejezni magát, remek stílusa volt.

Pénteken találtam végre megfelelő ajándékokat Vikinek. Ezeket utólag fogja megkapni gyereknapi figyelmességként. Rendkívül ízléses munkafüzeteket találtam neki, ami fejlesztí az ízlését és a készségeit.

2024. június 2.

Cipollitti sorozata, a Csodás Itália rengeteg új információt ad, miközben végigjárja Olaszország olykor rejtett kincseit. Az olvasó leginthat: ugyan mi újat tudnak még feltárni Itáliáról, amit eddig nem tudott az emberiség? A városnézés általában nappali szórakozás, ám Cipollitti éjszakai túrákra hívja a nézőket. Az oka véletlenül se misztikus. Nappal zsúfoltak a kiállítótermek, de még az utcák, terek is, éjjel viszont minden kihalt, az emberek alszanak, és a felvételek arról tanúskodnak, hogy nem a turizmus főszezonjában készítették őket, hanem feltehetőleg utószezonban. A narrátor fázósan húzza össze rövid kabátját és elkel a sál is a nyaka köré, ezt még egy kezdő sakkozó is könnyűszerrel kikövetkeztetheti. Itália leghíresebb helyszínei tárulnak fel. Rendhagyó felfogásban láthatjuk Amalfit, Pompejit, Rómát, bár ez utóbbiról nehezen tudom elképzelni, hogy még éjszaka se hömpölyögne az utcákon egy valóságos emberáradat.

Látványos elemek, nagyszerű emlékek és információözön. Ha Itália, akkor szépség, szépség, szépség... Virtuális kirándulásnak is szép.

2024. június 3.

A gyűlölet szennyes érzés. Mindent bepiszkít, amihez csak hozzáér. De hát éppen ezt akarja! Mindenhez hozzádörgöli magát, mintha mindenkinek ez volna a jó. Nem vesz tudomást róla, hogy mások meg viszolyognak tőle. Aki csak teheti, minél nagyobb távolságot akar tartani tőle.

A gyűlölet az irigység ikertestvére. Úgy tűnik, mintha az irigység csupán előképe volna a gyűlöletnek, mégis néha máshogy van. Nem előbb jelentkezik az irigység, hogy aztán egyre tovább fokozva magát gyűlöletté erősödjön fel, hanem a gyűlölködő fél előbb jól kitombolja magát, hogy aztán mégse nyugodjon le, hanem irigykedve folytatja tovább nemtelen akcióit. Miután annyit ártott, amennyit csak tudott, ráadásul még irigylis az általa kipécézetteket. Kikiáltja őket bűnbaknak, rájuk támad, mintha mindenről azok tehetnének.

Mégis vannak, akik igénylik ezt a csúf érzést, mindenki életének megrontóját. Torz, görbe a lelkük, azt meg kell adni. Megváltozhatnak? Hogyne. Az emberélet az a csodálatos ajándék, amely bármely pontján újrakezeshető, megváltoztatható. Már ha van kellő akarat, elszánás – és megbánás.

Igaz, az elvetemült lélek nem szokott jó irányba fordulni. Ő attól éled, ha másoknak sikeresen árthatott. A lelke rajta.

2024. június 6.

Holnap választás. A kampány izgalmaiban bővelkedett, idegesítő eseményekben még inkább. Már várjuk, hogy lezáruljon és megtudjuk az eredményt. Az idegen szervezetek által felbékelt hordószónokok tették azt, hogy az egészséges izgalom helyett csak az ember gyomrát ingerelték a sok ízléstelen jelenettel, üres lózungokkal, örökös orbánozással.

Mindegyik azt hangoztatja magáról, hogy ők bezzeg mennyire úri módon állnak hozzá a politikához, mégis két mondat után rátérnek a lényegre: Orbán Viktor gyalázására. Persze tudjuk jól, nincsen programjuk, azért fröcsögnek annyit. Két kivétel van: Fodor Gábor és Schiffer András. Ők már látják az ellenzék csődjét, és megfogalmazzák ezzel kapcsolatos kritikájukat. A lelkük mélyén azért ők se drukkolnak Orbán Vikornak, de legalább nem viselkednek primitíven, mint az ellenzék többi vezetője és pártkatonája.

Több gyanús ügyletre fény derült, többek között arra, hogy Magyar Péter az anyósjelöltje módszereivel él: ő is a piramisjátékra akarja építeni politikai karrierjét és anyagi kényelmét. Az anyósnak már van tapasztalata ebben, négy évet ült miatta a sítten. Hasonlóan a pénzért vásárolt pártjuk alapítójához, aki maga is érdekelt volt-van-lesz a piramisjáték nevű kétes üzletben. Mikor azt olvastuk, hogy Magyar Péter hirdetés útján keresett támogatókat, előbb csak elhúltunk rajta, de aztán rögtön adódott ez a gondolat: talán egyszerűbb lett volna beszélnie egy börtönbe, ahol a köztörvényes bűnözők közül szervezhetett volna magának pártot. Azok legalább nyilvánosan vállalják magukról, hogy micsodák, nem játsszák meg magukat, mintha tiszteletreméltó úriemberek lennének.

Gyomorforgató. Ezért is várjuk már a végét. Mikor nem bírom tovább, keresek magamnak valami kulturális kikapcsolódást. Most éppen Bach életét olvasom újra. Örökös egyensúlyozás

a sztároltság állapota és a rangosabb emberek packázásai között. A nagy zenemesterek, mint Bach is volt, nagy megbecsülésben részesültek, ami erkölcsileg mindenképpen felemelő érzés. Ugyanakkor a weimari herceg sértő módon viselkedett vele és két heti szobafogsággal büntette, amiért az ő akarata ellenére távozni kívánt ottani állásából. Az egyik részéről hiúság és felfuvalkodottság, a kierőszakolt presztízis fitogtatása, míg a művész részéről egyrészt a művészi szabadság kikövetelése, valamint a vágy, hogy továbbléphessen és fejlődhessen. Hogy új, nagyszerű orgonákat próbálhasson ki, amire többször is felkérték.

A művésznek, már ha ragaszkodik küldetéséhez, törvénytörően meg kell ütköznie a korszak vaskalaposaival. Neki a fejlődés és a hangszeres tudása, annak fejlesztése a fontos, ezért igyekszik szabadulni azoktól, akik meg akarják béklyózni és fejlődésében gátolni igyekeznek. Ezt Bachnak is át kellett élnie. Már családja is több generáción keresztül jelentős zenészeket adott a német kultúrának, virtuóz tudását fiatal korától fogva elismerték, becsülték, de ez a megbecsülés mégis csak relatív volt. Az oka egyszerű. A társadalom még nem érett meg arra a fokra, hogy előre tudott volna lépni ezen a téren. A bőréből nem tud kibújni senki. Azért a németek más szinten voltak más országokhoz viszonyítva. A zenészek Magyarországon is csak inkább a szórakoztatásban voltak elfogadottak, mint pl. a cigányozásban. A játékuakat szerették, a személyüket mégse becsülték annyira, hogy egyenrangú személyként tisztelték volna őket.

Bach élete szép fordulatot vett, amikor Köthenbe költözött a családjával. Ott nyugodt, szép környezetet biztosítottak számára, csak orgona nem állt rendelkezésre. Minden nem lehet együtt. A herceg második felesége nem volt muzikális, és ez ismét fordulatot hozott Bach életében. Néha úgy tűnik, mintha terelgetnének ebbe vagy abba az irányba, és olyankor lépni kell. A változás önmagát készíti elő. Aki ellenáll neki, saját magának árt.

.....

Futballválogatottunk kikapott az írektől, de legyőzte az izraeli csapatot. Mindkét mérkőzés még csak előkészületi meccs volt, mégis mindenki árgus szemekkel figyelte az eseményeket. Az izraeli meccsen a csapatkapitány Szoboszlai Dominik megsérült. A mai hírek szerint nem súlyos a sérülése, ami miatt a kispadon ült a folytatásban. Nehéz ellenfeleket kaptak már az elején, szép helyállást várunk tőlük.

.....

Tegnap megkaptam a fogpótlásomat, ami meglepően szépen illeszkedik a régi fogak helyébe. Már nagyon érzékeny volt, nehezen viseltem a fogatlan állapotot, de túl vagyunk rajta. Még pár napot lesz ideiglenes hídként a számban, aztán ha minden stimmel, végleges ragasztást kapok hozzá. Az öregség kicsiny örömei. Baráti és családi összejáttal, sok szeretettel készült, ezt érzem rajta és hálás vagyok érte.

.....

Medárd most huncut játékot folytat velünk. Napközben nem esett, de éjszaka, miközben jegyzetek, sűrűn esik odakint. Már napok óta ez van, ez a keringelő eső, amit így neveztünk lánykorunkban. Ha kizuhogja magát, akkor is visszatér párszor napközben és folytatja, ahol abbahagyta. Kell a földnek, a tavasz nagyrészt aszályos volt. A fagyosszenteket megúsztuk,

csak némi lehűlés volt és fagyközeli értékek, de amint látom, a természet nem nagyon vette fel a sok ingadozást. A patakparton a diófákon látni terméseket, az egyik almafa is bőségesen tele van apró gyümölcsökkel, pedig a patakpart a legjobban ki van téve a fagy támadásainak, amikor bejön.

.....

Két kötetemmel haladtam eddig rendesen, amióta letettem a gondját az előző kettőnek: A tábla és Töredékek, ezek már megjelentek hivatalosan is. Most viszont a Hullámok hátán és az Üvegvirág c. köteteken dolgozom (vers, illetve novellák). A verseskötetből 131 oldal van már készen, a novellákból csak 55. Mellette publicisztikákat és naplójegyzeteket is készítek. Én se hagyom magamat, mint Bach·))

2024. június 8.

Végre túl vagyunk a választásokon! Az utolsó napok rettentő feszültséget gerjesztettek mindenfelé, ezt nehéz volt elviselni. Mikor ezt éreztem, zenét hallgattam és kulturális műsorokat néztem, olvastam. Valahogyan csak védekezni kell a szellemi környezetszennyezés ellen. Én tudtam, kire szavazok, nem volt szükség arra, hogy tovább győzködjenek. Ezért kerestem a kellemesebb kikapcsolódási lehetőséget.

Az erkély növényzete nagyon beindult. Valóságos dzsungellé kezdi kinőni magát, ahogy ilyenkor szokta. Kikelt a fűszernövényvetésem egy része is. A többi fűszernövény szomszédságában vagy árnyékában, mások a muskátlik tövére ültetve. Apró petrezselyem palánták, kb. 2 cm magasak, már itt-ott mutatják magukat. A naposabb helyen bazsalikom apróságok is növekszenek. A gazokat kigyomláltam közülük és letisztogattam a muskátlikról is a száraz ágakat, leveleket. A külső ládasoron burjánzanak a legjobban a virágok. Újra virágozni készülnek a tátikák, növekszenek a sarkantyúvirágok (egyelőre még csak a levelük), habár a jégeső megszaghatta őket a napokban, a léggömbvirág kék virágai is jelentkeznek újból, csak a campanulákat nem látom sehol, hogy virágoznának. Eltűntek valahol a mézfűvek és petúniák rengetegében. Ők most vadul hajtanak, a mézfű csodálatosan illatozott is, amikor meglátogattam őket. Nagyon szeretem az illatukat.

A patakparton a balzsamfák már hála Istennek elvirágoznak, nem érezni azt a ronda kőrisbogárszagot, amit ilyenkor szoktak árasztani. Már minden fa elvirágzott, csak a hársak vannak hátra. A madarak nagyban énekelnek, különösen az énekesrigó éneke változatos és szép. Ő a madarak sztárja minden szezonban. Pedig csak annyit akar közölni mindenkivel, hogy kívül tágasabb. Nem érdekes? Mi abban gyönyörködünk, amivel ő el akar kergetni bennünket, embereket is a fészke közeléből.

.....

A választási eredmények várhatóak voltak, de tartani lehetett az aljas külföldi beavatkozások machinációitól is, csak ennyiből volt izgalmas. Meg is történt. A Magyar Péter imázsát hirtelenjében felépítette a bérsgajtó. Sajnos a jobboldali orgánusok is hozzájárultak ehhez, hogy már-már éjjel-nappal ezzel az örülléssel foglalkoztak. Demagóg alak, aki nagyon meggyőző

akar lenni és idétlenül ágál, hozzá férfiatlan a hangja, szálnalmas. Mégis vannak, akik buknak rá. A hirtelenjében összeverbuválódott híveinek jelentős része a korábban csalódott jobbikosok radikálisabb elemeiből került elő. Ők hallgattak egy darabig, a Mi Hazánkra nem akartak szavazni, az nekik nem volt elég hangos és vulgáris. Nekik pedig éppen az tetszik. Nem csodálkoznék rajta, ha utóbb az is kiderülne, hogy a sleppjétől is tarhált pénzeket. Az anyósjelöltje nagy piramisjátékos, négy évet ült érte fegyházban, ami szigorított börtönbüntetést jelent, tehát nagy disznóságot csinálhatott.

Magyar Péter már megkapta az első fricskát a nyugati sajtótól. A Guardian köpönyegforgatónak nevezte, ami igaz is. Most mindenki találgatja, hogy ki kit vert át. Eddig gyanakodtak rá a baloldaliak, a Fidesz trójai falovának tartották. Mégis az derült ki róla, hogy a baloldal trójai falova volt, csak későn lepleződött le. Egoista alkat, tehát az várható, hogy mindent csak saját magának akar elhalámozni mások elől. Eddig kizárta, hogy az EU-ba menjen, de most már nem. Bizonyára az ott összetarhálható pénzek szaga vonzza. Havi hatmillió, plusz egy csomó extra. Az ilyen selyemfiú alkatú embernek ez komoly vonzerő. Még akár be is épülhetne az Európai Néppártba, ami egy konzervatív párt volt eredetileg, csak aztán erősen balra tolódtak, ezt ma már le se tudnák tagadni. De mivel öntörvényű ember, aki mindenre agresszíven reagál, ha korlátozni akarják valamiben, ott is balhék várhatók, amik nélkül nem tud élni.

Egernek ismét fideszes polgármestere lett. Vágner Ákos, még csak tanuljuk a nevét. Az előző bagáznál mindenesetre jobb lehet, mert azok ugyanolyan sok kárt okoztak a városnak, mint Karácsony Gergely Pestnek. Már hiába kapadozott, hogy akár a füvet is lekaszáltatja, az egriek besokalltak a nagy gaztengerből.

A patakon erős árhullám vonult le. Mivel a hegyekben már a fák is eleget ittak, a talaj telítődött vízzel, hát a fölösleget leengedik ide a völgybe. Nekem ilyenkor az Áradás után c. versem szokott újra eszembe jutni róla. Utánézés, de igaz.

A választások nagy vesztese a DK, amely hagyta, hogy felépítse a Magyar Péter imázsát a globális zsoldban álló sajtó. Azt remélték, hogy a Fidesztől fogja elszippantani a szavazatokat, mégis őket szívta le, ha nem is totálisan, de alaposan. Órákig bujkált a nyilvánosság előtt a Gyurcsány házaspár, csak jó későn nyilatkoztak megnyúlt arccal. Hasonlóképpen írta le magát a Momentum is, amelynek képviselői azzal dicsekedtek, hogy Magyarország ellen áskálódtak sikeresen. Miattuk vonták meg a nekünk járó EU-s pénzeket von der Leyenék, akinek csúfneve von der Lügen, máskor meg von der Pfizer. Rossz maffia az egész bagázs, jó volna már megszabadulni tőlük! Annyit ártottak és nemcsak gazdaságilag az EU-nak, hanem erkölcsileg is lenullázták – igaz, nem bennünket, csak saját magukat. Ez mindig így van, csak aki olyan hévvel akar ártani másoknak, az sose veszi észre, hogy nem másokat éget le, hanem mindig csak saját magát. Előbb-utóbb az ő idejük is lejár.

2024. június 10.

További magyarázatok és belemagyarázások folynak minden létező csatornán. Mindenki hozzászól, beleüti az orrát mindenbe, a cél, amit a nagyérdemű nem észlel: a félrevezetés,

elámítás és valami másnak a belesulykolása az emberek agyába, mint ami ott magától megterem.

Marine Le Pen és Giorgia Meloni a két fő nyertes, írják a nyugati lapok. Feltéve, ha megegyeznek egymással és nem akarják ők is a főlányüket éreztetni a másikkal szemben. Az erjedés végül is megindult: a franciák egy része most Le Penhez igazodik, máris átlépnének a vele fémjelzett új pártszövetségbe. Vaktában, az azért merész gondolat, de nyilván lesz még idejük átgondolni, merre lépjenek, kihez igazodjanak. Nagy, általános tárgyalássorozat indult be az EU-n belül, a kész döntések későbbre várhatók.

Tegnap Macron bejelentette a francia nemzetgyűlés feloszlását. Ha ez megtörténik, újabb lökés a jobboldal megerősödéséhez. Csehországban Andrej Babis pártja nyert, a szlovák konzervatívok is szereztek EU-s mandátumokat és ha szakad az Európai Néppárt, akkor további csatlakozók léphetnek színre egy új konzervatív pártcsalád összehozatalához.

A németek egy része is sürgeti, hogy Scholz kancellár is mondjon le, ahogy a holland elnök tette. Európa felbolydult a konzervatív fordulat láttán. Orbán Viktor több nagy céggel is tárgyalt, amelyek szívesen fektetnének be Magyarországon. A miniszterelnök presztízse tovább nőtt a jelek szerint. Most majd még a keleti ajánlatok következnek. Nem hinném, hogy bármely cég vagy állam lemondana erről a sanszról mások javára.

.....

Zelenszkij ezenközben világszerte hahnizik, másként nem nagyon lehet nevezni azt a futkosást, röpködést, amit világszerte rendez. Ez már a végső kétségbeesés lehet, az előre menekülés szimptomája. Nem is úgy tűnik, mintha a népéért aggódó elnök cselekedne. Háború idején az elnökök és a kormány odahaza szokott tartózkodni és valami lényegeset cselekedni. Régen a hadak élén küzdött a király vagy egyéb országvezető. Most úgy tűnik, hogy az ukrán elnök, aki egyben a hadsereg feje is, elvesztette a fonalat. Futkos, mint pók a falon, és most azt a verziót játssza, hogy világszerte kéreget a hazája (hazája?) számára. Arról nem szól a fáma, hogy a kapott pénzeket hová teszi, mert Ukrajna egyre mélyebbre süllyed a válságba.

Tegnap hírt, döbbenetes. Egy ukrán páncélozott jármű áttört a magyar határon Kárpátalja felől. Zöldövezetben állt meg, ahol tíz katona ugrott ki belőle és szétfutottak. A gépkocsit aztán visszaszállították Ukrajnába, a katonaszökevényekről egyelőre nincs újabb hír. Privát véleményem, hogy valószínűleg nem nagyon élvezték a háborút, ezért jöttek Magyarországra. Ukrajnában rettenetes sorozóbandák járnak az országot és összefogdosnak mindenkit erőszakkal, hogy mielőbb a frontra vigyék őket harcolni. Tegnap Ogyesszában történt egy incidens. Mentőket hívtak a kikötői zónába, ahol nekikestek a sorozóbizottságiak, bezárták őket, majd ezalatt összeverekedtek egymással a katonák és a mentősök, akiket szolgálati kötelességük végrehajtásában akadályoztak, valamint a toborzók emberrablást is követtek el. Mit mondjunk, kriminális.

A Svájcba hétvégére tervezett békekonferenciára sorra mondják le részvételüket az államok. Magyarország álláspontját veszik át, miszerint nincsen értelme olyan béketárgyalásnak, ahová az egyik harcoló felet nem hívják meg. Azt csak egy békediktátum követné, de azt meg kellene előznie egy vereségnek és kapitulációnak, ami ebben az esetben kizárt. Zelenszkij akar diktálni

– vesztes pozícióból, és erről a rögeszméjéről nem akar lemondani. A mögötte álló országok már nem is tagadják, hogy az anyagi veszteség réme veszi rá erre őket, mivel Ukrajna ásványkincse akkora, hogy azt semmiképpen nem akarják hagyni orosz kézre kerülni. Arról nem szól a fáma, hogy a területek eredetileg az oroszoké voltak, Amerika túl messze van ahhoz, hogy területi igényrel lépjen fel. Hódító háborúk ezek, amikhez nekünk nincsen semmi közünk.

.....

A Holdon állítólag emberi civilizáció nyomait fedezte fel a NASA, de a róla készült felvételeket törölni rendelték el. A kutatót, akit ezzel a feladattal megbíztak, utóbb kirúgták, mivel nem volt hajlandó törölni az érintett képeket. Mindig ugyanaz a fáma. Amikor bajban vannak, rögtön előkerülnek az ufó-akták meg a vészes sebességgel felénk közeledő aszteroidák rémképei. Aztán ha mégse esünk pánikba, a sajtósok is ejtik ezeket a témákat.

2024. június 11.

Amint várható volt, a nyugat a globális sajtó segítségével vág vissza. Azonkívül Magyarország is megkapta a választ az EU-ból: a Soros által irányított bíróság komoly büntetést rótt ki ránk a határvédelmünk miatt. Miközben a lettek, finnek és mindenki a keleti határvidéken rég megépítette a maga kerítését és ehhez EU-s támogatást is kapnak, bennünket ugyanazért megbüntetnek. Kettős mérce, de ez már túl finom kifejezés ahhoz képest, hogy durván diszkriminálnak bennünket. Nem tudták elviselni a baloldalon a vereséget, így aljas módszerekhez nyúlnak, hogy visszavágjanak. Orbán Viktor ezzel reagált: úgy fogunk megválaszolni, hogy az nekik sokkal jobban fájjon.

Az átlagpolgár úgy véli, hogy egyrészt a tőlünk megvont pénzeket Ismét Zelenszkijnek szándékoznak adni, ami aljasság, mert mi dolgoztunk meg érte, másrészt mi is visszavághatunk azzal, hogy nem fizetünk be egy buznyákot sem az EU-s kasszába addig, amíg ezt vissza nem vonják. Bayert Zsolt beszéde a budapesti tüntetésen nem volt szerencsés, túl sokat szitkozódott, ami ellenszenvet kelt. Ilyenkor észérveket kell felhozni, mert a baloldal azokat nem tudja kivédeni. Ők nem logikusan gondolkodnak, hanem zsigerből gyűlölködnek, és a kettő nem fér meg egymással.

A szavazatok újraszámolásának eredménye az lett, hogy Karácsony Gergely nyert 46 szavazattal. Karácsony Gergely korábban azt nyilatkozta, hogy bármi is legyen az eredmény, ő akkor is új főpolgármester-választást fog kérni. Most ez a pillanat érkezett el, de kétséges, hogy ő újból meg akarná mérteni magát.

.....

A fociválogatottunk nyitó meccse az EB-n 3:1-es vereséget hozott Svájjal szemben. Már csak a második félidő utolsó negyedétől tudtam követni őket, mert osztálytalálkozó voltam, bekapcsolódásom megkésett. Az elemzések során láttam a gólokat, ami Varga szenzációs reagálását hozva segített szépíteni az eredményen, de a többi gól azért mégis csak fájt a magyar nézőnek. A továbbiakban meg kell szorongatni a német válogatottat. Egyszer már

sikerült olyan eredménnyel küzdeni ellenük, hogy utána kijelentették: ők többet nem akarnak játszani a magyarokkal.

.....

Június 16. Érkezik Orbán Viktor híres ifjúkori beszédének évfordulója Nagy Imre és társainak újratemetésekor. Nevezetes esemény és nevezetes dátum. Orbán Viktor tkp. akkor robbant be a magyar köztudatba. Azóta is ott van mint nevezetes állócsillag a magyarság egén. Sőt mára a világpolitika részévé tette magát, akkora presztízsre tett szert. A legerősebb államok vezetői tekintik magukkal egyenlő partnernek. Az idén találkozott Putyin elnökkel és idelátogatott Hszi Csin Ping kínai elnök is, hogy kinyilvánítsa: Orbán Viktort tekinti a legerősebb vezetőnek, Magyarországot pedig a legfontosabb kereskedelmi partnerének az EU-ban. Az EU-s vezetők (mind amerikai báb) először visszahőköltek, de mára már felocsúdtak és ismét gőzerővel támadják O.V.-t. Ennyi telik tőlük... meg az ész nélküli pénzpazarlás Ukrajna kapcsán. Biden elnök tíz évre szóló szerződést írt alá Zelenszkijjal, de állítólag trükkösek az apróbetűs részek a szerződésben. Ez egyrészt arra utal, hogy önmagát tíz év múlva is változatlan pozícióban véli majd elképzelni, tekintet nélkül arra, hogy a nép mit akar – vele vagy másokkal. Másrészt az utódját tíz évre előre adósságcsapdába csalja, hogy sehogy ne jöhessen jól ki belőle. Gyermeteg elképzelésen alapuló eseményszerűségek, amelyek jó ideje ugyanúgy ismétlődnek, mivel hülyének néznek mindenkit, fantáziájuk az nulla.

2024. június 15.

Hátra van még egy fogorvosi kezelés, utána talán lesz egy kis nyugtom. Rám is fér, mivel közeleg a kánikula, s vele az idei első hőhullám. A héten talán már 35-38 °C is várható.

.....

A világban folyik tovább a háborús uszítás és a vele járó érzelmi hullámok. Még nézni, hallani is borzasztó, mit művel egymással két testvérnép. Közben kétnapos konferencia Svájcban, nulla eredménnyel. Szijjártó Péter is ott volt, de egyelőre nem nagyon hallgattak rá, csak Scholz kancellár jelentette ki, hogy Oroszország nélkül nem lesz eredménye ezeknek a tárgyalásoknak. Csakhogy leesett neki...! Szijjártó Péter felajánlotta, hogy közvetít a két fél között, lévén, hogy egyedül Magyarország tartotta fenn a kommunikációt az oroszokkal az EU-ból.

.....

A gyűlölet a lélek furunkulusa. Minél tovább hagyják kezeletlenül, annál mélyebbre hatol és okoz egyre mélyebb sebeket a lélekben. Aki ebben tobzódik, szinte menthetetlen.

.....

Az írással nem sokat haladtam az elmúlt napokban. Ez érthető is, hiszen most zsúfolt napjaim vannak. Remélem, a fogorvosi kezelés nem lesz fájdalmas!

2024. június 16.

A gőg a butaság és műveletlenség egyértelmű jele. Az a politikai ámokfutás, amit Magyar Péter rendez, nap mint nap leleplezi a rejtegetni való piti titkokat. A politikai kommentálók azt mondják, hogy a pártjának taglétszáma mindössze tizenkilenc embert számlál. Talán túlzás, de mégis van benne valami. Ő az az ember, aki senkivel nem közösködik, szinte magánzóként vitte végig a kampányát. Éppen vidéken, amelynek lakóit ő kegyetlenül lenézi.

Támogatókra lelt azokban, akik „már mindenkiben csalódtak”... Érdekes, hogy a demagógiára hallgatnak a legjobban az emberek, mármint az a fajta ember, aki egyik szélsőségből a másikba képes átállni, amikor nem kap meg valamit, vagy csak nem érti meg az őt célba vevő pártok képviselőit. Vagy nagyon is hallgat a gyűlölködőkre, akik mindig ezt a kicsinyességét használják fel a saját politikai hasznaik megszerzése érdekében.

Nem tudom, csupán tippelek, hogy a Tisza Párt a korábban miépes, majd jobbikossá lett tömeget találta ennyire célba. Pár hazug szólam, ami a magyar hazáról és a hazafiakról szólt, ennyire betömte a száját azoknak a tömegeknek, amelyek épp erre a szövegre voltak vevők. A pesti követőiről inkább az mondható el, hogy bértüntető, akiket pénzért tudnak toborozni. De ami ma derült ki róluk, hogy ti. az interneten keresztül toboroznak lájkolókat, akik lájkonként 3 forintot kapnak, az már a piti felfogásnak és cinizmusnak is a legalja. Így épül fel egy légbőlkapott politikai karrier, amely most talán az EU-ba vezet, de aztán ott is kiismerik, és amennyire öntörvényű és gőgös, az orrára koppinthatnak előbb-utóbb.

Itthon azzal bukik majd meg, hogy az emberek rájönnek, a választások után M.P. már köp rájuk. Bejuttatták az EU-ba, ott folytathatja a Soros-forintokon, dollárokon vett pályáját. Tőle és anyósjelöltjétől még az is kitelik, hogy a választóit is beleépítették egy piramisjátékba. Tőlük, a vidéki szegényektől is tarháltak pénzeket, amit persze nem fognak visszakapni. Legfeljebb 3 Ft/lájk formájában. Már ha azt is kifizetik...

Külföldön meg azzal bukhat, ha előveszi a tőle megszokott cinikus, gőgös modorát, amellyel mindenkit ki szokott borítani. Ha ott is tengelyt akaszt a nagyfőnökökkel, mert ő náluk is okosabb, nagyobb valaki, akinek képzeli magát, s ha aztán nem áll be a neki szánt szavazógép szerepébe, akkor nem lesz hosszú életű a Földön. De az már az ő baja lesz. Hirtelen felfutó földi pálya a legtöbbször nem éppen a zsenialitás jele, hanem annak előjele, hogy ugyanolyan sebességgel fog a mélybe zuhanni. Csak az idejét kell kivárni.

Valahányszor a tévében megjelenik, mindig arra gondolok, hogy szegény családja, volt felesége hogyan élhetik meg ezt a szörnyűséget, amit művel. Hogyan és miből élhet Varga Judit, aki most nem is helyezkedhet el akárhová? Szegény lány...

2024. június 17.

Ma aztán bejelentették, hogy támogatói kívánságára mégis csak megy Brüsszelbe M.P. Mintha nem lett volna előre tudható...

Brüsszelben nem vették tekintetbe a választói akaratot, már ami az ott csak keleti blokknak csúfolt államok választói akaratát illeti. Megtévesztő felvétel Orbán Viktor kézcsókjáról Ursula von der Leyennek. Azt a benyomást kelti, mintha behódolt volna neki, de azt ugyan lesheti a kigyótermészetű politikus asszony. Ha tanácsot kellene adni O.V.-nak, ez lenne: Őrizkedjen a nadrágos asszonyoktól! Mármint azoktól, akik sose hordanak szoknyát, csak nadrágot. Azok a saját férjüket is le akarják verni, olyan szélsőséges komplexusaik vannak. Helyette a politikában és a hatalomban él ki magukat. Ugyanezek férfi(szerű) változata Magyar Péter. Ő meg mindent a nőkön akar leverni. Amióta von der Leyen dirigál az EU-ban, a porosz nevelési elveket próbálja meg érvényesíteni, akár odahaza is, gondolom, a saját családjában. Pedig ma már egy pónit se szabad ütlegelni, nemhogy az embertársait – verbálisan. Ez utóbbi gyakran még jobban fáj, mint a fizikai bántalmazás.

Mai hír. Mark Rutte holland magyargyűlölő politikus megkereste Orbán Viktort és a támogatását kérte NATO-főtitkárrá való kinevezéséhez. O.V. feltétele ennyi volt: be kell tartania azokat a megállapodásokat, amelyeket Jens Stoltenberg jelenlegi főtitkárral kötött a minap. Az egyezség megtörtént. Bennem ugyan ott motoszkálnak a korábbi tapasztalatok figyelmeztetései: a most magyarellenes Weber is csak kihasználta és megválasztása után hátat fordított neki. Ugyanígy von der Leyen is, aki most hevesen támadja a magyar miniszterelnököt és rendre magyarellenes intézkedéseket hoz, pedig ő is Orbán Viktor támogatásával lett EP-elnök. Mára már Giorgia Meloni látványos rajongása is formálissá vált, mivel rendre a héják preferenciáit követi és aszerint szavaz – gyakran Magyarország ellenében. Tudjuk persze, hogy a nagypolitika az más, de nekünk átlagpolgároknak azért szabad az efféle viselkedéstől viszolygni.

.....

Holnap Magyarország-Németország futballmeccs. Minden reményünk és szeretetünk a fiainké. Velük leszünk és támogatjuk őket. A kedvükért még a meccsel párhuzamosan menő koncertről is lemondok, csak sikeresek legyenek. A külföldi sajtó sztárolja Szoboszlai Dominiket és gúnyolódik a viking küllemű Ádám Martinon, aki humorosan fogja fel a kérdést, Marco Rossi viszont idiótáknak nevezte a mémelőket. Mi csendben egyetértünk vele.

.....

Beköszöntött a kánikulai szezon. Mától harmadfokú hőségriasztás van érvényben. Az erkély növényzete egyelőre dús, és remélem, hogy a meleg leszárítja majd a támadó gombákat a petrezselymeimről! A külső ládason már olyan mértékben túlburjánzottak a virágaim, hogy a tátikákat pl. alig látom a hatalmas petúniaerdő között. A kalanchoë is szerényen kivirít közülük a maga élénk korallpiros virágaival, de az ő termete sokkal alacsonyabb a futó virágokénál. Átültettem a pénteken beszerzett campanulát, aminek ugyanazt a helyet szántam, mint a tavalyi társának. Emiatt a borsmentát arrébb telepítettem, egyelőre nem tiltakozik ellene az sem. Virágzik a levendulánk és cseperednek az aprócska petrezselymek is, amiket magról vetettem.

.....

Tegnap értesültem, hogy öreg barátnőm, Magdi néni két éve meghalt. Most értem el a lányát, aki beszámolt szomorú utolsó napjairól a covid-időszakban. 98 éves volt. Elvesztése természetesen fájó, de ugyanakkor tudom, hogy neki odaát már jobb. Megszabadult mindazoktól a szenvedéseitől, amelyek már elviselhetetlenné váltak a számára. Nyugodjon békében és legyen szép élete, bárhol is éljen ezután!

.....

A ventilátorok már hazataláltak, csak még nem üzemeltem be őket. Ma egy pihenőnapot engedélyeztem magamnak, mivel ez az év elég rendes strapával járt. Szinte észre se vettem, és máris elszállt a nap. Most még szeretnék dolgozni egy kicsit félbehagyott műveimen, aztán olvasok egy kicsit a kuckómban.

2024. június 18.

Időközben a ventilátorok is munkába álltak, dögletes a sugárzás odakint. Tegnap viszonylag tűrhető volt a hőmérséklet, csupán 25 °C idebent. Estére sikerült levinni 24-re. A növények egyelőre állják a sarat, az erkélyen már kész dzsungel van. Hatalmasak a hófehér petúniák, de itt-ott a mézfű is mutatja magát. A léggömbvirág és a kalanchoë egyelőre meghúzzák magukat a fölébük magasló petúniarengeteg között. Nekidurálták magukat a lila muskátlik, a veteránok, tegnap kilenc virágos tövet számoltam meg, plusz több bimbósat is. A hatalmas, erőteljes metélőpetrezselymek nem jól bírják az itteni klímát; meggombásodtak és sorra száradnak le a leveleik. A borsmentát is megtámadta valami, vissza kell nyírnom teljesen, hogy meg tudjon újulni.

Idebent pedig egy régi növényem jubilál (már-már antiknak mondható), hiszen akkor vettem a piacon, amikor még J. is csak óvodáskorú volt, tehát harminc-valahány éve. Szinte hihetetlen a szívóssága. Az íróasztalom sarkán kapott helyett, mellőle már több más növény kihalt, jukkapálmák is, amelyek azért voltak ott, hogy a számítógép sugárzását semlegesítsék. Nos, ezt a növényt éppen emiatt elneveztem Fidelissimának, a hűséges kitartásáért. Mikor télen szellőztetek, ő telibe kapja a hideget, nyáron a forró levegőt, a tűző napot is, amikor olyan van. Sokáig át se ültettem, valahogy mindig tiltakozott ellene, ragaszkodott a csúnya szürke cserepéhez. De az már annyira inesztétikus volt, hogy kivontam a forgalomból, helyette kapott egy szép új terrakotta színűt, amit először szomorkodva fogadott, de a vele együtt kapott friss föld megtette a magáét. Egyébként is azért ültettem át, mivel sorra száradtak le a levelei, és attól féltem, hogy valami bántja a tövét. Akkor fedeztem fel, hogy gyönyörű egészséges gumói vannak, amik hagymákra emlékeztetnek, Persze gyanús is volt a párhuzamos levélerezete, ami a hagymásokra jellemző. A nevét nem tudom, a néni nem tudta megmondani, csak amikor rákérdeztem, hogy virágzik-e, akkor blöffölt, mert félt, hogy egyébként nem fogom megvenni.

Nos, a nénike azt lóditotta, hogy rózsaszínű virágai vannak. Sose virágzott. Levéldísznövény lehet, ami nem baj, csak megtévesztő volt az információ. Ha piacon vásárolok, mindig megkérdezem az eladótól, mik a növény igényei (víz, fény, stb.) Régi tapasztalat az is, hogy az eladó olyankor fürkészni kezdi az arcomat, nehogy lemondjak róla, ha sokat kell öntözni. Murisnak találom, hiszen engem éppen azok a növények szeretnek a legjobban, amelyek

vízigényesek. Mindegy, rájuk hagyom. Ha tetszik a virág, úgyis megveszem, aztán vagy alkalmazkodunk egymáshoz, vagy nem. A zöldikék, az anyósnyelvnek csúfolt szanszevieriák pl. nem szeretnek nálunk lakni. A szobapáfrányok sem. Nos, hát a kedves névtelent pár nap óta Fidelissimának nevezem, és gyakran meg is dicsérgetem. Ennyi a jubileum. Egyébként éppen annyi vizet és tápszert kap, mint eddig (guanós tápot, amit a kinti növényeknek is adok, azt mindegyik szereti, most is vadul virágoznak odakint). Azért az egynyáriak esetében ne vonjuk meg a dicséretet a „napvitamintól” sem. Most kapnak eleget.))

2024. június 21.

Ez a hétvége is eltelt. A fociválogatottunk ma nyert a skótok ellen. Drámai mérkőzés Varga súlyos sérülésével, rengeteg cserével mindkét részről, hogy egy tízperces hosszabbítás végén a 100. percben győzzünk. Csoboth Kevin csereként állt be és játszott hatalmasat. Marco Rossi megérdemelten örült. Mi jól imádkoztunk, Isten kegyes volt hozzánk, nem hagyta, hogy megalázzák a magyarságot egy tologatós meccsel, a fiaink pedig megcsinálták! Az elején mintha csak ismerkedett volna egymással a két csapat, sok volt az eladott labda, a magas rúgások, a szabálytalanság is, sok sárga lapot kapott mindkét csapat. Volt egy tizenegyes gyanús helyzet is, de nem kaptuk meg, így sokkal szebb lett a győzelem. Manchesterben ellenünk szurkoltak, ami nem szép, Szoboszlait szidni fogják ezért a győzelemért, de a győztes gól szépségét senki nem vitathatja el. Gulácsi is szépen dolgozott, neki is kijár a dicséret. A csereként beállt Ádám Martin, akit termete és viking külleme miatt sokat gúnyolnak internet-szerte, de ő humorosan veszi, ahogy a békés természetű óriások szokták, le a kalappal előtte ezért! Mint ahogy bravúros védései miatt is, amelyekkel több kemény támadást hárított, miután a skót kapus által „kiütött” Varga helyére beállt a csapatba.

A patak túloldalán is sokan nézhették a meccset, és hatalmasat üvöltöttek a gól láttán. Igaz, este a hangokat még jobban felerősíti a patak, ezért is hallottuk, de lényeg az élmény. Gondolom, a németek is ellenünk drukkoltak von der Leyennel az élen, de az legyen az ő bajuk. Ennyi elégtétel mégis csak volt a német meccsen elszenvedett igazságtalanságokért a magyaroknak. Rossi megérdemel egy fizetésemelést ezek után. A fiaink is dettó.

.....

Von der Leyen most rettentően hajrázik, hogy megkaparintsa a felügyeleti jogot a kohéziós alapok fölött. Mi ehhez nem tudunk drukkolni neki, sőt. Rohamtempóban próbálnak minden elhalámozni a soron következő magyar elnökség előtt. Mi viszont azt kérjük a Jóistentől, hogy ne engedjen további igazságtalanságokat és aljasságokat hatni a magyarság ellen – no, persze mások ellen sem, de nekünk legelsősorban a saját ügyünk a legfontosabb. Más ügyse törődik velünk, legalább mi ne udvariaskodjunk most másokkal. A ránk kiszabott bírság a migránspolitikánk miatt amúgy is vérlázító aljasság.

2024. június 23.

Varga sérülése súlyos, de nem életveszélyes. Több arccsontja eltört, egy darabig ájultan feküdt a gyepon, a német orvoscsapat késlekedett, hogy érte menjen, végül Szoboszlai Dominik ragadta meg a mentőágyat és toltta be a pályára, félretéve minden protokolláris kötöttséget. Nagyon helyesen tette, ezt később orvosok is igazolták. Vargát ma műtik, Csoboth Kevint pedig, aki a nap hőségévé vált, mindenki ünnepli. Marco Rossi nagy felfedezettjei közé tartozik. Gyorsasága miatt döntött mellette a tegnapi meccsen, hogy bevesse a skótok ellen. Körbejárt egy fotó is róla a neten, amelyen még kissrácként ünnepelnek egy gólt Szoboszlai Dominikkal. Kedves kamaszarcok, édesapjuk is focista volt mindkettőnek.

A meccs szinte mindent félresöpört az útból, ma mindenki ezt ünnepli, taglalja, két liberális botrányhős, Juszth László és Geszti Péter ennek kapcsán is csak gyalázkodik. A lelkük rajta, már ha van még nekik, és el nem adták azt is az ördögnek jó pénzen...

Von der Leyen tovább akciózik, és állítólag már meg is kaparintotta magának a kohéziós alapokat, de mivel az egésznek nagyon korrupciósága van, utólag is az orrára lehet koppintani. Tolják a sok pénzt Ukrajnának, amiből az EU-nak semmi haszna nincsen, csupán tetemes veszteségei. Éppen ezért felelősségre kell vonni őt és társait, akik közreműködnek ebben, ez mindannyiunk érdeke.

Közben Magyarország dicséretet kapott Putyin elnöktől, aki Magyarországot emeli ki pozitív példaként a sok ország közül, amelyek nem képesek felfogni, hogy az ő hazájuk érdeke is, hogy legyen béke végre már.

Vélemények pro és kontra, de ez már a bulvár világa, nem érdemel helyet egy irodalmi igényű könyvben, amelynek a következő publicisztika kötetemet is tervezem.

Június is rohamtempóban telik már túl vagyunk a nyári napfordulón, innentől fogva rövidülnek a nappalok, egyelőre szinte észrevehetetlenül. Ma Szent Iván, azaz Szent János napja, a nagy tűzgyújtások és tűzugrások, szerelmi varázslatok ideje. Én pihenés helyett tovább írom a könyveimet. A verseskötet, a Hullámok hátán már majdnem kész, az Üvegvirág c. novelláskötetnek még csak a negyede, de egy újabb publicisztikakötet szerkesztését tervezem ezekben a forró és dögletes sugárzású napokban, amikor nem nagyon ajánlatos kidugni az orromat itthonról.

2024. június 24.

Nos, az eddigi félkész könyvek állása, már ha tömegre, mennyiségre is lehet mérni őket: Hullámok hátán 178 oldal, Üvegvirág 70, Korszakok határán (publicisztikák) 87 oldal. Ahhoz képest, hogy még csak most jött ki a 38. és a 39. kötetem, ez is jelez valamit. Ha mást nem, hát annyit, hogy nem lustálkodom, hanem haladok az írással.

Ma a kisunokám jön vizitbe. Sajnos, mindig csak rövid időre, de igyekeztem előkészíteni rendesen az ebédet. Már csak palacsintát kell sütnöm és levesbetétet készíteni. Grízgaluska vagy csigatészta, majd elvállik, először is alszom rá egy kicsit. Ha felkelek, tudni fogom.

A focicsapatunk végül is nem jutott tovább az EB-n, mert a többi csapat eredménye kedvezőtlen volt a számunkra. Még a portugálok is kikaptak a grúzoktól, ami eléggé botrányos,

lévén, hogy Európa-bajnok csapatot vertek meg. Mi azért szeretettel kísérjük tovább a fiaink fejlődését. Másoknak többnyire összevásárolt játékosokkal sikerül mindig villogniuk, nekünk meg szinte teljesen magyar a csapatunk. A szerencse meg ilyen.

2024. június 26.

A fociválogatottunk kiesése (vagy kiejtése) az EB-ről vegyes visszhangot váltott ki. Marco Rossi csalódott (mi is), de attól az élet még folytatódik, senki nem fog a kardjába dőlni. Ősztől a Nemzetek Ligáján harcolhatnak tovább a fiaink. A portugálok lanyha játéka, sőt szándékos kikapása, ahogy mondják, döntötte el a sorsunkat. Állítólag ők választották a szlovénokat, hogy majd velük játszanak később, s így pedig könnyebben fogják kiejteni a csoportjukból. Ha így lesz, csúnya győzelem lesz, érdemek híján, pusztán rutinból és számításból. Végülis lehet számítnak lenni a sportban és a szerelemben is, csak mindez csúnyán fog mutatni, az „elkövető” csupán a saját jellemtelenségét bizonyítja általa.

.....

Ugyanez a foul play folyik az EU-ban is, ahol észveszejtő sebességgel akarják lezavarni mindazt a disznóságot, amit bele tudnak suszterolni abba a pár napba, ami még hátra van a magyar elnökségig, azaz július 1-ig. Von der Leyen maradna az EB elnöke, mivel a tárgyalásokból mindenkit kihagytak, csak hárompárti egyeztetés volt róla. Orbán Viktor nem támogatja ezt a jelölést, ami nem is csoda, annyit szemétkedett vele a hideg tekintetű porosz szemléletű asszony, aki többek között a Pfizer-botrányáról híresült el. Nagyon nem szeretem, amikor ravaszkan mosolyog, mert olyankor mindig valami aljasságot követtek el ellenünk. Nem fogják fel, hogy magyargyűlölőnek lenni is szintisza rasszizmus és a hitleri kort idézi.

.....

Hajnalonta énekel a sárgarigó is. Nemrégén csatlakozott az itteni madárkórushoz, de lehet, hogy csak én nem figyeltem fel rá eddig. Ami furcsa, hiszen minden madárbarátunkat várom tavasszal nagy szívrepesve. Tegnap felfedeztem egy csomó kismadarat a cédrusunkon. Még álmos voltam, nem láttam rendesen őket, de amikor elhúztam a függönyt, megláttam, hogy egy csapat tengelice szedeget valamit onnan, és egy jó pár cinege is van köztük. Boldog viszontlátás! Tél óta nem láttam őket. Ha bogaras lenne a fa, akkor szerencsés a látvány, mert így védik a kártevőktől.

.....

Egy TV-hír. Gyönyörűen felújították Geszten a Tisza-kastélyt, azt megelőzően pedig a geszti református templomot is. Csodaszép látvány, csak csúf a gondolat, hogy a Tisza Párt ronda asszociációkat kelt botrányos közszereplésével. Meg kellene vonni tőlük ezt a történelmi nevet, amit persze mozaikszóként értelmeznek, de Tisza István neve mégis csak védett név, nem volna szabad ilyen csúfosan visszaélni vele.

.....

Ma bejelentették, hogy sürgősen megkezdik a tárgyalást Ukrajnával, azaz Zelenszkijjal az EU-s csatlakozásáról. Arcátlanul nyomul mindenhová, ma ismét lefotóztatta magát, amint nagyban tárgyal Orbán Viktorral. Egyáltalán mindenhová nyomul és mindenkitől pénzt és fegyvereket követel. A testbeszéd ismét az, amit Argentínában is láthattunk, amikor szintén utánarohant mindenkinek, akivel együtt mutatkozhatna, azaz minden nagy világtalálkozóra. A képen Orbán Viktor nagyban magyaráz valamit (nyilván, hogy nem támogatja a csatlakozásukat), Zelenszkij pedig kétségbeesett arccal figyel és megpróbálja megragadni O.V. karját. Le kell szállnia a magas lóról. Már elmúlt az az idő, amikor mindenkinek füttyögetve magához rendelt állam- és kormányfőket, hogy menjenek utána Ukrajnába, ahol rendszerint volt valami kamu légiriadó, ami elől óvóhelyre vonultak. Novák Katalin is elkövette azt a hibát, hogy elment tárgyalni vele.

Zelenszkij megjelenése rettentően topis. Óriási kontraszt ez a feleségéhez képest, aki viszont első divat szerint öltözik. Nem is úgy néznek ki, mint akiknek van még közük egymáshoz. Ez az „első divat” bennem furcsa asszociációkat kelt. A rettentő bő nadrágok, amelyek rálógnak a cipőre, 60-as évekbeli divat voltak. Most ugyanehhez egy nagyon bő blézert hordanak, ami eléggé snassz kinézetű. Olyan, mintha a bátyjuktól örökölték volna annak a kinőtt öltönyét. A túl hosszú nadrág egyébként kényelmetlen viselet. Ennek enyhébb változata, a trapéz nadrág is az volt. Susog és lobog a szélben, verdesi az ember lába szárát, a cipőre bukó nadrág pedig akadályozhatja a normális lépéseket. Zelenszkijné, amikor Párizsba érkezett és kiszállt az őket szállító autóból, rálépett a lobogó nadrágja szélére, még a szövet reccsenését is hallani lehetett. Az ilyen nadrágot el lehet képzelni, hogy néz ki esős időben, amikor belelóg minden pocsolába is... A mi tinédzserkorunkban évente váltottunk divatot, és a nem praktikus dolgokat hamar elhagytunk, de a mostani korban, amikor minden hülyeséghez váltig ragaszkodnak, még ez se várható. Minden divat legalább tíz évig tart. A 60-as évek trendje szerint romantikus felsők illettek az ilyen viselethez is. Csipkék, zsabók, ujjfodrok, sonkaújj, díszes gombok, minden szépen dekorált volt. Ma ugyanez lecsupaszított, primitív, de nem szabad így nevezni, hanem minimalistának kell mondani. Nos, hát a lényeg mégis csak ez: primitívség, utáncat, semmi innovatív nincsen benne. Valaki fellapozta a 60-as évekbeli divatlapokat és most új divatként adja el.

2024. június 27.

Kis kihagyás után jegyzetek kicsit ismét. A gépemmel volt megint baj, ma tért haza a technikustól. Közben nem tudtam dolgozni a félbehagyott munkáimon, csak „megolvasni” őket. Igaz, annak nem sok értelme volt, mert nem tudtam belejavítani a szövegekbe, így az észlelt hibák egyelőre benne maradtak a fájlokban. Nem sok, de annyi se kellene.

Elkezdődött Magyarország rotációs elnöksége az EU-ban. Előtte von der Leyenék mindent elkövettek, hogy ne hagyjanak mozgásteret Orbán Viktornak, de ő mindjárt hivatalba lépésének, azaz átmeneti elnökségének második napján Kijevbe ment, ahol tárgyalta Zelenszkij elnökkel az európai békéről. Ma ő uralta az egész világ sajtófigyelmét.

Ezt megelőzőleg bejelentették a patrióta frakció megalakulását ezen a hétvégén. Ebben Magyarország mellett részt vesz Csehország legerősebb pártja, az ANO és az osztrák Szabadságpárt. az alapítók tehát: Orbán Viktor, Andrej Babis és Herbert Kickl. Máris

csatlakozott a portugál Chega párt és többen jelezték csatlakozási szándékukat. Akár a legerősebb pártszövetség is létrejöhet hamarosan. Rövid a határidő, július 4. A hivatalos bejelentés időpontja július 8., míg az EP hivatalos bejelentési határideje július 16. Lehetséges csatlakozók még az olasz Lega (Matteo Salvini pártja), egy holland, egy spanyol egy észt konzervatív párt, Robert Fico pártja és felmerült a nagy befutó, Marine Le Pen pártja is, amely a francia választások favoritja. Az első fordulót fölényesen nyerték, a második fordulóra várható, hogy az egész európai baloldal összefog ellenük.

.....

Marco Rossi mesteredző az EB-ből való kiesés után rögtön Olaszországba utazott. Mindenki találgat, biztosat senki nem tud, mellette szülő tüntetést is szerveztek Budapesten. Kár volna megvárni tőle, igen értékes munkát végzett a magyar csapattal.

.....

Brüsszelben egy nagyon szép Magyar Házat adtak át, amely a jelenlegi magyar uniós elnökség székháza lesz a következő fél év során. Egy áron aluli vétellel szerezték meg, szépen felújították és már funkcionál is.

.....

A szégyenletes bundaszagú meccsek után elvesztettem minden érdeklődésemet a futball EB iránt. Azóta nem nézem a meccseket, az eredmények alakulásáról csak a hírekből értesülök. Már a rajtunk gúnyolódó románok is kiestek, a szemtelen portugálok viszont továbbjutottak. Cristiano Ronaldo az elpuskázott tizenegyes után zokogott. Mindenki tudja, milyen hisztérikus, már-már férfiatlan viselkedésű, ez különösen visszataszító magaviselet. Csak annyit mondhatunk: Isten nem ver bottal...

.....

Újabb szárazság után heves viharok kíséretében érkezett egy hidegfront, ami kellemesen lehűtötte a levegőt, sőt éjszaka még olyan hideg is van, hogy becsuktam az ablakot éjszakára. Kizárólag azért, mert nem szeretnék még jobban megfázni. A mandulám érzékenykedik és nem szeretném elszalasztani Viki látogatását emiatt. Egyelőre bevettem a fokhagymát és a mézet ellene. A front igen fárasztó, G.-t is megviseli, ma ő hozta-vitte a laptopomat a technikushoz, aki szokása szerint nem akarta érteni a probléma lényegét, de végül csak elboldogultunk egymással. Az Office újratöltve, most már nem zár ki engem magából a gépem·))

No, mindegy, fő, hogy a gépem megjavult s holnaptól akár folytathatom az alkotást is. Megint sok a félkész dolgom, legalább egy részének a végére kell járnom.

2024. július 2.

Az egész világ Orbán Viktor tegnapi kijeji útjáról beszél, cikkezik, vitatkozik. Nagy húzás volt, kiváló Auftakt a soros elnökséghez. Mármint a Patrióta Frakció bejelentése után. Hamarosan be kell jelenteni hivatalosan is, és csak remélni tudjuk, hogy ezúttal nemcsak olyan folyosói odasúgás és hátbaveregetések lesznek a hangzatos ígéretek. Megpróbálják ugyan kijátszani

Orbán Viktort és Giorgia Melonit egymás ellen, de ez se húzódik sokáig már, éppen a szoros határidők miatt. Holland, belgiumi flamand, észt, spanyol, olasz, lengyel, szlovák, ciprusi és még több ország képviselői jelentették be csatlakozási szándékukat, de a legnagyobb várományos a Marine Le Pen csoportja lesz, feltehetőleg a népesebb képviselői csoport miatt, amely csatlakozni kíván a patrióta csapathoz. A névválasztás remek, ennek hagyománya van. Mester sakkhúzás volt, elegáns nyitánnyal, le a kalappal előtte. Egyúttal a titkosszolgálat remek munkája miatt is, hogy ennyire titokban tudták tartani és tökéletesen kiviteleztek. Orbán Viktor röviden és tömören foglalta össze a lényeget: 2100 kilométer, 10 benzinkút, 3 óra tárgyalás. Az idézet és a számok nem szószerintiek, most ilyen későn hajnalban nem tudnám pontosan felidézni, és nem is ez a lényeg, hanem hogy ilyen villámcsapásszerűen lebonyolították. Nem bízták a cserfes sajtóra, jól tették, Azóta már rég elbulvárosították volna ezt is, ahogy a legtöbb napihírt szokták...

Most Melonit próbálják kijátszani Orbán Viktorral szemben, de mit szólunk ehhez... megérdemelnének egy susztermattot.))

2024. július 3.

A kijezi vizitet most megpróbálják sikertelenné magyarázni. Az egész világsajtó ezen csámcsog, vele párhuzamosan meg a honi sajtó a Magyar Péter botrányos viselkedésén. A kettő persze nem említhető egy lapon, hiszen Orbán Viktor magas kaliberű és kiváló intellektusú ember. Az ellenoldalon meg évtizedek óta csak buta és jelentéktelen emberek oldalognak és sunnyognak – mindig az éppen aktuális „gazdi” parancsaira várva. Mit várva! Lesve, behódoló alattvalói pózban, és soha el nem szégyellve magukat.

A miniszterelnöki vizit amilyen titkos volt, olyan nagy hullámokat kavart. Mindenki az okokat firtatja, a baloldal a sikerességét vitatja, mert még nem tett le arról, hogy egy szenilis vénember alattvalója legyen további négy évig. Amerikában a nép már szinte követeli, hogy Biden elnököt cseréljék le valaki alkalmasabbra, de egyelőre nem mutatkozik erre szándék. Biden akarata ellenére nem tehetnek semmit, pedig az előválasztást Trump nyerte.

A saját választásunkat már kihevertük, de előttünk még az amerikai választás, amely természetesen hatással lesz ránk, európaiakra is. Szóval heves lesz a nyár, aminek még csak egy hónapja telt el. Igaz, mint magánember, nem is nagyon vágyom arra, hogy máris túl legyünk rajta, hiszen a szép idő áldásait is szeretném még élvezni, és jó volna, ha a virágaim is ki tudnának fejlődni.

A mai hírek szerint Angliában nagyot buktak a konzervatívok, teljesen új fordulat várható. Franciaországban ezen a hétvégén lesz a választások második fordulója. A franciák tömegesen léptetik vissza jelöltjeiket, csak hogy Marine Le Pen ne tudjon győzni. Az EU vezetősége, amely szélsőben választotta újra önmagát, nehogy a szuverenisták labdába tudjanak érni, most fél és kapkodó intézkedéseket hoz.

.....

A futball EB első nyolc csapatába szinte csupa volt gyarmattartó nagyhatalom jutott be. Mintha direkt valami futballmatek alapján dőlt volna el a többiek sorsa. Svájc az egyetlen kivétel, ők nem igáztak le senkit, sőt Tell Vilmos révén komoly respektre tettek szert. Igaz, nekik meg a bankjaik zsebelték ki a fél világot, szóval mégse lógnak ki annyira a sorból. A grúzok meg, akik a sor végéről mégis – a focimatek segítségével előbbre jutottak, bennünket kiejtve, utóbb becsületrendet kaptak, olvasom a hírek között. Vajon a franciáktól kapták vagy odahaza a sajátjaiktól? Mindenképpen nekünk is szól az oldalvágás, mivel éppen a magyarok kiejtéséért jutalmazták őket ilyen magas kitüntetéssel (30 ezüsttel?). Szóval már a grúzok is ellenünk hangolódtak, holott éppen Magyarország támogatja az EU-s csatlakozásukat, kiállva mellettük. Sok hálátlan reakciót tudnánk idézni ezek mellett, de fölösleges, mivel a káröröm a ronda érzések közé tartozik, utóbb pedig vissza fog ütni nekik. A khárma törvénye szerint ennyi kijár majd nekik is.

.....

Mindenki lélegzetvisszafojtva várja a következő választási eredményeket, valamint azt is, hogy Orbán Viktor bejelentse, mely országok csatlakoztak még a Patrióta Frakcióhoz. No, ennyit még kivárunk.

Az angol választási eredmény várható volt, annyira lejárátták már magukat a konzervatívok a szigetországban. Furcsa, hogy ellentétes irányban mozgolódnak, mint a kontinens, amelyről ők mindig is elhatárolódtak, érzelmileg legalább is. Európában hódít a konzervatív szemlélet, amit lehet illiberálisnak vagy szuverenistának nevezni, újabban patriótának, ami remek névválasztás, a britek ugyanennek hátat fordítanak, bár ki tudja, mit hogyan értelmeznek ők ezzel a fordított logikával.

Az egyik lengyel politikus azt nyilatkozta rólunk, magyarokról, hogy érdekes módon mindig rosszul választunk, minden tehetségünk ellenére. Ami az ukrajnai háborút illeti, ők állnak a helytelen oldalon, mivel a halál és öldöklés kultuszát segítenek éltetni az elvakult sorosistáknak. Nem veszik észre, hogy csak megvezetik őket, és a sok szép ígéret ellenére nekik nem szánnak semmit. Még akkor sem, ha a területükre atomfegyvereket engednek telepíteni. Abban a háborúban mindenki proxy, a koncon pedig a legnagyobb fenevadak fognak osztozkodni. Ők viszont senkivel nem osztozkodnak, legfeljebb pár nagy pofont osztanak ki azoknak, akik bele akarják ártani magukat az ő birtokvitáikba. Nekünk is meglebegtették Kárpátalját, mármint hogy vissza is kaphatnánk, de pár szélsőséges forrófejű kivételével senki nem ugrott rá a lehetőségre. Az ok egyszerű: a Pax Hungarica megőrzése, miközben mindenki háborút kiált. A lengyeleknek valószínűleg odaígérték a régi lengyel területeket, amelyek fölött Zelenskij már régen nem rendelkezik. Ott minden el van adva, ki van árusítva, hogy még túlvilági életében is elborzasszam szegény jó Deme professzor urat ezzel a germanizmussal.

Van valami, amit én ennek a háborúnak a kezdete óta nem értek. Miért adták fel semleges státuszukat olyan békés korszakot maguk mögött tudó országok, mint Finnország, Svédország, hogy állig felfegyverkezzenek? Ha van valami, amit a saját hazámnak szívből kívánhatnék, az éppen a semlegesség lenne. Az mindig megadja az önálló döntés lehetőségét, ahelyett, hogy alá lenne rendelve egy szuverén ország a mások akaratának. Nekünk épp abból volt elégünk évszázadokon át, hogy mindenünk, még a saját hadseregünk is alá volt vetve más országok

kretén katonai vezetése akaratának. Aki nem akar semleges, független és szabad lenni, annak baj van a pszichéjével.

.....

Ma Amerikából jelentkezett Kiss Rajmund, ahol elég lelkesen vett részt a mai ünnepségeken. Ő azon lelkesedhetett fel, hogy az ottani választási előzetes nekünk kedvező az eddigiekben. Hát bízunk mi is a kedvező szélben, amely a vitorláinkba kapott mostanában, úgy tűnik.

.....

2024. július 4.

A kijevei útja után újabb meglepetést okozott Orbán Viktor, aki Moszkvába látogatott. Három órán át tárgyalt tárgyalta Putyin elnökkel, erről az EU-ban is be fog számolni. Az EU részéről folyamatosan támadják ezért, úgy tűnik, hogy félnek tőle és az egyre bővülő frakciójától. Egyes elemzők szerint Európa jövőjét négy ország fogja meghatározni: Németország, Franciaország, Olaszország és Magyarország. Ennyit tesz a jó diplomácia. Még mi is, akik évtizedek óta jól ismerjük, meglepődünk ennyi találékonyság, leleményesség, ügyes diplomácia és hibátlan szervezés láttán. A mai napon jelentette be a Patrióta Frakcióhoz való csatlakozását a spanyol Vox párt, vezetője Santiago Abascal és Geert Wilders, a holland Szabadságpárt vezetője. Már belépett a portugál Chega párt is, szóval eddig hatpárti szövetség jött létre. Az olaszok egy része puccskísérlettel vádolja Orbán Viktort, ami butaság. Hivatalosan bejelentette egy új frakció megalapítását, amihez joga van. Mi ebben a puccs?

Sokkal inkább puccsnak nevezhető az a rohanvást megválasztott Európa Tanács vezetőség, amely ismét Ursula von der Leyent tette meg vezetővé, meg se várva a többi tagállamot a szavazással. Tehát antidemokratikus akcióról volt szó, ez sokkal inkább tekinthető afféle „száraz” puccskísérletnek.

Marine Le Pent is támadják Macronék, mert féltik a hatamukat. Franciaországban minden jóslat szerint káosz várható, ami nem lesz jó hatással a közelgő nyári olimpiára sem. A Szajnárt képtelenek megtisztítani, még rengeteg kutyaszőr segítségével sem. Egyre erősebb náluk a terrorfenyegetés, a sok muzulmán bevándorló nem is titkolja, mennyire gyűlöli őket. Le Pen pártja is nagyon megerősödött, ha a baloldal el nem bukhatja, hamarosan női elnöke lehet Franciaországnak.

Giorgia Meloni sértődöttnek tűnik, mivel Orbán Viktor frakciója egyre többeknek lesz szimpatikus, szóval még több csatlakozó várható. Mikor nemrégén Olaszországban tárgyaltak, Meloni fölényesnek tűnt, mármint úgy vélte, ő kerekedik felül a saját EU-s frakciójával. Az általa egykor példaképének tekintett Orbán Viktor viszont az elmúlt öt nap alatt leiskolázta „sweet Giorgiát”. Előbb fölényes volt, most féltékeny. Ő ügyesebbnek vélte magát, amiért simulékonyabbnak mutatkozott az EU-s vezetőkkel, sőt még a szenilis Bidennel is. A puszipolitika előbb bevált, így lett ő a „bezzeg” szereplő az EU-ban, ám a von der Leyennel való összepuszipilkodás semmit nem hozott neki a konyhára. Őt csak ki akarták játszani Orbán Viktor ellen, majd amikor az osztozkodásra került sor, mindenből kihagyták. Idézhetnék neki Szondi két apródját is, hogyan hálálta meg Ali pasa az árulónak, amit Drégely és Szondi ellen tett, de

minek? Majd rájön, annál is inkább, mivel van egy egyszavas olasz intelem: „Capirai” (Majd megérted, rá fogsz jönni).

A globális sajtó tele van vegyesen elismerő és fanyalgó cikkekkkel. Egy futball párhuzam: ahogy Ádám Martin elhomályosította még a világsztár Lionel Messi képét is az EU-s szereplésével és a kommentek humoros felfogásával, most Orbán Viktor söpörte le Magyar Pétert a politikai palettáról ezzel a mostani világszereplésével. Mi eddig is tudtuk, hogy régóta világpolitikai szereplővé érett, igazi államférfi, csak még a világ közvéleményének is rá kell ébrednie, mekkora nagyságról van szó.

.....

A foci EB eseményei a mai napon. A németeket kiejtették a spanyolok, a portugálokat pedig a franciák. Szűkül a kör, de a végén mégis csak lehull a lepel. Isten nem ver bottal. A matekozással érvényesülni akaró Ronaldóékra lesújtott a végzet. A futballban is érvényesülnie kellene a fair play szabályainak. Aki tisztességtelen, az ne csodálkozzék, ha ugyanezt kapja vissza másoktól. Ugyanez érvényes a németekre, akik undorítóan nagyképpően lekezelték a mi fiaiankat. Nekik meg azzal kellett szembesülniük, milyen érzés az, amikor a bíró igazságtalanul ítél, de senki nem bírálhatja felül a döntéseit. A török csapat megverte most az osztrákokat, akik nem szívesen fogadták be őket annak idején, csak mert az osztrákok nem vállaltak el olyan piszkos munkákat, mint az utcasöprés, kukázás vagy a szállodai segédmunkák. Eltűrték őket, de soha senki nem fogadta be őket, maradt a hideg-rideg kapcsolat a két etnikum között. A törökök valóságos örömmámorban úsztak, hogy egykori gyarmatosítóikat így meg tudták alázni. Igaz, a törököknek is van mit megbocsátani, már ha bocsánatot kértek volna Magyarország tönkretételéért, valamint az egész Balkán elbalkánosításáért. Hogy őket ki győzi le, az is rövidesen eldől. Az isteni igazságtételért az ő esetükben maga a Fennvaló felel.

.....

A másik politikai nagyhír az, hogy megbukott Rishi Sunak brit miniszterelnök és a konzervatívok, ami várható volt. Utódja, a munkáspárti Keir Starmer már be is vonult a Downing Streetre a feleségével. „Meghalt a király, éljen a király!”, mondhatjuk erre, de minek csúfondároskodjunk? Meg hát a miniszterelnököket csak nem lehet királynak nevezni.

Orbán Viktor moszkvai tárgyalása után továbbrepült a türk konferenciára. Nagyon sűrített programja van.

2024. július 5.

A türk konferencián Orbán Viktor találkozott az üzbég elnökkel is, tárgyaltak. Feltehetően energetikai kérdések is voltak a fókuszban. A baloldal hevesen kritizálja itthon is, az EU-ban is, a legtöbbjüknek azonban egyszerűen csak leesett az álla. Eddig nem vették észre, mennyire tehetséges a miniszterelnökünk, mert csak a világsajtó és a honi baloldal pocskondiázására hallgattak. Most láthatják élőben, mire képes.

Ma a nyolcadik párt csatlakozott a Patrióta frakcióhoz, amelynek neve, ha még nem is véglegesen: Patriots for Europe. A belgiumi flamand párt neve: Vlaams Belang, vezetőjük Tom

Van Grieken. Ezt megelőzően tegnap egy dán párt jelezte hetedikként csatlakozási szándékát, a Dán Néppárt, vezetőjük Anders Vistisen. Azt hiszem, azért akkora a figyelem, mert eddig csak a rágalmakat ismerték, a valóságra oda se figyeltek. A program eléggé egyértelmű: békét akarunk a háborús pusztítások helyett. Kár, hogy nem használják az általam felvetett egyszerű gondolatot: azért akarunk békét, mert fejlődés csak békében van. A fejlődés lehetőségét pedig ugyan ki vetné el? A német AfD is kifejezte szimpátiáját a Patrióták iránt, de még nem tudni, milyen lehetőséget rejt ez, mivel eddig csak azt hallottuk róluk, hogy szélsőségesek. Persze ez is a tipikus vádak és rágalmak közé tartozik. **A politikában a nácizás, fasisztázás, szélsőségesítés voltaképpen nem egyéb, mint közönséges anyázás.** Igen silány, alacsonyrendű gondolkodásra vall ez. A politikai baloldal mindenhol a világon ostoba és fantáziátlan. Csak már rég bevált, ám elkoptatott sémákat használ, mégis azt képzelik, hogy azok majd éppen az ő kezük alatt fognak beválni. Hatszázegyedszer is ugyanazzal a hatszázszor már elbukott ötlettel próbálkozni... olyan eredeti, akárha a 601-es Trabantot akarnák versenyeztetni egy Jaguárral.

.....

Hőségriadó van érvényben, de szerencsére még nem éreztük. Tegnap éjjel kifejezetten hűvös volt, így a lakás se melegedett túl. Ma még ventilátorozni se kellett, sötétíteni is csak délutántól, mert fátyolfelhős volt az ég és nem tűzött túl erősen a nap.

.....

A ragyogó Auftakt után következik Magyarország második hete az EU élén. Orbán Viktor meglepetésként jelezte előre, amit be fog jelenteni. Eddig hét pártról és negyvenhét képviselőről tudunk, talán ezek száma fog még tovább emelkedni. Már így is meghaladták a kötelező minimumot, ami a frakcióalapításhoz szükséges. De addig is van még egy vasárnapunk, amíg felkészülhetünk erre a hírre.

2024. július 6.

Ma Kínában tárgyalt Orbán Viktor, ahol az elnök, Hszi Csin Ping fogadta igen szívélyesen. Békemisszió a neve ennek az akciónak, amellyel alaposan meglepte az egész világot. A német közönség már gyűjti a szavazatokat, hogy Nobel békedíjra javasolják. A legtöbben arra szavaztak, hogy Orbán Viktor nem díjakra hajt, hanem a béke lehetőségét akarja megteremteni.

Holnap Washington lesz a következő állomás, a NATO gyűlésezik három napon át. Mindenki azt találgatja, hogy fog-e találkozni Biden elnökkel, amire csak azt a sejtelmes választ kapták az újságírók, hogy ott éppen nehéz lenne elkerülnie Bident. Hogy Trumppal tárgyal-e, arra se válaszolt egyértelműen.

Ennek a misszióknak épp az volt a lényege, amit sokan kifogásoltak rajta a baloldalon: ti. hogy teljes titoktartás övezte. A legtöbb, amit tehettek érte, az volt, hogy mindenki lakatot tett a szájára és az újságírók nagy része csak utóbb tudta meg. Mivel már a komolynak mondott

újságírás is elbulvárosodott, csak ostoba pletykákat gyártottak volna belőle, ami senkinek nem hiányzik.

Moszkvában is, Pekingben is komoly dicséreteket kapott Orbán Viktor, és ahogy közben nő és terebélyesedik a Patrióták frakciója, már a baloldaltól is kap pozitív értékeléseket.

A mai csatlakozók Marine Le Pen pártja és Matteo Salvini a Liga élén. Már nyolcvan fölött van a frakció létszáma. A magyar Kereszténydemokrata Párt is csatlakozott, kilépve a Néppártból, amely még tovább csappanhat létszámában.

.....

Egy kedves elszólás egy tévébeszélgetésben. Georg Spöttle titkosszolgálati szakértő freudi elszólása: a lengyel elnök nevét angolosan ejtette ki (Danold Taszk-). Meg is érdemli Donald Tusk, aki ezentúl most már lehet akár agyareembernek is nevezni, hiszen 'tusk' agyarat jelent angolul. Illik az egyéniségéhez, amellyel durva kirohanásokat szokott intézni pl. Magyarország ellen is. Nem beszélve arról, amit a saját ellenzékével művelt, rögtön hatalomra kerülése után durván (agyarasan) pacifikálta a lengyel népet, mindjárt dicshimnuszokat kezdtek zengeni róla nyugaton. Azt követően pedig Lengyelország megkapta az addig visszatartott uniós pénzeket. A jogállamiság rendben volt, attól a pillanattól fogva, hogy Tusk szétverte a lengyel ellenzékét, bebörtönöztetett számos embert politikai nézetei miatt. Szóval nyugaton most ez a demokrácia etalonja, ez az agyarral való nekirontás mindennek és mindenkinek, akinek nem tetszik a fizimiskája. Von der Leyenre hajaz az ilyen demokrácia...

.....

Jens Stoltenberg, a NATO főtitkára furcsa kijelentést tett (vagy csak rosszul fordították?): „Ukrajna fennmaradása a jövőbeli NATO-tagság előfeltétele.”

Döbbenetes kijelentés. Ezek szerint már arra bázíroznak, hogy katonailag, politikailag vagy földrajzilag megsemmisül?! Megáll az ész...

2024. július 8-9

Ma folytatódott a békemisszió, melynek keretben Washingtonban tárgyal Orbán Viktor. Közben támadásba lendült a globális sajtó. A kezdeti hüledezések után már a rosszindulatú kritikák özöne is beindult. A világ közvéleménye azonban egyetért Orbán Viktorral, ti. hogy tűzszünet kell s aztán béke.

Ukrajnában dróntámadás ért egy gyermekkorházat, aminek következtében az összeomlott. Látványos oda-vissza mutogatás az oroszok és az ukránok között. Az ukrán fél azt állítja, hogy az oroszok szándékosan lönek civil célpontokra, míg az oroszok ezt tagadják. Az oroszok szerint az ukrán légvédelem rakétája tévedt el, ugyanúgy, ahogyan tavaly Lengyelországban is. Akkor egy ukrán rakéta tévedt lengyel területre, ahol egy farmon két embert megölt. Most egy csomó gyereket. Mivel Zelenszkij showman, még azt se lehet kizárni, hogy a NATO ülése előtt akarta megint felhívni magára a figyelmet egy újabb látványelemmel. Talán még a szándékosságot se lehet kizárni emiatt.

.....

Biden elnök visszaléptetéséről tárgyalnak a demokraták, miután az elnök nem akar visszalépni. Eléggyé kutyaszorítóban vannak, de hát ők akarták ezt a demens, szerencsétlen öregembert még mindig a hatalomban tartani és ott bábként mozgatni. Lassan már olyan lesz ez a história, mint a törökök látszatakciója 1526-ban az elhalálozott Szulejmán császár hullájának kiültetése a csatatér fölötti dombra...

2024. július 9.

A világ még mindig emészti Orbán Viktor békemisszióját. A NATO-csúcson is ő vitte a pálmát ezzel a felvetésével. A baloldal szokványos fröcsögései idehaza és külföldön egyaránt, persze a globálsajtó irányítása alatt. Egyebet se tudnak, csak fanyalogni és mocskolódni. Többen melléálltak viszont, mint Giorgia Meloni és Emmanuel Macron, mindketten Magyarország szuverenitására hivatkozva, ami természetes kellene, hogy legyen a magát oly nagyra tartó Európában.

Az alapállás ez volt: mikor a miniszterelnök Ukrajnába látogatott, akkor ujjongtak hozzá: végre! Aztán mikor továbbutazott keletre, akkor már a döbbenet és a durva kritikák kezdtek el jönni. Oroszország és Kína után már felerősödött a huhogás, most pedig teljes a hangzavar, akár egy felbolydult tyúkudvarban. Habár kimondottan arra törekszenek a Néppárt és a többi baloldali formáció részéről, hogy Orbán Viktort elszigeteljék, mégis visszafelé hat a dolog. Minél többet szidják, annál népszerűbb már nyugaton is. A választók között persze, mert a politikusok még csak kevesen mernek kiállni mellette. Orosz részről bátornak nevezték, Robert Fico is dicsérte a békemissziót. Ez utóbbi nemrég közölte, hogy nem csatlakozik a Patriótákhoz, mert nem mindenben ért egyet velük. Gondolom, a vegyes összetétel zavarja a szlovák elnököt, mert ő szocdemnek vallja magát és pártját. Mások köreiben viszont egyre népszerűbb a Patrióták Európáért frakció, pedig még csak nagyjából két hét telt el a megalakulásuk óta. Jelenleg a harmadik legnagyobb frakció lesz az unióban. Ha még terebélyesebbnek lehet majd mondani, akkor fog csak „reszketni méltóztatni” az önjelölt EU-s vezetőség, amely senkivel nem akar osztozkodni a hatalmon. A választói akarat őket semmiképpen nem kíséri, csak a hatalmas egójuk.

.....

Ma csúnya hírek érkeztek Amerikából. Választási kampánya során rálöttek Donald Trumpra. A fülét találta el a merénylő, látványosan vérzett, de azt kommunikálták, hogy jól van D.T. A lövöldözött agyonlőtték hatósági részről, további hír nincsen róla. D. Trumpot a biztonsági őrök menekítették le a színpadról vérző fejjel. Egyre durvább a kampány, de ezzel csak növelik a népszerűségét a volt elnöknek.

.....

Újabb pengeváltás az oroszok és a németek között. Németországba nagy hatótávolságú rakétákat akar telepíteni a NATO. Orosz részről azzal reagáltak rá, hogy akkor Németország is célponttá válik. Ezeket a rakétákat ugyanis az ukrán területek támadására (védelmére?)

tennék oda. A világ, mármint annak vezető politikusai egyre jobban meg vannak vadulva. Az örültek házába kellene zárni őket, hogy ne tudjanak többet ártani a Földnek.

.....

Alex Soros eljegyzett egy hithű muzulmán nőt, aki Hillary Clinton asszisztense volt, vagy talán még most is az. Azt nemigen lehet feltételezni, hogy a homoszexuális A. Soros hirtelen megváltozott volna, sokkal inkább azt, hogy ez egy újabb vagyon- és hatalomkoncentráció akar lenni. Amikor Hillary Clinton megszólal, részéről mindig a legvadabb hatalom körüli csámcsogásról van szó, ami túlon túl gusztustalan. Mindig a levitézlett szereplők hisznek a legjobban magukban, hogy majd ők bezzeg... Pedig mindig ugyanazt a lejárt, recsegő lemezt ismétlik.

Itthoni futtatottjuk, Magyar Péter is kezd megmutatkozni igazi valójában. Nemrégén feljelentették, mert egy nőt zaklatott és szexuálisan kényszerített – a nő vallomása szerint. Most hétvégén pedig csekély számú érdeklődő jelent meg, mikor kampányolni akart. A jelen lévő lányok azon kuncogtak, hogy milyen alacsony, a tévéből magasabbnak hitték. A testőrein kívül senkit nem érdekelt, végül lement a színpadról és beült a közönség soraiba, de a múltkori diszkós botránya után nemigen lesznek hozzá túl nagy bizalommal a lányok.

.....

A Patriótákhoz további EU-s képviselők akarnak csatlakozni. Lengyelek is.

.....

Tovább tombol a hőség országszerte. Ma este odakint 35 °C volt, idebent a lakásban 29 °C. Még folyton járó ventilátorok mellett is nehezen elviselhető. Nekünk persze könnyebb valamivel, mert pár napja kaptunk egy kis esőt, és talán ma is lesz folytatás, de a Dél-Alföldön már 40 °C körül járnak és ott teljes az aszály. Szegény növényeim az erkélyen senyvednek tőle. A gyönyörű hófehér petúniákat mind leszárítja az égető hőség, és még a muskátlik is nehezen bírják. A fűszernövények egyelőre jól megvannak, de nem mind. A metélőpetrezselymek pl. erősen elsáradtak. Nekik majd az ősz hozhat megnyugvást, de hol van az még?

Most (hajnalban) igyekszem alaposan átszellőztetni a lakást. Ilyenkor még kellemesebb a levegő. Hűvösnek nem mondanám, de az esti forróságnál azért mégis jobb.

2024. július 13.

Imáim meghallgatásra találtak. Ma kaptunk egy kis esőt, amittől lehűlt valamelyest a légkör. Igaz, holnapra ismét rekkenő hőséget jósolnak a meteorológusok, újabb csapadékot viszont csak keddre. Ma egész nap ventilátorozni kellett, és csak délutántól kezdett hűlni valamelyest a levegő. Igaz, a panel este és éjjel mindig vissz sugározza a nappal elnyelt hőt, és most is csak hajnaltájban kezdem úgy érezni, hogy most már le kellene állítani szegény ventilátort, hadd pihenjen ő is.

.....

A mai híreket a Donald Trump elleni merénylet töltötte ki javarészt. Még a futball EB is elhalványult mellette, illetve a Katalin hercegnő wimbledoni szereplése, ahol a lányával Sarolta hercegnővel együtt vett részt, míg a férje, Vilmos herceg az angol futballistáknak drukkolt, a jelek szerint sikertelenül.

Engem ez az EB érdektelenül hagyott, miután a mi fiainkat csúnyán és manipulatíván kiejtették a várományosok közül. A sajtó is ellenségesen viszonyul hozzánk, mivel őket a Sorosék gang-je hergeli folyamatosan (s talán eredendően hajlamuk is van erre), de a magukat mindig elitnek képzelő országok, amelyek mind egy-egy történelmi (gyarmat)birodalmat képviseltek, nem tartottak bennünket elég elitnek – önmagukhoz mérve. Nekünk persze megvan az a hátsó gondolatunk ehhez a cécióhoz, hogy mi nem tartottunk gyarmatokat soha, ők viszont igen, de nem kellene büszkének lenniük rá. Mikor a nyolcas döntőben már egymást is kigolyózták, akkor csak a napihírekből tájékozódtam az egésztől, mivel felröppent a hír, hogy a bírókat is olyanok közül választották ki, akiknek voltak korábbi botrányai, eltiltásai, stb. Szóval még ezen a téren se tűnt tisztának az ügy, és ebből különösebb titkot se csináltak.

Fejétől bűdösödik a hal, és Európa feje ma nagyon bűdös. Az Európa Bajnokság is ezt tükrözi a jelek szerint.

Mint ahogyan a Trump elnök elleni merénylet is komoly bűzölgéseket takargat a háttérben. A sajtó még csak merényletnek se nevezi, hanem körülírják az eseményeket, amelyeket egyébként az egész világ láthatott. Hogy azt a kérdést feltegye valaki, ugyan kinek állt érdekében, hogy megölse Donald Trumpot, az már fel se merülhet. Miközben az ún. woke jegyében már az egész világsajtó egy nagy mellébeszélés, már ez is szinte természetesnek tűnik – de csak az erre a szintre degenerálódottak szemében...

A merényletről majd ki fogják deríteni, hogy elmebeteg, nem beszámítható volt, utólag senki nem bizonyíthatja az ellenkezőjét, hiszen a biztonságiak a helyszínen agyonlőtték. De nem furcsa, hogy az ő logikájukat követjük ilyenkor, azaz a legelső reakció épp ez: a háritás és mellébeszélés?! Pedig nekünk nem kötelező. Magyarországon szólásszabadság és demokrácia van, miközben épp az ellenkezőjét sulykolják világszerte – az erre szakosodott hazug alakok és bértollnokok.

.....

Nem ironikusan, csak szinte mellékesen kell megjegyezni, hogy a mai legnagyobb hír a délután megérkezett zivatar volt. Látványos villámlásokkal, nagy mennydörgésekkel, de ideérvén csendes esővé szelődülve. A németek nem jártak ilyen jól, náluk a teljes kukoricatermést letarolta a hatalmas jégeső, de Zalába is dió nagyságú jégveréssel érkezett. Előtte Belgium kapta az „égi áldást”, ugyanebben a formában, és sejtem, hogy a holnapi hírekben magyar jégkárosultak is lesznek, a hangzatos égháború is ezt sejtette.

2024. július 14.

Tündéri gyerekszáj. Törött üvegcserep-elméletem és a kedves emlékű gyermekkor, mármint fiaim vidám gyermekkora egy pillanatra visszaköszön. Nagyfiam említi, hogy egykori sétáink színhelyén az egyik nevezetes házat lebontották. Műemléképület volt, nem tudom, hogy tehették. Nekünk és még sok egri nemzedéknek arról volt nevezetes, hogy a város legfinomabb karamellfagylaltját ott készítette egy Ódry nevű cukrász a róla elnevezett cukrászdában. Még jó, hogy erre emlékszik az egykori kisfiú, aki már meglett korú, de azért mégis... Ugyanabban a házban élt egy gyertyaöntő, akitől szintén gyakran vásároltam különféle gyertyákat. Az udvarban hosszú tornácos házrész volt a gyertyaöntőé. A tornácot beüvegezték és igen kellemes volt a fényhatása, ahogy visszagondolok rá. Nyugati fekvésű volt, ami a belvárosban leggyakoribb barokksárga házakat valósággal bearanyozta alkonyatkor.

Ugyanezt a házat, illetve a gyertyaöntő műhelyét az egyik szomszédjuk csak budinak nevezte, mivel a gyertyakészítés némi piszokkal és szaggal is járhatott. Ezt a részét nem tapasztaltuk, mi csak a változatos színű és alakú gyertyák közül válogattunk, mikor ott jártunk.

Ma, mikor fiam említi az antik ház eltűnését, elmondja azt is, hogy kisiskoláskorában különféle kézműves műhelyeket látogattak iskolai szervezésben. Mikor ott jártak, a mester türelmesen elmagyarázott nekik mindent és azt is megemléltette, hogy az ő műhelye olyan régi, hogy már a török korban is ott volt. A gyerekek rácsodálkoztak, és csak most tudom meg, hogy ők akkor azt hitték, Gulyás Béla olyan öreg, hogy már a török korban is élt.))

Nos, ez is csak egy epizód, hányféleképpen látjuk, illetve tükrözzük vissza a világnak ugyanazt a szegletét. Élünk egy kisvárosban, ahol, a belvárosban legalább, minden ház egy csomó titkot rejt. Régi történetek, amiket vagy ismerünk, vagy nem, mégis az ódon hangulat megmarad, ahogyan egy kisfiú emlékezetében is, évtizedekkel azután, hogy egykor arra járt. Akárha Andersen ólomkatona története köszönné vissza. Az a kisfiú is felnőtt, majd jóval később talált vissza kedves emlékei színhelyére, ahol az ifjú felesége találja meg az elveszett ólomkatonáját.

A világ vulgáris is tud lenni, ahogy a pedáns szomszéd megjegyzéséből láthatjuk, ám a szép emlékek ugyanazt a helyet felruházzák másfajta elemekkel, amelyeket, gondolom, kellemesebb a Kedves Olvasónak is átélnie – ennek a kicsiny epizódnak kapcsán, a mi „tükörcserepünk” által visszatükrözve. Csak mert emlékeztünk... csak mert emlékezni szép... csak mert az emlékek akár örökéletűek is lehetnek... ha kellő bájjal tudjuk láttatni őket...

.....

Ma egyfolytában ráógumizzák vissza a Trump elleni merénylet elemeit, százszor is újra lejátszva a borzalmas képeket, amelyeket viszont – a fenti emlékeinkkel ellentétben – egyáltalán nem kellemes újra látni. Szívesebben hallottam volna inkább arról, hogyan zajlott Trump megválasztása elnökjelöltnek, de arról egyelőre nem érkezett hír, nyilván az időeltolódás miatt.

Holnap pedig az EU választási ceremóniája, vagy választási cirkusza? Nem tetszik nekem, amikor ugyanazok a lejárt lemezek recsegik újra meg újra, hogy csakis ők az alkalmasak mindenre, ezért az övük minden hatalom. Holott von der Leyenről úgyis tudjuk, mennyi korrupciós ügye volt már, és egyáltalán nem látjuk szívesen vissza elnökként az EP élén. Mikor

nagy fontoskodva és ravaszkas mosollyal az arcán rázza a csengettyűjét. Neki kedves játék, nekünk inkább visszataszító, mert tudjuk, mennyi aljasságot elkövetett már hazánk és a miniszterelnök ellen. Kedvesen csengettyűzve, furfangosan mosolyogva, de a háta mögött mindig ott az eldugott kés, amit nekünk tartogat... Akár a Kés c. versemben, a 90-es évekből...

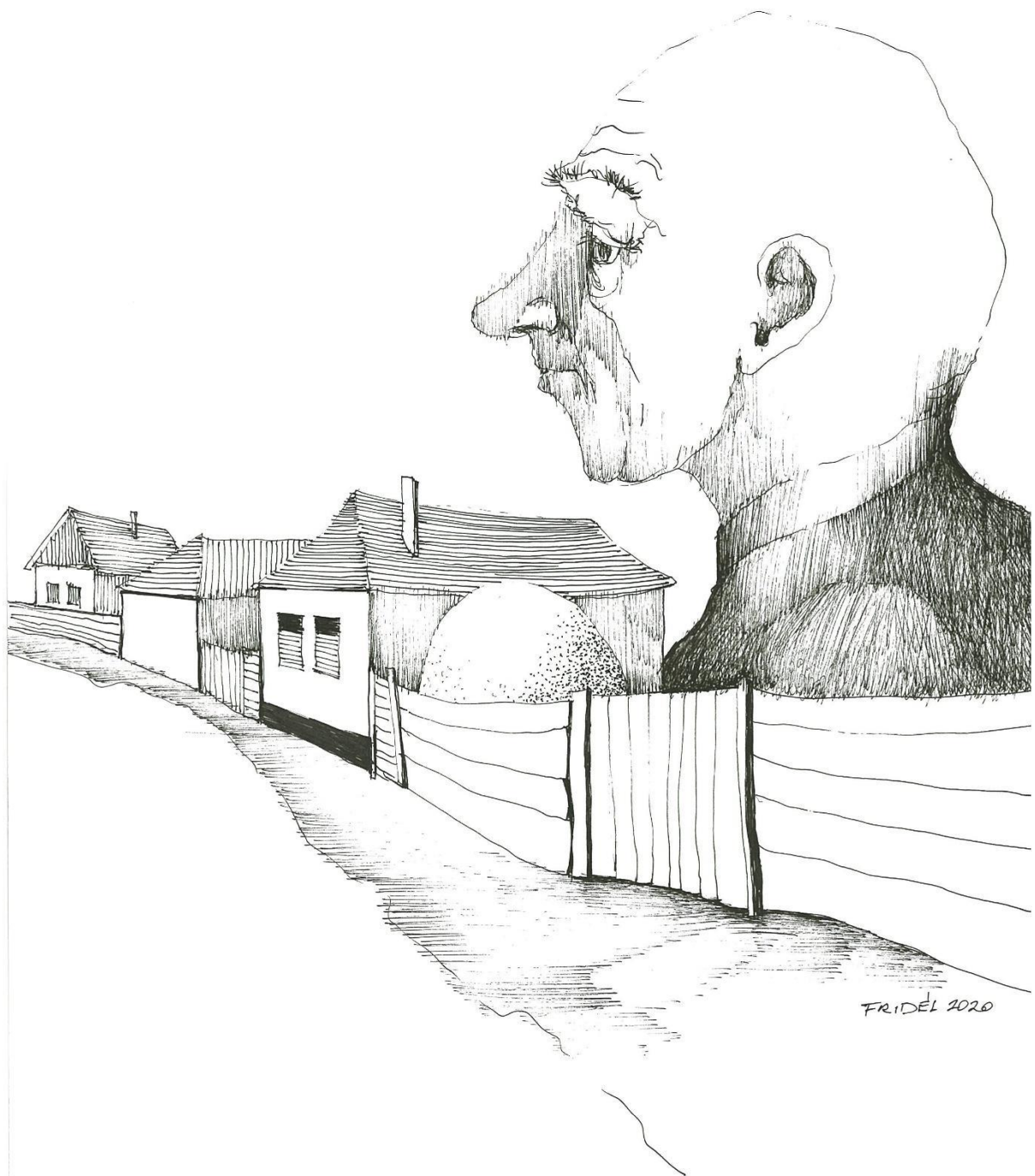
A mélyben pedig kavarg a legaljasabb zavarosa. Most arról szavaz a baloldali csőcselék, hogy mikor kellene lelövetni már Orbán Viktort is. Az emberi létezés legalja, amikor valaki nem tiszteli a mások életét. De hát ez is a törött üvegcserepek sűreje, ahol a legpompásabb napsugarak se képesek valami szépet és vonzót előcsalogatni, kizárólag a szennyet...

.....

Zelenszkij most odahaza magyarázza a bizonyítványát, mármint hogy csak üres ígéreteket kapott, ti. hogy megérdemlik a NATO-ba és az EU-ba való belépést, de terminusa ennek természetesen nincsen, mint ahogy reális alapja sincsen ennyi olcsó ígéretnek. Hozzá azért kapott vagy 40 milliárd dollárt is, ami el fog tűnni a korrupció feneketlen bugyrában. Amit most hajtogat, arról szól, hogy addig nem léphetnek be, amíg a területükön háború folyik. A megfogalmazás slendrián, mivel nemcsak a saját területükön nem folytathatnak háborút, hanem egyáltalán nem állhatnak háborúban senkivel, ha tagok akarnak lenni. Ezt nem ártana még pontosítani, mielőtt visszaélnének vele. Lehet, hogy a mostani béketárgyalási hajlandóság is csak egy trükk. Előbb leállnak, mintha nem háborúznának, s aztán ha már beléptek, kezdik újra az egészet, mi pedig már benne leszünk unióstul, NATOstul, mindenestül. Nos, ebből nem kérünk. Magyarországnak már így is több száz milliárdjába került a határvédelem, és ez visszajárna nekünk, ám ehelyett két kézzel szórják a pénzt Ukrajnának, amely nem is EU-tag és semmi pozitívat nem tett értünk, ellenünk annál többet, csak háborúzik – a mások kontójára. Ez úgy, ahogy van, nem fair. Intézményesített parazitizmus. Ez is persze egy magánvélemény, mindamellett, hogy tiszteletben tartjuk a miniszterelnök és a kormány diplomáciáját, amely a békemisszió rakétastartásával berobbant a világ köztudatába. „Nagyot hasított”, Orbán Viktor szavait idézve. Igaz, ő ezt a Patrióták frakciójára értette, s ha megígérte, az úgy is lesz. Többek közt ez is a különbség közte és az európai politikusok között, akik még ráadásul elitnek is képzelik magukat. „Üres kalász fennhordja a fejét”, mondja a nép a sok gőgös alakra.

Hajnalban megérkezett a hír, hogy Donald Trumpot választották meg az amerikai republikánusok elnökjelöltjüknek. Helyettese egy magyarbarát, 39 éves ember, ha jól emlékszem, J. D. Vance nevű. Akkor ők is elstartoltak...

A világsajtó el akarja hazudni a merényletet, és véletlenül se nevezik merényletnek, hanem körülírják nagy körmönfontan. Ezek szerint közük volt hozzá és nagyon is tisztában vannak vele, ki volt a megrendelő. A merénylet a fejére célzott, de mivel Trump bemozdult beszéd közben, csak a fülét találta el. Minden merénylet azt érdemelné, amit ez a zavarodott fiatalember kapott. Most vitatják, mennyire volt hibás a titkosszolgálat, amely a helyszínt és az elnökjelöltet biztosította. Bizonyára hibáztak, ha azonnal le nem szedték a tetőre felmászó puskás embert, holott a közönség soraiból figyelmeztették is őket. Utólag már mindegy is, de nem biztos, hogy végleges állásuk lesz ott, a titkosszolgálatoknál. A hibát mindig a legkisebb láncszemekre szokták kenni, pedig a legnagyobb vétkes az, aki ezt az egész szörnyűséget megrendelte.

A hollywoodi sztárok közül többen is hergeltek Donald Trump ellen. Barbra Streisand, Robert de Niro, Johnny Depp, Madonna, Jim Carrey és még sokan mások. Jellemző, hol tart az amerikai művészvilág... És azok, akik hergelik őket, megértek rég a gyehennára.

A hírek szerint Trumpot egy golyóval fenyegették meg Sorosék januárban. Ez egy tipikus maffiaüzenet, és pontosan azt jelenti, ami most történt vele. Isten mégis jobb játékos, mint az őket bujtotgató Belzebub. Csak egy magyar közmondást idézhetünk nekik: „Aki másnak vermet ás, maga esik bele.”

A nappali dög hőség után most jólesik a hajnali hűvösség. De lehet, hogy csak a ventilátorom dolgozik rendesen... Az előbb máris arra gondoltam, lehet, hogy később még visszasírjuk ezt a meleget. Márminthogy szeretnénk bespájzolni belőle télire, hidegebb napokra. Én persze inkább elszenvedem ezt a mostani meleg időszakot, mint a téli hidegeket. Igaz, ez se egészséges. Már két éve mondogatom, hogy amit Ukrajnában elégetnek, az is hozzájárulhat ehhez a pokoli hőséghez.

2024. július 15.

Hát spájzolni nem sikerült, viszont érkezett egy újabb vihar ma délelőtt, hatalmas égzengéssel, sok villámcsapással. Jó érzékkel zártam be mindent, Egerben több villámcsapás is okozott károkat: a Szent János utcában és a Koháry utcában. Egy kémény szakadt le és egy palatető. Nagyon látványos égiháború volt. Utána viszont igen erősen fokozódott a hőség, estére már teljesen kitikkadtam. Nem is főztem semmit, csak müzlit vacsoráztam.

.....

Megalakult az Európai Parlament, amely egyrészt nem engedte felszólalni Orbán Viktort, másrészt újraválasztotta Roberta Metsolát (máltai), de a von der Leyen team még gyűjti a muníciót az vén porosz méregzsák újraválasztásához. A Patrióták Európáért Frakciónak egyetlen helyet sem adtak, Magyar Péternek viszont állítólag két helyet is felkínáltak a Néppártban. Mindez persze teljesen antidemokratikus és törvénytelen, figyelmen kívül hagyja az EP törvényeit is. Még ők dumálnak autokráciáról, amikor ők maguk gyakorolják. Az a bajuk Orbán Viktorral és a Patriótákkal, hogy nem hódolnak be a szemforgató brüsszeli „elitnek”, amelyet természetesen nem lehet tisztelni ezek után. Ma úgy határoztak, hogy a Budapesten tartandó értekezleteket bojkottálják. Tisztára óvodás vergődések ezek, méltatlanok olyan képviselőkhöz, akik egy kontinens nagy részét irányítják.

.....

A 40. kötetet elküldtem Szabó Zsuzsának véleményezésre. Azt kérdezte, mikorra kérem. Majd augusztus végére, amikor ismét jelentkezem a könyvtárnál, hogy legyen elegendő idejük feldolgozni az újabb könyveket, amiken még dolgozom. Meg persze ezt a 40. kötetet is, a verseket. Ilyenkor el szoktam bizonytalanodni, de most nem érek rá, mert haladni akarok a többivel is. Nem tudom, mennyire lesz rám szükség, ha megszületik Zsófi. Én mindenesetre rendelkezésre fogok állni.

Egyébiránt nem túl termékeny időszak ez a mostani íróilag. A szerkesztéssel tudok jobban foglalkozni. Már megint elég sok jegyzet gyűlt fel, amiket kötetbe foglalok a publicisztikákkal együtt. A mesék és a novellák egyelőre váratnak, pedig nagyon várom már az ihletet.

.....

A foci EB egyik bizarr epizódja, még mindig, utólag. Uri Geller azt nyilatkozta, hogy az angolok elődöntős győzelmét ő csinálta. Szellemi energiáit arra koncentrált, hogy az angol csapat győzzön. Az ilyesmi aztán visszaüt. A döntőben ugyanis épp az ellenkezője történt. Az angolok nagyot buktak, a spanyolok bizonyultak jobbnak. Én egyik nagy rabszolgatartó államnak se drukkoltam, miután manipulálták a továbbjutások rendjét. Egymást verték meg, hogy aztán a nagy konkvisztádorok leszármazottjai bizonyuljanak a legerősebbnek. A vikingek ezek szerint háttérbe szorultak hozzájuk képest... Uri Geller meg utólag nyilatkozta a fentieket, úgy könnyű. Utólag bármire rá lehet fogni, hogy „én csináltam”, amikor már megvan az eredmény. Vannak persze megfoghatatlan dolgok is, de a magas szellemi kapacitást soha nem volna szabad túlfőrdies célokra pazarolni.

2024. július 16.

Ma újraválasztották von der Leyent az EB élére. Most aztán megint el lehet mondani Bercsényivel, hogy EB ura fakó. Sajnos az, és ezt most sajnos nem Bercsényi erkölcsi magasságával lehet elmondani. Előtte Ursula asszony végigrohángálta az összes helyet és azokat a személyeket, akiket „meg tudott venni” úgymond a saját szavazói táborába. Többen lázongtak ellene, de egy sunyi háttérjátékkal, majd az azt követő háttéralkuval kicsinálták maguknak ezt is.

Az újonnan megalakult társulatban ott szelfizik és élvezkedik Magyar Péter is, aki elismerőleg konstataálta az ülésterem hatalmas dimenzióit. A jelek szerint hamar lerázta magáról azokat, akik a szekerét tolva eljuttatták eddig a magaslatig. Sokan irigykedve emlegetik a jelentős fizetését és plusz jövedelmeit, amelyekre számíthat, de rá meg azt lehet mondani, hogy eb ura fakó. Majd kimutatja a foga fehérjét, ha a tettek mezejére kell lépni. Szelfizés közben undorodva húzódik egyre távolabb női párttársaitól. Ez meg mit jelentsen?! Nem szereti őket, csak kellenek a Patyomkin-imázshoz.

Az a bizonyos lépés nem is váratott sokáig magára. Mikor von der Leyen asszony megválasztására került sor, minden magyarral és a magyar érdekekkel szembehelyezkedve simán megszavazták a tiszások. Nos, hát ezek után merészeljen hazafiságról meg becsületről szónokolni...

.....

Ma egy hirtelen elhatározástól hajtva megálltunk egy falusi porta előtt, amelyet már sokszor megcsodáltam. A ház előtt, közvetlenül a kocsút mellett az árokparton hatalmas petúniamező, ami évek óta mindig ott látható, mert vagy újraveti magát, vagy a gazdasszony gyűjti be a magjukat és ülteti el őket minden évben. Petúniát mindenhol lehet kapni, mikor az egynyáriak szezonja beindul, de a hagyományos szimpla szirmú illatosat sose tudom kifogni.

Most vettem egy mély lélegzetet, becsöngettem a házba és megkérdeztem a háziasszonyt, nem adna-e el nekem egy keveset ezek magjából (már több tövön is látni az érett magtokokat). A hölgy elhárította a fizetséget, viszont megengedte nekem, hogy szedjek belőle, és miután látta, hogy szerényen csak a magokat gyűjtögetem, ahogy kislánykoromban is én végeztem ezt az édesanyám számára minden évben (petúniákat és árvácskákat segítetttem így szaporítani), kijött a házból és kiemelt nekem pár palántát, kisebb töveket, hogy azokat ültessem el itthon.

Engem mindig megrázza a falusi emberek kedvessége, szívélinessége, ha az ember valami szívességet kér tőlük. Nem hárítanak, hanem a hagyományos magyar vendégszeretet jegyében fogadják az embert, mint a jelen példa mutatja, egészen ismeretlenül is. Nekem csupán egy nosztalgia, ha az édesanyám virágaihoz hasonlókat tudok beszerezni, a megszólított hölgy számára az csupán egy térkitöltő elem, az értékesebb növényeket odabent tartja a házban. A kocsitól mellett nem is nagyon lehetnek elkényeztetve a változatos színű petúniák, de bírják, még ebben a szárazságban is.

Ekecs Géza (művésznevének: Cseke László) néhai barátom szavai jutnak eszembe. Ha ugyanezt Németországban tenném, feljelenítenék és letartóztatnának érte. Akkor a kanadai szomszédaimmal való kapcsolatokról beszélgettünk, mármint hogy ott szokás volt egymáshoz becsöngetni, ha főzéskor valami hiányzott, és szívesen kisegítettük egymást sóval, meggyéssel. Erre mondta Géza, hogy Németországban ez valóságos birtokháborításnak számítana.

Mondjuk, ez a mai akció is merészségnek számít a mai világban, városban legalább is. Szerencsém volt, egy huszárvágással megoldottam a több éve megoldatlan problémámat. Azt már csak remélni merem, hogy a kis igénytelen virágok nálunk is megszoknak majd, ezen a forró erkélyen, ami ilyenkor nyáron a nemes virágokat kínozza.

Szóval törött üvegcserepek vagyunk, különféleképpen tükrözzük vissza a világot meg az áldott napfényt. Géza annak idején már évtizedek óta alkalmazkodott a német szokásokhoz és neki is az volt a természetes. A mi lezserebb szokásainkat és viselkedésünket valószínűleg ő is némi idegenkedéssel szemlélte. Igaz, engem csodált, és azon ritka emberek közé tartozott, akik egy az egyben elfogadtak olyannak, amilyen vagyok. Mikor a férfiakkal kapcsolatos alapproblémámat említettem neki, mármint hogy folyton meg akarnak változtatni, a maguk képére formálni, akár erőnek erejével is, felháborodott rajta. „Mit kellene megváltoztatni rajtad?”, kérdezte – „Te épp úgy vagy jó, ahogy vagy.” Ez nem afféle üres bók volt, valóban komolyan gondolta. Mikor az intelligenciatesztet végezte a SZER részére, hosszasan faggatott, és a társaságunkban jelen lévő Kasza Levente sokszor idegesen nyüzsgött és a fejét csóválta (Géza módszerén, ami időnként elég kemény volt), a vége mégis az lett, hogy miután minden kérdésre válaszoltam, a végén Géza a tőle megszokott úriemberi modorában felkelt, meghajolt és kezét csókolta.

De ez már megint egy másik „törött üvegcserep” által keltett fénytörés, ráadásul az emlékek között őrizve, mégis ugyanolyan tisztán, mint akkor. Nem másért, csak mert a barátság fénye ragyogja be, amelynek a fénye igen tiszta. Gézának speciális humora volt, sokat bolondoztunk, megnevettettük egymást. Most odaát küldök neki egy újabb adagot egykori jókedveinkből.

Talán tudja használni valamire. Ő volt az első, aki az írásaimat világirodalomnak nevezte. Ráhagytam, mert tudom, hogy az ilyesmi úgyis utólag dől el, nekem nem tisztem, hogy saját magamat helyezzem el másokhoz képest. Nem vagyok nagyképű, sose voltam, azt meghagyom a félművelteknek meg azoknak, akiknek nem volt gyerekszobájuk. Annyit tudok, hogy valamiért meg kell írnom mindazt, ami a jelenkor krónikájához hozzátartozik. És ha már írom, akkor hitelesen írom, mert másként nem is érdemes.

S hogy a mai virágmag-beszerzésemhez visszatérjek, rossz esetben részesülhettem volna éppen goromba fogadtatásban is, de ma mintha angyal kísért volna az utamon. Mindig kísér, mondhatja a szkeptikus olvasó, amit tudok, hiszen mindenkinek van őrangyala, szerencsés esetben őrangyalai. Ők vigyázzák az olykor botladozó lépteket és segítenek, ha valami félresikerül. De ez másmilyen volt. Segítséget kaptam ahhoz, amire nagyon vágytam, és amire vágytam, az csak egy apróság volt. Egy papírzsebkendőben összefogott pár magtok és az abból kihulló aprócska magvak tömkelege, amit megkaptam, és ettől boldognak éreztem magamat. Az eredménye majd jövőre lesz látható, amikor elvetem. Egy üres C-vitaminos téglébe rejtettem el őket, majd feliratoznom kell, nehogy elkeveredjen az alatt a hosszú várakozási idő alatt. A merészségem talán onnan is támadt, hogy jókedvem volt, miután meglátogattam kicsi unokámat és jót rajzolgattunk együtt, felszabadultabban gondolkoztam és cselekedtem. De nem érdemes tovább tupírozni ezt a csekélységet, hiszen annyi apró eleme van az életnek, ami kellemesen hat az emberre. Ma az epizód és a lélek szintjén a történések adták azt a harmóniát, ami miatt nevezetes volt ez a máskülönben szimpla csütörtöki nap. Köszönöm, Istenem!

.....

Az EB (ura fakó) ma igyekezett elhomályosítani Orbán Viktor békemisszióját. Ursula von der Leyen beszéde az EB számára, amit most dafke, kutyaként ejtek ki még gondolatban is, erre épült, a sziszegő Orbán-gyűlöletre, amit az apró termetű hölgy már nem is igen titkol. A fogása bevált. A hozzá hasonló torz lelkiületű, gyűlölködő képviselők magas arányban szavazták meg Ursula asszony újrázását, pedig épp tegnap „meszelte el”, azaz marasztalta el a bíróság a Pfizer-botrány miatt. Mondhatni jó későn, de még mindig nem eléggé. Az egyik dühös képviselőnő a fejére olvasta, hogy neki, mármint von der Leyennek nem az Európai Bizottság élén volna a helye, hanem a börtönben emiatt az elkent ügy miatt.

Egyébként a mai nap se telt el botrány nélkül. Az egyik román képviselőnő annyira kikelt magából, ordítózott, szidta az EB-t, ti. hogy tönkretette az ő hazáját, hogy a végén kivezették a teremből. Kissé balkáni stílus, de most már ilyen is van. Éles kontrasztban von der Leyen simulékony, de sunyi modorával, ami miatt már a porosz kerti törpe név is ráragadt. Az egyik balkáni, de őszinte, a másik viszont modorosan brit, velejéig romlott és hazug. Lehet válogatni, ki melyiket preferálja...

.....

Próza gondok. A turbó felmosóm nyele megroppant, a vödör pedálját pedig még az egyik bejárónő taposta szét, hogy azóta nem működik rendesen. Rendeltem egy másik szettet postán, vagyis futárszolgálat, de még nem érkezett meg. Most megragasztva várja, hogy

megérkezzen a váltás és ő nyugalomba vonulhasson végre... Ma felhívtam a futárszolgálatot, amely jelezte, hogy útban van a csomagom, de egyelőre még nem adta fel hozzájuk a cég.

Orchideáim már készülnek a közelgő névnapomra. Mind újra virágzik, miután pihentek egy kicsit. A minap mondtam G.-nak, hogy ezt a mostani klímát egyedül az orchideák élvezik. Őket a szülőhazájukra emlékeztetheti...

2024. július 18.

Donald Trump tegnap mondott először beszédet az ellene elkövetett merénylet óta. A jobb fülén kötés, és hogy vele való szolidaritásukat kifejezzék, többen is hasonló fülkötéssel jelennek meg a rendezvényen.

Ursula von der Leyen beszédében támadta Orbán Viktort. Csúf káröröm, amikor az általa lekenyerezettekkel együtt ünneplik az újraválasztását. Orbán Viktor viszont rádiónyilatkozatban bírálja von der Leyent, akinek teljesítményét harmatgyengének minősíti. Kettejük közt többek között az is a különbség, hogy O.V. végezetül megjegyzi: neki ugyan nem ellensége az EB elnöke. Igaz, ironikusan ezzel is kiegészíti: már hogy is lehetne neki ellensége a beosztottja?! Finom célzás ez arra, hogy az EB nem főnöke a miniszterek grémiumának, hanem beosztottja, ugyanis az a feladata, hogy a miniszterek tanácsa által hozott döntéseket végrehajtsa. Szóval az egyik oldal durván gyalázza és támadja a nemzeti oldalt, a Patriótákat, az viszont – jó keresztény módjára – nem viszonozza hasonlókkal a sok méltatlan vádat.

Mégsincs ez jól, dohog az átlagpolgár. Aki csak a hírek alapján tájékozódik, az előbb-utóbb azt látja, hogy az egyik oldal túlságosan negatív színben tűnik fel, míg a másik már-már tökéletesre van fényezve. S van is benne valami. Az amerikai sztárok tömegei vannak ellenünk és Trump elnök ellen. Ha most az erkölcsi veszteségeket nem nézzük, akkor is azt látjuk, hogy valójában nem tehetnek róla, hogy csak a saját bérsajtójuknak és az általa terjesztett rémhíradóknak hisznek. Ahelyett, hogy maguk tájékozódna a világban, átadják az irányítás lehetőségét másoknak, irántuk talán nem, de a világ normális része iránt ellenséges csoportoknak.

Az interneten korlátozás nélkül terjed a trágárság, szitkok, rágalmak és a kiskorúak mételyezése, hogy minél többen és minél korábban csatlakozzanak a divatként terjesztett gender és önpusztító irányzatok áradatához. Már Elon Musk is megelégtelt, elköltözteti a cégeit Kaliforniából. Ott már azt is bevezették, hogy az iskola nem köteles értesíteni a szülőket, ha egy kiskorú a transzneműek által befolyásolva csatlakozni akar a nemváltóztatókhoz. Ugyan miért is tartozna a szülőkre, hogy a gyermekük pedofil állatok karmai közé került?! Meddig akar még sülljedni a nyugati társadalom? Aztán egyszer majd csak elcsodálkozik rajta, hogy a normálisnak még megmaradtak visszaverik minden nemtelen támadásukat.

2024. július 19.

Most pár napig nem jegyzeteltem a naplóm számára, mert minden mást írtam, csak ezt nem. Gyarapodott egy újabb verseskötet, a publicisztikakötet, a novellák és a Vikinek szánt mesekönyv is. Időközben a világtörténelem is nagyot lapozott a saját könyvében. Lemondott

Joe Biden, akit előbb covid-fertőzés címén vontak ki a forgalomból (a közönség szoktatása a megváltoztathatatlanhoz), majd győzködtek, hogy mondjon le s végül megtörtént a visszavonhatatlan lemondás, mármint az újabb elnöki jelölésről. Ez azonban nem oldja meg az elnöki szereplések lehetetlen, azaz kritikán aluli szintjének gondját. Biden januárig a hivatalában marad, azaz további hat hónapig lejárathatja Amerikát és az amerikaiakat. Helyettesét, Kamala Harrist jelölik elnöknek. A baloldal hagyománya ez is: mikor változtatni akarnak, mindig van még lejjebb... Az oka a kontraszelekció lehet. A hatalom megszállottjai sose nevelik ki az utódait, mert még a lehetséges jelöltekre is féltékenyek, ahogy nálunk is voltak az elvtársak. Ők se túrték meg maguk körül a tehetséges fiatalokat, hanem gőzerővel fúrták és kicsinálták őket. Akit ők megneveztek tehetséges fiatalnak, az többnyire csak a talpnyalásban és elvtelenségben volt tehetséges. Ennek eklatáns példája Gyurcsány Ferenc, aki a KISZ, majd a kommunista párt „tőkéjén” kapaszkodott fel, egyre magasabbra, hogy aztán kiteljesítse önmegvalósítási lázálmát a Dobrev-Apró klán égisze alatt.

Az EU-ban most épp ennek a jegyében támadják Orbán Viktort és a Fideszt. Kitalálták azt, hogy nem jönnek el a budapesti találkozókra, hanem bojkottálják a miniszterelnöki összejöveleteket s csak államtitkári szinten delegálnak ide embereket. Primitív gesztus, de túl lehet élni. De hogy az EU ettől hogyan tud működni, azt nem tudom. Az összejövetel mindenképpen fontos, mert ezen a szinten kell meghatározni a következő fél év teendőit, majd leosztani a feladatokat az EB-nek. Von der Leyen még mindig nem jött rá, hogy a miniszterelnökök tanácsa az ő felettese, tehát nem ő parancsolgathat nekik zsarnoki módon, mint eddig tette, hanem fordítva: ő tartozik nekik beszámolni, hogyan sikerült végrehajtania a rá kiosztott feladatokat.

.....

Zelenszkijnek megint elgurult a gyógyszere... Elzárta a Barátság kőolajvezeték Magyarországtól és Szlovákia felé vezető ágát és ezzel zsarol bennünket, immár nyíltan is, már nem titkolva, hanem ezzel dicsekedve. Azt képzelem, ezzel meg lehet törni a magyarokat. Kisfiú ő ahhoz, és egyébként is ő van a legnagyobb slamasztikában. Fővédnöke, Biden lemondott, őt most naftalinban fogják tartani úgymond, a folytatás kimenetele bizonytalan. Már nyalakodott Trump elnöknel is, a két Soros meg egyenesen azt jelentette be, hogy most már ők parancsolnak egész Amerikának. Félresikerült emberek, akiknek nincs egyebe, mint a végtelen-féktelen gyűlölete. Azt viszik magukkal a síron túlra is, a vagyonukat viszont kénytelenek lesznek maguk után hagyni, akár ebek harmincadjára is...

Ideiglenes megoldásként a fehéroroszokkal sikerült megállapodást kötni, ők biztosítják továbbra is a kőolajat nekünk. A szlovákok, vagyis Robert Fico viszont közölte Zelenszkijjel, hogy eztán nem szállítanak neki gázolajat. Ezt mi is megtehetnénk, de bízzuk ezt csak Szijjártó Péterre, aki profi a maga területén. Egyelőre a gabonatránzit letiltását helyezte kilátásba az ukránoknak, ami mégis csak húsbavágó kérdés nekik, a folytatásban biztosan meglesz a megfelelő megoldás is.

Zelenszkij felfújta egója mutatkozik meg ezekben az ad hoc lépésekben, ami nem más, mint ötletelés, akárha berúgva vagy bedrogozva követné el őket. Aztán mindig csak utána gondolkodik el a következményeken. Néha már arra a haragos gondolatokra sarkallja az

embert vele, hogy bárcsak visszafoglalnák tőle a Barátság vezetéket, hogy ne tudna többet packázni velünk. Mindezt úgy, hogy előbb valósággal rimánkodik Orbán Vikornak, hogy menjen el Kijevbe, majd amikor ezt elérte, akkor máris követelőzni kezd, hogy adjunk neki fegyvereket és pénzt. Ez a köszönet a sokmillárdos segítségünkért, amit fölöslegesen költöttünk rájuk. Itthon is lenne kire-mire költeni, de ők olyanok, akár a telhetetlen papzsák. Európa feketelyuka, ami mindent beszippan, mégisincs semmi látszatja. Olyan, akár egy rusnya banya, aki azonos jogokat követel magának egy bombázóéval, miközben ránézni is gyalázat...

.....

A globálsajtó méregkeverői tettek hát róla, hogy Orbán Viktor diadalútja lekerüljön a címlapokról. Részben Biden lemondásával, másrészt Zelenszkij örökös feltűnési viselkedésével, ami pótcselekvés. Annak leplezésére szolgál, hogy odahaza az országot meg nem irányítja, már csak úgy futnak, mint a levágott fejű tyúk... még egy darabig, amíg tartja a svung.

.....

A mai hírek szerint a Patrióták mégis igényt tarthatnak hét pozícióra az EU-ban. Még jó, hogy annyi jó jogász van a fideszesek között, hát csak intézzék. Von der Leyenék meg vegyék tudomásul, hogy Biden bukásával most ők is ex-lex helyzetbe kerültek.

A békemisszió viszont továbbra is téma az EU-ban. Igaz, negatív előjellel, de amit a baloldal támad, azt roppant népszerűvé teszik – igaz, szándékukkal ellentétes módon – az emberek szemében. Már úgy vannak, mint az elvtársak voltak nálunk a nyolcvanas évek közepe-vége felé... Őket is a pokolba kívánta mindenki, csak nem akartak tudomást venni róla.

.....

Egy nem mindennapi botrány. Egy hazai nyári táborban egy karateedző úgy felrúgott egy gyereket, hogy a levegőbe repült, majd fejre esett, és amikor a vézna kisszár a földön maradt sírva, az edző leöntötte egy vödör vízzel, verbálisan megalázta, majd otthagya. A tércamera rögzítette az esetet, így nem tagadhatja le. Közben elhúzta a csíkot külföldre, mondván, hogy nyaral, onnan üzenget, hogy most már bocsánatot kérne a gyerektől. A kislány azóta is teljes bizonytalanságban van, mert azt hiszi, hogy ő követett el valami rosszat. Hülye felnőttekre nem volna szabad gyerekeket bízni. Nemcsak a pedofilokra, hanem az ilyen szadista barmokra sem. Az illető feketeöves karatebajnok VOLT. Azóta megvonták tőle ezt a címét és felfüggesztették az állásából is. Ötévi börtönbüntetés várhat rá, ha előszedik ezért az infámis tetteért. A kislány mellett motoros szimpátiatüntetést rendeztek. Attól még össze van zavarodva szegény.

.....

A kánikula megtörik egy újabb hidegfronttal, úgy tűnik. Tegnap hajnalban jókora zuhé volt nálunk, és ma délután, majd este vihar érkezett, ami kellemesen hűsíti a levegőt. Igaz, én meg idebent fűtöttem magam alá. Az ünnepi vacsorát készítettem tegnap óta, ebből mára maradt a sütés: két tepsipogácsa, majd piskóta, hogy a torta se maradjon el. J.-ék nem tudtak eljönni,

mert K. bármikor szülhet, de arra számítottam, hogy nekik is juttatok az ételekből. Holnap még megtehetem. Morzsabál... ahogy régen hívtuk.

Pár kedves üdvözet. Az egyik idős barátnő Heves vármegye legkiválóbb költőjének és írójának nevez. Kedves. Pedig tudhatná, hogy nem hasonlítom magamat másokhoz. Az abszolút felsőfokot céloztam meg mindig életemben, ha lehet ilyesmiről még beszélni a mai világban. Ha vulgarizálni és ironizálni akarnék, azt mondanám, hogy olyan vagyok, akár a mesében az égisű paszuly: egyre feljebb török, s aztán aki akar, az jöjjön utánam.))

.....

Az esti vihar után most mélységes csend van és csodálatosan tiszta a levegő. Hála Istennek! Végre a dohányosok se okádják folyton a füstöt az alattunk levő lakásból! Régen is ilyenek voltak a nyári éjszakák. Csend van. Most a ventilátorok se járnak. Nem kell az örökös zúgásukat hallgatni.

A nándorfehérvári diadal emléknapja. Gyerekkorunkban olyan természetes volt, hogy csak magyar néven nevezzük, pedig akkor rég a szerbek kezén volt és már Belgrádnak hívják. Az évforduló és a déli harangszó azért csak őrzi az emlékét. Egyszer, fiatalasszony koromban az egyik idős barátnőm, Mimi néni megkérdezte tőlem, mit gondolok, Kanadában vajon miért harangoznak délben? Hát ugyanazért, mint Európában, onnan hozták át a szokást magukkal a keresztény telepések. S vajon a mai kanadaiak tudják, miért szól délben a harangszó? Kétlem. Igaz, már ott is annyi a muzulmán, hogy jó, ha nem tudják, mert a végén még azt is betiltanák – az irántuk való tolerancia, vagy minek jegyében. Inkább hipokrizisnek mondanám, de nem érdemes feszegetni, fő, hogy a szép szokás megmaradt. Hunyadi János és Kapisztrán János a törököt legyőzték, Nándorfehérvár pedig megmaradt kereszténynek.

.....

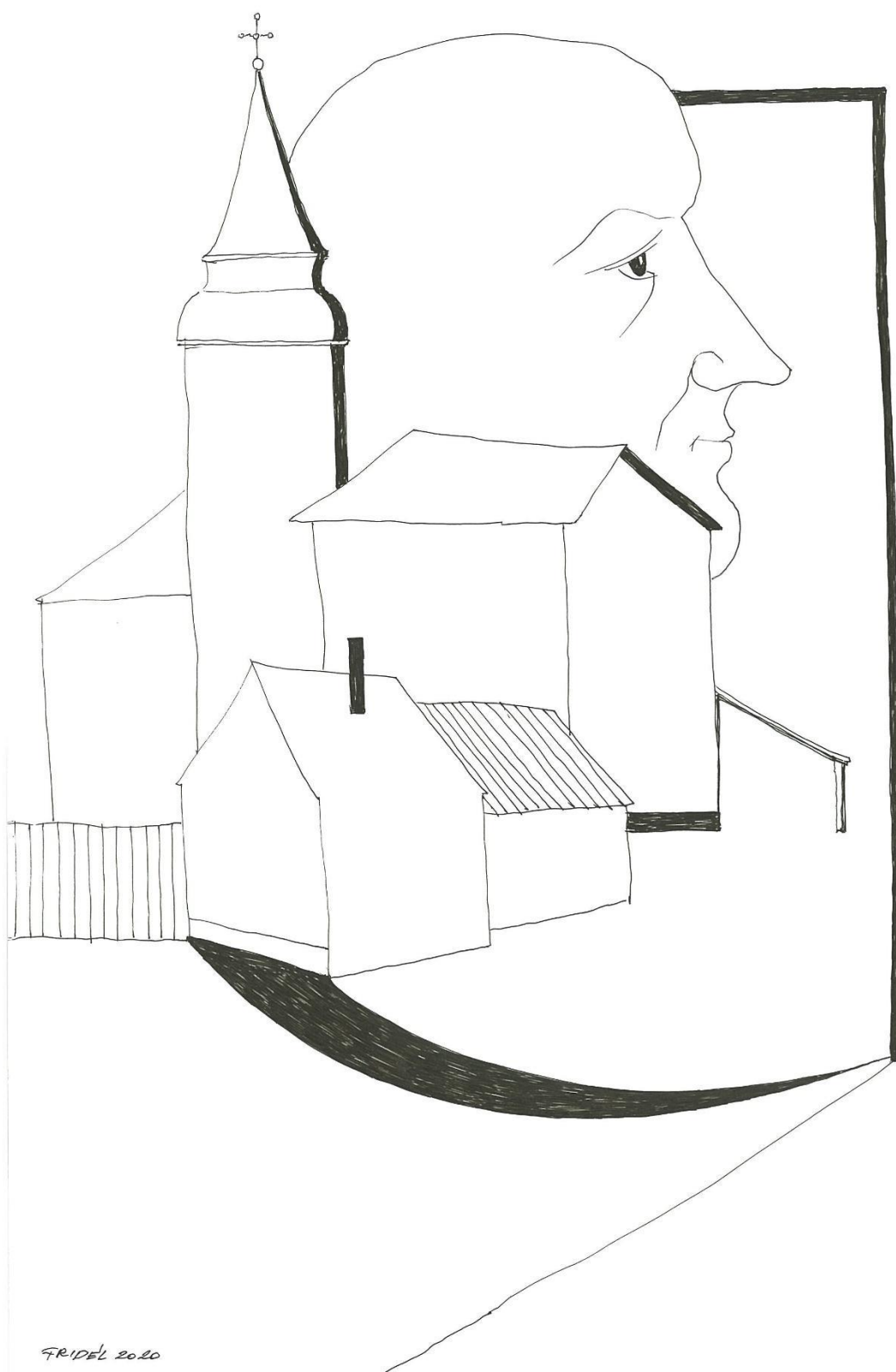
Miután kifőzőcskézttem és sütöttem magamat (pokoli hőség volt ma a konyhában), este szép ajándék: Vásáry Tamás koncertje, majd portréfilmje. Aztán a kellemes hűvös és tiszta levegő. Mit is kívánhatnék egyebet? Délután beszélgettem J.-val is, mikor felhívott. Á. barátnőmmel viszont csak keveset tudtam foglalkozni, mert közben hívott a kismenyem. Az élet apró ajándékai. Köszönet érte a Mindenhatónak.

2024. július 22.

A politika eseményei, amelyek a holnap és holnapután történelmét „termelik ki”, közben egyre sebesebben peregnek. Az ukránok megsarolták Magyarországot és Szlovákiát azzal, hogy egyszerűen elzárták a Barátság kőolajvezetékét. Szlovákia visszafenygegette őket. Az ukrán villamosenergia jelentős része Szlovákiából megy nekik, ezt elzárhatják, plusz gázolajat is szállítanak Ukrajnának, ettől is megfoszthatják őket. Szijjártó Péter pedig közölte, hogy addig blokkolni fogják az EU-n keresztül Ukrajnának szóló pénzügyi támogatásainkat, amíg vissza nem vonják ezt a szemtelen zsaroló intézkedésüket az ukránok.

A légy is akkor a legszemtelenebb, amikor ősszel már a vesztét érzi. Az oroszok egyre több területet foglalnak el Ukrajnában, de Zelenszkij még mindig csak az amerikai mantrát fújja.

Többször felvetette a béketárgyalás lehetőségét, de mindig oda lyukad ki, hogy az oroszok menjenek ki és adjanak vissza nekik mindent, plusz építtessék újjá Ukrajnát. Ilyen tárgyalási alapot nemhogy az oroszok nem fogadnak el, hanem a világon senki nem tekintené komoly ajánlatnak. Az újjáépítésre amúgy az amerikai cégeknek fáj a foga, azért örögnének, ha nem ők kapnák...

FRIDEL 2020

A bolgárok tettek ajánlatot nekünk szimpátiából és szolidaritásból, ami a kőolajimportunkat illeti. Végülis megoldható a szállítás vízi úton is, de az hosszadalmasabb és drágább. Számomra új információ ez, hiszen régen mindig a víziúton való szállítás volt a legolcsóbb. Változik a világ. Magyarország is megtehetné, amit Robert Fico és Pellegrini elnök kommunikált az ukránok felé: ti. hogy mi se vagyunk kötelesek gázolajat és villamos áramot exportálni Ukrajnának, ha ők meg packáznak velünk. Mindenesetre a bolgár ajánlat szimpatikus. Legalább van valaki, aki kiáll mellettünk Európában, ahol még mindig zajlik az újkommunista puccs. Von der Leyen összehozott egy mocskos koalíciót, amelynek tagjai jóformán semmiben nem értenek egyet egymással, csupán keresztbe akartak tenni Orbán Viktornak, akit mindenki irigyel, mivel ő az egyedüli kormányfő, aki bármelyik nagyhatalom vezetőjével tárgyalni tud, és akit mindenütt szívesen látnak (kivéve a maffiaközponttá süllyedt EU-ban).

.....

Kezdődik az olimpia. Pénteken lesz a megnyitó, de az olimpikonok már megérkeztek Párizsba, ahol kezdenek berendezkedni a szálláshelyükön. Komoly óvintézkedések történtek, előtte Macron elnök SOS jeleket küldözgetett a világ országai felé, ti. hogy segítséget kér a biztonsági erőktől. A hivatalos közleményekkel ellentétben a Szajna vízminősége egyáltalán nem olyan jó, mint azt reklámozták. Állítólag nagy fekáliadarabok úsznak benne, sőt még az utcai kutyapapírt is oda söprik bele. A párizsi polgármester látványúszást rendezett az állítólag már megtisztított vízben, de senki nem hiszi el igazán, hogy a víz valóban tiszta volna.

Mindenki terrortámadástól fél, nem is alopaltanul. A muzulmánok minden tömegrendezvényt kihasználnak, hogy robbantgathassanak vagy késelhessenek. Nem könnyű most sem a sportolóknak, sem a rendezőknek, sem az oda látogató közönségnek. Csak a sportolókat szállítják külön védett járműveken, mindenki másnak a tömegközlekedést kell használnia.

Pár mérkőzés már lezajlott a hivatalos megnyitás előtt, s megvan az első botrány is. Az argentin-marokkói meccset le kellett állítani, mert a marokkói szurkolók berohantak a pályára. Az argentinok egyenlítő gólját érvénytelenítették, így Lionel Messiéket megverte a marokkói csapat. Senki nem fogadott volna erre az eredményre, kivéve a muzulmán szurkolókat...

.....

A kánikula csendesedett egy kicsit. Volt párszor eső, vihar is, ma pl. verte az ördög a feleségét. Ragyogó napsütésben szakadt az eső. A levegő kellemesen lehűlt, éjszaka most már elviselhetőbb a hőmérséklet, sőt nekem itt ülve még fázik is a hátam. Nem lesz tartós a felfrissülés, hétvégén már megint kánikula...

.....

Az Európai Unióban botrány botrány hátán. A Patrióták jelöltjei közül egyet se fogadtak el, mindet kiszavazták a „moslékkoalíció” tagjai. Törvénszegő módon választották meg Ursula von der Leyent is előzetesen rohanvást, most meg a bizottsági tagságokról döntöttek antidemokratikus módon. Figyelmen kívül hagyva az EU saját törvényeit, tehát törvénszegő módon. Utána Vera Jourová még a kötelezettségszegésről prézsmítált valamit, ami

felháborító. Közvetlenül a törvénytelen szavazás után, épp másokat megvádolva azzal, amit ők maguk követtek el. Mindezt azért, mert Orbán Viktor tárgyalni mert a világ nagyhatalmainak vezetőivel. Arra hivatkoznak, hogy erre senkitől nem kért engedélyt. Óvodás felfogás. Még jó, hogy arra ne kérjen engedélyt von der Leyentől a miniszterelnökünk, ha ki akar menni pisilni... ahogy az óvodában szokták. Gyarmati felfogás ez, gyarmati résztvevőkkel, akik fel se fogják magukról, hogy egy idegen hatalom függvényei, nem autonóm személyiségek. Aki ilyen, az döntésképtelen, mivel semmit nem képes eldönteni a „gazdi” engedélye vagy sűgása nélkül. Pedig ők még nem is szenilisek, mint Joe Biden, akit hirtelenjében léptettek le, mondvacsinált ürűgyekkel. Tűrvénýtelenűl tették a helyűbe Kamala Harrist, de tele szűjűl demokráciát hirdetnek vilűgszerte. Nem fogjűk fel, hogy egy vezetű személyisűgnek példamutatónak kell lennie. A kisember végűlis követi űket, másolja a szokásait. Éppen ezért nem csoda, ha ekkora kűosz van a vilűgban. Csak mert űket követik és modellezik le. A vilűg jobb fele azonban már ébredszik. Igaz, az EU-ban választűk tízműllióinak akarátűt vettűk semmibe a most lezajlott csalű szavazásokkal, de nem fog ez így maradni. A népakaratnak elűbb-utűbb érvénysesűlnie kell. Rűjuk is érvényses az őszű légyrűl szűlű kűzmondűs.

.....

A botrűnyos bizottsűgi tagvűlasztűs egyik epizűdja. Magyar Péter annak ellenűre jelűltette magát az egyik bizottsűgba, hogy ott a nemek szerinti elosztűtűt figyelembe kellett volna venni, tehát egy nűtűl happolt el egy helyet. Most majd húzhatjűk a fűlűbe, hogy „Hej, Vargűnű...” Egy számomra ismeretlen zenész műris lekűzűlt rűla egy ilyen gűnydalt. Aztűn Gyurcsűnyrűl is. „Feri, kűrelek, ne lűdd ki a szemem...” Most űk vannak soron. Műr a rapperek is megundorodtak tűlűk. Magyar Péter bevonulűsai fűlűnyeskedűk, leereszkdűk. Most megcsinűlta, gondolhatja magűban. Igaz, az ilyen hirtelen felfelű ívelű karrieres nagy zuhanűsokkal szoktak végzűdni. Az egyik felvűtelen kiszűrom, mennyire fűrfiatlan a kűzfogűsa. Parvenű asszonyok szoktak ezzel a „dűglűtt hal” kűzfogűssal kűszűnteni műsokat. Szűval csak rűszolgűlt a Vargűnű titulusra...

.....

Egy rűvidke mai hír. Moszkvűban az Eurűpa teret átkereszteltűk Eurűzsia tűrrű. Kis fricska az EU-nak, műkűzben az eurűpai emberek nem érdeműk ezt a látvűnyos lekezelűt. Elsű hallűsa komikus, de engem az egykor Ausztriűban a menekűltekre tett megjegyzűsekre emlékeztet: „Ezek a magyarok...” vagy „Sz..., disznű kűlfűldiek...” Ma műr biztosan nem mernek hangosan effűle megjegyzűseket tenni, de akkor gyakori volt. Rűm nem vonatkozott, engem tiszteltűk, de akkor se szűvesen hallgattam, műkor ilyeneket szűlűtak.

.....

Kűrműn Tűdorrűl neveztűk el a Kanűri-szigetek kűrűli jellegzetes őrvűnylűseket, amelyeket Kűrműn-fűle őrvűnylűseknek hívnak. Látvűnyos légifelvűteleken, de nem tudom, műlyen lehet azok kűzelűben tartűzkodni... Csupűn sejtűm, hogy mint a legtöbb őrvűny, ez is erűs lehet, szűval nem kellemes....

Az állatkertekben jeges csemegűkkel kedveskednek az ott lakű állatoknak. Halevűknek jűgbe hűtűtt halak, nűvűnyevűknek jeges zűldsűgek, gyűműlcsűk. Vűzpermet vagy slaggal locsolűs is

jár nekik. Olykor jobb dolguk van, mint az embereknek. Azért nem irigylem a sorsukat, szegényeknek. Szabad, büszke állatok voltak, aztán bezárták őket és most ott vannak... Én pl. jóval kevesebb gyümölcshez jutok, mint régebben. A kormány ugyan megregulázta a kereskedőket, de ők azért fokozatosan felfelé igyekeznek nyomatni az árakat. A covid nemcsak az egészségügy és az emberi kitartás próbája volt, no meg az orvostudományé, hanem azt is hozta, mint káros mellékterméket, hogy az emberek első körben megtanultak undorodni és távolságot tartani egymástól, majd elvesztették a hitüket a kereskedői tisztességben. Ha csak rajtuk múlna, nekünk még annyi se jutna, mint most.

.....

A patak vize nem lehet túl tiszta, és feltehetőleg túl meleg is lehet. Mindössze egyetlen árva béka kuruttyolását hallottam az idén, az is bizonytalanul és ritkán. Talán már letett róla, hogy párra leljen. Igaz, a kételtűek is a veszélyeztetett állatok közé tartoznak, de azért ennyire?...

2024. július 24.

A mi patakunk vize most nem játszhat főszerepet, amikor az egész világ szeme Párizsra szegeződik. Ma hivatalosan is megnyitották az olimpiai játékokat. A legutóbbi jelentések szerint a Szajna mocskos, mégis oda kényszerítik majd a szabadvízi úszásra a versenyzőket. A megnyitó ünnepély, amelyre 300 vendéget hívtak mára, félresikeredett. A franciák mérgelődtek, hogy nem láttak semmit élőben, csak a kivetítőkön látták az eseményeket. A műsor közben szakadni kezdett az eső. A megnyitó előtti éjszakán valakik megrongálták a vasútvezetékét, amelyen közlekedni lehetett volna a közönségnek. Nagyjából olyan lehetett, mint a Mosómedve Papa históriája Richard Scarry meséjében. Akkor is csak halmozódtak a bajok, míg végül a szegény mesehős otthon lefekszik, mondván, hogy aznap már semmi több kellemetlenség nem érheti, ám ekkor leszakadt alatt az ágy.

A szakadó esőben a német sportolóknak nem engedték, hogy behúzódjanak a hajó fedett részébe (minden csapat egy-egy hajón vonult be), nagy volt a méltatlankodás. A parton zajló műsor közben volt, aki elcsúszott, az olimpikonok közül pedig többen felháborodottan tiltakoztak, mivel az ágyaik hulladékpapírból készültek. No jó, újrahasznosított anyagból. A szobákhoz nem jár saját fürdőszoba, közösen kell használniuk a mellékhelyiségeket, stb. A magyar újságírók pedig azért verik a palávert, mert Milák Kristóf még mindig nem érkezett meg. Szóval kissé pechesen, kellemetlenül indult az egész. Remélhetőleg a folytatásban kisüt majd a nap és elfelejthetik az első nap bajait!

.....

Amerikában folytatódik az elnökválasztás körüli hajcihő. Kamala Harris még nem hivatalos jelölt és többen kifogásolják, hogy nem is igazi afroamerikai, lévén, hogy részben indiai származású. Fehér heteroszexuális férfiak most ki vannak zárva, fekete nőt akarnak elnöknek, legalábbis ezt írják. Micsoda rögeszmék! Ennek ellenére Trump még mindig vezet az előválasztásokon. A fotó, mely a merénylet után készült róla, győztes pozícióba emelte Donald Trumpot. Vértől fejjel, öklét a magasba emelve, mögötte az amerikai zászló, telitalálat, úgy a fényképész, mint alanya vonatkozásában, így mondják. Nekünk, magyaroknak mindenesetre

az volna a legjobb, ha ő nyerne, mivel ő magyarbarát, akárcsak az elnökhelyettes-jelöltje, J. D. Vance is. A másik oldalon felsorakoztak a demokraták leggyűlölködőbb alakjai: Hillary Clinton, az Obama házaspár, a két Soros, fél Hollywood. Már úgy néznek ki, mint egy csatára készülődő hadsereg.

.....

Folytatódik az ukrán zsarolási ügy is. Szijjártó Péter és Peter Pellegrini az Európai Bizottsághoz fordultak panasszal, betartva az ilyen esetben kötelező protokollt. Zelenszkij meg hangoskodik, hogy amit ő tesz, az nem zsarolás. Ha nem az, hát politikai gengszterizmus. Látszik, hogy nem képzett politikus, folyton ilyen ad hoc ötletekkel áll elő, máskor meg eljátssza a vergődő hatyú szerepét, sajnálatja magát, jobban mondvá szánalmat koldul és nem mellesleg jó sok pénzt és fegyvert. Máskor a felesége vonul be EU-s görék közé és összeölelkezik velük, szintén szánalmat kelteni igyekezve. Kettejük közt az a különbség, hogy Zelenszkij állandóan topis, míg a felesége divatos ruhákban jelenik meg, újabban csatlakozva a nadrágos nők csapatához, akik most a hatvanas évek régi divatját viselik, a lengő szárú gatyákat, nadrágkosztümös változatban. Olcsó színjáték, bármennyire is könyékig turkálnak a pénzben. Csak azt nem tudom, ki veszi be még ezt.

Robert Fico fenntartja az esélyt, hogy lekapcsolja az áramot az ukránok előtt, ha nem indítják újra az olajszállítást a Barátság Kőolajvezetéken. Uborkaszazon van, ilyenkor mindenki el szokott menni nyaralni, de ezek a közönséges bűnözői ingyencirkuszok felkavarják a politikai állóvizeket is. Ideiglenes megoldást találtak már, de véglegesen kellene lezárni végre az ügyet.

Magyarországot bírsággal fenyegetik, mire Szijjártó Péter kijelentette, hogy ha annyira vágnak az újabb migránstömegekre, hát átengedhetjük őket Ausztria és Németország számára a délnyugati határnál. Von der Leyen bosszút esküdött a magyarok ellen, és mindent el is követ, hogy naponta valami borsot törjön az orrunk alá. Megy is ez egy darabig, de hamarosan letelik az ő ideje, s akkor repül vissza a bumeráng. A Patrióták panaszt tettek a bíróságon, amiért törvénytelenül kizárták őket minden vezető szerepből, azt pedig nem lehet legalizálni, hogy valaki despotikus módon jár el. A bosszút lihegő két Sorost lehet kivenni a háttérből, tőlük aztán minden kitelik. Pedig rájuk nézni is kész szánalom, olyan félresikerült mind a kettő.

.....

Orbán Viktor ma megérkezett Tusnádfürdőre, ahol tiszteletbeli huszárrá avatták a székely huszárok. Nagyon kedves ceremónia, ízes székely nyelvjárásban. A miniszterelnök úr egy huszárcsákót kapott ajándékba, amit rögtön fel is próbált. Közös munkaebéden vett részt, majd délután írta a holnapi beszédét.

A mai sajtószemlében olvasom, hogy egyre többen álltak mellé a békemissziója ügyében. Közben a retrográd EU meg támadja, ahol csak tudja. A politika valaha a diplomácia magasiskolája volt, művészet, ma pedig piaci kofák marakodásává fajult, mivel olyan vulgáris alakok tülekedtek be oda, akiknek semmi keresnivalójuk nincsen ott. Hiába a származás, a felsőfokú végzettség, ha nincsen természetes, azaz velük született intelligenciájuk. Csak

törnek-zúznak, akár az elefánt a porcelánboltban, és még mindig nem értik, mi miért történik úgy, ahogy.

Az állatvilág egy másik groteszk példáját lehet velük kapcsolatosan felidézni. Két feketemedve beszabadult egy autóba Connecticutban. Egy anyamedve és az egyik bocs beszállt egy kocsiba, de nem tudtak kiszabadulni onnan, hanem összevissza fetrengve nyomkodták a gombokat, így egyszerre dudáltak és ordították a zenét, mikor rájuk találtak. A kocsit teljesen tönkretették rémültükben, s közben a másik bocs kétségbeesetten szaladgált az autó körül. Hát így néznek most ki a hírhedt von der Leyen és szövetségesei, csak még nem tudják, hogy a vége úgys az lesz, hogy róka fogta csukát játszhatnak, ha ennyire kompromisszumképtelenek.

.....

Délkelet-Ázsiában is hasonló a helyzet. Az északiak már egy ideje szeméttel töltött léggömböket küldenek át a déli határon, amik Dél-Koreában landolnak. Tegnap az elnöki palota előtt szállt le egy. Többnyire papír- és műanyagszeméttel vannak megrakva az „égi küldemények”, de kutyapiszoktól kezdve a fekáliáig minden más is szerepelt már a repertoárjukon. Infantilis dolgok ezek, de a válasz se sokkal különb. A déli testvérek meg a határ közelében kihangosítva bömböltetnek olyan zenét, amik északon be vannak tiltva.

Az emberiség tisztára megveszett. Egymást fenyegetik, támadják, fegyverekkel irtják. Olyan ez, mint a túlszorodási tünet: a patkányeffektus. Lehet, hogy ez volna az oka? Pszichiáter legyen a talpán, aki pontosan diagnosztizálni tudja ezt a kórképet.

.....

Közeledik a hó vége, és ahogy terveztem, a befejezéshez közeledik a publicisztikakötetem is. Utána szerkesztem és áttérek a novella- és meseírássra. Telik a nyár, a jövő héten átfordulunk

augusztusba, Most hétvégén ismét kánikula, majd újabb hidegfront hoz egy kis enyhülést. Ma is meleg volt, de már napok óta nem kell ventilátorozni. Azért ez is valami. Spórolunk az energiával, ki tudja, mit hoz a holnap.

.....

Ma végre pontot tettem a félresikeredett online rendelésem végére. Mivel semmi hír nem volt róla, előkerestem az e-mail címüket és lemondtam a rendelést, majd G. elvitt az OBI-ba, ahol drágábban ugyan, de megkaptam ugyanazt a felszerelést. Estefelé már „be is üzemeltem”. Nagy megkönnyebbülés volt rendesen felmosni vele. Az élet apró örömei is utolérnek·)) Egy kínai boltban vettem pár fehéreneműt is, ha már úgyis azon a környéken jártunk. Erős volt a sugárzás még késő délután is. Viszont amikor beléptünk a lakásba, kellemes hűvös fogadott. Be volt függönyözve, és mivel éjszaka még hűvös volt, a lakás megtartotta a kintihez képest pár fokkal hűvösebb légkörét. Ha ismét változik az idő, a lakásnak nem lesz ideje túlmelegedni, ahogy korábban, a nagy hóhullám alatt.

2024. július 26.

Aki gyűlölködik, azzal nincs, nem lehet értelmes párbeszéd. Nem logikusan gondolkodik, hanem egyre csak a saját zsigerei körül tekereg minden gondolata, mármint a zsigeri gyűlölködése körül. Ezért nem tudnak szót érteni egymással a vitázó felek, hiszen nincs is valós vita közöttük, csak elbeszélnek (elüvöltének) egymás mellett. Egymás gondolatait ignorálják, nem a párbeszéd érdekli őket, hanem hogy elmondhassák a mondókájukat. Egysíkú dolog ez, olyan, akár a zsákutca. Aki ebben gondolkodik, az egyre mélyebbre téved el ebben a később akár labirintussá is kuszálódható zsákutcában. A legjobb kifejezés rá az angol: „the point of no return”.

.....

A háborút akkor fejezik be az emberek, amikor már teljesen megundorodtak saját maguktól és elvetemült tetteiktől, ami a háborúval jár. Ezeknek a lélektani pillanatoknak az egyike a gyűlölet feladása, amikor a katonák összeölelkeznek az ellenség katonáival a lövészárkokból kimászva. Nekünk, magyaroknak jelentős háborúellenes irodalmunk van. Ez az I. világháború utántól kezdődött és olyan jelentős nyomokat hagyott a magyar kultúrában, hogy szerencsére most is kitart, amikor a szomszédban háború dúl. Mindent le kellene fordíttatni minden nyelvre, hogy az emberek más országokban is okuljanak belőle.

Másrészt manapság a világ a legsúlyosabb kritikákat is megérdemelné, amikor lesüllyedt az ősember furkósbotos szintjére, ész nélkül üti-vágja egymást és senkire nem akar hallgatni, tehát nem tér jobb belátásra.

.....

A mai legfontosabb esemény: Orbán Viktor tusványosi előadása. A mondandóját egy szóval lehetne összefoglalni: REMÉNY. Ezt nyújtotta ez a beszéd, amelynek ismétléseit is meghallgattam. Jelentős történelmi visszatekintés, mely egyúttal a jövőbe vezető utat is megvilágítja. Tévedéseink, balszerencsés vállalkozásaink, amelyek megváltoztathatták volna

történelmi esélyeinket, de... ennek számtalan oka volt, amiért mégse jött össze. Orbán Viktor nem akart lelkipurdalást kelteni senkiben, ezért nem említette fel a hagyományos széthúzást, ami máig velünk van. Mindig vannak retrográd elemek, amelyek kizárólag másokhoz, a mások simogatható talpához tudják viszonyítani magukat, tehát mindig kell nekik egy „gazdi”, aki majd megmondja, mi a helyes, és nekik csakis arra kell menniük, még akkor is, ha az az út a lejtőn lefelé vezet.

Ugyanez jellemzi EU-s elvtársaikat, akik a hanyatlás felé hajszolják az európai gazdaságot, mit sem törődve azzal, hogy ez az a gazdaság, amiből ők is élnek, tehát nem illik halálra hajszolni maguk alatt a lovat. Szűklátókörűek, mondhatnánk, de ez túl enyhe kifejezés rájuk nézve. Ostobák, befolyásolhatók, lefizethetők, kibérelhetők, akár egy nyugágy a strandon. Amennyi esze egy ilyen alkalmi heverőnek van, épp annyi akad ezekben a fanatikus bürokratákban. Magyar társaik annál is bizarrabb képet mutatnak, mivel ők már többször is cseréltek gazdát, pártot, főnököt, egyszóval általuk gerinctelenül körberajongott fölöttest. Ugyanez volt az attitűdjük, amikor a szovjet elvtársakért rajongtak, majd a németekért, a multikért, az amerikaiakért, mikor éppen ki vásárolta fel őket. A pártcseréiket és egyúttal zászlóváltásukat is ugyanez jellemezte. Beteges a mentalitásuk, semmi tisztelet nem érdemelnek, mivel ők se tisztelnek senkit és semmit.

.....

Az olimpia első hivatalos napja nem jól sikerült sportolóinknak. A híres vívóink sorra estek ki, elsőként a háromszoros olimpiai bajnok Szilágyi Áron, akit nagyon sajnáltam. Ő indiszponált volt, ezt is nyilatkozta, míg társa igazságtalan bírói döntés miatt esett ki. Úszóink se szerepeltek jól a vegyesváltó számokban, sőt a pólós lányokat is megverték az első meccsen. Csak a párbajtőröző Muhari Eszter szerzett eddig egy bronzérmet. Kikaptak a kézilabdás lányok is, akikhez vérmes reményeket fűzött mindenki. A botrányos olimpiai megnyitó után mintha Európa átka ülne a magyar sportolókon. Tudjuk, hogy nem szeretnek bennünket, de azért ennyire látványosan nem kellene. Főként nem en bloc.

.....

Visszatért a meleg. Estefelé már erősen felmelegedett odakint a levegő, de a lakás még idebent tartotta magát. Árnyékolással persze, de a ventilátorokat nem kellett ma sem használni. Jelenleg is kellemes hűvös van, sőt magamra kellett teríteni a polár köpenyemet, mert borzongtam.

.....

Valaki hülye megint feldobta a kamu témát, hogy Magyarország vissza akarja szerezni a Kárpátalját. Feltehetőleg az ukránokat akarják hergelni ellenünk, pedig nincs rá szükség, így is eléggé be vannak vadulva, mert nem érnek célta a zsarolási kísérletükkel. Nem fogják fel, hogy zsarolni csak azt lehet sikeresen, aki sáros valamiben. Az ötlet, amit már sokadszor vetnek fel az interneten, azért sem logikus, mert világossá tettük már számtalanszor, hogy nem akarunk háborúzni senkivel. Márpedig területet szerezni csakis háborús úton lehet. Persze hiába magyarázzák ezt valakinek, aki begőzölt és csak a saját rögeszméit hajtogatja...

Egyébként naponta figyelem a híreket, hányan érkeznek hozzánk Ukrajnából. Naponta tizenötezer ember, aki nem bírja tovább a háborús stresszt. Vagy ezek is csak a tehetősebbek, akik meg tudják fizetni a kegyetlen sarcot, amit a toborzók vagy a határőrök szabnak ki rájuk? A háborút mindig a kisember szenved meg a legjobban. Ő az, aki végig marad, mert neki nincs másik hazája, csak az az egy, amelyik mellett utolsó leheletéig kitart. Van, aki nem hagyja ott az állatait sem, velük marad a háborús körülmények között is. Mások, a menekülők, a háziállataikat is hozták magukkal Magyarországra. Kutyák, macskák bebugyolálva, együtt, egy sorsközösségben a gazdáikkal. Megrendítő látvány, ahogyan a gyerekek is, akik kénytelenül élik meg azt az érzést, hogy maguk mögött kellett hagyniuk az otthonukat. Sokan az édesapjukat, aki harcolni ment a frontra, és talán soha többé nem látják már egymást. Zelenszkij vajon nem látja ezeket a felvételeket? Kötve hiszem. Akkor meg hogy nem indul meg ezeket a képeket látva?

2024. július 27.

„Angelo Giuliano újságíró: I am asking Russia to grant me asylum, I don't want to be part of this shit-show.

a C Spire nevű amerikai távközlési magánvállalat elfogadhatatlannak tartja a párizsi olimpia megnyitóján látott műsor egyes elemeit. A mississippi székhelyű cég a párizsi olimpia megnyitója után közleményt adott ki a látottakról. Ebben az áll, hogy a cég

elfogadhatatlannak tartja, amit a drag queenek, Törpapák és Jabbák a párizsi olimpia megnyitóünnepségén tettek Leonardo da Vinci Az utolsó vacsora c. képével."

A vállalat ezért úgy döntött, hogy az olimpiával kapcsolatos összes reklámját visszahívja, további minden együttműködést megszüntet az év legjelentősebb, nemzetközi érdeklődéssel kísért sporteseményével kapcsolatban. A cég kifejezte: „megdöbbenette őket Az utolsó vacsora kigúnyolása”, így azt a döntést hozták, hogy valamennyi, az olimpia idejére vásárolt reklámblokkot lemondják. (Origo)

Gémesi Csanád szombaton lépett pástra a férfi kard egyéni számában, ahol az első körben remek vívással búcsúztatta világbajnok ellenfelét. A következő feladat a nyolcaddöntőben egy tunéziai rivális volt, akitől úgy kapott ki 15-14-re, hogy a döntő tusnál egy erősen vitatható ítélet született, a bolgár bíró nem Gémesinek adta a pontot.

122 millió euróba került a botrányos párizsi olimpiai megnyitó - vagyis nagyjából 48 milliárd forintba. Ez háromszor akkora összeg, mint amiből a sokkal látványosabb és sokkal nagyobb sikert arató londoni megnyitót megcsinálták 2012-ben."

.....

Csupán néhány részlet a párizsi olimpiával kapcsolatosan. Tehát: a magyar vívó Gémesi Csanád vívását meglehetősen vitatható módon pontozta a bolgár bíró, aki részrehajlónak mutatkozott a tunéziai vívó javára, feltételezik. A videofelvételek eldönthették volna a kérdést, de a bíró nem volt hajlandó megváltoztatni az ítéletét. Ahogy korábban is feljegyeztem, mintha valami átok ülne szegény olimpikonjainkon, egymás után esnek ki, még nézni, hallani is rossz.

A C Spire nevű amerikai reklámcég visszavonta minden reklámját az olimpia idejére. Felháborítónak tartják a keresztényellenes drag show-t. Mint ahogy minden jóérezsű ember. Hatalmas a tiltakozás a botrányos műsor ellen világszerte. Angelo Giuliano újságíró shit show-nak nevezte, mint ahogyan az is volt. Fölöslegesen irritálva és provokálva a normális nézőket, viszont kedvezve a világszerte agresszíven nyomuló perverz ízlésű szűk rétegnek. Úgy tűnik, Macron elnök is ezek közé tartozik, mert többször is megerősítette álláspontját, miszerint neki tetszett a megnyitó. Hát... neki legyen mondván...

Angelo Giuliano egyébként menedékjogot kért Oroszországtól emiatt a műsor miatt. Nemsokkal később hallottuk, hogy Oroszország mindazoknak menedékjogot kínál, akik fenyegetve érzik magukat ezektől a téveszméktől, amelyek egyre jobban terjednek nyugaton.

Peszkov orosz kormányzóvivő undorítónak nevezte az olimpiai műsort, majd hozzáfűzte, hogy az orosz közönség szerencsére nem látta. Náluk be van tiltva az efféle undokság, és mivel az orosz sportolókat kitiltották az olimpiáról, ahogy több nemzetközi versenyről is, ők nem közvetítik. Megfelelő válasz az őket folyamatosan provokáló ultraliberálisoknak.

Ez a megnevezés még csak nem is megfelelő, de mivel liberálisnak nevezetik magukat, hát kelletlen tűnjük, mert nem ez az életünk legfontosabb kérdése. A liberális névre nem is szolgálnak rá, mert egyre inkább a saját rögeszméik foglyaivá válnak, így semmiképpen nem lehet őket szabadelvűnek nevezni. Szabadosnak, libertinusnak inkább, de azt meg ők vetik el. Jobbnak, hangzatosnak tartják a liberális nevet, de minden szabadelvű ösünk forog a sírjában, amikor ezt odaátról látja. Ezek a megszállottan torz ízlésű alakok szándékosan provokálnak mindenkit, aki nincsen oda tőlük. Picasso fiataalkori viselkedését utánozzák, de a festő zsenialitása nélkül. Az epigonok sorsa ez: folyton valakinek a nyomdokaiba akarnak lépni, de sose sikerül nekik ebből valami értelmeset kihozni. Olyanok, mint Szutyjev libája, amely szó szerint mindenki más tollaival ékeskedett, amíg a végén elkapta a róka.

.....

Botrányos olimpia, amelynek már a megnyitója is sokakat felháborított. Képtelenek megtisztítani a Szajná, miközben épp oda hirdették meg a szabadvízi programokat. Párizs polgármestere már úszott benne kicsit, hogy a víz tisztaságát demonstrálja ezzel (álságos módon). Macron elnök is úszni készült, de végül nem mert. A hírek szerint a víz teljesen fekáliával szennyezett, sőt még az utcai kutyapiskot is oda slagozzák bele. Nos, ez van, amikor a politikusok nem a lényegre koncentrálnak, hanem felfújnak egy apró részletet és azt tupírozzák a végtelenségig. Mikor figyelmeztetik őket a tévedésükre, vérig sértődnek, majd mindenkit sértegetnek, aki nem ért egyet velük. Kamaszos retardáció ez, de a jelek szerint még a vén marha korúak se hajlandóak beismerni a tévedéseiket, nemhogy visszavonni őket, mielőtt még nagyobbra duzzad a botrány.

A férfi vízipólósaink megnyerték az első meccsüket a franciák ellen, a lányok viszont tegnap vesztek, pedig ők is igen erős csapat. A sok kiesést nincs is kedvem mind feljegyezni, annyira lehangol. Mindig csak azt érzékelem, milyen sokan drukkolnak ellenünk. Irritáljuk őket a magabiztos különvéleményünkkel, amit pl. a miniszterelnök úr is képvisel, pedig ha valaki, ő éppen nem akar senki ellen fellépni, hanem csak békésen igazgatni az ország sorsát. Mikor a baloldaliak tirádáit hallgatom ellene, mindig belegondolok, mennyivel könnyebb és jobb is

volna, ha az ellenzék konstruktívan lépne fel, és ne csak folyton orbánozna. De hát tőlük bármi észszerűt elvárni képtelenség. Normálisan nyilatkozni se tudnak, mert minden második mondatuk ugyanarról szól. Gav Duncan fogalmazta meg korábban, mi a lényege a mondókájuknak: „Bla-bla-bla... Orbán Viktor, bla-bla-bla, Orbán Viktor...” Ez már évekkel ezelőtt volt, de semmit nem változott.

A francia főváros helyzetképéről pedig még ennyit. A hírekből az derült ki, hogy a csapadékvíz-elvezető és a szennyvízcsatorna tartalma egy helyre meg, Amikor sokat esik az eső, akkor felduzzasztják egymást és közös lendülettel kötnek ki a Szajnában. Hogy ezt hogy nem lehet megoldani? Nagyon lejáratták magukat. A XXI. században élünk, nem a sötét középkorban... Úgy emlékszem, régen Budapesten is voltak hasonló problémák a Demszky Gábor főpolgármesteresége idején, de aztán Tarlós István megoldotta. Azóta megtisztult a Duna vize is. Érdekes, hogy éppen mindig a liberálisok idején van ilyen visszataszító helyzet... mintha direkt vonzanák magukhoz ezeket a szörnyűségeket... Megoldás nincs, mert ők soha nem akarnak megoldani semmit, csak megúszni.

Most mit mondjunk? Szaros a Szajna, de ez a franciákat nem zavarja... Vagy mégis? A Macronon gúnyolódók a fenti szennyvízproblémára utalva ezt kommentelték: majd összeállítanak egy Macron-órát, ami megmutatja, kinek mikor kell WC-re mennie, hogy a Macron úzásának idejére tudják időzíteni, mikor húzzák le a WC-t...

.....

David Pressman budapesti amerikai nagykövet is beleütötte az orrát már megint valamibe. Orbán Viktor tusványosi beszédéről azt állította, hogy a miniszterelnök úr összeesküvéselméleteket terjeszt, meg hogy beleavatkozik az amerikai választásokba, amikor Donald Trumpot látogatja otthonában, illetve amikor Donald Trump Jr.-t fogadja Budapesten. Az önkritika teljes hiánya az, ami David Pressmanból árad. Ő meg egyfolytában felforgató tevékenységet folytat, amióta csak betette a lábát a magyar fővárosba. Ennyi jogtalan beavatkozási kísérletért már rég ki kellett volna utasítani őt Magyarországról. Továbbá: A két Soros európai látogatásait akkor minek minősítené David Pressman? Azok kész kampánykörutak voltak pl. a magyar választások előtt, majd az EU-s választások előtt. Sőt Alex Soros még Ukrajnába is ellátogatott, egy háborúban álló országba.

.....

Most vonul át fölöttünk egy északnyugati front. Nappal meleg volt, de csak kis időre kellett bekapcsolnom a ventilátort az én szobámban. Az éjszaka viszont kifejezetten hűvös. Megint polár köpenyben ülök a gép előtt és majd lefagy a lábam.

2024. július 28.

A botrányos párizsi olimpia jelenleg legtöbbet vitatott eseménye, hogy egy algériai bokszo, aki láthatóan férfi, 54 másodpercen belül feladásra készítette a vele szemben küzdő Angela Carinit. Az olasz lánynak eltört az orrcsontja, ezért is adta fel az egyenlőtlen küzdelmet. Szakértők szerint a férfiak ütése 40%-kal erősebb, mint a nőké, ez a nem teljesen tisztázott

nemű egyed ezt ki is használta. A filmfelvétel látható, hogy az algériai sportolónak jóval hosszabb a karja, tehát ő egy ütésekor jobban ki tud nyúlni, hogy az ellenfelét megüsse. Közben az olasz lány meg se tudta közelíteni őt.

Most mindenki ezt a meccset vitatja, tárgyalja, s közben erre csak úgy kerülhetett sor, hogy a NOB felülvizsgálta egy másik sportvilágszervezet döntését, amely szerint kizárták a nőkkel való meccsekből. Az ok: túl magas tesztoszteronszint. Mostanra ezt a szintet akár női hormonok adagolásával is lejjebb szoríthatták, de erről nem szól a fáma. Az ügy külön pikantériája, hogy egy muzulmán országból érkezett az olimpiára a sportoló, márpedig a muszlimok nem tűrik a homoszexualitást, súlyos börtönbüntetéssel sújtják. Régebben még ki is végezték őket. Változhattak az idők Algériában, de a vallásuk miatt a férfi-nő szerepek nem változtak meg. A muzulmánok megvetik a nőket, és ezt ki is fejezik. Ha ezt a bizarr szerepjátszást hivatalosan is megengedték neki, egyetlen oka lehetett: a nők megleckéztetése, hogy ilyen férfias sportot ne űzzenek. Sok fotó jelent meg már róla, de a tekintetéből is látszik, hogy pasi az illető, ahogyan az olasz hölgyre néz.

Sok minden felmerülhet, és a vezető sportolók nem mernek ellenvéleményt kimondani. Inkább csak körülírják az egészet, de el nem ítélik. Pedig a dolog elbírálása igen egyszerű. A hajdúk szerint **Egy nőnek nincsen f...a**. Szörényi Szabolcsot idézhetjük ide: „Megmutattam és azóta senki nem zavar...” Nos, ha az illető neme kétséges, egyszerű fizikai megtekintéssel is eldönthető a kérdés. Utána mesélhetnek összevissza a megfelelő tesztoszteronszintről.

Egyébként ha már folyton az esélyegyenlőségről hazudoznak, akkor ilyen aránytalanságot és igaztalanságot nem engedhetne meg semmilyen bizottság. Ha ezek a szerencsétlenek is mindenáron versenyezni akarnak, akkor nyissanak nekik külön kategóriát. Férfi, nő, hermafrodita vagy férfi, nő, egyéb. Mondjuk ez utóbbi sok furcsaságra adna alkalmat. Az egyébbe beleférne például az is, hogy egy magát akárminek képzelő valaki egy kenguruval bokszolna. Láttunk már hasonlót, de akkor a kenguru partnere egy férfi volt, feltehetőleg ausztrál. Na, azzal merne kikezdeni ez az algériai fenegyerek! Egy másik ausztrál vélemény szerint (egy ottani énekesnő nyilatkozta) ő is hamar eldöntené a meccset. Először is tökön rúgná, és ezt még akkor is megtenné, ha ezért diszkvalifikálnák.

Vitatkozik a fél világ, az elé dobott gumicsonton marakszik, s közben a háttérben folynak a disznóságok. Kamala Harrist máris felfuttatták Biden helyett, itthon pedig folyik az olajvita, mert Zelenszkij – feltehetőleg a bosszút lihegő von der Leyen felbujtására – elzárta az olajcsapokat Ukrajna felől. Talán va banque-ra játszik, pedig Orbán Viktort soha nem lesz képes megsarolni. Fegyvereket akar és pénzt. Mi mást? Akár a gengszterek. A szlovákok meg fogják szüntetni a gázolajszállításokat Ukrajnának, ehhez csatlakozhatunk mi is. Nagy hetykén azt mondják erre, hogy nem fogják megérezni. De ha villanyt se kapnak, akkor mit csinálnak? Húzd meg, ereszd meg játék ez, és a végén úgyis az nyer, aki jobban bírja idegekkel. Ezen a téren Zelenszkij nem áll jól. A semmiért is képes hisztériázni. Ez feminin vonás, roppant férfiatlan, sőt legalább olyan visszataszító, mint ez a hermafrodita bokszt.

Hátori Luca lesz a következő ellenfele az algériai bokszolónak. Luca harciasan indul neki a játéknak, egy egész ország drukkol neki. Ugyanakkor mindenki félti is Hátori Lucát. Holnap mérkőzik, és holnap este úszik ismét Milák Kristóf is, aki legerősebb számában ezüstérmes lett,

pedig csúcsformában van. Igaz, az úszásban sokszor töredékmásodpercek döntik el az elsőséget. Tegnap aranyérmes lett Kós Hubert is, övé az első magyar aranyérem.

Ma aranyérmes lett a férfi párbajtőrcsapat is. A mai éremtábla szerint: 2 arany, 2 ezüst, 1 bronz. Döntőbe jutott a női vízilabdacsapatunk és a férfi kézilabdacsapatunk még harcolhat a továbbjutásért a franciák ellen. Hajrá, magyarok!

.....

Egyáltalán nem mellékes esemény: tegnap láttam először Zsófi unokámat. Kis időre, amikor hozták haza a kórházból és erre kanyarodtak, hogy megmutassák nekem. Édesdeden aludt a nagy melegben. Apja babakori képe ötlött fel előttem. Ugyanezzel az arckifejezéssel aludt. Bár nagyon örültem neki, arra biztattam őket, hogy induljanak tovább, mert a gyerekeknek nem fog jól tenni, ha sokáig az autóban vannak. Most egy darabig csak üzeneteken keresztül kommunikálhatunk egymással.

2024. augusztus 2.

Ma meglett az újabb olimpiai aranyérem: Milák Kristóf 100 pillangón nyerte mindnyájunk örömére és büszkeségére. Egy sportlövői bronz is került, de a mindenre elszánt Hámori Luca alulmaradt az agresszív algériai boksizó mellett, így ötödik helyezett az olimpián, de nem bánja, mert végülis megmutatta, a magyarok nevében küzdött. Még akkor is, ha a genetikai erőarány előrelátható volt, és mert mindenki drukolt, ugyanakkor féltette a bátor bokszilonőt, aki valóban nő, nemcsak olyan kétes és sokszor megkérdőjelezett nemű, mint ellenfele. Ő nem kapott akkorákat, hála a technikájának, viszont ő is bevitt jó pár nagyobb öklöst az algírnak. A pontozás után sportszerűen gratulált a riválisának, majd levonult a ringből. Részéről rendben volt a fair play. A közbizalom és ami még utána történt, azonban sok kérdőjelet vet fel. Amikor kihirdették az eredményt, az algériai boksizó katonásan szalutált valakinek a lelátón. A tekintete ismét férfias, hatalmas állkapcsa nem az entellektüeleké, de nem is a nőké. Ezt látva felmerül az emberben a kérdés: nem valamely iszlám katonai szervezet tagja az illető? Egy nő sosem tenne ilyet. Főként nem muzulmán nő. Egyre több érv amellet, hogy az egész dolog egy gúnyjáték a muzulmánok részéről, akik köztudottan nem tisztelik a nőket. Ez a show nemcsak nőellenes műsor volt, hanem egy beintés a woke-fanoknak, akik közé Hámori Luca nem tartozik. A párizsi olimpia és szervezői annál inkább. El is keresztelték wokelimpiának.

A slusszpoén még eztán jön. Az algériai versenyző és edzői beperlik Lucát, mivel férfinak merészelte nevezni az egyébként egyértelműen férfinak kinéző valakit. Nekünk pedig marad a hajdúk igazsága: egy nőnek nincsen f...a. Azontúl majd elhisszük, hogy nő, ha valamely algériai honfitársa feleségül veszi őt, és annak gyermekeket fog szülni...

A magyar éremtáblázat állása jelenleg: 3 arany, 2 ezüst, 2 bronz.

2024. augusztus 3.

Kadirov visszatért: Zelenszkijnek térdén állva kell bocsánatot kérnie az ukrán néptől

A csecsen hadúr szerint az ukrán elnök nem bír legitimitással többé.

2024. augusztus 05. 07:53

A [Ria Novosztyi](#) arról ír, hogy a csecsen vezér, Ramzan Kadirov az orosz állami tévében kijelentette: Zelenszkijnek térdén állva kellene bocsánatot kérnie az ukrán néptől és Oroszországtól.

„Zelenszkij nem ember, arra sem méltó, hogy lelője magát. Nézzen tükörbe, nézzen az utcára, hogy mit csinál: embereket visz a húsdarálóba.

Hallgat a nyugat-európai vezetőkre, ezzel megöli az ukrán népet”

– fogalmazott Kadirov.

Hozzátette: *„Meggyőződésem, hogy most kellene térdre rogyania és bocsánatot kérnie először az ukrán néptől, majd Oroszországtól.*

Ő már nem elnök, ő egy senki.”

Kadirov arra utalhatott, hogy Zelenszkij legitimitását Oroszország hónapok óta kétségbe vonja, miután az ukrán elnököt nem választották újra, mellőzve az alkotmány előírásait.

(Mandiner)

A fenti hírt ollóztam ki a Mandinertől ma. Nem csoda, ha nem szeretik a nagyarcúságáért, amivel sokakat felháborít. Habár örökké követelőzik, ha megkap valamit, azonnal követelni kezdi, hogy még többet adjanak neki. Az egész ügy egy blöff, hiszen már jó előre tudható, hogy semmiért nem fog fizetni a már most csődhelyzetben levő Ukrajna. Ha meg nem fizet, minek adjanak neki?...

Ma éppen F16-os gépeket kaptak, de azt is kevesellte Zelenszkij. Azt követelte, hogy akiknek van ugyanilyen repülőgépe, azok támadják az oroszokat vele. Nem értem. Senki nem tud rászólni, hogy a NATO nem háborúzik az ő kedvéért?!

A csecsen hadúr, Kadirov lesújtó véleményének adott hangot az orosz sajtóban. Szerinte Zelenszkij egy senki, akinek térdén állva kellene bocsánatot kérnie előbb az ukrán néptől, aztán az oroszoktól. Szerinte Zelenszkij nem is ember. Még arra sem érdemes, hogy lelője magát. Kemény szavak, de aki tönkretette a reá bízott országot, végletesen eladósítva, majd csődbe juttatva, az valóban méltatlan arra, hogy a vezetője legyen.

.....

A vízipólós fiaink ma megverték a szerb válogatottat, így döntősek. Az olaszokkal fognak mérkőzni legközelebb. Jelenleg a 12. helyen vagyunk 3 arany, 3 ezüst és 2 bronzéremmel. Hosszú Katinka nekiesett a Magyar Úszósövetségnek. Szerinte nem a sajtó tehet róla, hogy a Milák Kristóf ügyét olyan torz formában értékelték, hanem az úszósövetség. Virth Balázs, Milák Kristóf edzője lemondott. Ez is egy magyaros ügy. Ahelyett, hogy közösen örülne mindenki a tehetséges fiatalember sikerének, még ilyenkor is egymásnak esnek. Mindenkinek meglehet a részgazsága, de azért valamit a hazai edzők is hozzátettek a Kristóf sikereihez. Ha

mással nem, hát egyrészt a felfedezésével és a kellő alapok megteremtésével. Korábban az edző és a sportoló kapcsolata jó volt, csak később vált formálissá.

Van ilyen. Párkapcsolatban, házasságban, kollégák között is. Ha túl sok időt töltenek együtt, irritálhatják egymást, ettől megy tönkre a kapcsolat. Hosszú Katinka se bírta egy idő után Shane Tusuppal, szétmentek. Diana hercegnő és Károly herceg kapcsolata is hasonlóan végződött. Nekik bizonyára a sok közös protokoll esemény is rontott a kapcsolatukon. Ha nincs meg az egészséges arány, a „külön-idő”, egy idő után egymás agyára mehetnek a párok vagy a társak. Másik klasszikus példa: Szörényi – Bródy, Sebő-Halmos, Illés - Koncz Zsuzsa, vagy maga a Beatles.

Az viszont érthető Milák Kristóf részéről, hogy nem áll szóba a sajtóval már jó ideje. Minden elbulvárosodott, elmocsarasodott, az újságírók paparazzókként viselkednek, senkit nem kímélnek, csak az a fontos nekik, hogy megszerezzenek valamilyen információt, majd azzal manipulálhassanak. Ha ez volt a fiatalember szomorú arckifejezése mögött, akkor sok minden érthető, de ezt is meg kell hagyni a magánügyének. Igaz, ez se könnyű. A hírességeket valósággal üldözi a sajtó, és gyakran írnak róluk valótlanságokat. A mai hírek között van Koncz Gábor nyilatkozata, akiről azt terjesztette a sajtó, hogy stroke miatt van életveszélyes állapotban. Az egész egy kacska, semmi alapja nincs. Nos, ez is jellemzi a mai újságírást. Mindegy, hogy nem igaz, csak elhiggyék... És ilyenkor hol van az etikai bizottság?!...

.....

Az ukrajnai olajembargó ügyében patthelyzet van. Kiszivárgott, hogy egyenesen Brüsszelből jött a kezdeményezés, majd hogy Washingtonból adták ki a verdiktet Magyarország ellen. Felháborító, hogy saját személyes ambícióik (törtetésük) érdekében képesek tönkretenni egész országokat, sőt egész Európát. Telik az idő és én biztos vagyok benne, hogy lesz rá megfelelő magyar megoldás. Annak pedig, aki ezen kárörvendezik, ez legyen az utolsó élvezete az életben!

.....

Az ukránok mostani hadi célja ismét a kercsi híd megsemmisítése. Ehhez amerikai háttérrel lehet, ami semmi jót nem sejtet. Még mindig csak a háborút erőltetik és minél több nemzetet össze akarnak ugrasztani egymással. Ez minden, amit tudnak, ez az ócska forgatókönyv. Kiszikkadt agyú vén hülye csapat, és még ők játsszák az agyukat, hogy mekkora filantrópok! Életellenesek; az Univerzum törvényével szembeszegülve művelik ezt a sok disznóságot, holott a Világ a szeretet tengelyén forog. Ami ezzel ellentétes, az selejtes, beleértve a gyűlöletet is, ami mindig zsákutcába vezet.

.....

Az algériai bokszoó ügyében botrány megint. Most már fogadni mernék, hogy ez egy iszlám harcos. Ő is a tőlük szokásos Allahot dicsőítő kiáltással felelt az újságírók faggatásaira. A díjátadáskor katonásan tisztelgett valakinek, ez se nőre vall, hanem egy harcosra, aki teljesített egy feladatot, majd bejelentkezik a főnökének. A transzneműek és a velük társult genderisták szokása az, hogy feltűnősködni. Muszáj folyton a középpontba verekedniük magukat. Persze, hiszen exhibicionisták. Egy szerencsétlen nő, főleg, ha muzulmán, meghúzza magát szerényen,

nemhogy a feltűnést keresné. Ránézve csak egyet lehet gondolni: ha ez a pasi nő, akkor én vagyok pasi.

A Magyar Ökölvívó Szövetség felajánlotta Hámori Lucának, hogy megjutalmazza egy bronzéremért járó összeggel. A Nemzetközi Ökölvívó Szövetség is felajánlott egy-egy ötvenezer dolláros fájdalomdíjat azoknak a nőknek, akik kikapnak Kaleftől. A magyar szövetség viszont ezt elutasította, mondván, hogy az a Gazprom pénze. Háborús bevétel, tehát pfúj. Tisztára bediliztek. Ha amerikai felajánlás lett volna, akkor is háborús pénz lenne, mivel Amerika is állandó háborúban áll – mindig valaki mással, illetve a fél világgal. De ha csak azt nézzük, hogy ki mindenkit ugrasztottak már össze sikeresen a nagy bajkeverők, akkor senkitől nem lehetne elfogadni semmilyen pénzt, jutalmat, mivel már a fél világ háborúban áll – különféle színtereken. Zsurnaliszta hipokrizis, amelyet a politikusok is átvesznek, mondhatjuk erre. Az ő nyomdokukon meg a fél világ.

A nagy felhajtás közepett most a fél világ azzal foglalkozik, hogy mije is van tulajdonképpen az algériai öklözőnek. Állítólag a külső nemiszerve nőinek látszik, de nem petefészke van, hanem rejtett heréi a hasüregében. Ha az illető transznemű, akkor máris elérte, hogy magára hívja a figyelmet s közben önmagát állíthassa be áldozatnak, nem pedig az összetört orrú, szegény olasz lányt, Angela Carinit. Mozgalmukat tekintve megint csak bebizonyosodik, hogy nőgyűlölők, sőt az is sejthető, miért. Ők soha nem tudnak olyan bájosak, vonzóak és kecsesek lenni, mint egy vérbeli nő. Emiatt gyűlölködnek és ott ártanak a nőknek, ahol csak tudnak. Ez pedig beteges dolog. Nem a nagy nyilvánosság elé való, hiszen gyermekek, kiskorúak is nézhetik a világeseménynek számító olimpiát, és ez a sok botrány csak fertőzi a tudatukat.

Apropó fertőzés. A Szajna ismét tele van fekáliával, egyéb szeméttel, hulladékkal. Szégyen Franciaországra nézve. Ismét el kellett halasztani a triatlonosok edzését, illetve versenyét. Azok közül, akik már versenyeztek a múltkor, többen megbetegedtek. Hányás, hasmenés a tüneteik. Mi is lehetne a fekáliával fertőzött víztől?! A belga szövetség visszahívta a versenyzőit, nem teszik ki őket további fertőzésnek. Talán a perverzeknek ez megfelelő látvány, illetve közeg, amiben ússzanak, hiszen az ú szimbólumaik közé tartozik a fekália is. A normális közönség azonban undorodik és viszolyog. Egyáltalán túl sok már a botrány a párizsi olimpia körül.

Az olasz aranyérmes úszó fiatalember nem bírja tovább az elhelyezés kényelmetlensége miatt, inkább a parkban alszik egy törülközőn fekvé a fűben. Papírágyakon alszanak, a szobáik primitív kinézetűek, nincsen légkondicionálás, csak kevesen érzik ott jól magukat. Pedig érmek múlhatnak rajta, és sok pénz. Sokan az étkezés miatt is ki vannak akadva. Egy fotón látható, ahogy egy csótány mászkál az asztalon az ételek mellett.

Az éremtáblázat is mutatja a változó trendet: Kína áll az első helyen, Amerika csak a második mögöt, őket követi Franciaország. Gondolom, hogy ez még jobban dühíti az amerikaiakat, akik nem állhatják a kínaiakat. Vagy mondjuk szebben: előítéletesek velük szemben.

.....

Még több számban vannak várományosaink. Mindnyájuknak üzenjük: HAJRÁ, MAGYAROK! Bármennyire is fel van hergelve ellenünk a fél világ (a globálsajtó és a honi ellenzék által), mi

velük vagyunk. Akinek ez nem tetszik, az nyugodtan elköltözhetsz egy olyan országba, amelynek a népét nem gyűlöli és amely ország sportolójának szívesen drukkol.

.....

Ma negyvenhét éve, hogy elindultam külföldre friss diplomásként. Szegény Papának szomorúságot okoztam vele, de aztán később úgyszólván hazajöttem, hogy az ott szerzett tudást a magyar diákok és ezzel a saját hazám javára fordítsam.

2024. augusztus 5.

Adler Zsigmond szellemes válasza egy őt zaklató sportvezetőhöz, aki meg akarta környékezni őt, hogy ne Papp Lászlót eddze, hanem egy másik bokszolót. A másik rivális bokszoló menedzsere ismerkedett meg az öregfiú Adlerrel az akkori Budapesten. A Zs. visszautasította. Mikor a miértjét akarta tudni az ellenséggé váló ügynök, A. Zs. tömören ezekkel a szavakkal indította útjára: *„Te ezt soha nem fogod megérteni, mert a te agyad más súlycsoportban van, mint az enyém.”* Feltehetőleg von der Leyen is más súlycsoportban van agyilag, mint Orbán Viktor... Ezt már magyarázni se kell, mindenki érti, a kisgyermektől kezdve az aggastyánokig.

.....

Ma van a hiroshimai atombomba-támadás évfordulója. Még rágondolni is szörnyű, a világpolitika nagyjai meg továbbra is atombombákkal hajigálják egymást – szóban. Legalább ma megemlékezhetnének méltóképpen arról a borzalomról, hogy aztán ne akarjanak semmiféle bombát hajigálni egymásra. Utópisztikus gondolat, hiszen a legtöbb ember nem érvel, csak üt. Akár szóval is. Olyan, mintha a túlszaporodott emberiségen kitört volna a patkányeffektus. A beavadult politikusok, akik egyébként sose mennek a csatatérre, ahová a katonákat küldik, nem érzékelik, hogy ennek a háborúnak mindenki csak vesztese lehet. Mind abban hisz, akár a dohányosok a saját képzelte védeltségükben, hogy a háborús károk és veszteségek csakis a másik fél pusztulását fogják okozni. A dohányos is azt képzei, hogy a cigaretta mindenkinek árt, csak neki nem, ő kivétel. Pedig hát... a válasz benne van a statisztikákban és orvosi zárójelentésekben.

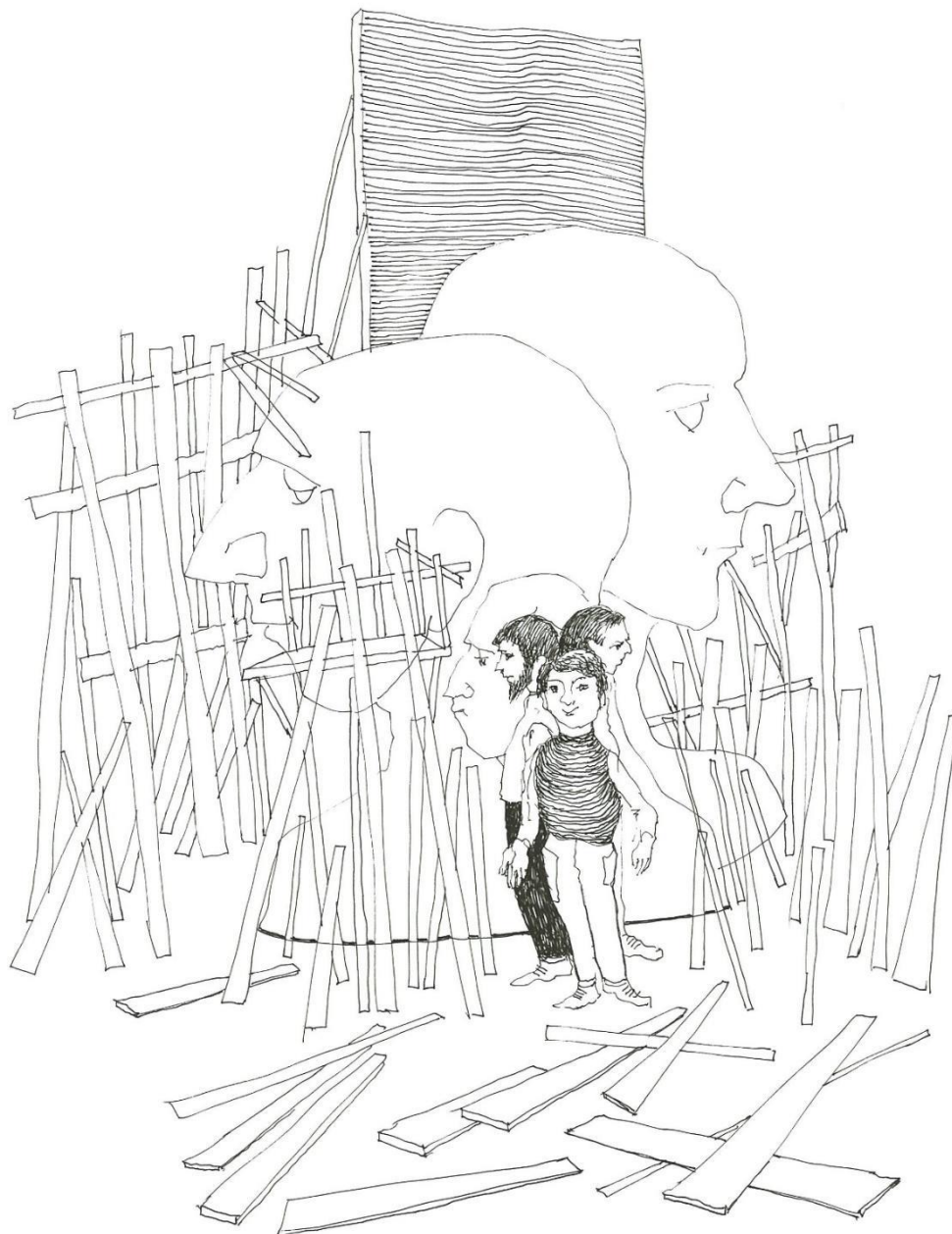
.....

Ez az olimpiai napunk nem volt túl sikeres. Kiestek a kézilabdások és még a vízipólós lányokat is megverték. Az evezős sportok képviselői viszont szépen menetelnek az elődöntő felé. Közülük szinte mindenki továbbjutott. A BL-ben kikapott még a Fradi is, szóval ez nem egy fényes nap a számunkra, de majd túléljük, ahogy minden mást is eddig.

.....

Negyvenhét évvel ezelőtt Bécsben voltam és a Hotel Beethovenben laktam. Abban a házban, ahol annak idején Beethoven élt. Megtisztelőnek találtam a gondolatot, de a pénzből nem sokáig futotta rá. Visszagondolni rá mégis szép.

2024. augusztus 6.

FRIDEL 2010

Gengszterpolitika

Hogy ez egy deja vu érzés, már szinte közhelyszámba megy. Ahogy naponta figyeljük a világpolitikai események alakulását, folyton felötlik lelki szemeink előtt sok vadnyugati filmélményünk kocsmajelenete. A részeges Joe berúgja az ivó lengőajtáját, beront rajta, majd nekiesik mindenkinek, aki csak az útjába kerül. Máskor bankrabló kollégái törnek rá a kezdetleges prérifarm épületében a megszeppent pénztárosra és kényszerítik minden pénz átadására.

Nagyjából ennyi az, amit ezeknek az alakoknak a leszármazottai tudnak. Kerülhetnek bárhová, bármilyen civilizált helyre, belőlük egy idő után előtör ez a civilizációs ősemlék, aki egyedül a fizikai erejét, mai változatában: monstrum hadseregét és gyilkos fegyvereinek egész arzenálját tudja érvként felhozni, ha valakivel valami baja van.

Már két közismert politikusra lőttek rá, hogy megállítsák és lebeszéljék addigi politikai irányvonalának követéséről. Robert Fico-t haslövéllel kezelték hónapok óta, Donald Trump viszont megúszta egy jelentéktelen fülserüléssel. Egymással nem fognak vetekedni ezen, minden trauma maradandó sérüléseket okoz az ember pszichéjében, kár volna elvitatni tőlük. Azonban azok, akik ezeket a gyilkossági kísérleteket kitervelték, a háttérben nagyon is vetélkednek egymással, melyikük tud ütősebbet kitalálni és ha már kitervelte, akkor meg is valósítani.

Vannak erre szakosodott titkosszolgálati egységek, amelyeknek a nevét nem ildomos kiejteni, ők mégis mindig ott lappanganak minden politikai likvidálás és puccskísérlet mögött. Akkor is, ha senki nem nevezi néven őket. Gengszterpolitikát folytatnak. Az általuk kipécézetteket feketelistára teszik, majd megfigyelés alatt tartatják az erre szakosodott gazfickókkal, akik azért semmiben nem gazabbak megbízóiknál, lévén, hogy egyaránt megérték a gyehennára. Nos, ezen a szinten megvalósult a társadalmi egyenlőség. Köztük legalább. Aztán lőnek.

Kisöccsük, igyekvő tanítványuk törekszik lenni Volodimir Zelenszkij is. Miután barátságosan parolázott Orbán Viktorral, hirtelen a fejébe vette, hogy megzsarolja a két szomszéd országot, Magyarországot és Szlovákiát, mivel meg akarja törni úgymond ezt a két országot, hogy támogassák további háborús terveit és fegyverezzék fel őt, hogy neki aztán már nagyon jó legyen. Senki ne higgyen a látszatnak: nem a megtámadott, szerencsétlen Ukrajna vívja hősiességét a gonosz Oroszország ellen! Nagyon hamar kilógott a lóláb. Mindenki proxyja valakinek. A vén háborúcsinálók megint nem bírnak magukkal és a tonnaszámba bezsebelt hasznát is meg akarják sokszorozni. Jut persze belőle Zelenszkijnek is, hogy még az anyósának is luxusingatlant vásárolhasson. Bizonyára ők a kivétel a törvény alól, amely évezredek óta csak közutálat tárgyává teszi az anyósokat. Ők bezzeg nagyon jó emberek! Nem bántják egymást, hanem még a sanyarú háborús időkben is megajándékozzák egymást. Meg lehet csapolni az amerikai és európai segélyeket, telik belőle. A fejvesztve menekülő hadköteleseket meg erőszakkal fogdossa össze az elvetemült sorozóbrigád, hogy vagy kiforgassa mindenükből őket, vagy elhajtja az emberdarálóba, szintén csak erőszakkal.

Gengszterpolitika ez is. Aljas ötletei csakis aljas embereknek szoktak lenni. Már a látszatra sem adnak. Az egészséges pszichéjű ember tudja, hogy mindig az zsarol, aki fél. Az az agresszív, aki kétségbe van esve. Csak az viselkedik féreg módra, akiben egy hitvány féreg lakik. Ha csak egy kisebb területre szorítkozna mindez, még hagyján, ám úgy terjed ez a kórság, akár a járvány. Már von der Leyen asszony is ebben a szellemben igyekszik irányítani az Európai Uniót. Kegyetlen tekintetét már csak Magyarországra irányítva, egyik kezében lovaglóstor, a másikban kutyakorbács, és úgy véli, a szemtelen magyarokkal szemben majd ezzel az ősi porosz módszerrel fog célt érni. S közben kárörvendezve összevetet társaival, akik semmivel nem különbek nála.

„Eladó az egész világ!”, bömböl rájuk Mephisztó, aki talán maga is megtanulja végre, hogy nem az egész, csak a romlott fele. Az, amelyik felvásárolható, s nemcsak neki, hanem bármely gonosz teremtménynek is, aki eleget fizet értük. Megvásárolható, akár a burgonya vagy a tök a piacon meg a lányok az utcákon. Vagy a génkezelt ukrán gabona, amit fel akarnak etetni aztán a fél világgal. Mert mindig vannak jó sokan, akikkel ki akarnak tolni, tehát úgy vélik, elég felkavarni kissé a zavarost, hogy aztán megint pufoghassanak a fegyverek, önthessék a (lejáró szavatosságú) fegyvereket a népségnek, hogy aztán kéjelegve lehessen figyelni, mit művelnek egymással...

Soros György csak úgy csörtet a következő tárgyalására, ahogyan rég lejáratott tanítványa, Bajnai Gordon csörtetett felfelé a magyar Országház lépcsőin az elcsalni szándékozott választások előtt, mert úgy vélte, most aztán megint beveszi oda magát. Aztán mégse lett úgy, mert Istennek és a szavazóknak másak voltak a szándékai. De hát magyarázhatjuk ezt az istentagadóknak... Soros György kijelenti, hogy mostantól már ő parancsol Amerikának, mivel jelentős összeggel támogatja a demokratákat. Meglehet. De csak ha hagyják neki. Az már pikáns téma megint, hogy azokat a jelentős összegeket kiktől shortolta össze, vagy megbízottjai segítségével melyik ország büdzséjéből szivattyúzta ki. Az övé a pénz, véli, tehát ő parancsol mindenkinek, akiket megvásárolt, akár az állatvásárban az állatokat. Úgy is bánik velük. Becsületük nincsen, csak áruk. Ki mennyiért kapható. Aztán egymás ellen uszítja őket, mint az állatviadalokon a felhergelt állatokat. Amíg azok marják egymást, ő felpakolja a családi ezüstöt és már viszi is, akár a vadnyugati kollégái a kirabolt bankokból a szajrét.

Van ehhez köze a fegyvereknek? Ki-ki válaszolja meg maga a naivnak tűnő kérdést. Igaz, mindjárt az első logikai lépésnél megakad. Hát lehet bankot rabolni fegyverek nélkül?! Na, ugye.

Politikai gengszterek garázdálkodnak világszerte. Van fegyverük és piszok erőszakos természetük. Nekik aztán hiába mondja a kisember, hogy szégyelljék el magukat. Szégyenérzete csak annak van, akinek van erkölcsi érzéke. Erkölcsi érzéke pedig csak annak van, akinek van morálja, tehát nem moral insanity.

Naiv feltevések ezek, mégis csak a régi tiszta fogalmak szerint lehetséges még eligazodni a világban. És ekkor felvetődik a következő tétel: ahol sok a szemét, ott nagytakarítást kell rendezni. A világ szemetjét, a gengszterek legalját is ki lehet söpörni a társadalomból, ha az egészségesen akar működni. De ez már a gengszterpolitika visszájára fordított változata. Aki kapja, az meg is érdemli. A zsaroló kemény figyelmeztetést érdemel: eddig és ne tovább!

Primitív alakokkal nem lehet úriúrként kesztyűs kézzel bánni, mivel az a jómodort a gyengeség jeleként fogja fel. Ő csak az ököljogból ért. Ezért gengszter. Hát ennyi a feladat. A gengsztereknek meg ennyit: tanuljanak meg oroszul! Az orosz birtoklást kifejező ige ugyanis megtaníthatná őket arra, hogy ami nekik van, az csak náluk van (u nyih jeszty). Pillanatnyilag. Aztán majd másnál lesz. Még akkor is, ha az nekik nagyon fog fájni. Odalentről, a poklok mélységes fenekéről, ahová már semmit nem vihetnek magukkal innen.

2024. július 23.

Audiat et altera pars

Az uniós elvtársak egy pillanatra elhűltek, aztán támadni és rágalmazni kezdtek. Egyebet se tudnak. Túl szűk a keblük és csekély az agyi kapacitásuk. Igaz, ők ennek az ellenkezőjét állítják, de ki törődik azzal?

Az Állatfarm számos mozzanata visszaköszön tetteikben. Nem éppen szívárványos jókedvében, hanem mert rájuk szóltak: állítsátok! Nincs szánalmasabb, mint amikor egy emberhorda ráveti magát nála jóval intelligensebb társára és kegyetlenül csépelni kezdi. A „cséplés” tárgya most a békemisszió, amelyet azonnal szárnyára kapott a világ minden hírgyára. Most ezt támadják ész nélkül, tehát esztelenül, mások szerint esztelenül.

Az EU maga alatt vágja a fát, amikor megtámadja egyetlen békepárti miniszterelnökét. Ha bűn a békére vágyani, békességben élni és abban megöregedni, akkor máris visszavonhatnak minden Nobel-békedíjat, hiszen azokat is csupa bűnös léleknek osztották ki annak idején... Nemde, kedves EU-s fölényeskedő, klikkekbe tömörülő képviselők?

Az európai jog alapja a római jog. A Római Birodalom a legjobban szervezett társadalom volt eddig a földön. Az ő jogi rendszerük hagyományozódott tovább a többi civilizált országra. A római jog egyik legfontosabb alappillére egy ősi elv: hallgattassék meg a másik fél is! Latinul: Audiat et altera pars. Miért fontos ez? Mert ezen elv alkalmazása nélkül soha nem lehetne igazságot tenni két vitás fél között. Ezt a törvényt minden joghallgató megtanulja az egyetemen. Ha nem tudná, megbuktatnák és soha nem végezhetne jogi karon egyetlen civilizált országban sem.

De aztán jönnek a körmönfont európai honatyák és honanyák és nekiesnek Orbán Viktornak, aki annak idején kiváló eredménnyel végzett, és még mindig merészeli tudni azt, amit annak idején az egyetemen alaposan megtanult. Ha még mindig nem volna érthető, Orbán Viktor békemissziója a másik fél meghallgatásáról szólt. Mivel az orosz-ukrán háború nem egyszemélyes ügy, annak főszereplőjéhez utazott el legelőször. Mindkét felet meghallgatta, hogy megismerje az álláspontjukat. Aztán továbbutazott, mintegy a béke olajágával a kezében, a világ csodálatától kísérvé. Hogy létezik mégis, hogy küldetését bűnnek tekintik azok, akiknek kutyakötelessége volna ugyanígy tenni? Más állami vezetők miért nem tettek semmit a béke érdekében? Miért hagyják, hogy az általuk irányított országok egyre mélyebbre süllyedjenek – gazdaságilag és morálisan egyaránt?

Egyrészt, mivel képtelen lennének rá. Nincs megfelelő műveltségük és belátásuk, mi a feladatuk. Nem tudják, hogyan kellene helyesen irányítaniuk a rájuk bízott országot, amelyet feltehetőleg nem tekintenek hazájuknak. Másrészt mivel anyagilag érdekeltek abban a nagyon piszkos üzletben, amelynek lényege **emberkereskedelem** és **erőszakos etnikai csere**, ami **háborús bűncselekmény**. Nem is egy országban, hanem szinte a világban. Nos, bennünket a saját hazánk védelme érdekel elsősorban. Ezt az ellenünk kitervelt aljasságot itt van jogunk kivédeni, mert ez a föld őseink jogán a miénk. Aztán meg a saját dolgos életünk jogán is. Ellentétben azokkal az idegen ügynökökkel, akik alantas szándékokkal környékeznek meg bennünket és találják meg a velük egy követ fújó labancokat, akik mindig eladódnak

valahogyan. Eladódnak, mert eladják magukat, mert nem érzik, mekkora morális lesüllyedés, amit ők karriernek vélnek, és amelynek során előbb hirtelen felemelkednek, majd végül jókorát bucskáznak a mélybe.

Ez is törvény. A khárma törvénye. Íratlan törvény, amelyet nem mindenki ismer ugyan, de a bukása pillanatában feltétlenül rá fog ébredni. Ha addig nem is engedelmeskedett ennek a törvénynek, az a kudarcos pillanat majd megtanítja rá. Nem von der Leyen asszony korbácsos-despotikus módszerével, hanem a lélek belátásával.

Magyarországot és köztisztéletnek örvendő vezetőjét folyton szégyenpadra akarják ültetni. Épp olyanok, akiknek maguknak volna ott a helyük. Demokráciát hirdetnek és közben zsarnokian viselkednek azzal a tagállammal, amely betartja az európai törvényeket, beleértve a „Hallgattassék meg...” elvét is. Jogállamiságot blabláznak, miközben ők maguk tiporják lábbal a jogállamiságnak minden törvényét. Maffiáznak, piramisjátékot építenek fel és abba akarnak belekényszeríteni mindenkit, aki másként látja a világot és nem hagyja magát korrumpálni. Törvénytelen eszközökkel élnek, s közben másokat vádolnak meg ugyanazzal. Olyanok, mint amikor valaki nagyon büdösít társaságban, majd vad tekintettel, agresszíven kezd el méregetni mindenkit maga körül, mintha azok viselkednének bárdolatlanul, nem ő...

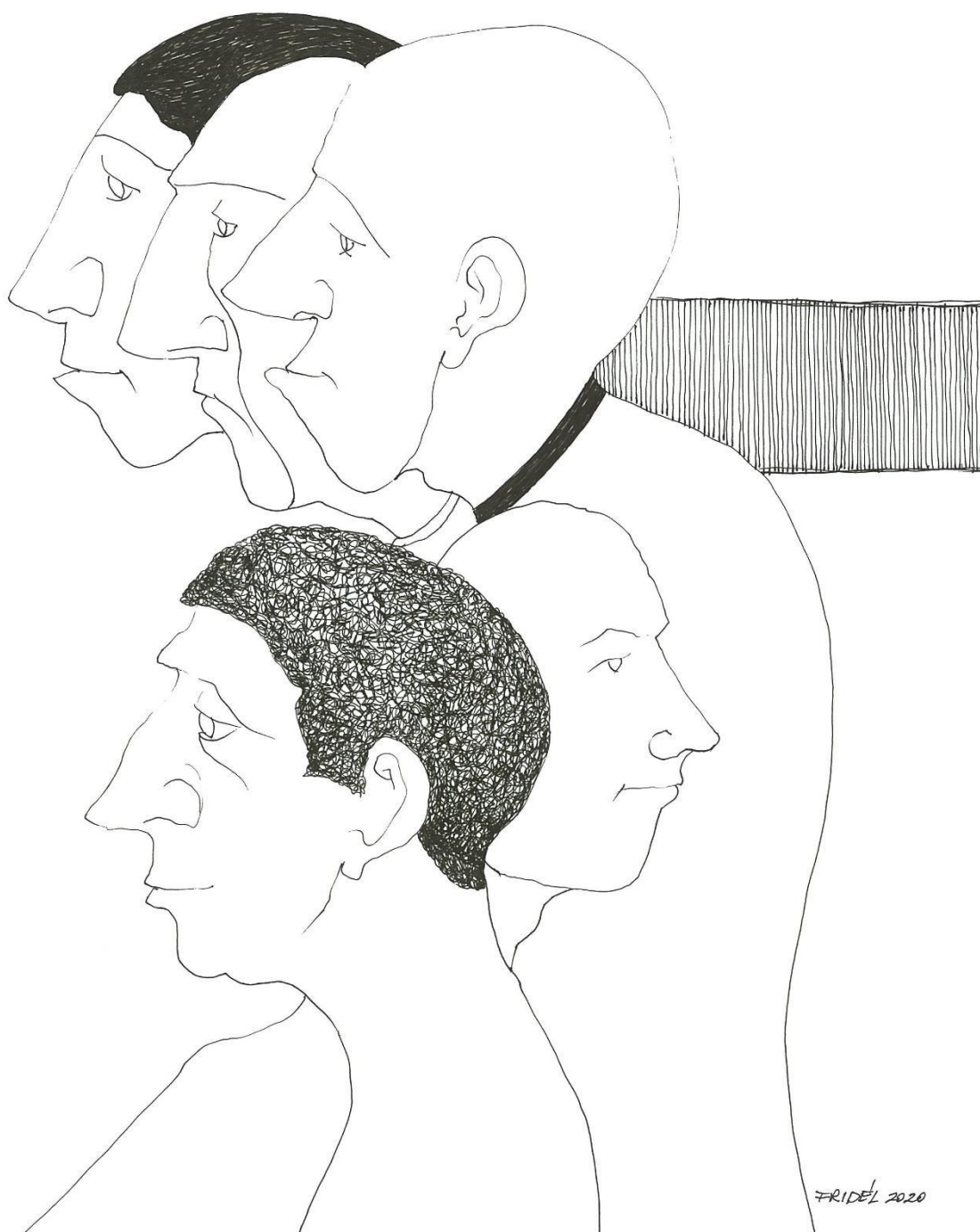
Fejétől büdösödik a hal, mondja a magyar közmondás. Európa feje már nagyon büdös. Máig nincs magyarázat von der Leyen Pfizer-ügyére. Illetve van, csak nem meri kimondani senkisé. Ukrajnába számolatlanul ömlik a pénz, de máig nem tudja senki, mire költötték el. Vagy hogy kiknek a privát bankszámláját gyarapította olyan mértékben, hogy azt már nem lehet nem meglátni. Közben pedig Zelenszkij bennünket fenyeget és zsarol, pedig tudhatná, hogy tőlünk se pénzt, se fegyvert nem fog kapni. A magyar nép ugyanis ezt szavazta meg. Nem értünk egyet a háborús szándékokkal és ezen semmiféle erőszakos módszer nem segít. Nem nekünk kellene megváltoznunk, hanem azoknak illene jobb belátásra térniük, akik teljesen kivetkőztek emberi mivoltukból és még több halált követelnek, csak mert megbízóik szadista, harácsoló, kapzsi alakok, akik méltatlanok az ember névre is.

Magyarországot folyton orosz keletbarátsággal vádolják, miközben ők maguk vannak beleragadva a héják alfelébe. Ha valaki nagyon talpnyaló és alantas módon viselkedő, hát ezek a vádaskodó alakok. Csak ők ellenirányba szeretnek nyalakodni. Nem látják, nem értik meg, hogy Magyarország és a magyarok nincsenek úgy elájulva azoktól, akiktől ők úgy odavannak. S ha esetleg igaz volna is, hogy baráti érzések is fűznek azokhoz, akik – ellentétben ezekkel a korbácsos módszerű bürokratákkal – egyenlő partnerekként kezelnek bennünket és senki nem akar leereszkedni hozzánk, akkor tegyék fel maguknak a kérdést: ki provokálta ki, hogy ez így legyen? Nem az ő szennylapjaik gúnyolódtak folyton rajtunk? Nem azok rágalmazták a magyarokat és miniszterelnökünket? Nem az ő cégeik árusítanak nekünk szemét élelmiszereket, csupán mert lenéznek bennünket? Nem ők dobják a keleti partnerek karjai közé a magyarokat gyűlölködő, kirekesztő viselkedésükkel? Hát mit lehet szeretni azokon a gőgös, magahitt, fajgyűlölő alakokon, akik, bár szóban elvetik a hitlerizmust, gyakorlati politikájukban mégis azt valósítják meg?! Nekünk már nagyon elégünk van belőlük, mégis betartjuk a törvényeket. Ha valami nagyon megvetésre méltó, az a naponta véleményt cserélgető, összevissza hazudozó attitűd, amelyhez hozzá próbálnak szoktatni bennünket. Törvénytípró, jogtalanul fellépő, szégyentelen alakok ők, ezt a fejükre kell olvasni végre. Az ő

„jogrendszerük” nem más, mint egy bűnözői klikk törvénysértő elképzelései, amelyért minden civilizált országban súlyos börtönbüntetés járna. Idáig akarnak elmenni és le akarják rombolni az európai jogrendszert is? Ki hatalmazta fel rá őket? Európai emberek milliói szavaztak törvénysértő gyakorlatuk ellen, illenék végre meghallani az általuk letámadott embermilliók szavát! Minden demokratikus állam vezetői tiszteletben tartják a választóik akaratát. Ezért nem elítélni és kiközösíteni kell őket, hanem tiszteletben tartani.

Ha még mindig nem érthető: audiatur et altera pars!

2024. július 25.

Lehetetlen feltétel

Vannak pillanatok, amikor egy töredék-idő alatt kell eldönteni fontos dolgokat. Idő nincs, illetve van, de csak ilyen töredék-idő, amikor nincsen lehetőség fontolgatni, latolgatni és óvatoskodni. Mint vezetés közben, amikor váratlan helyzetek adódnak.

Európa vezetői számára elillant már ez a töredéknyi egység, amelyben határozniuk kellett volna. A tét Európa felemelkedése vagy szánalmas lesüllyedése, ráadásul egy háborús helyzetben, amikor szintén fontos a gyors döntőképeség. Aztán lassan döntöttek, sokáig halogattak, és a rossz lóra tettek. Végül, hogy eltereljék a figyelmet magukról, elkezdtek ujjal mutogatni az EU baleknak kinevezett tagállamára és annak miniszterelnökére. Olcsó trükk elterelni a figyelmet a saját disznóságairól, miközben azok egyre számosabban vannak.

Orbán Viktor meglépte azt, amit normális esetben nekik, EU-s vezetőknek lett volna kötelessége megtenni: békemisszióra indult, hogy kipuhatolja, melyik vezető nagyhatalomnak mi a szándéka s hogy miként lehetne elindítani egy békefolyamatot. Mikor ez a kérdés felmerül, máris meg kell állapítani, hogy ez lehetetlen feltétel. Mármint hogy ugyanazt a lépést bármely európai vezető megtegye. Az ok egyszerű: mert már mindnyájan eladódtak. Finomabban szólva túlságosan elköteleződtek egy ellenirányú szándék mellett: nekik a háború kell. A háború pedig azért kell nekik, mert megbízóik vagy tartótisztjeik túlságosan érdekeltek a fegyverkereskedelemben, ők pedig nem mernek ellentmondani nekik.

Ez nem jelenti azt, hogy senki másnak nincsen esélye kimondani a kimondhatatlant. Jómagam még 2022-ben, a Miért éppen a béke? c. kötetemben, amikor azt a bátor mondatot írtam le, hogy Zelenszkij abban a pillanatban elveszítette ezt a háborút, amikor belefogott. Ugyanezt állítja Orbán Viktor is, aki – velem ellentétben – döntési helyzetben van. Az író mindig csak passzív szemlélője, jó esetben hű krónikása a kornak, amelyben él, a jó politikus viszont megcselekszi azt, amit megkövetel a haza.

Még egy kormányfőnek is nagy bátorság kell hozzá, hogy kimondja azt, amit sokan nem akarnak és nem bírnak hallani. Az igazság fáj azoknak, akik hazugságban élnek, és ezekből a politikusokból van több az EU-ban, mint igaz emberből. Orbán Viktor ez utóbbiak közé tartozik. Emberként, politikusként is azt tette, amit egy felelős és józanul gondolkodó államférfinak tennie kellett egy soha vissza nem térő pillanatban. Mielőtt békemissziójára indult volna, ellátogatott Ukrajnába is, hogy megtudja, milyen körülmények között és miről lehet tárgyalni Volodimir Zelenszkijel, amikor előbb vagy utóbb le lehet őt ültetni a fölötte álló nagyhatalmakkal egy asztalhoz.

Jó tett helyébe jót ne várj, ha beavadult politikusokkal van dolgod. Orbán Viktor is így járt. Az egész Európai Unió felbolydult ellene, amit persze a bérsajtó szonorizált előzetesen. Ebben mindig élen járnak, minden nemtelen lépés megtétele előtt. Zelenszkij, aki előbb barátságot színlelt, utóbb mindent visszavont és aljas tettekre szánta rá magát. Elzárta a Barátság Kőolajvezeték csapjait, amelyek Magyarország és Szlovákia felé szállították az orosz olajat – szerződés szerint. Nemzetközi egyezmény alapján, EU-s külön engedéllyel, amelyet csak úgy tett lehetővé számára Ursula von der Leyen, ha előzetesen Orbán Viktor visszavonja vétőjét,

tehát a von der Pfizernek csúfolt hölgy eléri saját célkitűzéseit. Ezek többnyire fegyverszállításról, nagy pénzösszegekről szólnak – látszólag Ukrajna számára, ám mindig az amerikai hadiiparnak juttatva a megrendeléseket és ezáltal a csillagászati összegeket is.

Egy pillanatig nem hisszük, hogy Zelenszkij csak úgy magától döntött volna így. Igaz, neki skrupulusai sincsenek, hiszen ha volnának még erkölcsi gátlásai, akkor soha nem ment volna bele annyi százezer ember halálát kiprovokáló lépésekbe sem. Neki megbízói vannak, akik előtt hajlong, szánalmat és sok pénzt koldul és ehhez felhasználja a nagyon elegánsan kistafírozott feleségét is. Meg is kapja a maga részét, s ha van még valami oka a háború folytatására, akkor éppen ez: jut is, marad is. Ez persze csak rá és bábosmestereire vonatkozik, mert a népek egyelőre csak a szenvedés jut. Pénzt ők nem látnak, de még fegyverből és lőszerből se jut nekik elég, mert ezek egy része valahogyan eladódik a Közel-Keletre. Nem kis mértékben, hanem mára elmondható, csekély két és fél év háborúskodás után, hogy a terroristák bőségesen el vannak látva fegyverekkel és munícióval. Ezért tudják támadni Izraelt és tudnak robbantgatni a Zelenszkij által barátinak mondott országokban, mint pl. Németország vagy Franciaország.

Hát ez nagy biznisz. Ezért tűnt úgy, hogy lehetetlen feltétel a háború lezárására irányuló bármely tendencia. Aki érdekelt a háborúskodásban, testvérnépek egymás ellen uszításában, az nem fogja csak úgy abbahagyni. Csak hogy menetközben jó alaposan belehergelték még pár népet ebbe a háborús rémálomba a bérsajtó segítségével. A lengyelek és a balti népek váltig hiszik, hogy Zelenszkij majd beváltja nekik titkon tett ígéreteit, ti. hogy egyesítik a ezeket az országokat, és ők visszanyerik a háborúba fektetett töméntelen pénzüket. Naiv elgondolás volt, ez is egy lehetetlen feltétel. Országhatárokat csak háború révén, annak megnyerésével lehet megváltoztatni. Ebben az említett országok már régóta vesztesre állnak. A veszteséget pedig be kellene ismerni. Nos, ez az, amit nem hajlandóak bevallani, mert a saját népük fogja őket elhajtani őket, amint ráébred a keserű igazságra.

A fő kesztyűbábosok a tengeren túl szintén elveszítették a maguk belháborúját, ami a proxy államokra is fatális hatással van, csak még nem látják be. Biden elnök betegségére fény derült és már letagadhatatlan. A helyette hadrendbe állított Kamala Harris nem ütőképes Donald Trumppal szemben. Az igazság órája közeleg, és ettől retteg és cidrizik minden negatívan érintett résztvevő. Egyetlen ember merte mindezt megfogalmazni és elzarándokolni valahány érintett félhez: Orbán Viktor. Ők pedig, ahelyett, hogy köszönetet mondanának neki, lekicsinylik, aláértékelik a szerepét, és nem értik, hogy mások ócsárlásától ők még nem válnak különbbé.

A lehetetlen feltételből mégis lehetségeset kell kovácsolni valahogyan. Erre való a diplomácia. Minden háború békekötéssel zárul végül, de legalább egy tűzszüneti megállapodással. A háborúk akkor szoktak véget érni, amikor az emberek megundorodnak saját maguktól és a sok vérontástól, amit véghez vittek – ostoba, aljas politikusok parancsára. Orbán Viktor ehhez kínált fel diszkrétan segítséget. Még csak meg sem sértve a mások érzékenységét. Aki még nem jött volna rá, ő most a haza bölcse. Ezért nem értelmetlen sértegetéseket érdemel, hanem a legnagyobb elismerést. A bérsajtó pedig állítsa le magát, mert óriásit fogtak mellé, amikor nem ismerték fel benne a most már világpolitikai jelentőségű államférfit. A veszteséget lehet tagadni még egy darabig, de önmérsékletre int az a tény is, hogy az ukránoknak már

teljesen elégük van a háborúból. A nép már tudja, hogy elvesztették, csak még a többi felhergelt félnek kell belátnia, mennyire rossz lóra tettek. A rossz ügybe fektetett pénzüket elbukták. Ezért nem azokra kell haragudniuk, akik ezzel szembesítik őket, hanem a saját ütődött politikusaikra, akik erre a tévútra vezették őket.

Az első világháborút egy buta jelszó indította el és vezérelte sokáig: „Kutya Szerbia!” Most ezt a szerepet Oroszországra osztották ki. Nem kalkulálták bele a dologba, hogy egy hatalmas országgal kezdtek ki, ami ráadásul atomhatalom. Atombombákkal nem illik szórakozni. Azt még egy ostoba embernek is be kell látnia, hogy az nem gyerekjáték. A diplomácia pedig értelmes, művelt emberek „játékterülete”, sakktáblája. Nos, uraim! Tessék méltóképpen sakkozni, úgy, hogy a világ is túlélje az egészet. A béke szép, mert benne és általa fejlődik minden nép. Ez már csak nem lehetetlen feltétel?!

2024. július 29.

Görög Rezső: Még csak kísérlet

Morbus harpagonicus

Elég sok kórság van a világon, amelyeket gyógyíthatatlannak tart az orvostudomány. A morbus harpagonicus is ezek közé tartozik, habár eddig nem vették fel a betegségek hivatalos jegyzékébe. A pénz, vagyon és hatalom megszállott rajongói szenvednek tőle leginkább, és ők még csak nem is érzékelik, mekkora a baj velük. Úgy vélik, minden rendben, ez a világ rendje. Akár dalokat is írnak szenvedélyes viszonyukról a pénzzel. Még akkor se hökkennek meg, amikor követendő példájukat, ideáljukat bálványozzák.

Irodalmi ideáljuk, Harpagon gúnyosan vigyorogva figyeli őket odaátrol s talán féltékeny is rájuk, amiért láthatóan túltesznek rajta. Neki nemigen volt rá ennyi rossz ötlete, hiszen ő nem nemzetközi méretekben művelte piszkos kis üzelveit, hanem csak önösen és kicsiben. Mármint azokhoz képest, akik ma napról-napra képesztik el a hírfogyasztókat, meddig lehet még elmenni anélkül, hogy embertársaik fel ne képelnek őket, esetleg lincshangulatba jönnének ennyi aljasság láttán.

A pénzbetegség vagy harpagonizmus pedig a fejére olvasható lenne azoknak a politikai szerencselovagoknak és lovagknőnek, akik nagy kanállal eszik, és soha nem laknak jól... Mindig van tovább és mindig tudnak újabb fejezeteket nyitni nemtelen történetükben. Őket látva mégse szórakozik jól a normálisnak még megmaradt ember. Az oka egyszerű: nincsen benne semmi szellemes, ahogyan ügyleteiket bonyolítják, legfeljebb ők képzelik magukat olyan nagymenőnek, praktikáikat meg sikeresnek és a kútfőket, ahonnan ezek az ötletek kipattannak, rendkívülinek, sőt zseniálisnak is.

Lerabolt gazdaságok, tönkretett életek és vállalkozások hirdetik karrierjük nyomvonalát s talán az utánuk szórt átkok jelzik, mekkora hatással vannak embertársaikra. Mindent meg mernek tenni, amit mások erkölcsi érzékük miatt soha meg nem tennének, ők viszont még büszkék is rá, mekkora az a fesztáv, amekkorára ragadozó szárnyaikat ki ne terjesztenék és dögkeselyű karmaikat bele ne vájnék a mások eleven húsába, hogy aztán jókat ne falatozzanak belőlük.

Háborúk, politikai felfordulás, mások kicsinálása, anyagi tönkretétele nem ügy nekik. Jobban mondván kis ügy, hiszen napi szinten koholnak újabbakat és újabbakat, filantróp álarcák mögé rejtve valójában mizantróp énjüket és gonosz szándékaikat. Nekik ez olyan szórakozás, mint az egykori Római Birodalom gladiátorjáték-közönségének a halálgyár, amelyet a szemük előtt műveltek az erre felbéreltek vagy erre a célra elhurcoltak. Korlátok, gátlások nincsenek, hiszen azok csak olyan embereknek vannak, akikben még van erkölcsi érzék.

S hogy hogyan lehet enélkül élni, azt valójában csak azok tudnák elmondani, akik már levetkőzték minden gátlásukat és csak úgy vegetálnak – lelkiileg és szellemileg. De hát nemigen akad olyan merész ember, aki fel merné tenni nekik ezt a kérdést. Nem mintha nem fogalmazódna ez meg senkiben, hanem mert tisztában vannak a rendszerint kegyetlen bosszút lihegő alakok akcióterveivel és nemtelen szokásaival. Vagyis hát felméri az erőviszonyokat és inkább választják az óvatos duhaj szerepét, semminthogy kockára tegyék életüket vagy vagyonkájukat. Tudják, hogy a morbus harpagonicus megszállottjainak ez a legelső célpontja. Mindig azon a ponton támadnak, amely nekik is a legjobban fájna. Ahogy Harpagon a pénzeszládáját, úgy ők is a monstre magánvagyonukat féltik a legjobban. Valóságos szerelmi

viszony köti őket hozzá, jobban sajnálnák az elvesztését, mint bármely emberi kapcsolatuk tétjét és kockázatát.

Harpagon a köbön, mondaná az egykori diákhumor. A mai már egyébbel van elfoglalva és mintha túl lenne az első fertőzés szintjén, hogy a gyengébbek akár követni is képesek legyenek őkelmét. Akár színpadon állva ágál és hirdeti tévtanait, vagy csak kamuzik, amíg le nem bukik vele, akár sunyin a háttérben meghúzódva lövöldözi ki mérgezett nyilait a mit sem sejtő célközönségre. És vannak, akik nem látnak át a szitán, mások meg szemet hunynak fölötte, csak hogy privát gyűlölködéseiket kiélhessék emennek védőszárnyai alatt.

Hogy mennyire védené meg őket, ha veszélyes helyzetbe kerülnének, arról beszédesen vallanak azok a nyilvánosságra került felvételek, amelyek megmutatják a botcsinálta sztár valódi énjét és már nem leplezhető szándékait. Mint minden link embernek: buli, pia, csajok... Idáig terjed ki minden figyelme és igénye.

A celebélet sem tart soká, mert az „Új műsorhoz új férfi kell...”, és erről az általa vagy mások által megbuktatott alakok tudnának neki jókat mesélni, ha ugyan hallgatna is akárkire. Harpagon csak a saját aranyai csengését hallja, a morbus harpagonicus pedig halálos kórság. Ő már a va banque-ra játszik, csak még nem vette észre, hogy egy orosz rulettre hívta ki őt a sors. Mint ahogy azt sem, hogy a fekete golyó az övé, ahogyan minden hozzá hasonló szerencsétlen flótásé is, aki erre a nagyzoló feladatra vállalkozott valaha.

A pikk dáma végzete őt is elkíséri mindenhová. Előbb látványosan nyerni hagyja, azt az illúziót keltve benne és a nézőközönségében, hogy ez a sikerszéria örökké fog tartani. Nincs örökös csúcshelyzet. A szerencsekerék egyszer csak fordul egyet, és az öntelt kis harpagonicusok máris odalent találják magukat. Földre huppanva vagy önnön lelkük mocsarában fuldokolva, szenvedélybetegként, gyógyíthatatlanként, senki által nem sajnálva.

Aki a mások életén keresztülgázolva jut el az általa vágyott „magaslatokra”, annak keserű ébredés lesz végül a sorsa. A legmagasabbról lehet a legnagyobbat arcra esni. Igaz, akik ezt végigélik, soha nem hisznek benne, hogy őket bárki is pofára tudja ejteni. Mert ők a nagymenők, a janik, akiknek mindent szabad.

Szabad is, de csak egy darabig. A szerencsekerék mindenkit megforgat. Ez az egyedüli törvénye. A tévhit, hogy majd épp a következő nagybeteg lesz a kivétel minden törvény alól, majd elvezeti a delikvenst is a lehuppanásig és az azt követő felébredésig.

Aki az európai „nagyságok” bármely tulajdonságát felismerni véli ebben a jellemrajzban, az nyugodjon meg, mert az aljasságok tárháza nem legújabb kori találmány, még csak nem is XXI. századi remek agyszülemény. Régi örökség, és aki ebben szenved, az talán soha nem tud kiszabadulni a hatalmas kerék bűvköréből. Benne ragad és legfeljebb körbe-körbe forog benne, akár a Vidámpark varázshordójának ügyetlenkedő közönsége. A sors a morbus harpagonicus betegeivel ugyanolyan kegyetlenül bánik el, mint a gyenge egyensúlyérzékűek próbálkozóival. Eből szerzett holmi eből vész el, és ők ugyanúgy elveszítik az eből szerzett vagyont, ha előbb nem, utóbb. A túlvilágra senki nem viheti át azt, amit másoktól lopott. Még a „filantróp tolvajok” sem...

2024. július 31.

FRIDEL 2020

Demográfia

A miniszterelnök eddigi leghatásosabb beszédét tartotta meg idén Tusványoson. Utóbb sokan belekötöttek, de cáfolni érdemben nem tudta senki az állításait. A nemzetpolitika alappillére a demográfia. Nélküle semmire nem jutunk, mert hiszen az életnek kell a folytatás. Ennek hű ábrázolása a népművészet egyik jelképe, a folyóvíz. Ez az egyszerű Sinus-hullámra hasonlító jelkép mégis mindent elmond az életről. Van kezdete, hullámokban terjedő folytatása, kiteljesedése, majd eliramodása a végtelen felé.

A magyar népművészet ezt dúsan felékesíti levelekkel, bimbókkal és virágokkal, olykor madarakat is képzel közéjük, mert az élet maga is ilyen. Változatos és örökké változó.

S hogy miben is különbözött az idei miniszterelnöki beszéd a korábbiaktól? A történelmi kitekintés legtágabb horizontjával, felölelve régi korokat, amelyeknek folytatása, következménye a jelenkorba siklik, ahogyan a folyóvíz iramlik tova. Mindenki ráképzeltet sokfélét, és ahány ember van, akár annyiféle variációban.

A miniszterelnöki beszéd lényegét egyetlen szóval lehetne összefoglalni: REMÉNY. A mostani kilátástalannak tűnő nemzetközi helyzetben önmagára ébresztette a hallgatóságot és ugyanúgy később a nézőket is. Fontos definiálni az egészen magától értetődő alapfogalmakat is. Nem mintha nem volna közös az anyanyelv, amelyen kommunikálunk, hanem mert sokakból hiányzik az elemi jóindulat ahhoz, hogy elfogadják a mások nézeteit. Vagy legalább megértsék, mert nem akarják minden egyes szóznak sorra kitekerni a nyakát, hogy a fenekestül kiforgatott szavak és mondatok segítségével zavarjanak össze másokat.

Orbán Viktor beszéde világos és közérthető volt. Nem szólt kegyetlenül kacifántos dolgokról, csak mindnyájunk jövőjéről. Letisztult világkép, világos koncepció arról, hogy van kiút. A magyarság mások minden mesterkedése ellenére fennmaradt és teszi a dolgát. Még mindig tevékeny, mintha az életbe csak most berobbanó fiatalság erejével hatna és gyarapítana. Még akkor is, amikor a nagyhatalmak mesterkedései miatt és azok következtében kialakult válsághelyzetben is felfelé ívelő pályát mutatna.

Akinek van jövőképe, az munkában, békében és szép jövőben gondolkodik. Míg mások őrjöngenek, a magyarok ismét higgadtan viselkednek. Nem hagyjuk magunkat provokálni, pedig hányféle formában tették már meg velünk a filantróp álarcot viselő gyűlölségmániások közül?! Akinek van jövőképe, az ehhez igazítja a lépéseit és a terveit. A miniszterelnök tervei közé tartozik, hogy a korábban már sikeresen elkezdett, majd megtorpant demográfiai hullámot a megfelelő pályára állítsa. Sok minden változott és akadályozta a korábbi tervek sikerét. A világjárvány és a belőle fakadó létbizonytalanság. A gonosz Soros-terv csak részben valósulhatott meg. Európa lakossága ugyan meggyérült a pandémia alatt, de nem annyira, hogy idegenből kelljen importálni hozzá „alapanyagot”, főként nem válogatás nélkül. Az EU-s migrációs politika ugyanis egy kész kudarc. Be kellene vallani, hogy félresikeredett és a munkakerülő, deviáns elemeket ki kellene iktatni belőle. De úgy a vallomás, mint a cselekvő megoldás sérti annak a politikai elitnek az önértetét, amely töretlenül hisz a saját téveszméiben, és továbbra is ugyanazt erőlteti, mert a csendes többség eddig nem talált

hatékony módszert a sokmillió európai polgár akaratának érvényesítéséhez. Megalakult a Patrióták nevű frakció, amelynek hivatása éppen ezeknek az embermillióknak a törvényes képviselője, ám a brüsszeli vízfej továbbra is ragaszkodik a saját rögeszméihez, valamint ahhoz a ranghoz, amelyre senki fel nem jogosította, viszont a bürokrata klikk minden újabb választáskor újraválasztja saját magát. Gittegylet, mondhatnánk egy Pál utcai utalással, de ennél többre van szükség.

Orbán Viktor világ-rendszerváltásról beszélt, amelyben éppen változóban van a sorrend. A hangsúly keletre tolódik, nekünk, magyaroknak ez már korábban is világos volt. Erről is szólt a keleti nyitás. A héják által felvásárolt brüsszeli bürokraták ennek nemcsak ellenállnak, hanem a legaljasabb eszközöket is bevetik, hogy a magyarok talpra állását megakadályozzák. Úgy tűnik, Ursula von der Leyen személyesen egyeztetett Zelenszkijjal, hogy zárja el a Barátság kőolajvezeték csapjait Magyarország és Szlovákia irányába. Hogy miért éppen erre felé? Mert ez a két állam vállalja nyíltan az ellenvéleményét a háborús politikával szemben. Az EU önjelölt vezetői, akik jelenleg csalással bitorolják azokat a döntéshozó pozíciókat, amelyeket kötelességük volna megosztani a Patriótákkal és a Szuverenistákkal, el vannak ájulva attól az amerikai woke- és genderizmus importtól, amelyet egyfajta új vallásként és kultúraként próbálnak beállítani. Ezzel van egy komoly hiba. Vallásnak csak az a kultusz nevezhető, amelynek középpontjában Isten áll. Kultúrának csak azt az emberi vívmányt lehet nevezni, amelynek vannak maradandó alkotásai, és ezek az alkotások nem vitathatók senki által. Nos, a tagadást és az ocsmányság kultuszát nem lehet kulturális eredménynek nevezni. Erről tanúskodott a párizsi olimpia botrányos megnyitó műsora, amelyet az egyik újságíró tömören csak „shit show”-nak nevezett.

Kuttor-Bragmayer Zsanett úszik a szennyezett Szajnában 2024

Ezt követte ugyan egy formális bocsánatkérés, de talán csak azért, mert egy amerikai reklámcég visszavonta minden reklámját az olimpiától. Ha ezt nem teszi, ugyanúgy fumigálnák, mint ahogyan a magyar tiltakozást is a brüsszeli olaj-verdiktrel szemben. A „shit show” folytatódik azzal is, hogy a triatlonistákat a fekáliával szennyezett Szajnában

kényszerítették úszni, ami után többen hánytak, s nemcsak az undortól, amit ott átéltek. Aztán folytatódik ugyanez a nemtelen műsor azzal, hogy szerencsétlen női bokszolókat abba a hátrányos helyzetbe hozták, hogy egy önmagát transzneműnek valló férfival kell bokszolniuk. Hamarosan egy magyar sportolónő találja magát ebben a helyzetben, mivel a NOB engedélyezte ennek a talányos nemű bokszolónak a nőkkel szembeni szadista verekedését, pedig ránézésre is látható, hogy férfi alkatú és jóval erősebb fizikailag náluk.

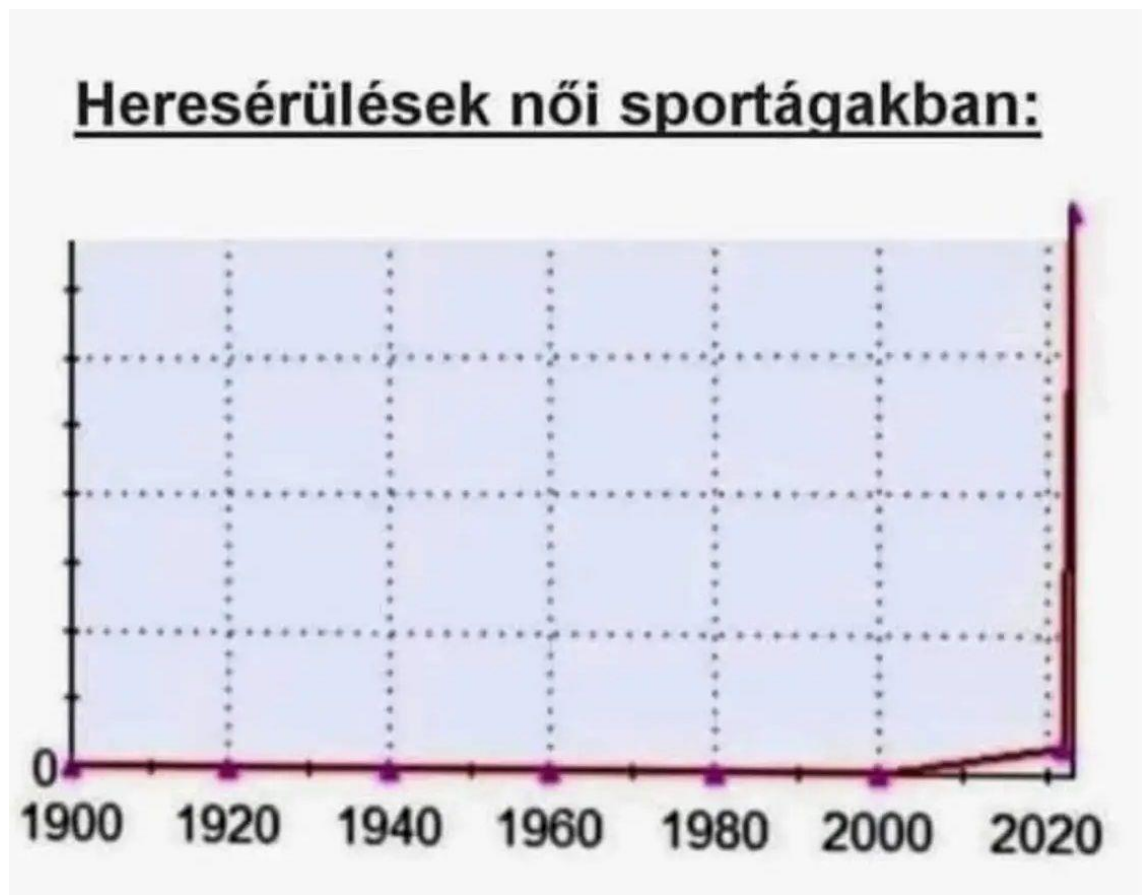
Az olasz Angela Carini 54 másodpercig bírta a kegyetlen verést, majd sírva feladta

A perverziók szubkultúrájának van néhány beszédes jelképe: a fekália, amelyből már többször gyártottak ún. műalkotásokat, többek között Madonna-képeket. A másik a vér, amelyet szintén alkalmaznak performanszaikhoz. Ezekhez társul logikusan a szadizmus, amely elsősorban a nőgyűlöletben és a gyermekek megrontásában éli ki magát. Mindent elkövet, hogy az anyaság és a család intézményét besározza és ha lehet, tönkretégye és hogy minél több gyermek életébe beleavatkozhasson téveszméinek kvázi kötelezővé tételével. Kevesek ők ahhoz, mondhatjuk, de Amerikában már vannak eredményeik. Még a világhírű és dúsgazdag Elon Muskot is ki tudták üldözni Kaliforniából ezzel. A párizsi olimpiától pedig visszariasztottak sokakat. Józan gondolkodású franciák tömegei tiltakoztak az ízléstelen párizsi olimpia ellen, amelyről Macron elnök azt nyilatkozta, hogy nevezetes lesz, mert ilyen még nem volt. Hát mit is mondjunk... valóban nem volt, de most se kellett volna.

Tusványoson nem erről volt szó. A miniszterelnök csak annyival kommentálta, hogy rá kell hagyni a franciákra, milyennek akarják mutatni magukat a világ előtt. Megtörtént. Igaz, hogy többen vannak olyanok is, akik nem kérnek a látványosságnak ebből a neméből. Amikor valaki az ízléstelenségekben tombolja ki magát, ott komoly pszichés zavarokkal van dolgunk, és ebből a normális emberek nem kérnek. Ha nekik mindegy, hogy kevesebben nézzük meg őket, hát legyen.

Nekünk jóval fontosabb kérdés a demográfia, amit semmiféle genderizmus nem volna képes megoldani. A feltűnési viszketegség mellett, ami elmekórtani fogalom, ismét csak „szub” irányba, azaz egyre mélyebbre tendálva süllyednek mind mélyebbre, hogy majd elérjék a nekik megfelelő szintet. Nekünk a tervezett népjóléti intézkedések, a fiatalok segítése a családalapításban annál lényegesebb kérdés. Hozzá képest kár is volt ennyi szót pazarolni a devianciákra. Az olimpiai „shit show” provokálta ki ezt is, mert hiszen arrogancia és kötözködés nélkül sincsenek megnyilvánulásaik. Rájuk hagyjuk, bár a saját közvetlen közelünkben nem óhajtjuk látni őket. A párizsi olimpia hamarosan elmúlik s vele együtt kerülhet a szemétre mindaz, ami nem értékes és képtelen volna akár a legprimitívebb kultúrát is létrehozni. A romboláskultusz majd lerombolja önmagát is.

2024. augusztus 1.

a legmurisabb mém a női bokszban induló férfiokról

FRIOEL 2020

Piszkos üzlet

Látszólag minden a filantrópiáról szól, az emberbarátságról és emberszeretetről. Minden csupa szívjóság, kedvesség, soha véget érni nem akaró csodák sora. Minden fénylik, ragyog, ünnepre kiglancolva, csupán az a fránya hiányérzet incselkedik az emberrel, aki már túl sok ilyet látott. Az ünnepi fényár mögött ott leselkedik valaki, akinek jelenlétét váltig tagadják. A rossz mindig csak más lehet, ő az angyalbőrbe bújt szívjóság, akinek jó szándékához semmi kétség nem férhet. Ha mégis... akkor betörik annak az orrát. Csupa jóságból.

Hát igen. Ilyen a Janus-arcú élet. Ilyen a népiesen csak kétszínűnek mondott világcsalója, aki úgy szeret hinni a saját kiválóságában. Na, persze. Ki szeret hinni a saját gonoszságában, ártó szándékában?! De nemcsak ennyiről van szó. Sokkal inkább arról a cirkuszi illúziókeltésről, amely mindennapi jelenséggé vált, és hiába hessegetnék, mégse akar lekopni. Nyomul, miközben demokráciát hirdet, de gyakorlati politikája erőszakból, kényszerítésből és csupa efféléből áll. Szóval, ahogy megszólal máris megcáfolja minden szavát.

Seftel. Csakis piszkos üzletekben érdekelt. Más fel se hívja magára a figyelmét. Folyton azt a csöppnyi rést keresi, amelyen át besurranhat valahová. Titkos üzletekbe, magánosításokba, állami közprivatizációkba, mindenbe, ami nem tartozik rá. Ezeknek a nyitját keresgeti, a záratat feszegeti, hogy aztán felépítse rá nyavalyás koncepcióját, amelyre alapozza későbbi terveit.

Mindig csak az érdekli, aminek révén úgy juthat előnyökhöz, hogy közben másoknak meg nagyokat ártson. Mert másokhoz szadista módon nyilvánul. Abban a pillanatban, amikor félrenéznek, ő máris támadásba lendül. Azokra építi gonosz terveit, akiket baleknak, bepalizható alakoknak vél, és ekként is kezeli. Előbb magához édesgeti, jutalmazgatja, kiemeli addigi alacsony sorából, magasra emeli akár, hogy aztán annál magasabbról ejtse pofára őket.

Miközben ad, a másik oldalon, a Janus-arc túloldalán mások zsebéből szivattyúzza ki a pénzt. Előszóval shortol, veszteget, korrumpál, lefizet vagy csak ígéretet, miközben a világ felé azt kommunikálja, hogy ő mostan jótékonykodik. A lopott pénzek egy részéből persze, de hogy mi van a többivel, azt nem tudhatod meg soha. Vagy ha mégis rájössz, kegyvesztett leszel mindörökre.

Viselt dolgairól nem illik beszélned. Írnod pláne nem. Olyan cinkosságot vár el tőled, amelyet talán a saját barátaiddal, testvéreiddel se vállalsz. Övé a kritika nélküli elfogadás, amellyel tartozol neki. Ő ezt várja el tőled. Hogy mit szólsz mindehhez, alig hat rá valamelyest. Ő él, ellened él és rajtad élősködik. Még akkor is, ha nem tűnik valószínűnek, hogy ő veled bármiben is közösködjön. Vagy te ővele.

Rafinált módszerekkel dolgozik, ő legalább így véli. Ám ami másnál sikk, kecsesség, az nála az esetlenségnek és a rondaságnak egy olyan elegye, amelyet csak az állatvilág egyes lényein láthatsz. A dögkeselyűk mozgása ez, amikor lázba jönnek egy bűzös hullától. Rögtön esetlen táncba kezdenek és egyre közelebb merészkednek a tetemhez, amelynek közvetlen közelében rút marakodásba kezdenek. Ilyen minden vagyonszerzésük. Mármint ezeknek az ember-keselyűknek. Úgy is közelednek mindig kiszemelt prédájukhoz. A körötte esetlenül lejtett

táncuk is ilyen visszataszító. A kérdés máris ott moccan, hogy csak úgy fúrja az ember oldalát: ők hogy-hogy nem látják azt, amit mi? Hogy nem észlelik, mennyire csúf, gonosz és illetlen, amit tesznek? Pedig a válasz egyszerű. Nem figyelnek ők semmiféle reflexióra, mások figyelmére, undorára vagy rosszullétére. Ők a saját tükörképüket soha nem látják meg a mások szemében. Törtetnek, szereznek és falnak, akár az állatvilág alantas lényei. Se idejük, se figyelmük a te megbotránkozásodra. Nem lelkeznek. Nem is bánnak meg soha semmit.

Most éppen Magyarországra vetnek kockát. Az általuk renitensnek tartott Magyarországra, amely már nagyon régóta hősieken állja a rohamait. Engedelmes szolgáljuk a sajtó, amelynek segítségével piszkos rágalmasokat terjesztenek, rágalmaszva a magyarságot és választott miniszterelnökét, Orbán Viktort. Vele együtt mindenkit, aki szembe mer helyezkedni velük. Minden becsületes állampolgárt, akinek – velük ellentétben – van köze a magyarság belügyeihez. Elvégre rólunk van szó. A saját hazánkról és annak minden négyzetcentiméteréről. Arról a hazáról, amelyért milliók imádkoznak nap mint nap.

Magyarország olyan szerepre törekszik, amelyet néhány szerencsés állam nemrégiben vetett el magától. Felülve a rosszfajta sajtó minden kecsgetetésének, rágalmasának, ígéretésének és dajkameséinek. A semlegesség nagy kincs. Az ebben élők komoly harcok árán vívták ki maguknak. Most viszont „Eb lesz Budán viceispán!”, kiáltozzák, és az évszázados kincsük, jólétük alapja, a semlegességük máris odaveszett. Senki nem vette el tőlük, hanem ők mondtak le róla – a mások hergelései nyomán.

Piszkos üzleteikbe vették be ezeket az államokat: a mások lerablásába, erőszakos elnyomásába, amelyről mégis azt hirdetik, mennyire demokratikus. Nos, hát éppen annyira demokratikus, amennyire tekintetbe veszik a nép, azaz a szavazók voksait. Magyarul: semennyire. Osztokodás: maffia-alapon. Mondhatjuk úgy is, hogy piramis-alapon. Ahogy a már mindenütt betiltott piramisjátékokban szokás: az kapja a lóvét, aki a piramis csúcsán ül, míg a többi egymást palizza be. Rendkívül „demokratikus” módon: felülről lefelé haladva. Merthogy felülről nézik le az alattvalóikat...

Mindenki abban hisz, amiben akar, ám ebben a mások fantáziája szabhat határokat. Merthogy a mások rovására csak egy darabig lehet terjeszkedni. A vesztesek pedig nagyon mérgesek szoktak lenni, ha a fejükre olvassák az igazságot. A mostani, Magyarország elleni támadások hátterében megbúvó „sejtelmes” csapat körvonalai is átlátszanak az üvegajtó mögött. A két Soros (ki más is lehetne, ha egyszer orvul támadnak ránk?!), a furcsa ízlésű Obama házaspár, Hillary Clinton, akik mögött sunyin megbújik kedvencük, a kisfiúsan bárgyú mosolyú, őstehetségtelen, ám hozzájuk mindörökké lojális Bajnai Gordon. Eposzi jelzője: Libás Gordon. A 2022-es választások rablócsapata, azaz dögkeselyűi, mert még az általuk csak túl kicsinynek és jelentéktelennek tartott Magyarország pénzecskéje is kell nekik. Akár a népmesei török császárnak a kiskakas gyémánt félkrajcárja...

Mivel nagyban utaznak energiahordozókban, hát ezzel próbálnak zsarolni bennünket. Hűségese tanítványuk, alattvalójuk, Ursula von der Leyen a verdikt kimondója, ezt roppant élvezi. Akárcsak a csengettyűrázást a konferenciateremben. Hát ennyi a csapat, ennyi a félretakarítandó társaság az útból. Mert Magyarország szabad ország, és „Laboncságnak mert nincs sohult ottan semmi közü...”

2024. augusztus 2.

FRIDEL ZOZO

Lopakodó reklám

A mai ember esendő – bizonyos tekintetben. Nem fejlesztette ki szellemi önvédelmi rendszerét, amely megóvhatná a rá leselkedő sok veszélytől. Az agymosó technikáktól, a lelki, mentális, spirituális lényét támadó alantas praktikáktól. Csak ül odahaza és úgy véli, most kikapcsolódik, pedig soha nincsen kikapcsolódás ebből a nagy manipulációs harcból.

Nem most kezdődött, hanem már a vizuális kultúrák kezdetén. A filmmel és társult iparával, a reklámmal. Miért is fontos iparnak nevezni? Az angol név pontosan kifejezi, miről van szó. Kereskedelmi tevékenységről, amelynek célja az eladás. Eladni bármit, akár jó, akár nem, lényeg, hogy az elbambult néző szemén keresztül mégis behatoljon annak tudatába, és végül, ha tetszik neki, ha nem, csak vegye meg. Erőszakos nyomulás ez a javából, tagadni kár.

De még ha csak pár hitvány iparcikkról volna szó, amit nehéz eladni! Az eladás aktusához kapcsolódik egyfajta tudatmódosítás, amelynek rendeltetése az, hogy a vevőket bambává, korlátozottá, befolyásolhatóvá tegye. Olyan módosult tudatállapotú egyedekké, akik engedelmes rabszolgái lesznek aztán az őt manipulálni szándékozó külső akaratnak. Ez az akarat nem jószándékú. Ha az volna, nem erőszakoskodna. Akkor más módszerekkel élne.

A társult termékek szociális, politikai vagy egyéb jellegűek. Boldogult szüleink, nagyszüleink idején még a játékfilmekbe csempészték bele olyan tartalmakat, mint a cigaretta, ital, építkezés, lakberendezés, szórakozás és effélék háttéralkalmazása mellett, mint a kisebb családmódel. Igen hamar kezdték el nyomtatni ezeket a mondandókat. A főhős és felesége csakis kétgyermekes szülők lehettek, s hogy a nézők ne vegyék ezt rossz néven, az egyik gyermek fiú volt, a másik kisleány. De volt, aki ezen is túlmént, mert egyenesen az egykézést tette meg módelnek, azaz követendő példának. Voltak is követői, hogy egyes vidékek aztán elnéptelenedtek. No, de seba! Telepíthettek a helyükbe más, tájidegen népcsoportokat, akik aztán túlszaporodtak a maradék egykéseket.

Szándékos volt ez az etnikai csere? Valakiknek mindenesetre fontos volt ez. Ha nagyobb ugrunk előre, épp a mai korunkba, ismét csak megtaláljuk ezt a családmódel, amely valakiknek fontos volt valamiért. A reklámfilmekben apa, anya és egy gyermek szerepelt nagyon sokáig. Eb a lelke annak, akik kitervelte, és eb, aki ehhez asszisztált. Ez már több mint amit egy étel- vagy italreklám sugall. Divatos életformákat mutat fel, amit az esendő nézők könnyen követhetnek, hacsak nem védekeznek ellene.

Próbálta már valaki, hogy ne nézze, csak hallgassa a reklámokat? Vannak olyan tartalmak, amelyek csak egy-egy bepillanásnyi időre jelennek meg. A film pereg, a történetkéből csak a szerepjátszó részek maradnak meg a néző emlékezetében, de csak a tudatilag kontrollált részben. Az apró részletek, amelyeket a szem éppúgy felfogott, ha nézte, és csupán a hatása él tovább: a kiszemelt áldozat be fog menni abba az áruházba és meg fogja venni a neki így titokban elrejtve reklámozott dolgokat. Miért kérdeztem, hogy próbálták-e már csak hallgatni, nézni pedig nem, a reklámfilmeket? Mert ha nem nézem, nem tudják becsempészni a tudatomba mindazt, amit én nem akarok.

Hasonlóan egészséges önvédelemre vall, ha az ember egyszerűen kiséta a szobából, amikor elkezdődik az erőszakosan nyomuló reklámok sora. Film plusz időnként hatszáz reklám, mondjuk erre. Vigyázat! A fiatalokra hat a legjobban ez a manipulatív módszer. Ezért volt az is, hogy a vörös naplementés, vadnyugati, vadlovas cigarettareklámok olyan vonzóak lettek a tinik számára, hogy majd maguk is nagy dohányosokká lettek. Szenvedélybetegekké, akik nem, vagy csak nagy nehézségek árán tudtak leszokni erről a kártékony (és bűdös) szokásukról. Szerencsés volt, aki giccsesnek találta a naplementés reklámokat és fűtült rájuk. Az esendő meg úgy beleszédült az amerikaiádatba, hogy máig nem szoktak le róla.

A reklámtevékenység szabályozásával el is lehetne kerülni ezeket az ártalmakat. A fiatalabb korosztályok tipikus tévészeti idejében nem szabad bizonyos reklámokat leadni. A reklámosok azért találnak máshol alkalmat, hogy mégis csak befolyásolni tudják az ifjakat. Internetes tartalmakban, mesekönyvekbe csempészve, vagy ifjú ügynökeik által az azonos korúak között önként terjesztve. Erőszakosan nyomulva, mert ez hozzátartozik, akár az amerikai reklámokhoz a vásári kikiáltó stílus: nem simán mondja, hanem egyenesen beleordítja a világ fülébe, mit ne felejtse el!

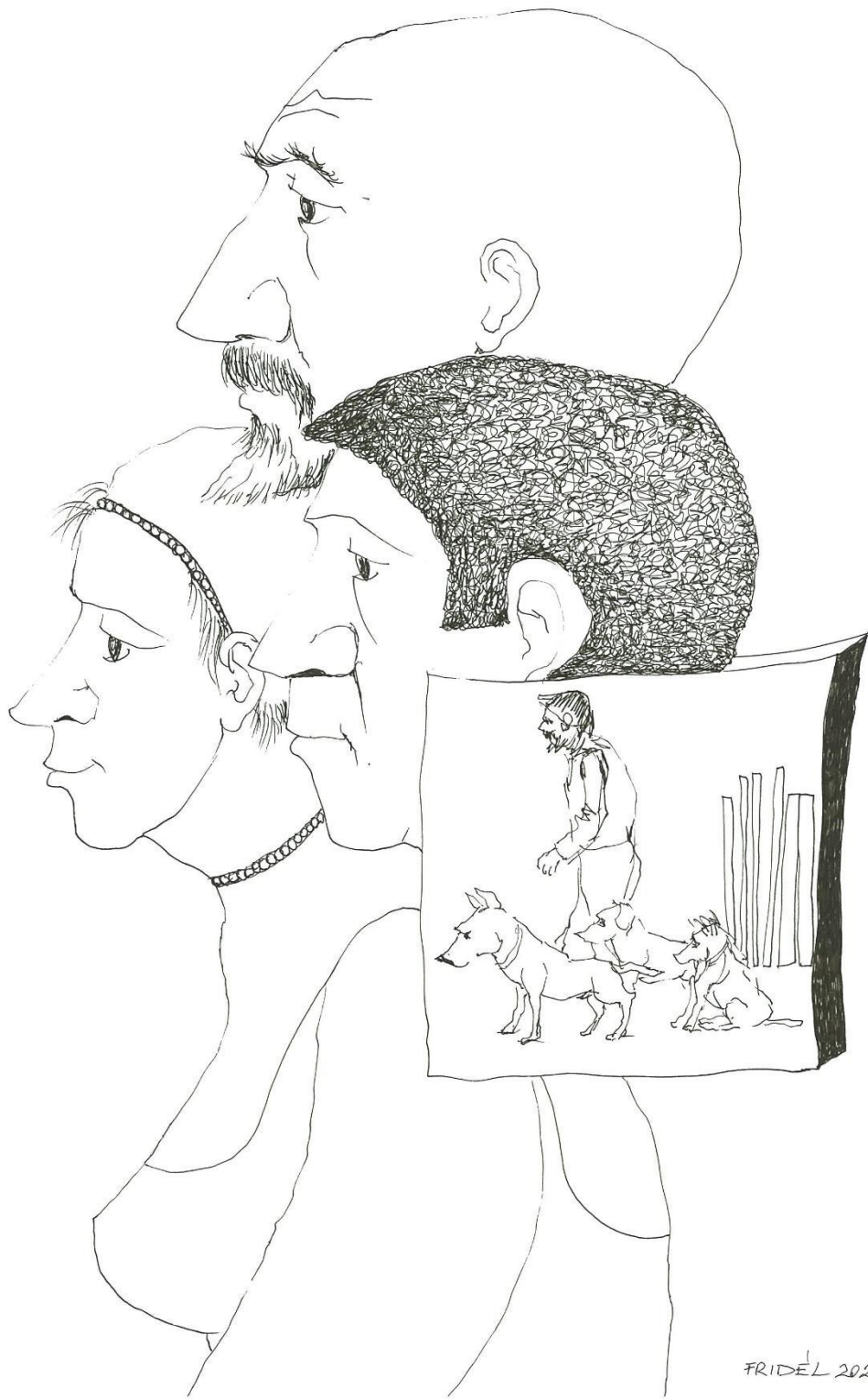
S ha mégis követné valaki a fenti tippet és nem nézne oda, amikor valamit rá akarnak szólni, még mindig van a talonban ötletük. Az eladandó cuccot úgy teszik kíváncsabbá, hogy hozzá vágyakozó dallamvezetésű reklámzenét komponáltatnak. És ki nem szokott vágyakozni valamire? De a szakembereknek nem mindegy, hogy a kipécézett balekok csak úgy maguknak vágyakoznak, vagy az ő irányításuk szerint. Erre szolgál a reklámzene. Akár szöveges változatban, amely csak egy dallamot ismételve, amely belezengi, mit zengi? beharsogja a világba, mi után kell kizárólag vágyakoznia a szerencsétlen áldozatnak!

Mindenki eldöntheti, melyik kategóriába akar tartozni. Lehet engedelmes balek, bármely terméket könnyen kipróbáló, divatozó egyed, vagy saját akaratához ragaszkodó alak, akit nagyon nem szeretnek a reklámszakemberek. Ha más nem, a pénztárcánk megmutatja, melyik jár jobban...

A családmódel tekintetében már más a helyzet. Arról valóban komoly döntést kell hozni. Az nem tehető le csak úgy, felelőtlenül. A család életünk legnagyobb vállalkozása. Életünk sikere és folytatása múlik rajta. Arról pedig nem kívülálló és esetleg nem is jószándékú alakoknak kell dönteniük, mert a felelősséget sem ő viszi majd, hanem egyedül mi. Azért mégis... jó, hogy gyakran látni sokgyermekes családokat is a tévében. Igaz, a tévéfilmekben, sorozatokban lopakodik a nemkíváncsós reklám is: a különféle devianciák népszerűsítése. Egy egészséges család viszont ki tudja védeni ezeket. Akár azzal, hogy nem hagyunk bármiféle tartalmat hatni ránk és családukra.

Van ugyanis egy ügyes kis gomb a kapcsolón. Csak meg kell nyomni és aztán próbáljon hatni bármelyikünkre...

2024. augusztus 3.

Genealógia, avagy Az ÁVH gyermekei

Nézzük a színjátékot, ami az Európai Bizottság ülésén folyik. Olyan koncepciót pert próbáltak lefolytatni, amelyben nincsenek védőügyvédek, csak ügyészek és rágalmozó tanúszerűségek. Mindnyáján szereptévesztésben vannak. Legelőször is úgy képzelik, hogy az ő pozíciójuk örökké fog tartani. Nekik minden szabad, míg az általuk letámadott (össztűz alá vett) félnek (Orbán Viktor és Magyarország) csak a nemtelen amerikai shut up (pofalapállás) lehetősége jutott. Ahogyan sorolják vádjaikat, a sokat megélt és látott magyaroknak egyből beugrik valami nagyon ismerős dolog. Hány koncepciót pert láttunk már hányféle emberre kimérve, de mindegyik unalmasan egy kaptafára ment?!

Aztán meg az, hogy mielőtt ezeket a nemtelen vádakat megfogalmazták volna, a tükörbe találtak nézni, és amit ott láttak, attól próbálnak megszabadulni a pszichológia által csak projekciónak nevezett módszer segítségével. Másra vetítik önnön belső szennyüket, és azt képzelik, hogy a verbális fekete mágia segítségével majd meg is szabadulnak tőle. Minden normális ember felfogta volna már a helyükben, hogy ugyanazt a sikertelen módszert ismétlik, mégse látják be, hogy az általuk elképzelt megoldás értelmetlen. Az intelligencia alkalmazkodik, ők azonban nem. Csak azért sem. Mert mindennek az oka Orbán Viktor.

Ez a gyűlölet kovácsolja egybe őket, hogy a szemükben izzó vad tüzet már látni se bírjuk. Nem mellesleg őket sem. Az ismétlődő taktikájuk, akár a rovar logikája: ám míg a rovar csekély eszével nem látja, hogy amikor az ablaknak nekirepül, azért ismétli ugyanazt a mozgást, addig az elvtársakat naponta figyelmeztetik, hogy ne tegyék, mert csak kudarcra van ítélve minden újabb kísérletük. Aki nem hallgat a jó szóra, az megérdemli a gorombaságokat. Hátha az felrázza. Ide most egy nevető emotikon illene, de mellőzzük. Nem hergelni akarjuk az illetéseket, hanem felébreszteni. Hátha egyszer összeszedik, ami még a fejükben maradt és tovább repülhetnek a zárt ablaktól. További szíves pofára esés és szétplattyanás elkerülésének céljából...

Amikor megszűnik az értelmes cselekvések ideje, beköszönt az átstrukturált agyak mozgatójának sora. Az agymosás legbiztosabb jele az, amikor az áldozatként kiszemelt személy már nem képes logikus gondolkodásra. Badar módra ismételteti azt, amit neki betanítottak. Pártiskolán, amerikai ügynökképző tanfolyamokon, NGO-ülepítőesztő előadásokon, efféléken. Ordít róluk, hogy egyazon módszertan kaptafájára húzták rá őket. Hordószónokként adnak elő, kezükkel leverő mozdulatokat ismételtetnek, hangoskodnak, sőt egyesek racsítanak, hogy hallgatni is rossz azt a frekvenciát, amelyen a kiszemelt célközönséghez szólnak. Ez arra vall, hogy hülyének nézik a publikumot, no meg nem mellesleg a fél világot.

Mindez még nem elég, rájuk nézve sokukon direktben is fel lehet ismerni a felmenőik vonásait. Olyanokét, akik beleírták a nevüket kitörölhetetlenül Magyarország történelmébe. Mind kivétel nélkül a negatív oldalon. Soha nem a magyarság érdekében küzdöttek, mindig csak ellene erőlködtek. Feliratkoztak a haynauk, rákosiak, gerők, gyurcsányok, aprók, marosánok, szamuelytiborok, kunbélák és egyéb magyargyűlölő egyedek névsorába, akiknek semmi

kiontott vér nem volt elég. Mindig többet követeltek. Csak mert lehetett, és mert ők ilyenek. Kivétel nélkül.

Arról, úgy mondják, senki nem tehet, hogy a felmenői mit műveltek életük során, de arról annál inkább, hogy a saját életüket mely irányba folytatják. Hobó példája mutatja, hogy nagyon is lehet szakítani a kényelmes kommunista fészkek melegével, ha van valakiben szándék erre s hozzá erkölcsi érzék. Neveltetésünk alapjait a család adja. Aztán következik az iskola. Az ifjúkor már az ún. önnevelés korszaka, amikor saját ideálok, példaképek keresésével magunk alakítjuk az életünket. Azok, akik szolgai módon utánozzák a felmenők tévedéseit, sőt rosszakaratú tetteit, gyűlöletkeltő akcióit, azok semmivel nem különbek átkos emlékéőseiknél.

Az ÁVH-ról nem kell túl sokat mesélni, még a legfiatalabbaknak sem. Mindenki ismeri rémtetteiket, olthatatlan gyűlöletüket a magyarság iránt. A történelemkönyvek sokáig hazudtak arról, hogy feloszlatták őket, ami csak részben igaz. Ők voltak az a láthatatlan hadsereg, amely valósággal előzőnlötte a magyar kultúrát, tudományos életet, az újságírást, könyvkiadást, közoktatást területét, a fegyveres testületeket, TV-t, rádiót, színházat, filmgyártást és minden mást, ahol sokkal nagyobb pénzeket lehetett keresni, mint a kollégáiknak. Lettek belőlük politikai tisztek, akik jópofáskodva figyelték, ki hogyan reagál a blőd viccekre, majd jelentettek, és jelentettek és jelentettek... Júdasok voltak és maradtak, a gyermekeiket, unokáikat is ugyanerre nevelték. Kiemelt bérezéssel, kimagasló nyugdíjakkal, de sokan még a háttérből is ugyanúgy manipuláltak, mint egykor. Nekik minden szabad volt.

A rendszerváltás után is átmentették magukat. Lett belőlük SZDSZ, amely a magyar politikai életnek talán legdestruktívabb pártja volt, amely valaha létezett. Mikor már teljes közutálatnak örvendtek és a magyar gazdaságot és minden nemzeti tulajdont egy lerágott csonthoz tették hasonlóvá, végül feloszlatták magukat, de csak időlegesen lélegezhettünk fel. Ekkor már a „nagy szajré” birtokában (rablóprivatizáció) tovább tevékenykedtek és jutottak hozzá effektív munka nélkül, csupán kapcsolati tőkéjüket és külföldi érdekeltségeiket, rokoni kapcsolataikat kamatoztatva zsíros állásokhoz, cégekhez, a magántulajdon minden neméhez, ami csak el bírta tartani őket. Mikor azt halljuk, hogy a magyar gazdaságnak ilyen bajai vannak, meg olyan bajai, nem szabad figyelmen kívül hagyni ezeket a kifizető helyeket máig bitorló kártékonyságokat, mennyivel károsíthatták meg az eddigiek során a magyar gazdaságot és köztulajdont, amelynek létrehozásában még csak véletlenül se vettek részt. Sem ők, sem felmenőik. Ők csak a készet szeretik, a potyolínót.

Nem elég ezen a ponton megállni, vissza kell tekinteni a múlt század történelmének mélyebb bugyraiba is. Az ún. tanácsköztársaság, amely már nemcsak évtizedekre vetette vissza hazánk fejlődését, hanem évszázados rombolásról kell beszélni, adott pár hírhedt alakot, akik rengeteget ártottak mindnyájunknak. Trianont is állítólag azért sózták a nyakunkba, mert a kényes nyugat félt a kommunista veszélytől. Amit nem melleleg ő maga termelt ki magából Marx, Engels és a proxy Lenin formájában. Az már még messzebbre visz vissza, de egyelőre érzük be ennyivel. Nos, a sokat szidott Horthy idejében azokat a kommunistákat, akiket ránk szabadított a nyugat, a nemtelen hatalomátvételi kísérletük (és szabadrablásaik) után lesítették, míg mások nyugatra menekültek, ahol Berlin és Bécs tenyészttette őket tovább, hogy újabb rohamot intézzenek Magyarország ellen. Előbb kommunistáknak nevezték

magukat, majd, miután közutálatnak örvendtek e név alatt, átvedlettek szocialistákká és tovább gyűöltek bennünket, habár az állam továbbra is gondosan tenyésztette önmertelenségüket. A rendszerváltozás után bevették magukat minden pártba és onnan rontották tovább a levegőt. Jónéhány pártot könnyen vertek szét. Legelőször a szocdemeket, aztán a kisgazdákat, majd az MDF-et és egyéb kisebb pártokat. Beépültek az egyházakba (azt már a kommunizmusban elkezdték), hogy aztán tovább rombolják még a hitéletet is és jelentsenek, mert ez volt az egyik legfőbb kedvtelésük. Az eredmény máig látható...

Mikor látjuk, hogy mostan meg az Európai Unió berkeiben folytatják aknamunkájukat, nem vehetjük látatlanba, amit művelnek. Fel kell nyitni a mások szemét is, hogy ugyan ne verjék már szét az alapító atyák által békésnek tervezett egységet. A népek közössége, amely ezt a szervezetett létrehozta, nem ezt szándékozta vele, hogy bárkinek is a proxy harcosa és ingyen kifizetőhelye legyen, csak mert a parazitáknak ez kényelmes. A fenti genealógiát is azért vázoltuk fel, hogy világossá tegyük, ez már nemcsak látványpékség. Teljes végkifejletében látjuk az egykori felmenők által elképzelt családfát. Igaz, a folytatás már a jövő homályába vész, mivel semmit nem tudnak elképzelni természetes módon, ahogy az Úristen teremtette. Az ő jövőjüket az LMBTQ határozza meg. Ez egy nemzedéken belül el is intézné a kérdést, de egyelőre nincs olyan szerencsénk.

Jóllehet, most is nyájas, ám túlságosan gejl mázzal tálalt szólamokkal ostromolják Európát, mégsem szabad félrenézni, amikor gigantikus lódításait becsempészik a köztudatba. Ugyanazoknak a családoknak a lemenői ágán jelentkezik most a baj. Szerencsére tudunk tenni ellene. Most még tudunk. A kommunisták mindig is a pénzt és a hatalmat akarták, utódaik sincsenek ezzel másként. A mai korban viszont a társadalom fennmaradó részének az igényeit minél alacsonyabbra akarják srófolni, és ez lesz az a pont, ahol a tömegek fel fognak lázadni ellenük. Az embernek egy hazája van, és azt az egyet hősként kell védelmezni. Aki erre nem képes, annak nincs keresnivalója köztünk. Ha távozik, nem fogjuk tartóztatni. Akit könnyű elveszíteni, azt érdemes elveszíteni. Ha a hazájához sem képes hűséges lenni, akkor kihez? Tőlük ez az elvtársi történet mehetne tovább a végtelenségig da capo al fine.

Utóirat: Ha még mindig nem volna világos, az Apró, Dobrev, Donáth, Erőss, Magyar, stb. családok mind a kommunista állam kegyeltjei voltak. És épp ők merik a kezükbe venni a lyukas zászlót?! Ez több mint blaszfémia. Akárha Haynau leszármazottai magyarkodnának... A Lehel kürtjének másolatával való kérkedés (Magyar Péter) nem más, mint a jászberényi jobbikosok támogatásának szimbóluma. A jászok alán, tehát iráni származásúak. Ez egy iráni szálla utal, ami nemcsak hazaárulás, hanem egyúttal az amerikai megbízókkal szembeni arcátlanság is. Az iráni válság óta az amerikaiak ugyanis szívből utálják, ellenségnek tekintik az irániakat. Kell még ezt tovább magyarázni? Akár genealógiai ágon, akár a saját jogon szerzett árulói érdek jogán...

2024. október 14.

FRIDAY 2005

Tartalom

Az Óperencián innen	9
Sok szeretettel Ukrajnának	12
Népvándorlás vagy rabszolgakereskedelem?	15
Ellenzék eladó!	18
Egy nagy játékos	21
Kis magyar hazaárulás	24
Utazás Hipokríziába	27
A legerősebb államférfi	30
Miért nem lehet?	34
Lenini fordulat Lengyelországban	37
Putyin szándéka	40
Pénzmosoda	45
Búcsú két hölgytől	48
Hold up!	52
Varga – Magyar 10:0	55
Az elnöki vizit	59
A kommunisták ellenségképei	63
Egy merénylet tanulságai	67
Demokráciát – erőszakkal?	70
A háború őrülete	74
Választások után	78
Európai bunda	81
Huszárvágás	84
Semleges zóna	87
Rabszolgapiac	90
Napló	93
Gengszterpolitika	175
Audiatu et altera pars	178
Lehetetlen feltétel	182
Morbus harpagonicus	186
Piszkos üzlet	194
Lopakodó reklám	197
Genealógia	200
avagy	200
Az ÁVH gyermekei	200

Murawski Magdolna 41. kötete újabb meglepetés. Nem mintha nem ismernénk publicista stílusát, szigorú értékítéleteit, hanem mert ennek a kötetnek az anyaga egyszerre aktuális és történelmi léptékű. Bátran kitartva eddig elért értékei mellett, amelyeket nem sokan vállalnak ebben a felbolydult korszakban. Ennek oka is egyszerű. Kényelmesebb a köznapi konformizmus a naponta megvívott küzdelmeknél. Aki mégis vitatná ezt, próbálja ki s csak azután bírálja a bírálhatatlant: a nemes eszméket és azok konzekvens követőit.

Publicisztikák és naplórészletek váltakoznak ebben a gyűjteményben. A jubileumi könyv, amely megelőzte a sorban, ehhez képest békés jellegű volt, egy verseskötet. A Hullámok hátán sem egy békésen ringatózó üdüléstörténet, hanem ugyanezeknek a zajos és olykor harcias hétköznapiaknak s benne ünnepi gondolatoknak a gazdag képgyűjteménye.

Jelen kötet anyagában az aktuális események állnak a középpontban. Azok, amelyek foglalkoztatják az embert, mert mellettük közömbösen elsétálni nem lehet, és azok is, amelyek örökérvényűek, mert a régi emberi tulajdonságokat és azok gyökereit vizsgálják. Olvashatunk pl. a párizsi olimpiáról, amely egyszerre volt bizarr és közönséges.

Murawski számonkéri a közélet jelesein a morális rend megbomlását, amelynek hiányában látja a háborús időszak megtörténtét. Ennek hiányában eshet meg a köznapi hipokrizis és értékvesztés, amelynek eredményeképpen nem létezhet bármire is értékelhető és tisztelhető felépítménye a társadalomnak. Az író nő nem apellál nézetei elfogadására. Ő csak közös gondolkodásra hív, mert hiszen ez volna a fejlődés alapja. Az eszmei értékek megtermik majd a szükséges rendet, véli. Ehhez bizonyos kérdések alapos végiggondolása és megvitatása szükséges. Ez az, ami rendre hiányzik a mai világból.

Filozofikus jegyzetei sem hiányoznak ebből a könyvből. Érdemes vele együtt sikonkázni egy alapvető filozófiai érték, a lét és nemlét kérdésén, melyet velünk megoszt. Ezúttal is csak ajánlani tudom elolvasásra a Korszakok határán c. könyvét, ahogy a korábbiakat is, melyek változatos témákkal jelentkeznek, ahányszor csak kikukkant magányos töprengései világából a női egri remete. *„Miután otthon azt tanultam, hogy nagy szégyen a NINCS, meg ahol ez VAN, mindent elkövettem azért, hogy ez NE LEGYEN. De mikor megismertem a NINCSet, megtanultam megbecsülni mindazt, ami VAN, tehát a NINCS a tanítómesterem LETT és sok bölcsességnek a forrása. De hogyan LEHET valami mester, ami NINCS, az csak később LETT/VÁLT világossá előttem.”* (Napló)

Lopes-Szabó Zsuzsa